

The image shows the front cover of a book. The cover is a deep red color with a fine, pebbled texture. A decorative border in a light gold or yellow color frames the cover. The border consists of a double-line rectangular frame with ornate, symmetrical scrollwork at each of the four corners. The text is printed in a matching light gold color. At the top, the author's name 'Walter Veit' is centered. Below it, the title 'Neverovatna' is centered, and at the bottom, the word 'otkrica' is centered. The overall design is classic and elegant.

Walter Veit

Neverovatna
otkrica

Prof. dr Valter Fajt (Walter Veith)

NEVEROVATNA OTKRIĆA

Seriya predavanja

Kulturni centar Politehničke akademije

Bulevar AVNOJ-a 152a,

Novi Beograd

2-16. jul 2003. u 19.30h

Prof. dr Valter Fajt (Walter Veith) doktorirao zoologiju na univerzitetu Kejptaun u Južnoj Africi. Doktorirao je iz oblasti nutricionističke fiziologije.

Prof. Fajt predavao je studentima teoriju evolucije sedamnaest godina. Posle iscrpnih istraživanja na univezitetu Štelenboš u radobolju od 1979-1987. uverio se da ova teorija ne daje adekvatno objašnjenje porekla ljudske vrste. Godine 1988. prof. Fajt gostovao je na Institutu za istraživanje u oblasti geologije na univerzitetu Loma Linda u Sjedinjenim Državama. Njegov istraživački rad, ostvaren u saradnji sa vodećim svjetskim naučnicima iz pomenute oblasti, razradio je suštinu naučnog problema – evolucija ili stvaranje.

Prof. Fajt sada predaje na univerzitetu Vestern Kejp u Južnoj Africi na katedri zoologije i jedan je od pet naučnika u Južnoj Africi kojima je Londonsko kraljevsko društvo dodelilo počasnu Donaciju za realizaciju programa razvoja za početak naučno-istraživačkog rada u Južnoj Africi u periodu posle Aparthejda.

ISHRANA

Život u najboljem izdanju

U toku sledeće dve sedmice krenućemo putem otkrića, i nadam se da nećete biti razočarani jer sam se pripremio da vam otkrijem mnoštvo loših vesti. Nemojte se razočarati, jer na kraju svake loše vesti krije se i jedna dobra vest. Ne očekujem od vas da bilo šta menjate u ovom trenutku. Samo slušajte i razmišljajte. Čak se i naljutite, ali dođite ponovo! Potrudimo se da ustanovimo sa kakvim problemima se suočava moderno društvo. Nazvao ovo naše predavanje «Život na vrhuncu». Možda će ono o čemu ću govoriti biti ideal za vas. Međutim, to je samo jedna suprotnost životu koji je pao na niske grane. Na osnovu ovih predavanja ustanovićete da mnogo onoga što danas činimo spada u kategoriju života na niskim granama.

Na mom univerzitetu imamo mnogo studenata - negde oko 50-60 hiljada (u ovaj broj su uključeni i studenti koji ne stanuju na kampusu). Kad studenti dođu na univerzitet, sve vrvi od studenata. Zna li kako oni zovu ovo mesto? «Crveni trg» - to je zbog crvenih opeka od kojih je trg načinjen.

Evo o čemu ćemo govoriti večeras: govorićemo o načinu života i o zdravlju. Početkom 60-tih godina ljudi su verovali da su Japanci genetski drugačiji od naroda u drugim krajevima sveta. Razlog stoji u tome što Japanci nisu obolevali od istih bolesti od kojih su obolevali narodi zapadnog sveta. Npr. ako uzmete rak debelog creva i čmara, 60-tih godina postojala je velika razlika između naroda u Japanu i naroda u Velikoj Britaniji. Naravno, Japanci su u mnogo manjem broju obolevali od ove bolesti. Ali samo u toku 20 godina Japanci su dostigli zapadni svet. Dakle, ili su se u toku 20 godina njihovi geni promenili, ili se nešto drugo promenilo. Ista situacija je i kod žena i kod muškaraca.

Vidite, nisu samo geni oni koji povezuju članove porodice, već i način ishrane čini to isto. Postoje 10 osnovnih faktora koji izazivaju bolesti i smrt u Sjedinjenim Državama (uzimam primer Sjedinjenih Država jer je tamo situacija najlošija):

1. Bolesti srca i krvnih sudova. Skoro milion ljudi godišnje umire od ovih bolesti.

2. Rak. Oko pola miliona ljudi godišnje umire od raka;

3. Hronične bolesti pluća. 105.000 ljudi godišnje umire od ove bolesti.

4. Infektivne bolesti. 90.000 ljudi umire godišnje od infektivnih bolesti, itd.

Broj onih koji umiru od ostalih bolesti je zanemarljiv. Mislite da je, možda, u drugim zemljama situacija malo drugačija? Šta nauka kaže o tome koji je osnovni razlog za sve te bolesti? Napravićemo jednu listu:

1. Loša ishrana.

2. Loš način života.

Ovo su dva najosnovnija razloga za bolesti koje smo malopre nabrojali. Svi uzroci smrti koji zauzimaju niža mesta na tabeli, doživljavaju najveći publicitet.

Hajde da vidimo šta to znači živeti duže? Kako se to postiže?

1. *Pušenje* - očigledno je, na osnovu svih dosadašnjih podataka, da pušenje nije dobra i zdrava navika;

2. *Nedostatak sna* (7-8 sati dnevno);

3. *Redovan doručak* - ako nešto treba promeniti danas, preporučio bih vam da imate redovan doručak. Mi se uvek žurimo, a ljudi misle da će, ako preskoče doručak, izgubiti nešto na težini. Ali, činjenica je da je metabolizam na vrhuncu u toku jutro, i dobar doručak će, u stvari, dovesti do gubitka težine jer ćete tu energiju koju ste uzeli iskoristiti u toku dana. Osim toga, rizik za oboljenje od srca će se time smanjiti i to je još jedan dobar razlog da se uzima redovan i obilan doručak;

4. *Nemojte jesti između obroka* ;

5. *Održati odgovarajuću telesnu težinu* ;

6. *Vežbajte redovno* ;

7. *Smanjite sve ostale nezdrave navike kao što je konzumiranje alkohola* . Sva ova pravila su vrlo poznata svima, i svi ih dobro znamo. Šta je sa lekovima? Evo interesantnog podatka: Postoji jedan naučni časopis koji nam objašnjava koliko ljudi se razboleva od lekova koje su dobili na osnovu recepta lekara. Lekovi koje ste dobili od svog ličnog lekara mogu da

vam oduzmu život. U Velikoj Britaniji, izračunato je da 70 000 ljudi umire godišnje od lekova koje su dobili na osnovu recepta lekara. Lek je drugi po važnosti ubica u Velikoj Britaniji. To je svakako šok!. Nisam ovim rekao da je sve što ste dobili od svog lekara loše, ali, naš svet je, definitivno, postao svet pilula, svet loše hrane. Na primer, ako uzmete samo sredstva za ublažavanje bola, uzmete li 10 takvih tableta, vi ćete umreti. Ali, mi opet uzimamo te pilule. Vi možete živeti zdravije i izbegavati ono što vam škodi, i možete dodati godine svom životu! Isto se to odnosi na životni stil. Kažu vam da treba da živite zdravim načinom života, a kao odgovor na takvu preporuku, vi jednostavno kažete da nemate dovoljno vremena za to. Ili kažete: »To košta isuviše! Isuviše sam zaposlen! Daj mi tabletu - za bilo šta! Daj mi vitaminsku tabletu!«

Ali, imam jednu dobru vest za vas. Kako da se rešimo slobodnih radikala koji su odgovorni za bolest kao što je rak? Mi smo mislili da se slobodnih radikala možemo osloboditi tako što ćemo kupiti bočicu sa sredstvom koje će ih uništiti. Hajde da vidimo šta kažu naučni časopisi o takvim tabletama:

«Vitaminske pilule nisu uspele da potisnu rak!».

Dva su istraživanja napravljena na području upotrebe beta-karotina. Veoma je dobro poznata činjenica da su ljudi koji uzimaju velike količine beta-karotina bolje zaštićeni od raka. Vaša mama vam je još govorila «Uzmi jednu ili dve šargarepe, biće ti bolje!». Ali, danas vam pružaju pilule. Daju vam beta karotin u obliku tableta. A na bočici piše: «zaštita protiv raka». U Americi, organizacija za borbu protiv droga napisala je jedan zakon koji kaže: «Ne smeš da napišeš bilo šta na bočici ako to nisi naučno dokazao». Nema problema.

I tako je počelo jedno istraživanje. U eksperiment su bili uljučeni ljudi koji puše. Kazali su: «Daćemo beta-karotin grupi koja puši, a drugoj grupi pušača daćemo placebo (lažnjak) da bismo mogli dokazati da beta-karotin stvarno štiti od raka». Bila su, u stvari, dva ovakva istraživanja u svetu. Jedno je bilo finsko istraživanje, a drugo je bilo istraživanje pod naslovom «kareti». Finsko istraživanje je trajalo malo duže, ali pre nego što se navršilo 10 godina ovog istraživanja, ono je bilo zaustavljeno jer su ustanovili nešto užasno. Oni koji su dobijali beta- karotin, imali su više slučajeva raka nego oni koji su dobijali samo placebo - praznu materiju. Nakon četiri godine završeno je i ovo drugo istraživanje. Analitičari su

pronašli istu činjenicu. Dakle, uzimanjem beta-karotina se povećava broj obolelih od raka.

«Nemoguće!», kažu ljudi, «Svi znaju da je beta-karotin dobar kao zaštita od raka». On nije nikda izazivao rak, on je antikancerogen!. Medicinski časopisi po celom svetu su pisali o ovome. Jedna nemački časopis je pisao o tome pod naslovom «Opasan beta-karotin». Svet se izokrenuo. Danas su ustanovili da beta-karotin stvarno štiti od raka, ali samo onda kada se daje sa svim ostalim sastojcima koji se nalaze u šargerepi, sa svim onim što se nalazi u zelenom lišću i u povrću. Potrebni su vam flavenoidi. Sve ono što se nalazi u celini, 50 puta povećava delotvornost flavonoida. Dakle, uzimajte vitamine, i sva druga sredstva, i ponakad ćete doživeti iznenađenje da će to biti kontraproduktivno. A nauka je ustanovila, da se sve to nalazi u namirnicama. Ako želite svoje vitamine, svoje minerale, svoje flavonoide, onda prvo što ćete jesti su jagode. Zatim dolaze šljive, narandže, grožđe, kivi itd. Ako želite povrće koje ima veliku količinu antikancerogenih materija, najbolja namirnica je beli luk. U mom odeljenju istraživali smo uticaj belog luka i ustanovili smo da je on savršeni antibiotik. Ali ako imate neki sastanak, onda možete upotrebiti i druga antikancerogena sredstva kao što su spanać, brokli i nećete morati da pokvarite svoje romantično veče mirisom belog luka.

Hajde da vam prikažem novi vitamin u vašem životu. Izgleda vrlo dobro. Te nove materije su fitohemijske materije. To je nešto novo u nauci. Te fitohemijske materije se bore protiv bolesti. A postoji posebna grupa fitohemikalija, to su fitoestrogeni. Neophodno je da sve žene uzimaju ove fitoestrogene. Oni na neki način zamenjuju one estrogene u telu. A žene imaju veoma promenljiv nivo estrogena u telu. Posle menopauze, dolazi do smanjivanja nivoa estrogena za 40%. A estrogen je neophodan za normalno funkcionisanje vašeg mozga. Vi znate da su žene sklonije nekoj vrsti bolesti. Zato je njima estrogen zaista neophodan za zdrave kosti, za zdrave krvne sudove. Žene spadaju u veoma rizičnu kategoriju kad postanu starije. Muškarci nemaju taj problem. Kod njih je taj nivo estrogena konstantan. A ovi fitoestrogeni nisu isti kao estrogene koji se stvaraju u telu. Oni ne feminizuju muškarca, oni samo zaštićuju. Oni štite od raka dojke, zatim od raka prostate, od srčanih bolesti, osteoporoze, od simptoma menopauze. Npr. žene u Koreji kao da ne prolaze kroz proces menopauze. Ali ako prihvate zapadnjački način života, prolaze kroz iste teškoće kao i zapadnjačke žene. Zatim, tu su bolesti mozga, bolesti kao što je artritis.

Estrogeni su veoma važni kod bolesti mozga, zatim, za prohodne i elastične krvne sudove.

Pitanje koje bih želeo da vam postavim večeras glasi: Da li ste vi kao narod zaštićeni od ovih bolesti? Evo da vidimo šta je česta pojava kod nas u zemlji: sva zapaljenja, sve vrste srčanih bolesti, osteoporoza, simptomi menopauze, a osim toga radi se i o pamćenju. Zdrav razum. Ono što je za mene najgore kod starenja je kada izgubite zdrav razum. Najteže bi mi bilo kad ne bih mogao da komuniciram sa svojim unucima. Ali, da biste dobili sve te neopohodne komponente, morate da imate raznovrsnost u svojoj ishrani. Zato bih vas ohrabrio da eksperimentišete. Mi smo navikli na meso, krompir, pirinač i onda dodamo malo povrća i to je sve. A imamo veliko obilje različitih namirnica iz kojih možemo birati. A svaka pojedina namirnica ima drugi način zaštite od bolesti. Ako želite da izbegnete, recimo rak, postoji mnogo korenja koje vas može zaštititi od te bolesti.

Postoji čitava lista namirnica u kojima se ti sastojci pojavljuju: to je, recimo, porodica biljaka u koju spada kupus. Te biljke imaju svu zaštitu u sebi. Kada ne bi bilo kupusa (možda bi Nemci već izumrli - oni jedu puno kupusa), zatim mahunarki (u Africi, to je osnovna hrana), žitarica, orašastih plodova i belog luka, porodica kupusa, zatim patlidžani, paradajz, čak i tikva, zatim porodica šargarepe. Sve je to hrana bogata antikancerogenim materijama. Ja sam ih na neki način kategorizovao: beli luk i kupus spadaju u grupu koja pruža najbolju zaštitu zajedno sa sojom i namirnicama iz porodice šargarepa. Dakle, ako jedete šargarepu, znajte da ona sprečava rak. Ali, ako uzmete ovu šargarepu i pripremite je u obliku tablete, imate samo još veću šansu da dobijete rak. Jedini vitamini koje bih preporučio je kada biste u jednu pilulu mogli da stavite koncentrisano sve ono što se nalazi u celom plodu, recimo, jabuke. Ali, onda vam je mnogo lakše da jednostavno, pojedete jednu jabuku.

Čemu ove namirnice pomažu?. Dakle, štite vas od raka prostate. Uzmimo, recimo, učestalost raka prostate u Sjedinjenim Državama, u Australiji i u Velikoj Britaniji. I uporedimo ih sa brojem obolelih u Kini, u Južnoj Koreji i u Japanu. Danas se Japanci skoro isto tako loše hrane kao i stanovnici Amerike, ali dobijaju mnogo više fitoestrogena. Zatim imate rak bešike. Čak i rak kože.

Amerikanci su izveli jedan eksperiment: dali su veliku količinu rendgenskih zraka, pacovima. Polovina od tih pacova je hranjena hranom

koja sadrži fitoestrogene, a druga polovina nije. Svi oni pacovi koji nisu dobijali fitoestrogene pomrli su od raka. A ni jedan od pacova koji su dobijali fitoestrogene nije umro od raka. Danas je rak kože veoma aktuelan. To je samo zato što naša ishrana nije odgovarajuća. Ako uzimate fitoestrogene imaćete bolje kosti itd. Dakle, videli ste sve ove zaštitne materije.

Postaviću vam nekoliko pitanja. Vi ćete mi dati odgovor kakva je vaša pozicija. Nemojte se obeshrabriti ako niste postigli neki dobar rezultat:

1. Koliko među vama svaki dan uzima sojino mleko umesto kravljeg i ostalog mleka? Ako ga uzimate svakog dana, dobijate 5 poena.

2. Koliko sojinih proizvoda najmanje tri puta sedmično uzimate u svojoj ishrani? Ako upotrebljavate i bilo koju drugu letirnjaču (?), dobijate 2 poena.

3. Koliko od vas upotrebljava laneno seme u svojoj ishrani najmanje 3 puta sedmično? Laneno seme je veoma bogato jednom vrstom fitoestrogena koji se zove linen. Dame, to vam je najbolja zaštita od smetnji koje se događaju u vreme menopauze. Veoma je jednostavno: dodate vrlo malu količinu lanenog semena u šejk, ili u svoju hranu - stavite ga u ono što kuvate uobičajno. Ako to činite, dobićete 5 poena.

4. Ako uzimate sojine klice u svojoj salati ili u sendvičima jedanput ili više puta sedmično, dobijate 3 poena.

5. Koliko od vas najmanje dva puta dnevno jedu voće? Dobićete 3 poena.

6. Ako uzimate orašaste plodove, dobićete 2 poena.

7. Ako upotrebljavate i voćne sokove, dobićete 1 poen.

8. Koliko među vama upotrebljavaju biljne čajeve, svaki dan? Dobićete 1 poen.

9. Ako upotrebljavate maslinovo ulje umesto suncokretovog ili drugog ulja, onda ćete dobiti 1 poen.

10. Koliko među vama naizmenično upotrebljava 30 različitih namirnica u svojoj ishrani? Dobićete 1 poen.

Testirao sam svoje studente. U proseku, moji studenti su dobijali 1-6 poena. Ali za izvanrednu zaštitu od raka potrebno vam je 26-35 poena u ovoj anketi. Kad sam prvi put napravio ovo istraživanje, bio sam veoma

razočaran, ali od tada sam se malo promenio. Zaboravio sam laneno seme. Prvi put imao sam 30 poena. Ali kad sam dodao i laneno seme, dobio sam 35 poena. Znam da ovo zvuči veoma obeshrabrujuće, ali mi možemo da promenimo svoj način života.

Hajde da sumiramo: već smo kazali da je ovo naše društvo društvo koje se služi praznom hranom. Ali, ima nekih sakrivenih pomagača u većini namirnica koje uzimamo. Ako bismo mogli u naš način života uneti raznovrsnost sveže hrane, onda se potrudite da u svoju hranu unesete soju i proizvode od soje, mnogo voća i povrća i na taj način ćete veoma povećati verovatnoću da nećete dobiti rak ili druge slične bolesti. Ujedno ćete i uštedeti novac jer su lekovi vrlo skupi.

Ono što nam izaziva najviše problema u životu jesu proteini. Ako bih telefonirao u stara vremena kući i da upitao šta ćemo dobiti za večeru, a moja supruga bi mi odgovorila: «Pečene krompire i brokoli», to bi bio razlog da se rastanemo jer nismo bili spremni da priznamo da namirnice koje sadrže povrće, krompir, brokoli i ostale stvari su prikladne za nas. Ono što smo mi hteli da saznamo kad smo pitali šta će biti za večeru bilo je u stvari koje proteine ćemo dobiti. Ako bi mi supruga odgovorila da ćemo imati pečeno pile ili stejk za večeru, bio bih zadovoljan. Sve ostalo nije važno. Mi smo bili indoktrinirani da razmišljamo o proteinima na takav način. Međutim, Svetska zdravstvena organizacija se ovde umešala i kazala koliko nam proteina treba po kilogramu telesne težine u skladu sa godinama života. Svakoj ženi ne treba više od 55 g proteina dnevno. A čoveku treba 60 g proteina dnevno. Ali jedan prosečni zapadnjak jede 300-350 g proteina dnevno. Vi ne možete akumulirati proteine u svom telu, ali ono što možete nagomilati su masnoće. To znači da ćeš pravilno upotrebiti svojih 50-60 grama koje si uzeo, a onaj ostatak ćeš promeniti u ugljene hidrate. Moje se telo najvećim delom sastoji od proteina, ali gorivo koje mi je potrebno jesu ugljeni hidrati. Bilo bi to isto kao da kažete da je vaš auto je načinjen od gvožđa. Dakle, logično bi bilo da u vaš rezervoar stavite opiljke od gvožđa ili nešto rđe. Da li biste vi to stavili u vaš automobil? Naravno da ne biste. Vi koristite drugu vrstu goriva – naftu i benzin. Vaše telo se hrani ugljenim hidratima. Što se tiče vašeg mozga, on ne bi prihvatio ništa drugo. Zato sve dodatne proteine koje ste uzeli naše telo mora da pretvori u ugljene hidrate. To znači da telo mora da razradi svaki nitrogen u tim proteinima. To sad postaju veoma toksične materije. Ostim toga mediji vam govore da su vam potrebni životinjski proteini jer se smatra da životinjski proteini sadrže sve

amino-kiseline koje su potrebne našem telu a da se to ne odnosi na biljne proteine. I tako su vas uverili da su životinjski proteini daleko bolji od biljnih proteina. Ali, nauka je dokazala, i to van svake sumnje, da su biljni proteini daleko bolji od životinjskih proteina uz uslov da se uzima velika količina različitih proteina. Čak i u životinjskom svetu, lav mužjak, kad ubije neku životinju i pojede je, on pojede ono što je sadržina te druge životinje, a sadržina su biljke. Pokazao bih vam jednu publikaciju koja dokazuje da ako uzimate veliku količinu životinjskih proteina u svojoj ishrani imate visok rizik od osteoporoze i od bolesti srca i krvnih sudova. Životinjski proteini imaju veliku količinu sumpora u svojim ćelijama dok biljni proteini imaju sasvim drugi sastav. Mineralne kiseline biljnog porekla čine proteine širim i zato su lakši za varenje. Da vam dam primer: ako pojedem jedno jaje, kiselost u mom stomaku spušta se na 1,6. Stomak postaje tako kiseo da morate uzeti neko sredstvo za smanjivanje kiselosti. A ako uzmete biljni protein, kiselost se nikad ne spušta niže od 1,5. Da li vi upotrebljavate sredstva za smanjivanje kiselosti vašeg želudca? Da, mnogi ih upotrebljavaju. Da li ste videli životinje da šetaju okolo sa bočicom sredstva za smanjivanje kiseline? Ako stavite životinjski protein u svoj stomak trebaće šest sati da se on svari, a za biljni protein će trebati tri do četiri sati. Sir – protein koji se sadrži u siru zove se kasein. Siru je potrebno 10-12 sati da se svari. To je teško za varenje. Hajde da sumiramo : ako uzimam proizvode od soje, oni će dodati dosta arginina u moju krv, a ako uzimam sir, on će mojoj krvi dodati mnogo manje arginina. Naučnici su pronašli da je arginin neophodan da biste se oslobodili otrova. Ako uzmemi recimo zečeve kao model (a isto se odnosi i na ljude) i hranim ih životinjskim proteinima kao što je riblje brašno, oni se razboljevaju od arterioskleroze. Ako ih hranim biljnim proteinima, oni dobijaju nizak nivo holesterola. Ako im dajem životinjske proteine dobijaju visok nivo holesterola čak iako nema holesterola u njihovoj ishrani.

Hajde da vam pokažem nešto vrlo zanimljivo: jedan prosečni biljni protein daće vam 67 mg holesterola, jaje 107 mg, zatim svinjski protein 107 mg, protein iz pilića 18 mg, proteini iz govedine 152 mg, proteini iz ribe 160 mg, a celo jaje 176 mg, kazein iz mleka 203 mg, ćurka 215 mg, a mleko 225 mg. *Proteini iz obranog mleka enormno povećavaju nivo holesterola* . A šta vam kaže televizija? Ako želite da izbegnete holesterol onda pijte obrano mleko sa niskim sadržajem masnoća. Ali obrano mleko povećava nivo holesterola do neviđenih granica jer protein koji je sadržan u

mleku povećava nivo holesterola. Možda ćemo o tome kasnije malo više govoriti. Žumance jajeta je bogat izvor holesterola. Svi biljni proteini vam daju određenu količinu holesterola, ali pasulj i grašak vam daju izvanredno malu količinu. Da li znate da jedna kašika puna graška može da bude skoro isto tako efikasna kao i neki lek za snižavanje holesterola? Vi ćete sigurno biti zabrinuti zbog kalcijuma. Znajte da sve što je zeleno davaće vam kalcijum.

Želeo bih da vam kažem nešto o tome šta mi činimo za sebe kada upotrebljavamo ugljene hidrate. Mislim da ovde ima nekih studenata, jer ja sam noćna mora za svoje studente. Pogledajmo dve grupe pacova. Na levoj strani su savršeno zdravi pacovi, a na desnoj strani su oni koji izgledaju kao da su umrli. Oni su ili mrtvi ili na samrti. Obe grupe dobijale su potpuno istu hranu. Ali grupa na jednoj strani dobijala je dva puta manju količinu hrane od one na drugoj strani. U čemu je bila razlika? Grupa na desnoj strani dobijala je da jede onoliko koliko je htela, a grupa na levoj strani dobijala je onoliko koliko im je bilo potrebno. Dakle, istina je kada kažemo da ćemo sami sebe izjesti do smrti.

Rafinisana hrana je jedna od najvećih problema. Gde god da krenem, sve je rafinisano. Imamo beli hleb, ljuštene pirinače. I to je logično, jer ako uzmem za primer žitarice - moderni mlinovi su mlinovi na valjke, a stari mlinovi su bili mlinovi na kamenje koje se okretalo. To znači da moderni mlinovi drobe zrno, i zatim ga prihvataju valjci i suču ga na komade tako da belo brašno izlazi kao posebna kategorija. A mekinje stave u drugu posudu. I kada je iskustvo koje stičete u zatvorenoj prostoriji svoga stana postalo vrlo bolno, onda kupujete mekinje. A klicu u zrnu stavljate na lice. Vidite, ovde imamo tri stvari umesto jedne. Šta to znači? Šta je to prazna hrana? Kad jedete tu praznu hranu dobijate drugu vrstu bakterija u svoj stomak zajedno sa tom hranom. Tipična američka ishrana proizvodiće 60-600 g dnevno sulfata u urinu. To znači da, ukoliko sam uzimao velike količine rafinisane hrane i životinjskih proizvoda, bakterije u mojim crevima se menjaju i postaju bakterije koje smanjuju količinu sulfata. Ali, ako uzimam drugu vrstu hrane, onda ću imati bakterije koje su metanogene. Hajde da ovo pojednostavimo: gas koji se proizvode prilikom zdrave ishrane – metan, on je bez mirisa. Gasovi koji se proizvode na osnovu delovanja sulfatnih bakterija sadrže sumpor. *Ako želite zdrave bakterije, ako želite da ne dobijete rak, smanjite količinu prazne hrane koju ćete uzeti .*

Izbagavajte rafiniranu hranu i smanjićete mogućnost dobijanja raka na debelom crevu, sve vrste problema sa gasovima, varikulozne vene.

Pogledajte dve stvari koje su važne: jednoj grupi svojih studenata davao sam da popiju rastopinu glukoze. Nekoliko minuta nakon toga, nivo šećera se veoma podigao. Ali, telo se štiti podižući nivo insulina. I sada imate toliko insulina u krvi da vrlo brzo opada nivo šećera u krvi. I na kraju je nivo glukoze mnogo niži nego kada ste se normalno hranili pre nego što ste uzeli ovu količinu glukoze. I tako dobijamo nešto što se zove hipoglikemija. Ako biste uzeli istu količinu glukoze, recimo da stavite unutra malo ječma ili zobi, nivo šećera u krvi se ne podiže tako mnogo. Ni nivo insulina se ne podiže mnogo, a krajnji rezultat je da nije došlo do hipoglikemije.

Probali smo ovaj isti eksperiment sa zečevima, jer mi moji studenti nisu verovali. Davali smo zečevima glukozu, a davali smo im glukozu plus pektin (to su biljna vlakna u jabuci) i davali smo im kola-kolu. Mislite da je to bilo okrutno? Oni vole kola-kolu, baš kao ljudi! Posle samo jednog i po sata, svi su zečevi imali hipoglikemiju. Ovde je nivo šećera u krvi bio kada smo počeli, a posle jednog i po sata svi su imali hipoglikemiju.

Evo šta se dešava kao posledica hipoglikemije: zbunjenost, tromost, nesigurnost, nedostatak koncentracije, smetnje u vidu kao što su dupla slika, srce poče da lupa, anksioznost, drhtanje, itd. Onda sam upitao sam svoje studente šta uzimaju pre nego što dođu na ispit. Kažu da piju koka-kolu. Posle prvog sata ispita počinjete da drhtite, zaboravjate sve što ste znali, ne možete ničega da se setite, i onda dolazite k meni i kažete da ste se unervozili i da ništa više ne znate. A ja kažem: «Nije to istina nego si se napio koka-kole!» Nema milosti. Nema drugog ispitnog roka. Zato ni jedan od mojih studenata ne pije koka-kolu. A ovo nam društvo čini svakog dana. Ako je sadržaj šećera u krvi niži nego što treba, treba vam nešto što će ga podići. Onda jedete između obroka i obično imate želju za nečim slatkim. I onda imate želju za kofeinom. Mi sve to činimo sebi ne shvatajući šta nam se događa kad to činimo. Najbolji način da zadovoljite svoju potrebu za sokom jeste da uzmete jednu jabuku. Visoki sadržaj šećera u vašoj krvi veoma je loš za vaše krvne sudove.

Sutra uveče ću govoriti o masnoćma i zato ne bih voleo da propustite to predavanje! Jer ćete biti iznenađeni onim što činite sami sebi. Ali, imam jednu dobru vest za vas: vi možete dobiti isti doživljaj ukusa unoseći nekoliko vrlo malih promena. Hoću da vam pokažem da zemlje koje imaju

visok procenat masnoća u ishrani imaju veoma veliki broj slučajeva raka dojke. Od 40-tih godina unošenje masnoće u ishrani se dramatično povećao u zapadnom svetu, a unošenje ugljenih hidrata se smanjila. Rezultat toga je da ljudi izgledaju onako kako izgledaju u Americi. Tačno je da sa ovakvom konstitucijom možete da napravite dobru karijeru kao sumo-rvač, ali ne možete da očekujete dug životni vek! Imati višak kilograma nije ni malo zdravo. Dame su zainteresovanije od muškaraca, jer one akumuliraju mnogo više masnoća u sebi nego muškarci. Nije to baš sve tako loše, jer upravo zloupotreba masnoća čini ženski rod tako privlačnim. Ali, ako muškarci zloupotrebljavaju masnoće, nisu više tako zgodni. Jedno je istina – što više masnoća imate, to je rizik za oboljevanje od raka veći. Bilo bi dobro da smanjim rizik, da podignemo nivo energije i da izbegnemo bolesti. Voleli bismo da kažemo za sebe da živimo jednim zdravim načinom života.

Večeras bih želeo da vas pozovem da unesete raznovrsnost u svoj način života, da iskusite blagodati zdrave hrane, da osetite opasnost koja se krije u rafinisanju hrane i da unesete zdrave međusobne odnose različitih namirnica koje uzimate. Ali, ima nešto što mi činimo a vrlo je opasno za vas. Sutra uveče ću govoriti o nekim od tih pojava. Smatram da će neke promene koje možete uneti predstavljati znatno poboljšanje. Pozvao bih vas da dođete i sutra uveče. A prekosutra će biti prava noćna mora za svakog od vas. Ali, i uživaćete! A onda ćemo doći od najboljih rešenja ovih problema.

Tvoje zdravlje – tvoj izbor

Ljudski organizam je veoma složen. Čudo je kako ga dugo možete zloupotrebjavati a da i dalje ostane živ. Danas znamo da smo podložni mnogim činiocima rizika, a neke od tih činilaca nazvaćemo monstrumima u našem okruženju. U stara vremena ljudi nisu bili izloženi tolikom broju rizika. Jedan od onih kojima smo mi izloženi jeste smog u našim gradovima. Pronađeno je, recimo, da smog iz vazduha može da naškodi plodu u majčinoj utrobi. Međutim, ako se probudim ujutru i vidim da ima smoga u gradu, ne mogu da kažem: «Danas neću disati». Dakle, ne možete ništa da izmenite ako živite u gradu. Međutim, postoje neke druge pojedinosti koje možete da izaberete da budu vaši čuvari. Mi živimo tako kao da smo u najbržoj saobraćajnoj traci- svuda kasnite, premalo spavate, probudite se ujutru i osećate se kao da ste prebijeni. A šta je onda prvo za čim posežete? «Dajte mi šoljicu kafe!» ili «Dajte mi cigaretu!». Potrebno vam je nešto što bi vas stimulisalo, podstaklo. I onda se dešava kao da ste na dečjoj klackalici - stalno se stimulišete i opuštate se. A onda dolazite uveče i hoćete da zaspate, ali ste toliko ispunjeni tim podsticajima tako da vam je potreban neki depresant koji će vas smiriti. I onda, da biste se smirili, kao depresant uzimate npr. alkohol. Kao da idemo ovako: «podigni me, spusti me; podigni me, spusti me...». Ove halucigene droge izazivaju niz problema.

Neću da vam propovedam o alkoholu i njegovim opasnostima. Svi vi znate šta mediji kažu. Ali treba promisliti. Dakle, prirodne ćelije odbrane koje mogu da ubiju ćelije raka u našem organizmu, samo jedna sesija pića alkohola može ih ubije. A žene su mnogo osetljivije od muškaraca. One imaju takav metabolizam. A svaka žena to zna, jer kad muž želi da jede, on želi da jede sad. A žene ne razumeju zašto je on baš sad tako gladan. Ali zato što žene imaju sporiji metabolizam, one su sklonije cirozi jetre od alkohola. Piće koje žene piju ne pogađa samo njih, već i njihovo potomstvo. Smatralo se da trebate da budete težak pijanica da biste imali dete sa fetalnim alkoholnim sindromom. Dva pića dnevno mogu to da urade.

A neću vam propovedati ni protiv pušenja. Svi znamo da što više pušimo to je veća verovatnoća da dobijemo rak pluća. Kakve su vam šanse

da ćete doživjeti 70. godinu? Ako nikad niste pušili, onda je verovatnoća 80%. Ali šta ako pušite 25 cigareta dnevno? Verovatnoća je samo 40%. Nije baš dobra zamisao pušiti. Čak i vlada i sudstvo znaju to. Vidite, nije naša zemlja tako loša. Nismo na čelu grafikona, već negde na sredini (misli se na Srbiju i Crnu Goru). Ali neki od naših bliskih suseda su na veoma visokom mestu kao, recimo, Čehoslovačka. Vidite, ljudi su pušili 50-tih god. A ženama je bilo potrebno još 15 godina da bi postale pušači kao i muškarci. I zato se pojavljuju tumor i rak pluća.

Imam kolegu na univerzitetu koji je čuven po svetu i koji se bavi nikotinom. Pokazaću vam neke od njegovih zanimljivih rezultata. On radi sa oglednim pacovima. On, dakle, uzima majke pacova koji će imati potomstvo i ubrizgava im nikotin sve do 21-og dana kad mali pacovi prestaju da sisaju. Onda on proučava kakav je efekat to izazvalo kod malih beba. Kad su bebe rođene, i majka je pušila, ona ima veoma ubrzani metabolizam i glukoza se strano povećava. Da majka nije pušila, onda bi glukoza imala normalan nivo – polovinu vrednosti koju ona sad ima. I kad se nikotin sada čisti iz sistema, metabolizam je u nižim vrednostima i glukoza je jako opala. To je razlog da se, ako pušite i prestanete sa pušenjem, ugojite jer se vaš metabolizam usporio. I zato dame počinju opet da puše jer smatraju da im je bolje da smršaju nego da se jako ugoje. Ali mnogo bi bilo bolje da uopšte ne počinjete da pušite, da vaš metabolizam ima ovu srednju vrednost od početka. Ali, vaš izbor ne pogađa samo vas, nego i vaše potomstvo. Evo tog 21. dana posle rođenja. Dakle, majka je imala nikotin u sistemu. A druga grupa miševa nije imala nikotin. To su bebe koje su rođene. Kada su rođene, obim alveole u plućima je bio isti i kod jednih i kod drugih (alveola je najmanja čestica u plućima, to je šupljina koja se ispunjava vazduhom i pomoću koje dišemo i dobijamo kiseonik u krvotok). I gledajte šta se zbiva: 21 dan nakon rođenja, ako je majka imala nikotin, alveola kod beba je veća. A kad majka nije imala nikotin u krvotoku, alveola kod beba je postajala manjom. A malo je ovde i dobro, jer je to onda u dobroj srazmeri da bi se mogla izvršiti razmena krvotoka i kiseonika u krvi. I ne samo to. Ako je majka imala nikotin ili ovde nije imala nikotin, onda dok se ti mali pacovi razvijaju, oni razvijaju sve *veće* alveole, ali kod onih kod kojih majka *nije* pušila imaju *veći broj* alveola nego kod onih kod kojih je majka pušila. I to vam onda ostaje kao broj alveola za ceo život. Alveole beba kod kojih je majka pušila, povećane su elektronskim mikroskopom. I možete videti male «suze» kod alveole. To

su posekotine na tim alveolama i one krvare. Isto uvećanje, kod alveola beba kod kojih majka nije pušila - prelepe alveole, zdrave i male. Ovo je veoma zanimljivo: ako uzmete pluća bebe i razložite sva tkiva iz njih, tako da ostane samo ono elastično tkivo koje čini da pluća rade, možemo da vidimo kako to elastično tkivo u plućima izgleda ako majka nikada nije pušila. Ima mnogo tog tkiva koje vezuje i elastično je. To znači da ove bebe imaju zdrave alveole, male, mnogo njih i vrlo elastično plućno tkivo. Isto uvećanje ako je majka imala nikotin. Možemo videti vrlo malo tog elastinog tkiva. Skoro da izgledaju kao pluća sa enfizemom. Ne samo da nije elastično, već ta osoba ima ovo loše nasleđe za život. Takođe, vaš izbor se ne tiče samo vas, već dotiče i vaše potomstvo, tako da je dobra zamisao izbegavati ove loše navike.

Sinoć smo govorili o dobrim fitohemikalijama. Večeras ćemo govoriti o lošim. Neke od tih hemikalija, poznate i kao proizvodi iz biljnog sveta, služe kao toksička odbrana. I vi znate da postoji rat između biljaka i životinja. Neke od biljaka smanjuju brzinu varenja, neke od njih su i dobre po svojoj prirodi jer su antikancerogene – bore se protiv raka, a loši su alkaolidi, pirotreini, tanini, kofein, teobromin, nikotin, i mnogi drugi. A zašto se ove hemikalije nalaze u bilju? Neki će naučnici reći: «Oni služe kao odbrana te biljke». Ali postoji i drugi razlog: Zašto sve vrste životinje ne jedu sve vrste bilja? Zašto neke biljke imaju u sebi neke hemikalije kao što je npr. kofein? Želim večeras da odgovorim na neka od ovih pitanja.

Kofein i taj biljni spoj – teobromin koji se nalazi u biljci koka povećaće koncentraciju vaših masnih kiselina, povisiće vam krvni pritisak, stvoriće vam više stomačne kiseline, i povećaće vaš nivo stresa. A kofein će takođe proizvesti kortizol. A kortizol će promeniti vaš metabolizam tako da ćete onaj šećer uskladišten u jetri promeniti i dobićete glukozu u krvotoku. Drugim rečima, kada ste popili kafu zbog kofeina dobili ste priliv šećera u krvi. To je isti onaj mehanizam kao kod stresa – boriti se ili pobeći. Normalno, kada to doživite, vi ćete ili pobeći glavom bez obzira ili ćete se boriti i iskoristiti tu energiju. Ali mi koji smo stalno pored kompjuterom i ne krećemo se moramo hemijski da obradimo ovu krizu u sebi. Kako ću onda rešiti taj priliv glukoze? Insulinom. I onda se glukoza odmah smanjuje i ja se osećam opušteno. Zato mi je potrebna druga šoljica. I onda se opet osećam opušteno. I onda opet sve iz početka. To su loše vesti! Takođe, kofein je toksičan i ima otrove. Da li ste znali da je 500 g čaja u sebi uspelo da sakupi toliko kofeina da se ubije 1000 miševa? Ako kafeinom hranimo

ogledne pacove, oni imaju viškove udova prstiju u nasleđu, imaju više potomstva sa zečjom podeljenom usnom, zatim mnogo više potomaka sa razorenim nepcem, i mnogo više slučajeva u kojima mozak raste van lobanje. «Ali, to je kod pacova, to nije kod ljudi!», kazaćete vi. U redu. Ima mnogo beba rođenih u Africi sa ovom bolešću. Ove tri supstance, tiofilin, tiobromin i kofein su vrlo bliske u hemijskom spoju.

Uzmimo za primer tipičnu plantažu čaja. Hajde da vidimo kako se proizvodi taj čaj koji se pije. Za najbolji čaj, ručno se bere pupoljak i dva gornja lista. A sad da vam kažem nešto o životinjama. Rekao sam vam da su životinje privučene nekim spojevima u biljkama. Npr. koale su privučene eukaliptusovim uljem i jedu samo eukaliptusovo lišće. Oni imaju enzime u sebi koje dobro razlažu eukaliptusovo ulje. A jedan rogati duvanski crv, ima jedan enzim koji smesta detoksifikuje nikotin, tako da je taj crv privučen duvanom. To je njegova hrana. Druge životinje nemaju taj enzim, i kada bi one jele duvan, razbolele bi se i zato ih ne jedu. Vidite, različite biljke imaju u sebi različite hemikalije i onda životinje koje ih jedu imaju sredstva u svom organizmu kojima razlažu otrove iz tih biljaka. Uzmimo za primer najveću antilopu na svetu – ilant. Ona jede bagrem. Kad se hrani, ona kida i lišće. I kada se listovi prelome, oni proizvode jedan spoj koji se zove feromon. I dok ilant jede, nivo tanina se povećava. Svo mlado lišće onda ima viši nivo tanina tako da ova životinja ne jede mlado lišće. I to je od nje vrlo mudro. I sada biljka može da razvije celu krošnju mladog lišća koju ilan ne jede. A dok lomi lišće, feromon upozorava tom hemikalijom da je nešto jede tako da se nivo podiže u celom drvetu. I onda ova životinja kaže: «Gadno mi je», i prestane da jede. I potrebno je da pređe 100 km da bi ponovo jela, jer sve druge biljke koje se nalaze oko te biljke koje je ona jela su podigle svoj nivo otrova i ti otrovi su je odbili. To je predivno jer tako u normalnim okolnostima jedna biljka nije sva «popasena» i može da nastavi da raste zato što su oni mladi listovi ostali nedodirnuti. To je način na koji se životinje odnose prema toksinima.

Pogledajmo sada ljude. Oni beru čaj. Oni uzimaju štapove i šibaju biljke - to je tradicionalni način da se bere polje čaja. Šta to šibanje u biljci proizvodi? To je imitiranje kako životinja jede biljku. I kako ta biljka odgovara? Ona mnogo više tanina i kofeina gura u svoje lišće. Ali vi ste i mlado lišće išibali tako da novi izdanci imaju mnogo viši nivo tih materija nego ono prošlo lišće da bi obezbedili da biljka bude sigurna da je niko neće i dalje jesti. Svaka životinja sa bilo kakvim osećanjem za dobro bi

ostavila to lišće. Ali čovek ne, on baš njih bere i onda ih suši. Ne normalno. Ne, on ide i seče šume okolo i ono zeleno lišće spaljuje. Tu je i mnogo dima ali tako se dobija suv list - to je zeleni čaj. Ima i štošta drugog u tom lišću. Ali, to ljudima još nije dovoljno, onda to lišće stavlja u ogromne posude i onda ono fermentiše. I onda bakterije koriste sve što mogu da iskoriste na toj biljci. Zatim se opet pali šuma i to se suši. I šta se onda dobija? Čist koncentrovani toksin. Ni jedna životinja pri zdravoj pameti ne bi se čak ni približila tome. Ali, čovek sipa vruću vodu preko toga, i pravi jedan crni ekstrat i onda kaže: «Pij to!». Naravno da je gorko. Ali, to nije problem. Dodaje se šećer. Još malo šećera da se još popravi ukus. Još uvek je loše. Onda ćemo stviti u malu šoljicu sa lepim čajnikom i onda ćemo naučiti ljude da piju i oni uživaju. U stvari, to je jako lošeg ukusa. Nema ni jedne životinje na zemaljskoj kugli koja bi tako nešto okusila. Predložio bih vam da promenite svoj životni stil. Da li ste probali da nekada date crni čaj bebi? Samo gledajte njeno lice posle toga? To vam onda kaže da to nije hrana koja odgovara ljudima. Imam jako dobre vesti za vas. Ako se niste privikli na taj užasni ukus čaja, postoje na tržištu biljne vrste čajeva koji su dobri za vas a isto su tako užasnog ukusa kao pravi čaj. Dakle, ne morate da promenite vaš životni stil, možete taj ukus da osetite sa nekim drugim biljkama koje su neotrovne. Ali ima i voćnih čajeva koji su izvrsni.

Setite se da ćete kofein naći i u koka-kola pićima i u ohlađenim pićima. Uzgred da vas pitam, zašto se kola zove kola? Zato što ima 12 kašičica šećera. A zašto se zove koka? Zato što je ekstrat koka – biljke. To je užasno! Vidite, samo jedna vrlo ukusna čokolada može da ima oko 120 mg teobromina. Vašoj deci možda ne dajete čaj, možda im dajete limenke pića. To vam je isto. A deci je teško da se oslobode tih otrova.

Sad bih želeo da vam govorim o još jednom «čudovištu» u vašem životnom stilu. Hoću da vam ispričam šta se događa sa masnoćama. Otprilike znam kakav je životni stil u vašoj zemlji. Svima je poznato da je bolest srca veliki ubica. Muškarci su podložniji ovoj bolesti nego žene. Ako dame smatraju da su u prednosti, reći ću vam da ako žena dobije srčani udar, verovatnoća da će od njega umreti je 72% veća nego kod muškarca. Ovo je oboje veoma loše. U Americi, skoro 59 miliona ljudi ima u toku života bar neki problem sa kardiovaskularnom bolešću. A skoro polovina njih ima povišeni holesterol u krvi. A čak 19-godišnji Amerikanci imaju vrlo visok nivo holesterola. A masnoće su razlog, bez sumnje. Ako pogledamo gde se holesterol nalazi, videćemo da ga ima samo u hrani

životinjskog porekla: rakovi, jaja, i drugi proizvodi. I sirevi, naravno. Nema nimalo holesterola u avokadu ili u kokosovom orahu, nemojte verovati u te laži. Kokosov orah ima zasićene masne kiseline. Ali zato što je ukomponovan sa biljnim proteinima i biljnim belančevinama, on nije opasan. Ljudi koji žive na ostrvima južnih mora ne dobijaju kardiovaskularne bolesti iako jedu kokos u izobilju. Zapremina krvnog suda koji propušta krv se smanjuje zbog holesterola koji se nalazi u njemu, a bez sumnje holesterol igra određenu ulogu i u kardiovaskularnim bolestima.

A sada da vam kažem nešto o tome šta mediji tvrde. Ili recite vi meni, šta to mediji govore. Šta vam mediji kažu, koju hranu da izbegavate? Zasićene masnoće. Zato što su one loše za srce, zar ne? I onda vam kažu da koristite onu vrstu hrane koja ima polinezasićene masne kiseline. One su dobre za srce, tako kažu mediji, zar ne? 70 – tih godina, organizacije koje se bave srcem govore su da se pređe sa ishrane koja je bogata zasićenim masnim kiselinama na ishranu koja je bogata polinezasićenim masnim kiselinama. A onda je u Sjedinjenim Državama i u Velikoj Britaniji počeo da opada broj kardiovaskularnih oboljenja i infarkta miokarda, dok je za to vreme broj ovih oboljenja u Japanu bio skoro neznatan. I to je delovalo. Ljudi su se prebacili sa zasićenih masnih kiselina na polinezasićene masne kiseline. Sa putera na margarin. I zaista se smanjio broj obolelih. Ali postoji i druga strana medalje, koja je vezana za masnoće i rak. U istom periodu, kada su se smanjili infarkti i oboljenja srca, rak je strahovito rastao. Pravi prelazak je bio sa zasićenih na polinezasićene masne kiseline. Možete da vidite da su se na vrhu lestvice našle zemlje sa najvišim oboljevanjem od raka: Mađarska, Čekoslovačka, Belgija, Francuska itd. 90-tih su počela da izlaze na površinu saznanja da postoji direktna veza između masnoća i raka. Što više uzetih masnoća, to je i srazmera oboljevanja od raka veća. Evo, na vrhu je Holandija, a na dnu je Tajland. I onda se pokazalo da ako pacovima date izazivače raka, i stavite ih na ishranu bogatu masnoćama oni razviju dvostruko više tumora, nego ako su na ishrani koja je siromašna mastima. Dakle, ovi oblici raka izazvani masnoćama su rak dojke, debelog creva, pankreasa i prostate.

Hajde sada da vidimo kako se masti menjaju jedne u druge. Uzmimo prvo zasićenu masnoću. Svi molekuli ugljenika su zasićeni. I molekuli su lepi i kompaktni. Tako da ova masnoća teži da bude u čvrstom stanju. Zatim pogledajmo drugi molekul i videćemo da je zbog dvostrukih veza ovo nezasićena masnoća. I gde god imate dvostruku hemijsku vezu, imate i

jedno ulegnuće. Tako da taj molekul nije tako kompaktno. Dakle, ovaj molekul sa ulegnućima teži da bude tečnost, a ovaj prvi teži da bude u čvrstom stanju. Postoji problem. Ako hoćete da napravite margarin i želite da za to upotrebite polinezasićene masnoće treba da imate tečnost, a ne želite da «polivate» vaš hleb margarinom, već hoćete da ga mažete. Šta sada radite? Prvo, ako je to polinezasićena masnoća, pošto je to otvoreni molekul on brzo oksidira tako da izaziva mnogo slobodnih radikala. U biljkama postoji vitamin E koji sprečava oksidaciju i onda je vazduh isključen. To je odlično. Ako izvućete masnoću, a uđe vazduh, onda kiseonik tako brzo prodire tako da nikad nije dovoljno kiseonika unutra. To ulje oksidiše i formira se čitav niz loših proizvoda. A kada zagrevate tu masnoću, ona postaje još gora. Tako da kad zagrevate ulje na 180 stepeni, samo dva sata i date ih oglednim pacovima, on ima problema sa jetrom. I što je masna kiselina «nezasićenija», to je gore. Trinezasićena masna kiselina će deset hiljada puta brže da oksidiše nego mononezasićena kiselina. Npr. kad iz suncokreta izvlače ulje, oni to čine zagrevajući ga. Zagreva se na više od 200 stepeni celzijusa. Ako biste to dali oglednom pacovu, to bi ga učinilo bolesnim. Ali, to prodaju vama! I ako pravite pomfrit zagrevaćete ga na mnogo više od 200 stepeni i onda ćete dobiti još više toksina. Idite u kafe i kupite pomfrit. Koliko je ulje u kome se prži pomfrit dugo gorelo? Ono što kupujete je, ustvari, koncentrisani kancerogen. To su loše vesti. Tako, zasićene masnoće će vas učiniti bolesnima (srčane bolesti), polinezasićene će vas učiniti bolesnima (rak). Ljudi me onda pitaju: «Šta je bolje jesti, puter ili margarin»? Ja im onda kažem: «To zavisi od toga koji biste način izabrali da umrete. Ako vam se sviđa da odmah padnete mrtvi, onda uzmite puter. Ako hoćete malo sporije da umrete, onda uzmite margarin».

A kako onda da izbegnemo ovaj problem? Evo odgovora: mononezasićena masna kiselina 10 000 puta sporije oksidiše. Šta bih trebao da kupim: poli ili mono? Mono. Koja od ovih je prošla test kroz istoriju? Maslinovo ulje. Mediteranske zemlje nemaju takva oboljenja od raka kao druge zemlje. I želim još da kupim ono koje je hladno ceđeno. A vi kažete: «Pa, to je strašno skupo!» Reći ću vam šta ćete da uradite. Kad ste, recimo, kupovali suncokretovo ulje da biste pržili pomfrit, onda vam je bila potrebna cela flaša. Ali za korišćenje maslinovog ulja pravilo je da se uzima samo kašika. Sipajte ga preko vašeg krompira, stavite ga u rernu i pečete. Koliko dugo je tamo u rerni? Samo dok porumeni. Nije prošlo ni sat vremena i nije izvršena oksidacija. I ima dobar ukus! Polinezasićene masne

kiseline koje treba da imate u svojoj ishrani su linoleična kiselina i linolenična kiselina. To su omega masne kiseline. U suncokretovom semenu ga ima dosta. A hoćemo da nam margarin bude čvrst, a ne da bude tečnost. Tako da ga mi onda hidrogeniziramo One nerastvorljive sastojke izvučete, onda neutrališete sa kaustičnom sodom, i onda ga hidrogenizujete. Šta to znači? Normalno je da sve masnoće budu u određenom obliku (u cis-formi), zato što na svakoj strani ove dvostruke hemijske veze imate simetrične molekule. A kada hidrogenizujete, onda kao da «zavrne ruku tom molekulu» i on onda više nije prav, već ide i u suprotnom smeru. I onda ovo zovemo trans-formom. Razlika između ova dva molekula je u tome što je ovaj prvi tečan, a ovaj drugi je čvrst. Tako da mogu da ga iskoristim za margarin. Ali, moji enzimi ne znaju šta je to. To je strana materija u mom telu. A šta radite sa stranim materijama u svom organizmu? Pokušavate da je izmenite, ali ne znate šta je, i zato je skladištite gde god stignete – u vašim organima, stavljate je pod kožu itd. Dame, gledajte u ogledalu i videćete gde se uskladištilo. I onda idite na dijetu, smršajte i onda ste mršave ali sa celulitom. Jedan engleski časopis o zdravlju kaže: «Žene koje jedu četiri i više kašika margarina dnevno, imaju 66% veći rizik od srčanih oboljenja, a to su transmasne kiseline koje su problem. A zašto se industriji te masnoće toliko sviđaju?

1. mogu da vam prodaju margarin;
2. sadrži masnoću koju ništa ne prepoznaje, čak ni bakterija.

Oni koji su stariji po godinama sećaju se da su se ulja ranije obično užegla. Zašto se margarin ne užegne? Jer bakterije ne znaju šta je to. I dobro je onda da se pusti neka transmasnoća u tečno stanje, i onda one i ostaju tečne. Tako da je to vrlo dobro za industriju, ali, za vas je to propast. I zato vam predlažem da uzmete svoj margarin i da s njim očistite svoje cipele i da podmažete svoju mašineriju. Ali, jesti je, nije mudro. Vaše suncokretovo ulje možete da koristite umesto dizel – goriva. Rekao sam vam kako da se vaš organizam bori sa nekim od ovih otrova, i sinoć smo govorili o porodici šargarepe, brokoliju i svim drugim lepim stvarima. Naravno da su vam potrebne alternative jer ja sad sigurno razaram vaš život. Ali, nisam još završio. Postoji puno lepe hrane koju možete jesti.

Večeras želim da dođem do svoje poslednje tačke. Vidite da industrija voli nešto samo zato što je to dobro za policu. Ali, ako je to dobro za policu i za čuvanje, onda to obično nije dobro i za ljudsku upotrebu. A sad hoću da

vas upozorim na neke aditive. Potrebno bi bilo 100 predavanja da bi se o ovome govorilo do kraja zato što svetska zdravstvena organizacija na svojoj listi ima 8.000 aditiva. Dakle, postoje razni aditivi da bi se hrana očuvala. Mnoge od ovih materija izazivaju imunološke probleme ili su jednostavno, toksične. Neke deluju smesta, a neke su sa odloženim dejstvom. Neke od njih deluju na vaš organizam psihološki, a neke fiziološki. Evropska zajednica je izdala listu onoga što je dozvoljeno na području aditiva: boje, antioksidansi itd. Neki se koriste u proizvodnji, a neki u finalnom proizvodu. A sada da vidimo šta oni čine za vas. Ovde su neke od poblucacija koje govore o nus – pojavama: od migrene, preko hiperaktivnosti, do umora i letargije, nesposobnosti da se koncentrišete i svim vrstama nervnih bolesti.

Jedan od velikih problema jesu zaslađivači. Ljudi žele da izgube suvišne kilograme, pa onda koriste zaslađivač. Jedno vreme saharin je bio veoma popularan, ali znali su da on nije baš dobar jer izaziva probleme na srcu, povraćanje, čireve, on je mutagen i poznat je kao izazivač raka tako da je u nekim zemljama zabranjen. Ali postoje novi zaslađivači kao npr. aspartan. Aspartan ćete naći skoro u svemu a kriv je za 75% reakcija na aditive u hrani prema podacima u Sjedinjenim Državama. Ima 90 simptoma koji se navode kao direktni produkt aspartana. Počevši od glavobolje, spazma mišića, simptoma epilepsije, preko zabrinutosti, teškog disanja, znojenja; dovodi se u vezi i sa tumorom na mozgu. Dokazano je da kod eksperimentalnih pacova koji se hrane aspartanom ima povećan broj tumora na mozgu. Svi simptomi parkinsonove i alcharmerove bolesti su povećani kad koristite aspartan. A sada da vam objasnim zašto su ovi zaslađivači tako loši. Mnogi od tih savremenih zaslađivača su aminokiseline. Npr. aminokiselina koja se ovde koristi je aspartična kiselina i fenilanin. Takođe se proizvodi i metanol koji je otrovan. I onda se oni menjaju u aspartat i glutamat u krvi. A to su eksitotoksini (toksini koji vas uzbuđuju). Ako je suviše visok nivo ovih eksitotoksina, vaše nervne ćelije će biti ubijene. I vaš će mozak imati šupljine, rupe.

Nećemo previše govoriti o metanolu osim da je maksimalna doza za jedan dan 7,8 mg. Jedan litar ohlađenog pića sa aspartamom u sebi ima 56 mg etanola, to je mnogo preko dozvoljene doze. A sportisti mogu da koriste čak 250 mg metanola u svojim pićima za energiju. Ova materija je zaista loša vest. Ništa što ćete pojesti kao kad uzmete prirodnu namirnicu neće vam dati aminokiseline ovakvog oblika. Dobićete belančevine, ali ove

aminokiseline deluju kao šećer na vaše ćelije za ukus i one su onda zaslađivači. Da vam samo kažem, vi ste predivno stvoreni. Kad jedete šećer, vaše ćelije za ukus vam kažu: «Šećer». I to se registruje u mozgu. I onda mozak telefonira pankreasu i kaže: «Slušaj, stiže šećer, daj insulin koji će taj šećer razgraditi!» Ali onda je vaša ćelija za ukus prevarena i to je sada aminokiselina. I nekoliko sati kasnije pankreas šalje poruku mozgu: «Mnogo insulina, šta sad?» Mozak kaže: «Znam da stiže, već sam to zapisao!» I onda to činite svaki dan. Posle izvesog vremena, pankreas telefonira mozgu, i kaže: «Da li si rekao da je šećer na putu? E, ja se onda bunim!» I onda počinjete da imate problem sa insulinom. Vi jednostavno niste oblikovani da jedete aminokiseline. A ove aminokiseline na neurotransmiterima su posebno opasne. Sigurno je da se stvaraju kriminalci kad se ovo koristi u hrani. A to se nalazi u puno namirnica: u zaslađivačima, u cerealijama, bombonama za osvežavanje daha, u žvakama, u jogurtu itd. Predlažem da počnete da čitate natpise na namirnicama. Ovi poboljšivači ukusa rade na istom principu glutaminata. Od ovog monosaharinskog glutaminata bebe su imale grčeve. I šta se još dešava? Snižava se nivo serotonina u vašem umu. Kad razgovarate sa psihijatrom, npr. rećiće vam da u psihijatrijskim bolnicama ljudi koji imaju šizofreniju imaju nizak nivo serotonina. Mi ovim pravimo naciju šizofrenika. A onda antioksidansi. Prirodni antioksidanti koji se nalaze u hrani su vitamin A, E i C. Ali kad izvučete ulja, to nije dovoljno jako. Hajde da dodamo nešto drugo. Tako da kad kupite kesicu čipsa ili grickalica videćete da na pakovanju piše da su antioksidansi. Ja vam predlažem da pozovete telefonom kompaniju koja vam je to prodala i da pitate: «Koji od antioksidansi?» I oni vam sigurno neće reći. To je njihov metod. Jedan je od ova dva: BHT ili BHA. Znae šta on čini? 50% kod eksperimentalnih pacova je smanjio holinesterazu.

A sad ću da vam kažem šta to znači: Znae da nervni impuls nervnim putem putuje od jedne ćelije do druge. A na vezama on prelazi sa jednog neurona na drugi. A postoji enzim koji to zaustavlja. Ako smanjim procenat tog enzima, impuls obično ide tip – završeno. A sad ide tip - TRRRRR. I umesto da vaše dete mirno sedi u razredu i sluša učitelja on jede pomfrit ili čips dok učitelj govori. I dete ovo radi: TRRRRR. To je šta se zbiva u stvarnosti. I još se zbiva 40% smanjenji serotonina. Tako dete postaje kao šizofreničar. I onda jedno dete ubije drugo dete. Kada ste to čuli u prošlosti? Odakle to nasilje koje danas imamo u društvu? U jednom zatvoru u

Sjedinjenim Državama sa najokorelijim kriminalcima koje ima jako dobro obezbeđenje, oni su uklonili ovu hranu i uskoro su ovi ljudi mogli da se druže i bez nasilja razgovaraju. Dakle, vaše dete će biti hiperaktivno sa ovim hemikalijama. Neki od prezervativa deluju kao i boje. Nema aditiva u voću i povrću. Nema aditiva!

Mi živimo u sasvim različitom vremenu danas od onog u kom smo živeli u prošlosti. Vaši izbori određuju kvalitet vašeg života. Izbor je na vama. Vi možete reći: «Ne». A vaše je zdravlje, i vi možete reći «Da». Možda se pitate zašto ja sve ovo vama iznosim? Zato što gotovo da nema drugog načina da se to kaže. A smatram da vi imate pravo da sve ovo znate. Činjenice su tu. Nema informacija, nema izbora. A informacije su tu. Vi možete da izaberete da živite zdravo!

Proizvodi životinjskog porekla – novi rizici

Večeras ću vam pokazati da vaši pradeda i prababa nikada nisu jeli kao vi. Ne zato što su jeli nešto drugo, nego zato što se sama hrana promenila. Moram na početku da vam kažem da sam voleo meso, tako da isti taj bolni put koji ću vam pokazati je onaj put kojim sam ja proputovao. A sada kad gledam unazad, veoma sam srećan zbog promena. Da ste me sreli pre 15 godina izgledao sam prilično različito i nisam imao ni pola energije koju sad imam. Ali, hajde da svoju potragu započnemo ovde. Ovo su glavni oblici raka u svetu. Dakle, kolorektalni i rak prostate su glavni oblici raka kod muškaraca i počinju sa 40-45 godina sa kolorektalnim kancerom, i sa starenjem ovaj kolorektalni i kancer prostate stalno rastu. Kod žena je slika slična. Naravno, one nemaju prostatu, ali one imaju rak dojke. U 40-tim godinama rak dojke počinje da bude veliki problem. A onda je najčešći oblik kolorektalnog raka u staračkom dobu. Ovaj kolorektalni rak je dobar pokazatelj. On je u direktnoj vezi sa uzimanjem mesa. Za Novozelandčane je meso živine kao povrće. Oni su po broju oboljevanja od raka na samom vrhu, a na dnu lestvice su Afričke zemlje i Japan gde ima vrlo malo raka dvanaestopalačnog creva i kolorektalni rak. Kad kuvate meso, ili ga pečete, onda imate određena jedinjenja koja se formiraju – heterociklične kiseline. Ali i benzopireni su isto kancerogene supstance koje se tu formiraju. Jedan pečeni komad mesa može u sebi sadržati mnogo više kancerogenih materija nego cigareta. Naravno, vi jedete i antikancerogene materije tako da se one bore protiv raka koji bi se izazvao. Ali što više ovog jedete, veća je verovatnoća da ćete dobiti rak. U stara vremena, ljudi su jeli sveže povrće iz bašte i neposredno ga jeli na svom stolu. Oni su fizički puno radili, trudili su se da svojom fizičkom snagom što više urade. A mi smo postali «krompiri na kauču», uživamo sedelački način života tako da ne jedemo te zdrave namirnice sa ovima koje nisu tako zdrave.

Postoji jedinjenje koje se zove a-alfa-c. I jedan komad kuvane govedine ima 651 mg te supstance. Piletina ima 180 mg. A još jedna supstanca koja se zove IQ (nema veze sa vašom inteligencijom) se u velikim količinama nalazi u ribi. Rizik je zaista velik: rak limfnih žlezda je sa istim takvim rizikom. Na dnu je Japan, a na vrhu su Sjedinjene Države i

Novi Zeland. Ovo su studije koje su vršene nad hiljadama ljudi u Sjedinjenim Državama i čak je Svetska zdravstvena organizacija izdala jedan obiman izveštaj o ovoj studiji. Ovde imate dane u sedmici u kojima jedete meso i ako imate meso više od četiri puta sedmično, onda se verovatnoća da ćete dobiti šećernu bolest strahovito uvećava. Ako jedete meso šest puta sedmično, onda imate četiri puta veću verovatnoću da ćete dobiti šećernu bolest nego neko ko ne jede meso. Povećava se verovatnoći da ćete dobiti i rak prostate, i ovarija i svih drugih oblika raka ako jedete meso. U stara vremena ljudi su jeli meso tri puta nedeljno.

Ovo što smo do sada govorili odnosilo se na ono sa čime su deka i baka morali da se suočavaju. A ono sa čim se sad suočavamo jeste ono sa čim se oni nikada nisu morali da pozabave, a to je savremeni način za gajenje životinja za ishranu. Vidite, danas su životinje one koje se upotrebljavaju za hranu. Ovo sam istraživanje radio na mnogim mestima i mogu vam reći da zemlje trećeg sveta koriste isto ove tehnike za gajenje životinja. Način na koji se dobijaju životinje za ljudsku ishranu je postala nauka danas. To je nauka koju pokreće profit. I kad se razmišlja o tome čime će se hraniti životinje, to nije ni nalik ničemu onom što smo imali u prošlosti. Danas ovim životinjama dajemo životinjske belančevine, jer je teorija da ih belančevine životinjskog porekla čine da brže rastu. Mi želimo da dobijemo najjeftinije belančevine. Životinjama se daju druge uginule životinje, to su one životinje koje su odbijene na klanici, zatim se one melju i sve ono što otpada kao npr. rogovi, papci, sve to ide u tu smesu, tako da sve one bolesne životinje koje nisu mogle da prođu proces na klanici se melju i daju se drugim životinjama kao hrana. I to je deo životinjske ishrane. U mnogim zemljama imaju traktore koji sakupljaju životinje koje su ubijene na autoputevima i onda se one melju i dodaju i to ulazi u životinjsku ishranu. I naravno, vrlo važan deo životinjske hrane je i riblje brašno. Sva ona peraja, glava i ostali delovi od ribe, i sve one «neželjene» ribe koje su izvađene mrežom a nisu za ishranu. Dakle, dodaju se kosti i krv sa živinarskih farmi sve ono što se inače čisti. To je sad lepa reč za nešto što i nije tako lepo - dakle, ono perje i kreste što se sigurno nikome ne bi dalo u ishrani. To se sve osuši, samelje i opet se daje pilićima za ishranu. Jer istog je materijala kao i vaš nokat: ima kerotonina, belančevine. Naravno da pile sada ne može da svari svoje pero. Onda se dodaje jedan enzim koji pomaže da se to pero ipak svari. To što pile ima unutrašnje krvarenje zbog tog enzima, to i nije baš tako važno. Sve ono što bi se opralo sa živinarske frme se nalazi u tom

lancu ishrane. Urea, jer je ideja da će tu uričnu kiselinu bakterije u probavi pretvoriti nazad u one korisne kiseline. A takođe i petrohemijski nus-produkti su dodati ovoj ishrani. Sada životinje dobijaju mnogo proteina životinjskog porekla. Zanimljivo je da ove belančevine životinjskog porekla izazivaju kiselu reakciju, a ona se može neutralisati kalcijumom iz kostiju. Kao što sam rekao, proizvodi životinjskog porekla će pre izazivati kiselu nego alkalnu reakciju. Imamo za primer kiselost hrane, tu je miliekvivalent za 100 g. Ribe proizvode 7.9 ove kisele reakciju, a hleb koji je biljnog porekla proizveće samo pola. A čim je brašno rafinisano, ni ono nije baš tako bezazleno. A kad je meso u pitanju, onda je to 9.5. A hrana koja najviše izaziva kiselost je kačkavalj. Dame, za vas je ovo loša vest! Osteoporoza je izazvana, kažu naučni časopisi, suvišnim belančevinama životinjskog porekla. I mnogao bih da vam pokažem na stotine naučnih časopisa koji ovo tvrde. I mi smo sami na univerzitetu vršili ovakva istraživanja. I koje će to belančevine izazvati: biljnog ili životinjskog porekla? Životinjskog porekla. To su činjenice, nemojte biti ljuti na mene, iznosim vam samo ono što je stvarnost.

Pre nekoliko godina bili smo uključeni u jedan istraživački projekat gde su se farmeri žalili da njihove ovce imaju krive noge. Ne bi niko voleo da gaji ovce sa krivim nogama. Pogotovo ako je u pitanju ovan predvodnik stada, on je veoma skup, i kad takav ovan izađe iz tora sa krivim nogama, neće postići dobru cenu. Hranili su ih na uobičajan način: ribljim brašnom i svim onim mrtvim samlevenim delovima i mi smo odmah rekli: «To su belančevine životinjskog porekla». A oni su rekli: «Vi ste ludi!». «Hajde da to ispitamo», rekao sam ja. Da li mislite da bi vlada to mogla da podupre sredstvima, da odobri fondove? Ne, ne. Tako da smo mi to finansirali iz svog fonda. Uzeli smo ovce, uzeli smo jagnjad 100 dana stara, podelili ih u pet grupa i počeli da ih hranimo onako kako bi trebalo da se te životinje hrane i onako kako ih industrija hrani. Prva grupa je dobila potpuno biljnu hranu u kojoj je sadržaj belančevina bio 12%. To bi bilo isto kao kad bi ovce same išle na pašu i pronašle detelinu. To je ona prava «dedina ovca». Uzeli smo tu istu ovcu i dali joj 3% belančevine životinjskog porekla. Sledećoj grupi 5% belančevina životinjskog porekla. Sledećoj grupi 8% belančevina životinjskog porekla. I to je dovelo do sadržaja belančevina od 20% od kojih je samo 8% bilo belančevina životinjskog porekla. Onda smo uzeli drugu grupu i dodali joj 8% biljnih belančevina. Možda ćete neki od vas biti rastuženi onim što ćete videti. To su bile životinje koje bi bile

hranjene na drugi način. Industrija daje 35% belančevina životinjskog porekla. Mi smo došli samo do 20%. Ovde je 12% biljnih belančevina i što smo više belančevina životinjskog porekla dodavali, to su bile krivlje noge. Zašto? Zato što životinja brzo raste, ali su noge dekalificirane i onde se same saviju. Pogledajmo životinju koja je rasla samo na biljnim belančevinama: izgleda kao dedina ovca. Mogla bi da ide na takmičenje u pravilnom obliku nogu. Plus 5%. Pogledajte deformitete na papcima i kako se noge počinju savijati. Pogledajte 8%. Ovo je sada tako deformisana ovca da ne može da hoda kako treba. Postoji još jedna zanimljivost: uzimali smo uzore mokraće i fecesa svaki dan i jedini način da se to obavi je bio da se stave rukavice i da se uzme feces. Jer ako uzmete sa poda onda ćete uzeti nešto što će imati i mokraću preko toga. I znate šta je zanimljivo: onoj ovci koja je hranjena biljnim belančevinama, mogli ste da se okrenete i da kažete: «Ovčice, okreni se!». I uzeli ste joj uzorak. Otišli ste drugoj koja je imala životinjsku belančevinu i ona vas je gledala «strogo». Ako ste pokušavali da uzmete uzorak od one koja je imala 8% belančevina životinjskog porekla nikad niste smeli sami da odete zato što bi vas ona napala. Što su više belančevina životinjskog porekla dobijale, to su bile agresivnije. Kada je analizirana kost, što više belančevine životinjskog porekla je dodato, odnos kalcijuma i fosfora u kostima se menjao, tako da se kost krivila i smanjivao se procenat kalcijum-fosfora u kostima. Sada vas možda zanima šta je sa onim upoređenjem 20% naspram 20%. Oni koji su primili 8% belančevina životinjskog porekla (to su one grupe sa 20% prema 20% belančevina, samo što je prva grupa iz izvora životinjskog porekla, a druga biljnog), vidite da su izgubile one životinje na životinjskim belančevinama dva puta više kalcijuma u kostima od onih koje su bile na biljnim belančevinama. Sledeća činjenica nas je zaista zapanjila: ispitivani su minerali u kostima. Kost životinja koje su jele biljne belančevine bile su tvrđe od životinja koje su jele belančevine životinjskog porekla. Naravno, životinje koje su uzimale belančevine životinjskog porekla imale su krive noge. Ove životinje nisu imale ni kalcijuma u kostima. Šta se, ustvari, ispituje kad se ide na ispitivanje kostiju? Oni ispituju gustinu kostiju. Ali, gustina materije kosti nije dobar pokazatelj koliko su jake vaše kosti. Odgovor je sledeći: loš odnos kalcijuma i fosfora potiče od uzimanja belančevina životinjskog porekla. Onda ćete reći: «Ovo važi za ovce, a ne i za nas ljude». Ovce ne bi trebalo da uzimaju belančevine životinjskog porekla, ali na to ću se vratiti.

Ovo je istorijska studija. Neću ići u tehničke detalje, ali da pogledamo samo jedan grafikon: ovcama smo dali tetraciklin i nakon deset dana opet tetraciklin, i tako ste mogli tačno da ustanovite rast kostiju za narednih deset dana. Ovde se vidi da su one koje su uzimale belančevine biljnog porekla imale izvanredno formiranje kostiju, baš kako treba. Kod 3% životinjskih belančevina, stvar se pogoršala. Kod 5% stvar je bila još gora. A kod 8% još gora. A kod 8% biljnih belančevina, stvar se vratila na normalu. Koja je, dakle, belančevina dobra, životinjska ili biljna? Bez sumnje, biljna.

Ovde je jedna publikacija u američkom časopisu o biljnoj ishrani. A sada se bavimo ljudim, ne ovcama. Belančevine iz mlečnih proizvoda povećavaju gubitak koštane mase. Žene koje su koristile veću količinu životinjskih belančevina na račun biljnih 3,8%, imale su četiri puta veći rizik preloma kostiju. Dame, ako želite da izbegnete osteoporozu ne koristite životinjske belančevine. Osteoporoza košta puno novca (6 milijardi maraka u Nemačkoj). Sigurno ne želite kosti koje su pune rupa. Ako želite da izbegnete osteoporozu, potrebno vam je vežbanja. Samo malo vežbanja bolje je nego uopšte ne vežbati. Što više životinjskih belančevina koristite, to je gore po vas. Videli ste da sve ove grozne stvari daju životinjama, i to su materije koje stimulišu hormone za rast tako da ih hrane antibioticima, probiotičkim materijama i svim vrstama hemikalija. Strah u lancu hrane! Dioksin, jedan strašan otrov u lancu ishrane se pojavio u Belgiji i izazvao priličnu paniku.

I zbog savremenog načina gajenja životinja za ishranu imate velike infekcije. Zbog toga smo radili jedno istraživanje na pilićima. Da vidimo kakav se rizik u tome krije za vas i za mene. Uzmimo primer pileta koje je dobijalo standardnu industrijsku hranu za piliće. Pronašli smo mnogo izobličenih nogu zbog deklalsifikacije i kao što taj magazin tvrdi, ovi pilići su «teški» za žvakanje. A takođe su bogati virusima koji mogu dovesti do zapaljenja moždane opne. Lekovi koje su im dati su vrlo raznoliki. Savremena industrija mesa se usmerava prema sledećoj formuli: ΔH (totalna energija, hrana koju dobijaju), je jednaka ΔF (rast) plus $T \Delta S$ (sve drugo što pile radi, kretanje, termoregulacija, imuni sistem). Industrija je zainteresovana samo za rast, tako da bi prvo povećali, ovo drugo treba da smanje. Lako! «Pile, ne smeš da se krećeš. Napravićemo ti temperaturu koja ti savršeno odgovara. Borićemo se za tebe protiv bolesti: evo ti antibiotici. Ovde ćemo tvoju hranu učini što jeftinijom, a onda ćemo

učiniti da se tvoj organizam može izboriti sa đubretom koje ti dajemo». Stavljaju ih u kaveze da ne mogu da se kreću. Ali to nije zdravo, tako da se razvije čitav niz problema kod tih žvotinja. Među farmerima u Japanu širio se encefalitis – zapaljenje moždane opne i to je smrtonosna bolest. A Malezija je zbog te bolesti morala da poubija sve svinje u svoj zemlji. Čak su poslali vojsku da to uradi. Medicinski svet kaže da transplantanti sa svinjama treba da budu zabranjeni. Čak ni zalisci na srcu ne smeju da budu presađeni, zato što mogu da budu nosioci encefalitisa i od toga možete umreti. I sve do sredine 80-tih bilo je veliko povećanje infektivnih bolesti. Odakle to potiče? Od antibiotika. Zato što bakterije postaju rezistentne na antibiotike. Onda ona tragedija u Japanu – deca umiru. Deca su se otrovala hranom. Povraćala su i onda su im doktori jednostavno dali antibiotike i poslali ih kući. A onda, za nekoliko dana, došlo je na hiljade dece u bolnicu. Ležali su po podu jer nije bilo dovoljno kreveta i po hodnicima bolnica. I pošto je epidemija izbila po celom svetu, farmeri su rekli da je to došlo iz medicinske branše. Oni daju te velike doze antibiotika. A medicinski radnici su rekli da je to došlo iz farmerskih izvora. I onda su se kao ljudi borili jedni protiv drugih.

Mi smo, na našem univerzitetu odlučili da rešimo ovaj problem. Tako je ozbiljan problem nastao da je časopis «Špigl» objavio jaja koja su bila u mrtvačkom sanduku. Od tada je potekao zakon u nekim zemljama da ne možete kupiti u restoranu sirovo jaje, ako prethodno nije dobro skuvano. A evo šta smo mi uradili: mi smo pretpostavili da može da se odredi da li bolest potiče od farmera ili iz medicinskih izvora. Ako je bolest iz medicinskih izvora, onda će ljudi imati te bakterije u sebi koje su otporne. A ako potiče od farmera, onda će životinje na farmama imati rezistentne bakterije. Otišli smo u klanicu i dok su farmeri dovodili stada u klanicu, mi smo uzimali uzorke. Onda smo ih nosili u laboratoriju i analizirali. I onda smo to meso koje je dobijeno u klanici pratili sve do prodavnice u supermarketu. U radnji ima ljudi koji rade sa tim mesom. Tu su i bakterije koje ljudi pridodaju mesu. Logika je bila ovakva: ako je prisustvo rezistentnih bakterija bilo visoko u klanici, onda je bolest došla sa farme. A ako je prisustvo rezistentnih bakterija visoko u supermarketu, onda su to dodali ljudi koji rade sa mesom. I šta smo pronašli? Pronašli smo da je to poteklo sa farme. Da li su farmeri bili ljuti na nas? I to još kako. Šta to znači, u stvari? Pogledajte, kod pilića ste pronašli tri različite vrste antibiotika a kod govedine dva bilo koji uzorka da ste uzeli, u bilo kom

supermarketu. Mi smo analizirali i koliko. Pronašli smo da sadrže 16-20 puta veće količine antibiotika nego što je internacionalnim propisima dozvoljeno. Proveravali smo literaturu i došli do zaključka da je skoro isto sa svakom zemljom na svetu. Ako jedete meso, vi ste stalno na antibioticima. Pratili smo razvoj životinja i sve životinje kojima su davani antibiotici imale su uvećano srce. I sad, dobijete jednu infekciju i doktor vam prepíše antibiotik. I on ne deluje. Ali, vaše bakterije u probavnom sistemu bivaju ubijene od tih antibiotika i sad vi pojedete jaje sa salmonelom ili popijete čašu mleka, a loša je vest što one loše bakterije prežive pasterizaciju, i onda se te loše bakterije razmnože u vsem stolmaku i onda ste bolesni i imate dijareju. I šta vam doktor daje? Opet antibiotik. Ali pošto ta bakterija potiče sa farme ona je rezistentna i ima otpornost prema antibiotiku. I šta će ona onda reći antibiotiku? «Ne možeš mi ništa!». Tako da danas imamo ubice oko sebe. Onda ljudi kažu:

«Počecu da jedem egzotična mesa, počecu da jedem nojeve i gemove». Ali u tim mesima imate ebolu kao problem koji se pojavljuje.

Imam dobre vesti - govorićemo o ribi. Čuo sam već: «Nemojte reći da je riba loša»! Hajde da počnemo da razmatramo to pitanje koje se tiče ribe. Koliko je danas riba dobra? Svi znate da je danas voda zagađena tako da ne možete da plivata na nekim plažama. A onda, tu je ne mali problem biološkog uvećanja. Što idete više u lancu ishrane koncentracija toksina se uvećava. Ako uzmete DDT rastvoren u okeanskoj vodi on je u vrlo maloj koncentraciji. Ali kada dođete do ribe preko planktona i ostalog, koncentracija je milionima puta uvećana. Ptice koje jedu ribe imaju vrlo visoku koncentraciju, tako da kad legu jaja, pošto nemaju dovoljno jaku ljusku, odmah se razbiju. Morski lavovi imaju isti problem zbog te koncentracije. Na nekim mestima na desetine hiljada njih umre u jednom danu. Pronađeno je da ove životinje, u stvari, umiru od zapaljenja pluća. Ali, zašto su dobile zapaljenje pluća? Onda su analizirali celu situaciju i došli do otova koji se zove TBT. To je toksin koji se dodaje farbi kojom se farbaju korita naftnih tankera da školjke ne bi rasle na njima. Taj otrov u boji je dozvoljen samo za tankere koji prevoze naftu i ni za jedan drugi brod. Svi drugi brodovi bi trebali da se čiste od tih školjki ručno. Koncentracija ovog otrova u morskoj vodi je tako niska da skoro ne može da se izmeri. Ali je u masnoći ovih morskih lavova pedeset prema milion u masnom tkivu. Recimo da dan–dva oni ne love ribu. I ovi morski lavovi tada troše svoju masnoću iz tela. A onda TBT ulazi u krvotok. I imuni

sistem padne i od toga dobijaju zapaljenje pluća i oni tada umiru. Kada vi imate groznicu vi tada koristite energiju iz masnog tkiva. Zašto mi dobijamo danas tako mnogo bolesti pluća? Ako jedemo ribu, mi jedemo isto ono što jedu i morski lavovi. I vi u svojoj masnoći u telu imate iste otrove. Ali, reći ćete: «Treba mi riba zato što je bogata omega trimasnim kiselinama koje su korisne. I kažu vam da to treba da dobijete iz ribe! Da li je baš tako? Prvo, dobijate visok sadržaj holesterola. Vidite da haringino ulje ima više holesterola nego govedina. Tako je i sa sardininim uljem i uljem iz jetre nekih riba tako da dobijate holesterol iz riba. Da, omega tri su dobre za vas, one pomažu da se smanji lepljivost krvnih ćelija koje se bore protiv bolesti, one smanjuju krvni pritisak, sve vrste poboljšanja za bolesti srca i one mogu da pomognu da se sve ove bolesti spreče: kožne, nervne i druge. Zato vam treba omega tri. Ali, da li vam je to potrebno baš iz ribe? Omega tri masne kiseline iz ribe je izopentanoična kiselina. Ne mora da se neophodno dobije iz ribe. Ona naročito utiče na zgrušavanje krvi. Tako da želite da imate to, ali ako toga imate previše, onda ste u rizičnoj grupi da dobijete moždani udar, i trombrozu – začepljenje vena.

Zanimljivo je da životinje koje jedu samo biljnu hranu nikad nemaju šlog ili trombozu. U biljkama ćete naći alfa-linoleičnu kiselinu. A nećete naći ezopantenoičnu kiselinu. Ali, ovde imate sve enzime koji su neophodni da se ona pretvori u tu kiselinu. Ako dobijate omega tri iz bilja proizvešćete pomoću enzima dovoljno ove ezopantenoične kiseline koja vam je neophodna, ali je nikada nećete imati previše. Dobijte omega tri iz bilja. Dobićete to iz krompira, repe, ali najbogatiji izvor su laneno seme. Zato sam vam rekao na prvom predavanju da puno koristite laneno seme. Vidim da imate predivne orahe, koristite to u svojoj ishrani. Nije vam neophodno da to dobijete iz riba, možete to dobiti iz badema, oraaha.

A sada da progovorimo o Eskimima. Oni su živeli na nezagadenom prostoru, ali naučnici kažu da su sada oni zagadeni pesticidima i raznim drugim hemijskim jedinjenjima i otrovima, a to se zbiva zbog akumulacije otrova u ribama. Mnoge ribe koje danas uhvatimo imaju tumore i nauka kaže da se kod riba dramatično povećavaju paraziti. Svakog dana se javljaju paraziti sa kojima se do sada nikada nismo bavili.

Hajde da govorimo i o drugim bolestima za koje baka nije ni znala da postoje. To su bolesti izazvane prionom, a njih nema u mahunrkama, u soji. Sećate se kada smo bili suočeni sa bolešću ludih krava, a Britanija je tada

tvrdila: «Govedina je bezbedna!» Hajde da vidimo šta je prion. To je belančevina koja se useljava u mozak. Tako je čvrsta da je ne možete uništiti ni kuvanjem ni ničim drugim. Normalno, ima spiralnu strukturu. Ali, ako postane «nenormalna» onda se raspelja. I onda se naseli na nervnu ćeliju. Zatim, ta nervna ćelija umre i ostavlja rupu, tako da na kraju mozak postane kao sunđer. Tako se i zove spongiformnost – sunđerastost. Ta spongiformna bolest se zove goveđa spužvasta masa u mozgu. Šta je Britanija tvrdila kad se ovo dogodilo? Džon Mejdžor je tada bio predsednik vlade i on je tvrdio da nema nikakvih problema sa ovom bolešću. Epidemija je imala svoj vrhunac 1992 god. u Engleskoj. Onda su taj problem rešili tako što su ubijali te životinje, a onda su 1992. rekli: «Ma, ne može to ništa da nam naškodi!» Imali su tako mnogo mesa za izvoz te godine. Britanski izvoz mesa u Evropu se od 1992 do 1995. godine utrostručio. Ko je jeo to meso? Evropljani. Britanski naučnici su tvrdili da se ne može dobiti ta bolest jedenjem mesa jer bolest ne može da pređe sa jedne vrste na drugu. A čak i kad bi to moglo da se desi, bilo bi joj potrebno 80 godina da se razvije. A već su 1994. god. i mačke su počele da dobijaju tu bolest. Zašto? Jer su jele zaraženu hranu za kućne ljubimce. I onda je prvi mladi čovek umro. Oho, ona teorija da bolest čeka da se razvije 80 god. je pala u vodu. A onda su i deca umirala. I onda su shvatili da treba da počnu da ubijaju ta goveda. Onda su ih spaljivali u poljima. Ali sledeće godine, trava je na tom mestu izrasla i krave koje su pasle tu travu bile su ponovo zaražene bolešću ludih krava. Morali su u posebnim reernama na visokoj temperaturi da spaljuju ove krave. Do 2001. god. i bebe su dobile ovu bolest. Da li je sad epidemija prestala? Kažu da je danas bezbedno jesti meso zato što sada ima samo deset priona na gramu. Ali, koštana srž ima jedan milion na gramu, a nervni sistem ima milijardu na gramu. Kako se prave kobasice? Gde se stavlja meso? U creva. Milion priona na gram. Kako se seče meso? Uzme se testera i duž kičme se preseče cela životinja. Tako da ta testera ide kroz centralni nervni sistem i razlaže te prione po celom mesu. Mislite li da to može da dođe i do vas ili da ode u Ameriku? Već 1989 god. pronašli su u Americi slučajeve Krojcebjakovljevog sindroma što je drugo ime za bolest ludih krava, i kazali su da je ovih slučajeva bilo hiljadu puta više nego što su očekivali. Mogao bih sada da vam pokažem mnogo populacije i mogao bih da vam ustvrdim da su slučajevi alchajmerove bolesti u stvari slučajevi bolesti ludih krava. I od 90-tih godina ove bolesti su eksponencijalno rasle i u drugim zemljama. Gde je ta bolest danas? U Kanadi. Nije to samo bolest

ludih krava, već i bolet ludih ovaca, a u odgajalištima riba imamo čak i lude ribe. Zato? Zato što su uginule životinje samleli i davali ribama da jedu. To su dali i pilićima. Da li je baka morala da razmišlja o ovome? A onda iznenada, tuberkuloza se vratila. Mislili smo da smo pobedili ovu bolest. Godinama je bila pritajana, a sad se vratila. Slinavka i šap su se vratili. Kad se slinavka i šap pojavile u Britaniji, brzo su reagovali. Na milione životinja su ubili. I ceo svet je govorio da su Britanci ludi. Kad je pre dve godine ova epidemija besnela, šta su onda uradile Južna Afrika, Australija i druge zemlje? Britanija ih je ovako ubijala. A druge zemlje su pitale: «Da li ste vi ludi? Pa, svi ovi milioni da se spale?» Ne, oni su onda zatvorili ove životinje u karantin i onda ih vakcinisali. I, naravno, njima je bilo bolje i mogli ste ponovo da ih jedete. To je vrlo mudro, zar ne? Rekli su da slinavka i šap ne pogađaju ljude. Da, pogađa: dobijate čireve na usnicama i po licu i dobijate groznicu. Vrlo neprijatno stanje. Ali, ovi virusi su se tako promenili kod ove bolesti, tako da se ne zna šta će se dogoditi narednih godina. A sad, kad ih ubijete na ovaj način, onda su sve životinje sa virusom uništene. Kad ih vakcinišete, da li ste onda ubili virus? Ne, samo ste tu životinju učinili imunom. Tako da svaka ta životinja biva nosilac. Ukoloko budete želili da to jedete – prijatno vam bilo! «Ne, ja nemam bolest ludih krava, ja imam slinavku i šap!» Prava pitanja koje možemo da postavimo sebi jeste da li biljna hrana može da zameni meso? Da li će u mom životu ostati neka rupa, nešto što nedostaje? Odgovor na ovo pitanje će doći prekosutra. Imam dobre vesti za vas, samo morate biti strpljivi! Sutra uveče imam najuzbudljivije vesti za sve vas!

Proizvodi životinjskog porekla – novi rizici 2

Večeras ću vam pokazati da vaši pradeda i prababa nikada nisu jeli kao vi. Ne zato što su jeli nešto drugo, nego zato što se sama hrana promenila. Moram na početku da vam kažem da sam voleo meso, tako da isti taj bolni put koji ću vam pokazati je onaj put kojim sam ja proputovao. A sada kad gledam unazad, veoma sam srećan zbog promena. Da ste me sreli pre 15 godina izgledao sam prilično različito i nisam imao ni pola energije koju sad imam. Ali, hajde da svoju potragu započnemo ovde. Ovo su glavni oblici raka u svetu. Dakle, kolorektalni i rak prostate su glavni oblici raka kod muškaraca i počinju sa 40-45 godina sa kolorektalnim kancerom, i sa starenjem ovaj kolorektalni i kancer prostate stalno rastu. Kod žena je slika slična. Naravno, one nemaju prostatu, ali one imaju rak dojke. U 40-tim godinama rak dojke počinje da bude veliki problem. A onda je najčešći oblik kolorektalnog raka u staračkom dobu. Ovaj kolorektalni rak je dobar pokazatelj. On je u direktnoj vezi sa uzimanjem mesa. Za Novozelandčane je meso živine kao povrće. Oni su po broju oboljevanja od raka na samom vrhu, a na dnu lestvice su Afričke zemlje i Japan gde ima vrlo malo raka dvanaestopalačnog creva i kolorektalni rak. Kad kuvate meso, ili ga pečete, onda imate određena jedinjenja koja se formiraju – heterociklične kiseline. Ali i benzopireni su isto kancerogene supstance koje se tu formiraju. Jedan pečeni komad mesa može u sebi sadržati mnogo više kancerogenih materija nego cigareta. Naravno, vi jedete i antikancerogene materije tako da se one bore protiv raka koji bi se izazvao. Ali što više ovog jedete, veća je verovatnoća da ćete dobiti rak. U stara vremena, ljudi su jeli sveže povrće iz bašte i neposredno ga jeli na svom stolu. Oni su fizički puno radili, trudili su se da svojom fizičkom snagom što više urade. A mi smo postali «krompiri na kauču», uživamo sedelački način života tako da ne jedemo te zdrave namirnice sa ovima koje nisu tako zdrave.

Postoji jedinjenje koje se zove a-alfa-c. I jedan komad kuvane govedine ima 651 mg te supstance. Piletina ima 180 mg. A još jedna supstanca koja se zove IQ (nema veze sa vašom inteligencijom) se u velikim količinama nalazi u ribi. Rizik je zaista velik: rak limfnih žlezda je sa istim takvim rizikom. Na dnu je Japan, a na vrhu su Sjedinjene Države i

Novi Zeland. Ovo su studije koje su vršene nad hiljadama ljudi u Sjedinjenim Državama i čak je Svetska zdravstvena organizacija izdala jedan obiman izveštaj o ovoj studiji. Ovde imate dane u sedmici u kojima jedete meso i ako imate meso više od četiri puta sedmično, onda se verovatnoća da ćete dobiti šećernu bolest strahovito uvećava. Ako jedete meso šest puta sedmično, onda imate četiri puta veću verovatnoću da ćete dobiti šećernu bolest nego neko ko ne jede meso. Povećava se verovatnoći da ćete dobiti i rak prostate, i ovarija i svih drugih oblika raka ako jedete meso. U stara vremena ljudi su jeli meso tri puta nedeljno.

Ovo što smo do sada govorili odnosilo se na ono sa čime su deka i baka morali da se suočavaju. A ono sa čim se sad suočavamo jeste ono sa čim se oni nikada nisu morali da pozabave, a to je savremeni način za gajenje životinja za ishranu. Vidite, danas su životinje one koje se upotrebljavaju za hranu. Ovo sam istraživanje radio na mnogim mestima i mogu vam reći da zemlje trećeg sveta koriste isto ove tehnike za gajenje životinja. Način na koji se dobijaju životinje za ljudsku ishranu je postala nauka danas. To je nauka koju pokreće profit. I kad se razmišlja o tome čime će se hraniti životinje, to nije ni nalik ničemu onom što smo imali u prošlosti. Danas ovim životinjama dajemo životinjske belančevine, jer je teorija da ih belančevine životinjskog porekla čine da brže rastu. Mi želimo da dobijemo najjeftinije belančevine. Životinjama se daju druge uginule životinje, to su one životinje koje su odbijene na klanici, zatim se one melju i sve ono što otpada kao npr. rogovi, papci, sve to ide u tu smesu, tako da sve one bolesne životinje koje nisu mogle da prođu proces na klanici se melju i daju se drugim životinjama kao hrana. I to je deo životinjske ishrane. U mnogim zemljama imaju traktore koji sakupljaju životinje koje su ubijene na autoputevima i onda se one melju i dodaju i to ulazi u životinjsku ishranu. I naravno, vrlo važan deo životinjske hrane je i riblje brašno. Sva ona peraja, glava i ostali delovi od ribe, i sve one «neželjene» ribe koje su izvađene mrežom a nisu za ishranu. Dakle, dodaju se kosti i krv sa živinarskih farmi sve ono što se inače čisti. To je sad lepa reč za nešto što i nije tako lepo - dakle, ono perje i kreste što se sigurno nikome ne bi dalo u ishrani. To se sve osuši, samelje i opet se daje pilićima za ishranu. Jer istog je materijala kao i vaš nokat: ima kerotonina, belančevine. Naravno da pile sada ne može da svari svoje pero. Onda se dodaje jedan enzim koji pomaže da se to pero ipak svari. To što pile ima unutrašnje krvarenje zbog tog enzima, to i nije baš tako važno. Sve ono što bi se opralo sa živinarske frme se nalazi u tom

lancu ishrane. Urea, jer je ideja da će tu uričnu kiselinu bakterije u probavi pretvoriti nazad u one korisne kiseline. A takođe i petrohemijski nus-produkti su dodati ovoj ishrani. Sada životinje dobijaju mnogo proteina životinjskog porekla. Zanimljivo je da ove belančevine životinjskog porekla izazivaju kiselu reakciju, a ona se može neutralisati kalcijumom iz kostiju. Kao što sam rekao, proizvodi životinjskog porekla će pre izazivati kiselu nego alkalnu reakciju. Imamo za primer kiselost hrane, tu je miliekvivalent za 100 g. Ribe proizvode 7.9 ove kisele reakciju, a hleb koji je biljnog porekla proizveće samo pola. A čim je brašno rafinisano, ni ono nije baš tako bezazleno. A kad je meso u pitanju, onda je to 9.5. A hrana koja najviše izaziva kiselost je kačkavalj. Dame, za vas je ovo loša vest! Osteoporoza je izazvana, kažu naučni časopisi, suvišnim belančevinama životinjskog porekla. I mnogao bih da vam pokažem na stotine naučnih časopisa koji ovo tvrde. I mi smo sami na univerzitetu vršili ovakva istraživanja. I koje će to belančevine izazvati: biljnog ili životinjskog porekla? Životinjskog porekla. To su činjenice, nemojte biti ljuti na mene, iznosim vam samo ono što je stvarnost.

Pre nekoliko godina bili smo uključeni u jedan istraživački projekat gde su se farmeri žalili da njihove ovce imaju krive noge. Ne bi niko voleo da gaji ovce sa krivim nogama. Pogotovo ako je u pitanju ovan predvodnik stada, on je veoma skup, i kad takav ovan izađe iz tora sa krivim nogama, neće postići dobru cenu. Hranili su ih na uobičajan način: ribljim brašnom i svim onim mrtvim samlevenim delovima i mi smo odmah rekli: «To su belančevine životinjskog porekla». A oni su rekli: «Vi ste ludi!». «Hajde da to ispitamo», rekao sam ja. Da li mislite da bi vlada to mogla da podupre sredstvima, da odobri fondove? Ne, ne. Tako da smo mi to finansirali iz svog fonda. Uzeli smo ovce, uzeli smo jagnjad 100 dana stara, podelili ih u pet grupa i počeli da ih hranimo onako kako bi trebalo da se te životinje hrane i onako kako ih industrija hrani. Prva grupa je dobila potpuno biljnu hranu u kojoj je sadržaj belančevina bio 12%. To bi bilo isto kao kad bi ovce same išle na pašu i pronašle detelinu. To je ona prava «dedina ovca». Uzeli smo tu istu ovcu i dali joj 3% belančevine životinjskog porekla. Sledećoj grupi 5% belančevina životinjskog porekla. Sledećoj grupi 8% belančevina životinjskog porekla. I to je dovelo do sadržaja belančevina od 20% od kojih je samo 8% bilo belančevina životinjskog porekla. Onda smo uzeli drugu grupu i dodali joj 8% biljnih belančevina. Možda ćete neki od vas biti rastuženi onim što ćete videti. To su bile životinje koje bi bile

hranjene na drugi način. Industrija daje 35% belančevina životinjskog porekla. Mi smo došli samo do 20%. Ovde je 12% biljnih belančevina i što smo više belančevina životinjskog porekla dodavali, to su bile krivlje noge. Zašto? Zato što životinja brzo raste, ali su noge dekalificirane i onde se same saviju. Pogledajmo životinju koja je rasla samo na biljnim belančevinama: izgleda kao dedina ovca. Mogla bi da ide na takmičenje u pravilnom obliku nogu. Plus 5%. Pogledajte deformitete na papcima i kako se noge počinju savijati. Pogledajte 8%. Ovo je sada tako deformisana ovca da ne može da hoda kako treba. Postoji još jedna zanimljivost: uzimali smo uzore mokraće i fecesa svaki dan i jedini način da se to obavi je bio da se stave rukavice i da se uzme feces. Jer ako uzmete sa poda onda ćete uzeti nešto što će imati i mokraću preko toga. I znate šta je zanimljivo: onoj ovci koja je hranjena biljnim belančevinama, mogli ste da se okrenete i da kažete: «Ovčice, okreni se!». I uzeli ste joj uzorak. Otišli ste drugoj koja je imala životinjsku belančevinu i ona vas je gledala «strogo». Ako ste pokušavali da uzmete uzorak od one koja je imala 8% belančevina životinjskog porekla nikad niste smeli sami da odete zato što bi vas ona napala. Što su više belančevina životinjskog porekla dobijale, to su bile agresivnije. Kada je analizirana kost, što više belančevine životinjskog porekla je dodato, odnos kalcijuma i fosfora u kostima se menjao, tako da se kost krivila i smanjivao se procenat kalcijum-fosfora u kostima. Sada vas možda zanima šta je sa onim upoređenjem 20% naspram 20%. Oni koji su primili 8% belančevina životinjskog porekla (to su one grupe sa 20% prema 20% belančevina, samo što je prva grupa iz izvora životinjskog porekla, a druga biljnog), vidite da su izgubile one životinje na životinjskim belančevinama dva puta više kalcijuma u kostima od onih koje su bile na biljnim belančevinama. Sledeća činjenica nas je zaista zapanjila: ispitivani su minerali u kostima. Kost životinja koje su jele biljne belančevine bile su tvrđe od životinja koje su jele belančevine životinjskog porekla. Naravno, životinje koje su uzimale belančevine životinjskog porekla imale su krive noge. Ove životinje nisu imale ni kalcijuma u kostima. Šta se, ustvari, ispituje kad se ide na ispitivanje kostiju? Oni ispituju gustinu kostiju. Ali, gustina materije kosti nije dobar pokazatelj koliko su jake vaše kosti. Odgovor je sledeći: loš odnos kalcijuma i fosfora potiče od uzimanja belančevina životinjskog porekla. Onda ćete reći: «Ovo važi za ovce, a ne i za nas ljude». Ovce ne bi trebalo da uzimaju belančevine životinjskog porekla, ali na to ću se vratiti.

Ovo je istorijska studija. Neću ići u tehničke detalje, ali da pogledamo samo jedan grafikon: ovcama smo dali tetraciklin i nakon deset dana opet tetraciklin, i tako ste mogli tačno da ustanovite rast kostiju za narednih deset dana. Ovde se vidi da su one koje su uzimale belančevine biljnog porekla imale izvanredno formiranje kostiju, baš kako treba. Kod 3% životinjskih belančevina, stvar se pogoršala. Kod 5% stvar je bila još gora. A kod 8% još gora. A kod 8% biljnih belančevina, stvar se vratila na normalu. Koja je, dakle, belančevina dobra, životinjska ili biljna? Bez sumnje, biljna.

Ovde je jedna publikacija u američkom časopisu o biljnoj ishrani. A sada se bavimo ljudim, ne ovcama. Belančevine iz mlečnih proizvoda povećavaju gubitak koštane mase. Žene koje su koristile veću količinu životinjskih belančevina na račun biljnih 3,8%, imale su četiri puta veći rizik preloma kostiju. Dame, ako želite da izbegnete osteoporozu ne koristite životinjske belančevine. Osteoporoza košta puno novca (6 milijardi maraka u Nemačkoj). Sigurno ne želite kosti koje su pune rupa. Ako želite da izbegnete osteoporozu, potrebno vam je vežbanja. Samo malo vežbanja bolje je nego uopšte ne vežbati. Što više životinjskih belančevina koristite, to je gore po vas. Videli ste da sve ove grozne stvari daju životinjama, i to su materije koje stimulišu hormone za rast tako da ih hrane antibioticima, probiotičkim materijama i svim vrstama hemikalija. Strah u lancu hrane! Dioksin, jedan strašan otrov u lancu ishrane se pojavio u Belgiji i izazvao priličnu paniku.

I zbog savremenog načina gajenja životinja za ishranu imate velike infekcije. Zbog toga smo radili jedno istraživanje na pilićima. Da vidimo kakav se rizik u tome krije za vas i za mene. Uzmimo primer pileta koje je dobijalo standardnu industrijsku hranu za piliće. Pronašli smo mnogo izobličenih nogu zbog deklalsifikacije i kao što taj magazin tvrdi, ovi pilići su «teški» za žvakanje. A takođe su bogati virusima koji mogu dovesti do zapaljenja moždane opne. Lekovi koje su im dati su vrlo raznoliki. Savremena industrija mesa se usmerava prema sledećoj formuli: ΔH (totalna energija, hrana koju dobijaju), je jednaka ΔF (rast) plus $T \Delta S$ (sve drugo što pile radi, kretanje, termoregulacija, imuni sistem). Industrija je zainteresovana samo za rast, tako da bi prvo povećali, ovo drugo treba da smanje. Lako! «Pile, ne smeš da se krećeš. Napravićemo ti temperaturu koja ti savršeno odgovara. Borićemo se za tebe protiv bolesti: evo ti antibiotici. Ovde ćemo tvoju hranu učini što jeftinijom, a onda ćemo

učiniti da se tvoj organizam može izboriti sa đubretom koje ti dajemo». Stavljaju ih u kaveze da ne mogu da se kreću. Ali to nije zdravo, tako da se razvije čitav niz problema kod tih žvotinja. Među farmerima u Japanu širio se encefalitis – zapaljenje moždane opne i to je smrtonosna bolest. A Malezija je zbog te bolesti morala da poubija sve svinje u svoj zemlji. Čak su poslali vojsku da to uradi. Medicinski svet kaže da transplantanti sa svinjama treba da budu zabranjeni. Čak ni zalisci na srcu ne smeju da budu presađeni, zato što mogu da budu nosioci encefalitisa i od toga možete umreti. I sve do sredine 80-tih bilo je veliko povećanje infektivnih bolesti. Odakle to potiče? Od antibiotika. Zato što bakterije postaju rezistentne na antibiotike. Onda ona tragedija u Japanu – deca umiru. Deca su se otrovala hranom. Povraćala su i onda su im doktori jednostavno dali antibiotike i poslali ih kući. A onda, za nekoliko dana, došlo je na hiljade dece u bolnicu. Ležali su po podu jer nije bilo dovoljno kreveta i po hodnicima bolnica. I pošto je epidemija izbila po celom svetu, farmeri su rekli da je to došlo iz medicinske branše. Oni daju te velike doze antibiotika. A medicinski radnici su rekli da je to došlo iz farmerskih izvora. I onda su se kao ljudi borili jedni protiv drugih.

Mi smo, na našem univerzitetu odlučili da rešimo ovaj problem. Tako je ozbiljan problem nastao da je časopis «Špigl» objavio jaja koja su bila u mrtvačkom sanduku. Od tada je potekao zakon u nekim zemljama da ne možete kupiti u restoranu sirovo jaje, ako prethodno nije dobro skuvano. A evo šta smo mi uradili: mi smo pretpostavili da može da se odredi da li bolest potiče od farmera ili iz medicinskih izvora. Ako je bolest iz medicinskih izvora, onda će ljudi imati te bakterije u sebi koje su otporne. A ako potiče od farmera, onda će životinje na farmama imati rezistentne bakterije. Otišli smo u klanicu i dok su farmeri dovodili stada u klanicu, mi smo uzimali uzorke. Onda smo ih nosili u laboratoriju i analizirali. I onda smo to meso koje je dobijeno u klanici pratili sve do prodavnice u supermarketu. U radnji ima ljudi koji rade sa tim mesom. Tu su i bakterije koje ljudi pridodaju mesu. Logika je bila ovakva: ako je prisustvo rezistentnih bakterija bilo visoko u klanici, onda je bolest došla sa farme. A ako je prisustvo rezistentnih bakterija visoko u supermarketu, onda su to dodali ljudi koji rade sa mesom. I šta smo pronašli? Pronašli smo da je to poteklo sa farme. Da li su farmeri bili ljuti na nas? I to još kako. Šta to znači, u stvari? Pogledajte, kod pilića ste pronašli tri različite vrste antibiotika a kod govedine dva bilo koji uzorka da ste uzeli, u bilo kom

supermarketu. Mi smo analizirali i koliko. Pronašli smo da sadrže 16-20 puta veće količine antibiotika nego što je internacionalnim propisima dozvoljeno. Proveravali smo literaturu i došli do zaključka da je skoro isto sa svakom zemljom na svetu. Ako jedete meso, vi ste stalno na antibioticima. Pratili smo razvoj životinja i sve životinje kojima su davani antibiotici imale su uvećano srce. I sad, dobijete jednu infekciju i doktor vam prepíše antibiotik. I on ne deluje. Ali, vaše bakterije u probavnom sistemu bivaju ubijene od tih antibiotika i sad vi pojedete jaje sa salmonelom ili popijete čašu mleka, a loša je vest što one loše bakterije prežive pasterizaciju, i onda se te loše bakterije razmnože u vsem stolmaku i onda ste bolesni i imate dijareju. I šta vam doktor daje? Opet antibiotik. Ali pošto ta bakterija potiče sa farme ona je rezistentna i ima otpornost prema antibiotiku. I šta će ona onda reći antibiotiku? «Ne možeš mi ništa!». Tako da danas imamo ubice oko sebe. Onda ljudi kažu: «Počecu da jedem egzotična mesa, počecu da jedem nojeve i gemove». Ali u tim mesima imate ebolu kao problem koji se pojavljuje.

Imam dobre vesti - govorićemo o ribi. Čuo sam već: «Nemojte reći da je riba loša!»! Hajde da počnemo da razmatramo to pitanje koje se tiče ribe. Koliko je danas riba dobra? Svi znate da je danas voda zagađena tako da ne možete da plivata na nekim plažama. A onda, tu je ne mali problem biološkog uvećanja. Što idete više u lancu ishrane koncentracija toksina se uvećava. Ako uzmete DDT rastvoren u okeanskoj vodi on je u vrlo maloj koncentraciji. Ali kada dođete do ribe preko planktona i ostalog, koncentracija je milionima puta uvećana. Ptice koje jedu ribe imaju vrlo visoku koncentraciju, tako da kad legu jaja, pošto nemaju dovoljno jaku ljusku, odmah se razbiju. Morski lavovi imaju isti problem zbog te koncentracije. Na nekim mestima na desetine hiljada njih umre u jednom danu. Pronađeno je da ove životinje, u stvari, umiru od zapaljenja pluća. Ali, zašto su dobile zapaljenje pluća? Onda su analizirali celu situaciju i došli do otova koji se zove TBT. To je toksin koji se dodaje farbi kojom se farbaju korita naftnih tankera da školjke ne bi rasle na njima. Taj otrov u boji je dozvoljen samo za tankere koji prevoze naftu i ni za jedan drugi brod. Svi drugi brodovi bi trebali da se čiste od tih školjki ručno. Koncentracija ovog otrova u morskoj vodi je tako niska da skoro ne može da se izmeri. Ali je u masnoći ovih morskih lavova pedeset prema milion u masnom tkivu. Recimo da dan-dva oni ne love ribu. I ovi morski lavovi tada troše svoju masnoću iz tela. A onda TBT ulazi u krvotok. I imuni

sistem padne i od toga dobijaju zapaljenje pluća i oni tada umiru. Kada vi imate groznicu vi tada koristite energiju iz masnog tkiva. Zašto mi dobijamo danas tako mnogo bolesti pluća? Ako jedemo ribu, mi jedemo isto ono što jedu i morski lavovi. I vi u svojoj masnoći u telu imate iste otrove. Ali, reći ćete: «Treba mi riba zato što je bogata omega trimasnim kiselinama koje su korisne. I kažu vam da to treba da dobijete iz ribe! Da li je baš tako? Prvo, dobijate visok sadržaj holesterola. Vidite da haringino ulje ima više holesterola nego govedina. Tako je i sa sardininim uljem i uljem iz jetre nekih riba tako da dobijate holesterol iz riba. Da, omega tri su dobre za vas, one pomažu da se smanji lepljivost krvnih ćelija koje se bore protiv bolesti, one smanjuju krvni pritisak, sve vrste poboljšanja za bolesti srca i one mogu da pomognu da se sve ove bolesti spreče: kožne, nervne i druge. Zato vam treba omega tri. Ali, da li vam je to potrebno baš iz ribe? Omega tri masne kiseline iz ribe je izopentanoična kiselina. Ne mora da se neophodno dobije iz ribe. Ona naročito utiče na zgrušavanje krvi. Tako da želite da imate to, ali ako toga imate previše, onda ste u rizičnoj grupi da dobijete moždani udar, i trombrozu – začepljenje vena.

Zanimljivo je da životinje koje jedu samo biljnu hranu nikad nemaju šlog ili trombozu. U biljkama ćete naći alfa-linoleičnu kiselinu. A nećete naći ezopantenoičnu kiselinu. Ali, ovde imate sve enzime koji su neophodni da se ona pretvori u tu kiselinu. Ako dobijate omega tri iz bilja proizvešćete pomoću enzima dovoljno ove ezopantenoične kiseline koja vam je neophodna, ali je nikada nećete imati previše. Dobijte omega tri iz bilja. Dobićete to iz krompira, repe, ali najbogatiji izvor su laneno seme. Zato sam vam rekao na prvom predavanju da puno koristite laneno seme. Vidim da imate predivne orahe, koristite to u svojoj ishrani. Nije vam neophodno da to dobijete iz riba, možete to dobiti iz badema, oraaha.

A sada da progovorimo o Eskimima. Oni su živeli na nezagadenom prostoru, ali naučnici kažu da su sada oni zagadeni pesticidima i raznim drugim hemijskim jedinjenjima i otrovima, a to se zbiva zbog akumulacije otrova u ribama. Mnoge ribe koje danas uhvatimo imaju tumore i nauka kaže da se kod riba dramatično povećavaju paraziti. Svakog dana se javljaju paraziti sa kojima se do sada nikada nismo bavili.

Hajde da govorimo i o drugim bolestima za koje baka nije ni znala da postoje. To su bolesti izazvane prionom, a njih nema u mahunrkama, u soji. Sećate se kada smo bili suočeni sa bolešću ludih krava, a Britanija je tada

tvrdila: «Govedina je bezbedna!» Hajde da vidimo šta je prion. To je belančevina koja se useljava u mozak. Tako je čvrsta da je ne možete uništiti ni kuvanjem ni ničim drugim. Normalno, ima spiralnu strukturu. Ali, ako postane «nenormalna» onda se raspelja. I onda se naseli na nervnu ćeliju. Zatim, ta nervna ćelija umre i ostavlja rupu, tako da na kraju mozak postane kao sunder. Tako se i zove spongiformnost – sunderasnost. Ta spongiformna bolest se zove goveđa spužvasta masa u mozgu. Šta je Britanija tvrdila kad se ovo dogodilo? Džon Mejdžor je tada bio predsednik vlade i on je tvrdio da nema nikakvih problema sa ovom bolešću. Epidemija je imala svoj vrhunac 1992 god. u Engleskoj. Onda su taj problem rešili tako što su ubijali te životinje, a onda su 1992. rekli: «Ma, ne može to ništa da nam naškodi!» Imali su tako mnogo mesa za izvoz te godine. Britanski izvoz mesa u Evropu se od 1992 do 1995. godine utrostručio. Ko je jeo to meso? Evropljani. Britanski naučnici su tvrdili da se ne može dobiti ta bolest jedenjem mesa jer bolest ne može da pređe sa jedne vrste na drugu. A čak i kad bi to moglo da se desi, bilo bi joj potrebno 80 godina da se razvije. A već su 1994. god. i mačke su počele da dobijaju tu bolest. Zašto? Jer su jele zaraženu hranu za kućne ljubimce. I onda je prvi mladi čovek umro. Oho, ona teorija da bolest čeka da se razvije 80 god. je pala u vodu. A onda su i deca umirala. I onda su shvatili da treba da počnu da ubijaju ta goveda. Onda su ih spaljivali u poljima. Ali sledeće godine, trava je na tom mestu izrasla i krave koje su pasle tu travu bile su ponovo zaražene bolešću ludih krava. Morali su u posebnim reernama na visokoj temperaturi da spaljuju ove krave. Do 2001. god. i bebe su dobile ovu bolest. Da li je sad epidemija prestala? Kažu da je danas bezbedno jesti meso zato što sada ima samo deset priona na gramu. Ali, koštana srž ima jedan milion na gramu, a nervni sistem ima milijardu na gramu. Kako se prave kobasice? Gde se stavlja meso? U creva. Milion priona na gram. Kako se seče meso? Uzme se testera i duž kičme se preseče cela životinja. Tako da ta testera ide kroz centralni nervni sistem i razlaže te prione po celom mesu. Mislite li da to može da dođe i do vas ili da ode u Ameriku? Već 1989 god. pronašli su u Americi slučajeve Krojcebjakovljevog sindroma što je drugo ime za bolest ludih krava, i kazali su da je ovih slučajeva bilo hiljadu puta više nego što su očekivali. Mogao bih sada da vam pokažem mnogo populacije i mogao bih da vam ustvrdim da su slučajevi alchajmerove bolesti u stvari slučajevi bolesti ludih krava. I od 90-tih godina ove bolesti su eksponencijalno rasle i u drugim zemljama. Gde je ta bolest danas? U Kanadi. Nije to samo bolest

ludih krava, već i bolet ludih ovaca, a u odgajalištima riba imamo čak i lude ribe. Zato? Zato što su uginule životinje samleli i davali ribama da jedu. To su dali i pilićima. Da li je baka morala da razmišlja o ovome? A onda iznenada, tuberkuloza se vratila. Mislili smo da smo pobedili ovu bolest. Godinama je bila pritajana, a sad se vratila. Slinavka i šap su se vratili. Kad se slinavka i šap pojavile u Britaniji, brzo su reagovali. Na milione životinja su ubili. I ceo svet je govorio da su Britanci ludi. Kad je pre dve godine ova epidemija besnela, šta su onda uradile Južna Afrika, Australija i druge zemlje? Britanija ih je ovako ubijala. A druge zemlje su pitale: «Da li ste vi ludi? Pa, svi ovi milioni da se spale?» Ne, oni su onda zatvorili ove životinje u karantin i onda ih vakcinisali. I, naravno, njima je bilo bolje i mogli ste ponovo da ih jedete. To je vrlo mudro, zar ne? Rekli su da slinavka i šap ne pogađaju ljude. Da, pogađa: dobijate čireve na usnicama i po licu i dobijate groznicu. Vrlo neprijatno stanje. Ali, ovi virusi su se tako promenili kod ove bolesti, tako da se ne zna šta će se dogoditi narednih godina. A sad, kad ih ubijete na ovaj način, onda su sve životinje sa virusom uništene. Kad ih vakcinišete, da li ste onda ubili virus? Ne, samo ste tu životinju učinili imunom. Tako da svaka ta životinja biva nosilac. Ukoloko budete želili da to jedete – prijatno vam bilo! «Ne, ja nemam bolest ludih krava, ja imam slinavku i šap!» Prava pitanja koje možemo da postavimo sebi jeste da li biljna hrana može da zameni meso? Da li će u mom životu ostati neka rupa, nešto što nedostaje? Odgovor na ovo pitanje će doći prekosutra. Imam dobre vesti za vas, samo morate biti strpljivi! Sutra uveče imam najuzbudljivije vesti za sve vas!

Mleko kao hrana – da ili ne?

Ovo predavanje bih započeo sa izrazom: «Krajnje čudesno». Mediji i svet oko nas tvrde da ne možemo bez mleka. Ali večeras želim da pogledamo neke zanimljive činjenice. Ako imate jednu normalnu običnu kravu, takva krava će proizvesti dnevno 3 l mleka. I ta količina će biti dovoljna da krava ishrani svoje tele. Naravno, tele je sposobno da svari to mleko koje je za njega prirodno. Glavna belančevina u telu naziva se kasein i za njega je neophodan poseban oblik varenja. Zato vam je potreban naročiti enzim – renin koji se nalazi u burazima telića. To tele će proizvesti iz omotača svog buraga renin koji mu je potreban da svari mleko. I kasein - belančevina u mleku, je posebno podešena kod svake vrste da odgovori potrebama te vrste, što znači da će ona imati aminokiseline koje su potrebne toj vrsti. Količina belančevine u mleku odgovaraće potrebama rasta tog organizma. Kad se približite kravama koje se prvenstveno gaje radi mleka, one su genetski odabirane tako da proizvedu što više mleka. Tako da će ova krava proizvesti 20 l mleka dnevno, a vrlo dobra krava će proizvesti 40 l mleka. Super krava proizvešće 80 l. A svetska šampionka krava proizvela je više od 120 l dnevno. To je jedno prilično bolno iskustvo.

Hajde da kažemo nešto o ovom predivnom blagu nazvanom mlečni proizvodi. Šta je to dobro u mleku? Šta mediji kažu? Bogato je kalcijumom. I bogato je belančevinama. A onda ne govore o masnoćama, zar ne? Ali, ako ne budete dobili kalcijum iz mleka iskriviće vam se noge i kičma i ko zna šta još. I zato sve životinje na svetu staju u red iza krave da dobiju svoju dnevnu porciju kalcijuma. Sve, osim krava. Izgleda da ga one dobijaju iz trave. Mi smo naučili da pijemo dosta mleka. Ali, nauka nam kaže da od svih sisara ljudsko mleko ima najmanji sadržaj belančevina i najmanju razmeru kaseina prema surutki. Večeras ću citirati samo iz čisto naučnih časopisa. To znači da su sva istraživanja rigorozno proveravana. Neću da citiram iz proizvoljnih izvora. Zašto u ljudskom mleku ima najmanje belančevina? Pogledajmo: u ljudskom mleku ima ih 1,2 ml na litar mleka. Potrebno je 120 dana da ljudska beba udvostruči svoju težinu. Kod mleka konja, to je 2,4 - dvostruko više, i potrebno im je polovina tog vremena da udvostruče svoju težinu, za 60 dana. A kod krava je 3,3. i njima je potrebno

samo 47 dana da udvostruče svoju težinu. Koze imaju 4,1 kazeina i njima je potrebno samo 19 dana da udvostruče svoju težinu. Kod pasa je to 7,1 a osam dana da udvostruče svoju težinu. Još više kod mačaka, 7,5, a sedam dana da udvostruče svoju težinu. A kod pacova 11,8 a 4,5 dana im je potrebno da udvostruče svoju težinu. Ako je belančevina ono što želite iz mleka, trebalo bi da pijete mleko pacova. Razmislimo o ovome: kada je krava dala život teletu, to tele udvostruči svoju težinu u 47 dana. A koliko dugo treba da čeka tele da bi se uspravilo na nogama i prohodalo? Samo nekoliko sati. I istog dana kad je oteljeno može da trči okolo. I zainteresovano je da bude veliko i jako, tako da energija kod teleta ide u masu mišića. A za razvoj mišića potreban vam je visok procenat belančevina u mleku. Belančevine su zbog rasta. A kod ljudi, koliko njima treba da ustanu i prohodaju? Beba se rađa potpuno bespomoćna, i vrlo sporo raste u poređenju sa teletom. Šta je najvažnije kod bebe? Mišići za hodanje ili glava? Glava. Kada se beba rodi, nisu još uvek zatvorene fontanele na njenoj glavi tako da je potrebno da se mozak veoma brzo razvije. U stvari, krajevi nerava se uobličavaju čak i nakon rođenja. Mozgu je potrebna hrana da se razvije. Jednog dana krava neće biti zainteresovana za matematiku, ali će ljudsko biće možda biti zainteresovano. Kakva je hrana potrebna ljudskom mozgu da se razvije? Masnoće. Većina tkiva vašeg mozga sastoji se od masnoća. U ljudskom mozgu postoji najveća razmera masnoće naspram belančevina, što je savršeno za razvoj mozga. A kod krave postoji najpovoljniji odnos za razvoj mišića. Sad možete da razumete zašto deca koja su podizana na kravljem mleku imaju znatno niži IQ od one dece koja su podizana na majčinom mleku. Trebalo bi da koristimo hranu koja sreće nutritivne potrebe starijeg deteta pa da se izbegne i toksičnost ili zatrovanost. Kravlje mleko ne zadovoljava ovaj standard kvaliteta. O tome govori časopis pedijatrijske gastroenterologije. A bebe, kojima je dato kravlje mleko za vreme drugih 6 meseci života, mogu iskusiti 30% povećanja gubitka krvi u unutrašnjim organima i izmetom da izgube značajne količine gvožđa. O tome govori časopis «Pedijatrija». A zašto se to zbiva? Problem je belančevina kasijum. Krava ima renin dok ljudske bebe imaju vrlo malo tog renina, tako da one ne mogu da svare taj kasijum. U majčinom mleku postoji i proizvod bakterije koji se zove bacillus bifidus koji pomaže da se svari kasijum iz ljudskog mleka. Kravlje mleko proizvodi kiselost u bebinom i u stomaku odraslih i tako iritira da unutrašnji organi počinju da krvare. Čak će vam i časopis mlečne industrije reći da kravlje

mleko podiže holesterol. Postoji grupa lekara u Americi koji su sebe nazvali odborom lekara za odgovornu medicinu u Vašingtonu, i oni smatraju svojim poslom da upozore naciju protiv mleka. Oni govore o povećanju holesterola citirajući neke časopise. Govore o gubitku gvožđa koje se javlja zbog krvarenja u organima za varenje i govore o šećernoj bolesti. I ja ću o tome govoriti. Oni citiraju studije sa Harvarda o raku jajnika. I o tome ću govoriti. Oni citiraju čuveni britanski časopis «Lancet» i govore o katarakti i o nepodnošljivosti laktoze, o alergijama na hranu i o toksinima i osteoporozi i o kolikama. Jedna od svakih 5 beba pati od kolika. Pedrijatri su davno naučili da je kravlje mleko uzrok toga. Danas znamo da majke koje hrane svoju decu svojim mlekom mogu imati bebe sa kolikima ako majke uzimaju kravlje mleko. Od tada su otkrili da ako majka pije kravlje mleko, tada taj delimično svareni kasein može da završi u krvotoku. Razlog tome je što mi odrasli loše razlažemo kasein i on može da dospe u majčino mleko da bi se majčin organizam oslobodio toga. Videćete šta još on može da izazove. Čuveni američki medicinski časopis «Lanset» je 1999 god. izvestio da novi podaci dokazuju kontraverznu teoriju da ako se bebama daje kravlje mleko može se javiti šećerna bolest i dijabetes u njihovom kasnijem životu. Zašto se to dešava? Vi kažete da ga ne mogu dobiti jer japanske bebe koje se hrane samo majčinim mlekom takođe imaju dijabetes, i to dijabetes tipa 1, a ne tipa 2, koji pripada grupi bolesti zbog lošeg životnog stila. Tip 1 je autoimuna bolest. Otkrili su da japanske bebe koje imaju dijabetes 1 pripadaju majkama koje su prihvatile zapadne navike u svojoj ishrani. Istraživali su majčino mleko kod tih žena i pronašli su kravlji kasein. Kravlji kasein je specifičnost krava. Ali postoji jedna sekvenca aminokiselina u nizu molekula i događa se da je ona ista i sa sekvencom aminokiselina u beta- ćelijama u pankreasu. I kad ne možete da svarite taj kasein, što je prirodno jer kad ste se odbili od majčinih grudi vi više nemate renin, i pošto ga u ljudskom mleku ima tako malo on vam ni ne treba, svi se odrasli bore sa varenjem kaseina. Zato, ako stavite biljnu belančevinu u svoj stomak, varenje će se završiti za 4 sata. Ako stavite kravlje mleko, trebaće vam 6 sati. Stavite kasein u svoj stomak, trebaće vam 12 sati. Nemci imaju izreku: «Sir zatvara stomak». Zašto? Zato što se stomak bori da ga svari. I ponekad, s vremena na vreme popusti onaj svinkter na izlazu i kad se analizira u dvanaestopalačnom crevu, onda se čuje sledeća vest: «Nisi još završio posao varenja, zatvori se!» zato je obično popularan obrok sir i vino. Date čoveku sir i on se «zatvara» za 12

sati, jer to ne može da svari. Ova belančevina ulazi u krvotok nesvarena. Sad imate strani oblik belančevine u krvotoku. I šta onda radite? Onda vam je potreban sistem koji će se izboriti sa tim. Ali šta ako je ta sekvenca aminokiseline tamo? Onda vam za to trebaju antitela, tako da ćete proizvesti antitela koje će ubiti beta ćelije koje se nalaze u vašem pankreasu i tako dobijate dijabetes tipa 1. Rano izlaganje kravljem mleku može povećati juvenilni dijabetes. Dijabetes se ne dobija kod glodara koji su skloni dijabetesu ako su podizani na ishrani koja ne sadrži kravlje mleko, što pokazuje da protein iz kravljeg mleka može da podstiče tu bolest. Ovo sve piše u naučnim časopisima, ali ljudi to, jednostavno, ne žele da prihvate. Naučnici iz Rima i Londona su rekli da su imali pacijente koji su razvili insulin zavisni dijabetes, da su imali imune ćelije koje su rasle i razmnožavale se kada su bile izložene belančevini nazvanoj beta-karotin koji je pronađen u kravljem mleku. Belančevina je problem. Ne postoji ni jedna životinja na svetu koja prirodno nastavlja da pije mleko kad je odbijena od sise. Osetljivije životinje čak i umiru ako im u toku života dajete mleko. Vi kažete da vaše mačke piju mleko. Vi ste ih obučili da ga piju, a veterinari po svetu kažu: «Ne hranite mačke mlekom jer izazivaju otkazivanje bubrega kod mačaka. Zato mnogo mačaka počinje da urinira krv».

Šta je sa nedostatkom laktaze? Laktaza je enzim koji vam pomaže da se nosite sa šećerom – laktozom. Do sada smo analizirali belančevine, sada ćemo analizirati šećer. U Danskoj, samo 2% stanovništva ima nedostatak laktaze. Objasniću vam šta to znači: svi sisari posle odbijanja od sise su sa nedostatkom laktaze, jer pošto više neju mleko u ishrani, nije im potrebno da razlažu laktozu, tako da se enzim laktaza deaktivira na nivou gena, osim kod belih Evropljana koji su svoje stotinama godina primoravali svoje telo da i dalje koristi mleko. Tako da kod Danaca imate samo 2% nedostatka laktaze; kod Finaca 18%, kod Indijanaca 50%, kod Jevreja u Izraelu 58%, kod Peruanaca 80%, kod američkih crnaca 70% nedostatka laktaze; kod Arapa 78%, Eskima 80%, Grka 85%, Japanaca 85%, i afričkih crnaca 90%. A svetska zdravstvena organizacija je to stavila na još viši nivo. Oni kažu 95-100% kod afričkih crnaca. Vidite da samo belci mogu dobro da tolerišu laktozu, a ostatak ljudske populacije ne može, jer posle prestanka korišćenja majčinog mleka to više nije njihova hrana.

Hajde da vam pokažem kako se laktoza vari: imate enzim laktazu koji laktozu razlaže na glukozu i galaktozu. To je važno za bebu, jer njen

metabolizam nije još tako brz, i ona dobija polovinu glukoze i polovinu galaktoze. Ali, galaktoza ne može da se koristi dok nije pretvorena u glukozu. Zato je tu je enzim koji se zove betagalaktosidaza koji menja galaktozu u glukozu, tako kako bebi treba. To je izvanredno! Ali pošto ni jednoj životinji nije potrebno da razlaže galaktozu nakon odbijanja od sise, betagalaktosidaza se gubi. Tako da svi vi imate nedostatak ove betagalaktosidaze. To znači da možemo da svarimo šećer laktozu, jer smo belci i imamo laktazu i možemo da iskoristimo glukozu, ali sa galaktozom naš organizam ne zna šta da radi. Gde se onda ona gomila? On se skladišti u koži. Vaše oko je deo vaše kože tako da se ona skladišti i u vašoj rožnjači a senilna katarakta se prvenstveno dobija od galaktoze. I ne samo to, ona se skladišti i na drugim mestima. Skladišti se i kod žena oko jajnika i izaziva rak jajnika koji, opet, izaziva neplodnost. Zato u Evropi, u zemljama koje najviše koriste mleka jednom od četiri bračna para potreban je tretman za neplodnost. I svi su oni dobro hranjeni. A u Africi gde se mleko ne koristi, ne postoji problem sa plodnošću. Odrasli koji uzimaju velike količine mleka, i čiji enzimi laktaze su vrlo visoko aktivni često će patiti od izazova galaktoze, što znači da ne možete da se pozabavite galaktozom i onda ćete imati i senilnu kataraktu. U čuvenoj studiji Danijela Kramera sa Harvarda se navodi da plodnost žena počinje da opada u 20-24 godine. života i oni su doveli u vezu ovaj poremećaj sa korišćenjem mleka. Kod Tajlandenki kao da problem plodnosti nije nikad bio problem. Kod njih je plodnost još uvek 82% kao kad su bile mlade. Poređenja radi da kažemo da je situacija u drugim zemljama 5%. Laktozna tolerancija nedostaje kod crnaca.

Imamo dva deteta: jedno je crno, a drugo je belo. Hajde da vam kažem šta se zbiva kod crnog dečaka kad pije mleko: on je netolerantan na laktozu, tako da ne može da je svari. Bakterije u njegovim organima za varenje ga dele tako da to onda poveća osmotski pritisak i tečnost dolazi u njegovo dvanaestopalačno crevo a i u sistem za varenje i to dovodi do proliva. A devojčica bele boje nema problema sa laktozom, tako da ne dobija proliv, ali ona ima velike probleme sa kaseinom i ona ima konstipaciju – zatvor. Zna li koliko beba je moralo da doživi da im feces bude vađen naročitim instrumentima jer nije mogao da izađe na prirodan način. I dok jadni Afrikanci umiru od gladi, ljudi pune vagone mlekom u prahu. To je poklon Evropljana za Afrikance da bi se ishranili. Deca koja već umiru od gladi dobijaju proliv i onda ih crvi dokrajče. Oni su ubijeni otrovom belih ljudi. Vidite kako je to ozbiljno. Kad crnci uzimaju mleko, dobijaju dijareju. Oni

to mleko u prahu uzimaju, zatim prave pastu od njega i kreće njome svoje kolibe - jedino zašto je to mleko u prahu dobro. Osteoporoza je izazvana brojnim pojedinostima, ali jedna od najznačajnijih razloga jeste suviše mnogo mlečnih belančevina. Sinoć smo više govorili o ovome. Otkrili smo da je belančevina životinjskog porekla opasna jer stoji nasuprot biljnoj belančevini. Koja belančevina bi po vama bila najgora, što se tiče osteoporoze, u svetu? Razmislite o tome za trenutak.

Sad ćemo se baviti jednom drugom bolešću - leukemijom. Virus leukemije iz goveda pronađen je kod 59% novorođenih teladi. Postoji dokaz da se ovaj virus može preneti sa jedne vrste na drugu. Države koje koriste mlečne proizvode imaju više slučajeva leukemije. Imate mnogo više leukemije kod ljudi u krajevima gde imate više leukemije kod goveda. A onda tu postoji i drugi problem: ako goveče ima virus, ono proizvodi više mleka. I šta mislite, koje goveče će farmer zadržati, ono koje daje više ili ono koje daje manje mleka? Mislite li da je to mali problem? 86% goveda na tržištu u Sjedinjenim državama ima virus leukemije. A 1995. godine došlo se do saznanja da se ovaj virus može preneti i na ljude.

Šta je sa multiplesklerozom? Podaci dokazuju da su pacijenti multipleskleroze razvili aktivnost antitela protiv leukemije kod govečeta. To sve dokazuju naučni časopisi. Postoje i druge nervne bolesti i one se povezuju sa mlečnim proizvodima. Čak i časopis naučnog mlekarstva kaže da možete dobiti tuberkulozu, brucelozu, difteriju, šarlah, i gastroenteritis. Šta je sa belančevinom? Da li je dobra za vas? Izaziva gastroenteritis, šećernu bolest, teško se vari, izaziva gubitak krvi itd. A šećer u mleku? Izaziva kataraktu, neplodnost, rak jajnika, dijareju i netolerantnost na laktozu. Da li je to dobro za vas? Masnoća iz mleka, da li je ona dobra za vas? Podiže nivo holesterola, triglicerida, dobijate kardiovaskularne bolesti a mleko je i dobar posrednik u prenosu bolesti. Listerija je vrlo uobičajna u nekim sirevima. U svetu je bilo bar 12-tak epidemija listerije, npr. u Švajcarskoj. Ova bakterija može da izazove smrt, slepoću, deformitete kod beba. Časopis medicine iz Nove Engleske kaže da pasterizacija ne može da uništi listeriju. U starim vremenima u manje povoljnim društvenim prilikama ovo su bili procenti smrtnosti beba od 9 meseci na hiljadu dece. Imamo onu decu koja su hranjena kravljim mlekom i onu koja su hranjena ljudskim mlekom: na ljudskom mleku, 1.5 prema 1000. a na kravljem mleku 84,7 prema 1000. To je ogromna razlika. U udžbenicima pedijatrije i drugim knjigama će vam reći da je u ta stara vremena medicinska branša

spasavala toliki broj dece od smrti. Ali čak i u razvijenim krajevima sveta imate 80% verovatnoće da će se razvijti dijareja i 70% veću verovatnoću da će se javiti infekcija ušiju. Bebe stalno plaču upravo zbog te infekcije. Mogu da vam citiram časopis za časopisom koji će vam pokazati da mleko izaziva stalni zamor, glavobolju, bol u mišićima, hiperaktivnost, noćno mokrenje, alergije, astmu, teškoće sa disanjem, ranu arteriosklerozu, dijabetes, akne u mladalačkom dobu, reumatoidni artritis, neuralgične bolesti, rak prostate, rak dojke itd. Šta je dobro u mleku? Kalcijum? Majčino mleko daće vam antitela, bela krvna zrnca, zatim supstancu koja blokira ešerihiju koli, ono je sterilno. Samo 25% kalcijuma iz kravljeg mleka se apsorbuje u telo. To su loše vesti. Nasuprot, ljudsko mleko iako sadrži manje od polovine kalcijuma od onog koje sadrži kravlje mleko je bolji izvor kalcijuma, jer se taj kalcijum apsorbuje u telu. A zeleno povrće daće vam mnogo bolji izvor kalcijuma nego kravlje mleko. Jedna druga prednost je da se majčino mleko lako vari. Tu postoji još nešto: šta dobijete sa kravljim mlekom za doručak? Vi dobijate i kravljji ručak od juče sa tim mlekom. Možete imati čak i fekalne materije u mleku, bakterije, organske pesticide i druge različite stvari. Nije samo mleko koje treba posmatrati, jer ono se krije skoro u svemu.

A sada vaša omiljena tema: sir. Kako se pravi sir? Uzimate kulturu, fermentišete mleko i dobijate ugrušak i surutku. Od te gorušenke se dobija švapski sir i imamo kačkavalj. Zašto je on prešao u taj oblik? Zato što se ništa više ne zbiva u njemu. Bakterije su iskoristile sve što su mogle. Ne mogu više da utiču na kasein i zato ima mnogo belančevina. Fermentisan je šećer. Ne mogu da utiču na galaktozu, tako da ima puno galaktoze. Zato je jogurt dobar zbog galaktoze, a dobar je i za rak jajnika i za kataraktu. Tako, jogurt nema laktozu, nego galaktozu. U tom trapistu, kad su bakterije upotrebile sve što su mogle, ne bih želeo da budem grub, ali ako u vašem organizmu nema ničega što bi moglo da se svari kako to onda zovemo? Prvo malo smrdi, kao sir, a onda znamo šta sa tim uradimo. Ali mi taj sir jedemo, stavljamo ga u svoje organe za varenje. I onda tu stoji 12 sati. I koliko mi kiseline daje? Najvišu moguću kiselost, 23,6 po gramu. Šta ću sa tom kiselinom u telu? Hajde da je neutrališem. Odakle? Iz kostiju, to je sve što imam.

Izveli smo eksperiment na pacovima. Jednu grupu smo stavili na sojino mleko, a jednu na kasein. Ova grupa koja je koristila kasein imala je veoma kiseli urin. Gubitak kalcijuma onih koji su hranjeni kaseinom bio je

dvostruko veći nego kod onih koji su hranjenim sojinim mlekom. Produkt ureje je isto tako dva puta bio veći. To znači da ne možete da neutrališete aminokiseline tako lako. Kalcijum u mokraći je bio tri puta veći nego kod onih na soji. Da sada ponovimo: vi apsorbuje samo 25% kalcijuma iz mleka a telo gura višak kalcijuma napolje. Pa, kako vam je onda taj kalcijum iz mleka pomogao? Grupa koja je primala kasein, setite se da ovde nema laktaze, kao kod one male devojčice [*predavač misli na ranije prikazani slajd*], njihova fekalija je imala malo vode, i bila je prilično suva. Dok je fekalija kod onih pacova koji su pili sojino mleko bila normalno vlažna.

A kako je bilo sa zečevima? Jednu grupu smo stavili na soju, drugu na kasein, a treću na mleko u prahu. I bez ikakve sumnje, dobro su rasli. U stvari, oni na soji su najsporije rasli. Nemojte me pogrešno razumeti, od mlečnih proizvoda ćete stvarno porasti, kao kod krava. Oni koji su bili na mleku u prahu gubili su kalcijum izmetom, a kad gledamo holesterol, mleko u prahu je izazivalo znatne probleme u poređenju sa sojom. Kad smo testirali one sa mlekom u prahu, u mleku ima puno masnoća, i gde se pojavio problem, u masnoćama ili u belančevinama? Odnos dobrog i lošeg holesterola: oni koji su jeli soju, kod njih je holesterol bio na super nivou, a vrlo loše je bilo kod onih koji su jeli mleko u prahu. Hajde da pogledamo belančevine: kasein podiže holesterol, dakle, isti problem. Setite se da kad smo gledali one belančevine koje podižu holesterol, zaključili smo da je obrano mleko drugo na listi onih namirnica koje izazivaju povišenje holesterola. Belančevine podižu nivo holesterola, a obrano mleko vam neće ni malo pomoći. Ono će povećati nivo holesterola. A naročito će povećati onaj loš tip holesterola. Mleko je loše za srce, za kosti...

Da vam kažem nešto o osteoporozi: kad imate osteoporozu, kažu vam da uzimate više kalcijuma. A tada i dalje imate i osteoporozu i onda vam se kaže da uzmete još više kalcijuma. Pošto vam treba sve više kalcijuma, vi pijete sve više mleka, a problem je sve gori i gori. To je zato što se prema njemu odnosimo na pogrešan način. Kad zidate zid od cigle, potrebne su vam cigle i malter. Recimo da onaj koji gradi ugrađuje 500 cigli na dan. Recimo da se on razboleo, ima groznicu, i sada on radi polako. Samo 200 cigli ugrađuje na dan. I ja gledam svog zidra i kažem: «Pa, ugradio je samo 200 cigli, daću mu više cigala, ići će brže!» I umesto 500, dajem mu 1000 cigli. Sad sam ga stavio na ogromni stres, tako da je pod stresom ugradio samo 100 cigli. Ja gledam problem i smatram da će rešenje biti ako mu dam

2000 cigli. Jesam li ja logičan ili nelogičan u ovom trenutku? Vrlo sam nelogičan jer moj problem nisu cigle već je problem to što je moj zidar bolestan. Kod osteoporoze vi gubite kalcijum, vi lomite zid jer je kalcijum materijal koji se ugrađuje u vaše kosti, a vaši zidari koji stavljaju kalcijum u vaše kosti su se razboleli. Da li je rešenje da im date više cigli? Ne! Žene iz Afrike ne dobijaju osteoporozu iako imaju samo 3,50 mg kalcijuma dnevno. A žene iz Evrope dobijaju osteoporozu sa 140 mg kalcijuma dnevno. Bolje je da ste uzeli kalcijum iz zelenog lišća. Tako će vaše ćelije biti alkalne, bazične. I onda će zidar reći: «Oh!» I onda će kao lud ugrađivati cigle, i potrebno mu je samo 500 i 500 će ugraditi. Amerianke sa 1600 mg kalcijuma dnevno mogu izgubiti taj kalcijum zbog nepravilne ishrane. A žene iz Afrike koje jedu povrće i mahunarke nemaju taj problem uopšte.

Testirali smo ogledne pacove i kuniće, ali je velvetni majmun najbolji primer za eksperiment u odnosu na ljude. Ovim majmunima se daje ono što jedu zapadnjaci i ono što jedu Afrikanci. Kad su jeli ono što jedu zapadnjaci, gubili su puno kalcijuma. Šta je sa mlekom i neplodnošću? Već sam rekao da su žene postale neplodne zbog galaktoze. A šta je sa muškarcima? Da li su oni imuni? Ovo je ispitivano na majmunima i davali smo im sve ono što majmuni jedu, banane i ostalo i dodavali smo im samo malo mleka u prahu. I kad smo im davali mleko u prahu, pokretljivost njihove sperme je strahovito opala. Koncentracija sperme je opala na 2/3. Drugim rečima, kao i onaj zidar, oni su se razboleli. Kad su bili na mleku nepravilnosti u spermi su bile brojne. Dobijali su različite defekte, izraštaje i rep kod spermatozoida je bio potpuno izmenjen. Mladi ljudi koji čitate ovo, pijete li mleko? Znajte da vam broj spermatozoida opada. Dakle, plodnost opada ako koristite mleko. Gledajte nivoe limfocita. Kad su majmuni bili na hrani mahunarkama, imali su odlične nivoe limfocita. Kad su bili na mleku, limfociti su opadali. Ako želite da pomognete svom imunom sistemu, izostavite mleko. Bronhijalni problemi u toku zime? Ako izostavite mleko, ovi problemi biće izostavljeni. Časopis «Priroda» je pre mnogo godina izvestio da kravlje mleko oslabljuje imuni sistem. Šta ako neko ima sidu? Onda limfociti opadaju. Najbolji način da se to zaustavi jeste izostavljanje mleka. Hajde da vidimo šta se dešavalo sa krvnim sudovima velvetnih majmuna: kad je dodato samo malo mleka, vidimo razmeru dobrog i lošeg holesterola, kod jednih je bio dobar, a kod drugih je bio loš. Arterije kod onog majmuna koji je jeo mahunarke bile su čiste. I svi mali krvni sudovi bili su otvoreni. A kod onog ko je koristio mleko, mogli

ste videti mnogo naslage plaka. Izlazi puno kalcijuma, i bubrezi ne mogu da ga se oslobode tako da se on onda uskladišti u krvnim sudovima. Zbog toga nastaju naslage kalcijuma u krvnim sudovima i onda krvni sudovi postaju krti i dobijate aneurizme ili suženja.

Ako gledate upotrebu mlečnih proizvoda i frakturu kuka, oni u Južnoj Africi koji ne koriste mlečne proizvode ne znaju ni šta je osteoporoza, nikad nije došlo do frakture kuka. Mleko sigurno izaziva osteoporozu zbog belančevina.

Govorio sam vam o fitoestrogenima. Oni mogu da deluju tako da materije koje razaraju kosti budu manje aktivne a da podstaknu one ćelije koje izgrađuju kosti, da izgrade jako dobre kosti. Ako koristite biljni estergen, onaj koji ćete pronaći u lanenom semenu on je najbolji lek koji se može naći za sprečavanje osteoporoze. Danska studija je pronašla da, kada je korišćeno sojino mleko, ono je zaustavilo gubitak koštane mase i žene posle menopauze nisu gubile koštanu masu. U studiji u bolnici u Melburnu pronađeno je 5% povećanja mineralnog sadržaja kostiju kad su dodali soju u njihovoj ishrani. Možete da obrnete proces osteoporoze svojom ishranom. Estrogeni biljnog porekla se vezuju za receptore u vašim kostima i oni su odlični za osteoporozu, ali utiču i na smanjenje raka dojke i raka prostate.

Muškarci, ako pijete tri šolje mleka sedmično, više od tri puta uvećavate svoje šanse da dobijete rak prostate. Koja zemlja ima najveću razmeru raka prostate u svetu? To su tri zemlje koje koriste najviše mleka – Švajcarska, Norveška i Luksenburg. Ako ste crne kože, za vas je dva puta veća opasnost od raka prostate. Što se tiče astme, u Sjedinjenim Državama se najviše prodaju lekovi za alergiju. Alergija, astma i migrenske pojave mogu da se povežu sa mlečnim proizvodima. Sada, koliko je toga za vas ostalo? Stvarno sebe žalim što sam vam ovo uradio. Ali vam sutra obećavam dobre vesti!

Pitanja i odgovori

(subota)

1. U momentu kliničke smrti osoba je 88 godine imala nivo holesterola 75,2. Sada je taj nivo 33,9. Kako smanjiti trigliceride?

Odgovor: Trigliceride je veoma teško kontrolisati. Vrlo je teško pronaći vezu između triglicerida i holesterola. Neka hrana je bogata holesterolom, ali ne utiče na trigliceride. Obično su trigliceridi u niskim vrednostima u povrću i to u povrću sa tamno-zelenim lišćem. To nije pravilo, nekad to zeleno povrće ne snižava trigliceride.

2. Kakvo je profesоровo mišljenje o acedofilnim bakterijama itd. koje se nalaze u specijalnim jogurtima i u tabletama kao čistači stomaka?

Odgovor: Mnogi ljudi smatraju da je za vašu crevnu floru odlično da uzimate neku vrstu jogurta. Ali bakterije koje se nalaze u ovim mlečnim proizvodima su mlečne bakterije. Mi tako dobijamo metanol kao proizvod mlečnih bakterija. Kao odrasli ne želite prvenstveno te mlečne bakterije. One su štetne i bolje vam je bez njih. Bolje je imati one bakterije koje prerađuju i to je ono što imaju odrasli.

3. Konzumiranjem obranog mleka u velikoj meri se povećava sadržaj holesterola u krvi. To nije logično.

Odgovor: Logično je da se holesterol povišava sa obranim mlekom. U toku predavanja će se ovo pitanje bolje objasniti.

4. Da li sir od presnog mleka podiže nivo holesterola kao sirevi kod kuvanog mleka? Odgovor: Sa sirom od kuvanog i od nekuvanog mleka holesterol će se povisiti.

5. Koliko masnoća je dovoljno uneti dnevno u organizam, koliko orašastih plodova (neki kažu jednu šaku), koliko kašika hladno ceđenog maslinovog ulja?

Odgovor: U osnovi, ako koristite povrće, žitarice i semenje u vašoj ishrani, onda su ovi orašasti plodovi ekstra-dodatak. Orašasti plodovi su

dobar način da se reguliše vaš unos masnoća iz hrane. Ako se lako gojite, onda uzimajte malo manje orašastih plodova. Ali, ako na zdravoj ishrani mršavite, onda je dobro da napravite krem od tih orašastih plodova i semenja da biste ih dodali ishrani i na taj način povećati masnoće u vašoj ishrani. Sa orašastim plodovima možete kontrolisati unos masnoća.

Tu ne postoji određena količina, jer smo svi različiti i potrebe su nam različite. A orašasti plodovi su vrlo bogata hrana, tako da nam zaista ne treba mnogo nje. Sutra uveče u predavanju ću spomenuti kako da koristite semenke i orašaste plodove.

6. Kojim šećerom zaslađivati napitke?

Odgovor: Najbolje je zasladiti ih urmama, jer imaju visok sadržaj celuloze i voćnog šećera. I veliko pitanje je, šta to zaslađujete? Ako zaslađujete nešto što ima visok sadržaj biljnih vlakana, kao što je kaša od ječma, onda vam neće naštetiti ni mala količina rafinisanog šećera. Fruktaza je, možda, nešto malo bolja od šećera, ali je još uvek to rafinirani šećer, tako da je najbolji način na koji se unosi šećer voćem? Najbolji način da se zasladimo jeste da natopimo urme ili suvo grođže koje će dati i šećer. Ali, sa zdravom ishranom, možete, čak povremeno koristiti i šećer.

7. Rečeno je da aditivi izazivaju veliki broj različitih bolesti. To je tačno, ali kada su koncentracije veoma velike. U normalnim koncentracijama koje su odobrene od svetske zdravstvene organizacije to ne dolazi do izražaja. Kako ovo komentarišete?

Odgovor: Ne znam zašto onda u tim statistikama ne postoji nešto što se može pročitati, ali u njihovoj publikaciji postoji 500 različitih navoda iz časopisa gde se tačno navode negativna dejstva aditiva u hrani. Prosečni čovek na Zapadu svake godine unese u svoj organizam oko 10 kg raznih dodataka hrani. To je jedna velika tašna sa kojom vaš organizam treba da se izbori, tako da bih lično izbegavao te aditive što više mogu bez obzira na ovaj problem.

8. Da li emulgatori koji se dodaju hrani E322 i E330 spadaju u aditive?

Odgovor: Tačno, zavisi koji je emulgator u pitanju. Nešto što se dodaje hrani da bi ona bila kremasta i da se ne bi u vodi pretvarala u nešto čvrsto, može da bude prirodnog porekla, kao što je celuloza iz kukuruza. Isto tako ona se stavlja u žvakaće gume. Ali oni sintetički aditivi su opasni. Npr. ona

čuvena bolest izazvana holandskim margarinom došla je preko jednog takvog sintetičkog emulgatora.

9. Nešto o prisustvu emulgatora u lekovima, hlebu i kaladontima?

Odgovor: Neke od supstanci koje se dodaju u hlebu teraju me da se pitam zašto to moraju da rade. Usput da kažemo da je hleb zaista zanimljiva tema. Čuveni dodatak koji se dodaje u hleb, sodijum-de-acetat, sprečava da rastu gljivice. A ta supstanca ne može da se preporuči. Hleb ne bi trebalo da ima nešto od tih materija. Ali smatram da je vrlo teško naći hleb koji nema ono što mu je dodato da bi bio «vazdušast». A kako mogu da dodaju nešto u hleb da on bude «penast», tako da vam je potrebna čitava vekna da je pretočite u jednu krišku hleba, kako to mogu da nazovu nešto što poboljša hleb? To me stvarno uništava!

10. Da li se proizvođači prehrambenih proizvoda pridržavaju istih standarda po pitanju dozvoljenih emulgatora i zaslađivača u Evropskoj uniji i u zemljama trećeg sveta u koje izvoze te proizvode?

Odgovor: Svaka nacija ima svoja pravila. Izgleda da je Evropska zajednica prilično uniformisana na ovom području. I to onda smatraju svojim standardom. Na taj način, ne možete ni da vidite šta se nalazi u namirnicama. U svakom supermarketu bi trebala da se nalazi jedna knjižica koja bi objašnjavala šta je taj E 25, E 242 itd. Ali oni znaju da se vi nećete potruditi da dođete do te knjižice koja će vam reći šta su ti «E» proizvodi. Mi u našoj zemlji u Južnoj Africi nemamo takav sistem. Ali, ako bi imali, ja bih im stalno dosađivao time što bih stalno tražio knjižicu u kojoj se tačno kaže šta je E ovaj ili E onaj.

11. Šta mislite o Aloji i njenoj primeni? Koliko zaista može pomoći?

Odgovor: Zna se da je aloja vera dobra za kožu. Zna se da aloja vera ima onaj gorki deo i onaj beličasti deo koji je u biljci. Ima puno minerala i različitih sastojaka u njoj. Ljudi dolaze do toga da piju aloju. Ima nekih dobrih sastojaka u njoj, i u tome nema ničeg lošeg, Ako su ljudi srećni dok piju, neka je piju. A meni se više sviđa sok od pomorandže i druge slične stvari. Jednom sam imao predavanje u Nemačkoj i jedan dragi čovek je došao na predavanje i iz publike je naglašavao sve što je on smatrao zdravim, a i ono što je za njega bilo loše. Govorio je da su koščice iz grožđa vrlo dobre za vas i da bi trebalo da sažvaćete te koščice. I koščice iz pomorandže imaju dobre, zdrave masne kiseline, i njih treba sažvakati. I onda sam rekao: «Prijetelju, moramo da se uselimo zajedno u isti stan. Ti

jedi koštice i od grožđa i pomorandže a ja ću jesti ono drugo». Tako da ja nemam ništa protiv aloja vere. Ako imate nekih problema pijte je, ali lično mislim da nikada ne bih u svoj životni stil uneo to da pijem aloja veru.

12. Reč je o zrnelju bundeve, suncokreta i kikirikija. Koliko je štetno da se ono peče?

Odgovor: Nešto što je loša vest jeste da kad god nešto pečete, izlažete to oksidaciji, tako da će se u tome što ste ispekli naći veoma veliki broj slobodnih radikala. Nepečene, ove semenke bi bile bolje. Ali ako ne možete da ih sve pojedete, nije ništa strašno ako ih ispečete da bi ih duže sačuvali. Naročito ako vaša ishrana ima mnogo antioksidanata iz povrća i voća, onda su ove stvari dobre.

13. Nešto o limunskoj kiselini kao aditivu. Da li je dobro koristiti beli luk i riblje ulje u perlama ili kapsulama?

Odgovor: Ako uzimate beli luk u kapsulama neće za vaše komšije biti tako uvredljiv. Da li ste nekad bili u prenatrpanom autobusu? U francuakom autobusu, to je noćna mora. A što se tiče limunske kiseline, to je ona kiselina u limunu i pomorandži, ona ima vrlo veliku kiselost, a organska kiselina je inače, vrlo slaba. Tako da se već u želudcu razlaže. Najbolja je i zato se nalazi u voću jer vam ne šteti. A sirće, na drugoj strani, je krajnji produkt fermentacije i ne možete to sirće svariti, tako da tek u jetri može da se transformiše, i onda u vašem želudcu postoji amilaza koja čuva da se sirće ne umeša u varenje ugljenih hidrata. Ako imate izbor između sirćeta i limuna, to uopšte i nije izbor, uzmite limun.

14. Ako se beli luk koristi u čorbama, supama i varivima u većoj količini (2-3 glavice), da li ta hrana i dalje ima lekovitost kao kod upotrebe sirovog luka?

Odgovor: Ako prokuvate beli luk kao u sosu, onda on gubi svojstvo da ima karakterističan miris i postaje kao kuvano povrće. Ali, beli luk je začim, a ne obrok za sebe. Ali, ako dodajete veće količine, mislim da vam neće naštetiti. Hemijska jedinjenja koja se nalaze u belom luku imaju ista svojstva ako se koristi i veća količina tog luka.

Zdravlje i zadovoljstvo kao način života

Nema voća i povrća koje se ne jede. Ljudi se pitaju da li možete imati aktivni životni stil. Voleo bih da možete da provedete jednu sedmicu sa mnom i da vidite koliko se toga uspe uraditi za jednu sedmicu. A ja baš nemam najbolje uslove. Putujem mnogo, držim mnoga predavanja, ne vežbam koliko bi mi trebalo i mnogo bi lepše bilo raditi na farmi. Ali mogu da vam kažem da sada imam mnogo više snage nego kad sam bio mlađi. Starim, ali ne tako brzo. I kad idemo da se penjemo na planine, ja ne stajem. Ima drugih ljudi koji žive na zemaljskoj kugli koje žive na ovaj način kao što su Hunze. Njihova ishrana je pretežno veganska. Oni mnogo vežbaju i imaju svež vazduh, predivnu čistu vodu i kažu mi da ako odete tamo sa svojom prijateljicom treba da pripazite na osamdesetogodišnjake jer su vrlo aktivni! Šta je sa tom zdravom vegeterijanskom stranom ishrane? Čak i novinari u svim časopisima znaju da vegeterijanci žive zdravije i duže. Svetska zdravstvena organizacija izdala je jedan opširni dokument o ovome. Vegeterijanci imaju značajno smanjen rizik od raka, a za neke vrste raka čak 95,96% je niža verovatnoća da će ga dobiti nego ostala populacija. Dugovečnost je mnogo bolja nego kod ostale populacije, čak 12-15 godina. Ono što je najvažnije jeste da je kvalitet života u tom poznom dobu veoma dobar. Na vegeterijancima su obavljani mnogi eksperimenti izdržljivosti. Najduža izdržljivost, da možete i dalje neprestano da se krećete, mnogo je viša za vegeterijance nego za one koji se drugačije hrane. Kažu da ćete biti slabi. Najjače životinje na zemaljskoj kugli su vegeterijanci. Neće se čak ni jedan lav upustiti u borbu sa slonom. Mnogi ljudi su već bili vegeterijanci. Albert Ajnštajn je bio vegeterijanac, Bernarnd Šo i Linda Mekartni. Vi ćete reći da je ona umrla mlada. Ali čitajte njenu knjigu recepata i videćete da se sve prži u ulju. Već sam se pozabavio time na predavanjima i kazao da to prženje izaziva rak dojke. I onda, najlepši ljudi na svetu su vegeterijanci: Vitni Hjuston, Mišel Fajfer i drugi. A ako želite da postanete super zvezda, onda morate da postanete ovih dana vegeterijanac, jer inače nećete moći da se takmičite. Sve zvezde koje idu procesom starenja kao Štefi Graf, Boris Beker, Karl Luis i drugi, svi su oni dodali godine svojoj karijeri time što su prešli na ovaj životni stil. I kod žena i kod muškaraca znatno je niži krvni

pritisak nego kod onih koji se drugačije hrane. A ako ste vegan, ako izbegavate i mleko i jaja, onda je vaš krvni pritisak još niži. Druga prednost je da ako ste kupili vaše povrće u ne baš tako idealnim uslovima, na pijaci koja je možda prljava, i dobro ste oprali to što ste kupili, velika je verovatnoća da se od toga nećete razboleti. Čak i od žitarica koje ćete tako kupiti, nećete se razboleti. Ali, ako ste kupili meso od ovakvog mesara, nisam baš tako siguran. Jednom sam kupovao na pijaci neke stvari i jedan prodavac pilića je uporno želeo da mi proda svoje pile. Ali, ja sam rekao da ne želim to pile. Ali, pošto je on bio uporan, i počeli smo da se pogađam oko cene. Pošto sam ja pobedio na kraju okrenuo sam se i krenuo dalje. Onda se on naljutio i rekao mi je: «Evo ti ovo pile besplatno». A ja sam se okrenuo i rekao mu: «Ne želim tvoje pile čak ni besplatno». Čovek se izbezumio. Nije mogao da veruje svojim ušima. Ali, rastali smo se kao dobri prijatelji i nasmejali se na kraju.

Kakav je to veganski životni stil? Mislite ako je neko vegan da će izgledati užasno. To je neki oslabljeni čovek i on je tako ozbiljan i jede samo salatu. I prema meni se ljudi tako odnose. Kad imamo profesorski sastanak i stave pred nas nešto, uvek je tu jedan tanjir sa mojim imenom na njemu. To je vrlo slatko od njih, ali ja mrzim taj tanjir. To je vrlo bučno i ističe se. Jer dok oni jedu svoju piletinu, ja jedem celer na svom tanjuru. Moram bučno da ga žvaćem. I onda svi mene gledaju i misle: «Jadnik, šta on mora da jede!» Oni i nemaju predstavu šta je jedem. Imate više snage iz onoga što ste ishranom dobili. Evo jednog američkog časopisa o kliničkoj ishrani u kome se tvrdi da vegani vegeterijanci imaju dovoljan unos najvećeg dela nutritijenata/sastojaka u ishrani i oni su primeri ravnoteže i raznovrsnosti u ishrani kada su se uporedili sa opštom populacijom. Ovo je rađeno na 28.000 osoba. Oni su bili bolje ishranjeni. A kad gledate kako su bili usklađeni sa preporukama, oni su više sledili te preporuke od ostatka populacije. Kad postanete vegeterijanci ljudi kažu: «Nećete imati dovoljno gvožđa, dovoljno vitamina B 12, vitamina D i umrećete. Danas se zna da gvožđe koje dobijate iz mesa je hemo - gvožđe. A iz biljaka ne dobijate hemo - gvožđe, već ga dobijate u mineralnom obliku koje je pogodno za korišćenje. A hemo – gvožđe je povezano sa starenjem. Tako da vegeterijanci duže izgledaju mladi i tako možete uštedeti na kozmetici.

Sada ćemo nešto reći o vitaminu B 12. Ako dovoljno vremena provodite na suncu imate ovaj vitamin i ne morate da brinete. Ljudi kažu da možete dobiti ovaj vitamin samo iz proizvoda životinjskog porekla. Ali ni jedna

životinja ne proizvodi ovaj vitamin. Čak ni jedna biljka to ne čini. Bakterije proizvode B 12. Dakle, životinje imaju bakterije koje proizvode B 12 i zato ovaj vitamin postoji u mesu. Sve životinje na zemlji dobijaju ovaj vitamin iz bakterija. Nemojte misliti da nedostatak vitamina B 12 imate samo kod vegeterijanaca. On je izražen i kod onih koji jedu meso. Zato što, da bi se taj vitamin absorbovao, potrebno je puno složenih sastojaka koji bi u tome učestvovali. Ali, samo vegeterijanci dospevaju u novine kada imaju nedostatak ovog vitamina. Vegeterijanci bi trebalo da počnu da iznose po novinama slučajeve onih koji jedu meso i imaju nedostatak vitamina B 12. To je čisto zbog ravnoteže. Što je sredina više bazna, dobijaju se više tih bakterija. Što je kiselost veća, manje ima ovih bakterija. U vašim organima za varenje, ako od početka do kraja procesa varenja imate više alkalnu nego bazičnu sredinu, imaćete i više te bakterije. U onom poslednjem delu organa za varenje ima više te bakterije. Ali potrebno je da se B 12 apsorbuje u nešto višim delovima organa za varenje. Kod većine ljudi, ako date na ispitivanje vašu pljuvačku, pronaći će se da je vaša pljuvačka kisela. A ako ste vegeterijanac, ona će biti alkalna. Mi imamo taj kiseli sistem zbog naše ishrane.

Radili smo brojne eksperimente, a o ovome je i po svetu rađeno mnogo eksperimenata, otkrili smo da se ceo sistem organa za varenje menja kad pređete na vegeterijansku ishranu. Tako da ako ste podizani bilo kao vegeterijanac ili nevegeterijanac, ako je neko bio vegeterijanac ima duža creva i imaće više receptora. A šta sa vitaminom B 12. Ako ste sve uradili savršeno ispravno, imaćete u svojim ustima bakteriju koja proizvodi B 12, a vaš PG – kiselost stomaka neće nikada biti više od ovoga, i onda će se B 12 pojaviti i grafikom će biti mnogo veći. Trebalo bi da možete da proizvedete dovoljnu količinu vitamina B 12. Eksperimentima je dokazano da čak i kad čovek ima nedostatak vitamina B 12 proizvodi ga u dovoljnoj količini. Užasni eksperiment: uzmu fekalije, i izvade sav B 12, daju ga nazad i ovaj se nedostatak izgubi. Dakle, imali ste dovoljno proizvedenog vitamina B 12. Dokazano je da vam je potrebno samo 0,1 mikrogram po danu ovog vitamina. A za prosečnu osobu koja nema nedostatak enzima, potrebno je 15-20 godina da se pojavi nedostatak B 12. Postoji jedan intrizični faktor koji vam pomaže da apsorbujete B 12, tako da ako sada prestanete da koristite B 12, nedostatak će se pojaviti tek za 3 ili 4 godine. Ljudi postanu vegeterijanci i onda tri nedelje kasnije kažu da on ima nedostatak vitamina B 12 jer je prešao na vegeterijansku ishranu. To je potpuno suludo. Da vam

dam i drugu stranu: ako ste sve uradili ispravno, trebalo bi da imate dovoljno ovih bakterija koje će proizvoditi vitamin B 12. Ali živimo u brzom svetu i u svetu stresa. A stres uzrokuje kiselost i on pogađa koliko je vaš sistem kiseo. To znači da je u pitanju da li imate dovoljno bakterija koje proizvode B 12 da biste iz tog izvora imali dovoljno B 12. A nauka je rešila taj problem. Možete koristiti dodatke. Ili možete koristiti proizvode koji su ojačani sa B 12. Za mene lično, ja ću koristiti sojino mleko koje je ojačano sa B 12, nikad neću svakog dana uzimati vitamine B 12, ali jednom u godinu ili dve otići ću na ispitivanje i ako je nizak B 12 u mom organizmu, ja ću uzeti dodatak. Ali, tokom 16 godina nikom u mojoj porodici nije čak ni predloženo da uzima dodatke vitamina B 12. Ne morate uzimati žvotinjske proizvode da biste dobili dovoljno ovog vitamina.

A šta je sa mineralima? Gde ćete njih da dobijete? Postoji zanimljiva interakcija između minerala i vitamina. Neki minerali treba da sadejstvuju sa nekim vitaminima. I obrnuto. A neki vitamini trebaju da sadejstvuju sa drugim vitaminima da bi delovali. Postoji interakcija i među mineralima. Oni moraju da deluju jedni sa drugima da bi postigli ono što treba. Ako posmatrate bakar, on mora da sadejstvuje sa gvožđem; cink sa fosforom. Sve vrste interakcija. To znači da vam je potrebna ishrana u kojoj će biti zastupljeni svi minerali i svi vitamini koji su vam neophodni. Reći ću vam nešto što me stvarno uznemirava. Kažu vam da ako koristite soli u vašoj ishrani imaćete visok krvni pritisak. Ali, ako imate visok krvni pritisak, i imate novca, šalju vas u banje koje imaju baš slanu vodu. I onda pijete tu vodu sa visokim sadržajem soli i bolje vam je. Ima li to smisla? Ne, nema. Ali da vam kažem šta su uradili: kad kupite so, tu so je izdvojila industrija. Kad je na početku u njoj bilo 84 minerala, jednoj industriji je bio potreban kobalt, drugoj mangan, a za katalitičke procese drugoj je potreban magnezijum, tako da su potpuno rafinirali vašu so tako da ništa od minerala nije ostalo. I onda vam prodaju ono što ne bi mogli nigde drugde da prodaju, samo natrijum hlorid. Samo dva elementa. Morska so ima 84 elementa u sebi, a oni vam prodaju samo 2. Kad bi mogli, oni bi je još rafinirali i prodali vam posebno natrijum i posebno hlorid. Ali, ako bi vam prodali natrijum, onda bi jedući njega eksplodirali. Ako bismo jeli samo hlorid, onda bismo odmah pali mrtvi. Tako da nam prodaju samo ona dva. I onda ih malo uznemirava savest i zato ovu so malo jodiraju. I oni kažu: «Evo, ima tri elementa». To je strašno patetično! Niko u prošlosti nije tako živeo. Uzmite morsku so: 84 elementa. Ona vam neće izazvati visok krvni

pritisak. Probajte. Stavite morsku so na vaš jezik i gledajte koliko dugo možete da izdržite. A onda stavite čist natrijum hlorid i probajte da vidite koliko će dugo trebati da vas tako opeče da više da više ne možete da izdržite.

A šta je sa farmerma. Njima je potrebno 84 elementa u zemlji, ali oni joj vraćaju samo pet: fosfor, kalcijum, magnezijum i to je sve. I biljka ima dobar rast na osnovu ovih pet elemenata ali vi nemate. Danas život nije lak. Kažu vam da je neophodno da dobijete cink od života. Na primer u govedini ima dosta cinka, u mleku, takođe, ali pasulj, soja, sočivo, kokice, klice, sve one imaju cink. Nije čudo da uzimaju do vas ovo i daju vam nazad brašno koje nema cinka. Oni ne žele da budete zdravi, već da budete bolesni. Ako ste obezbedili sebi da jedete zelenu i žutu hranu i sve ostale boje i osetljivi ste na nedostatak B 12 i s vremena na vreme uzmete dodatak, onda je to OK. A ako ste u drugom stanju, onda vam je potrebno malo više nego normalno, budite promišljeni šta radite. A potrebni su nam neki uopšteni vodiči. Danas ima toliko vodiča da vam dođe da dignete ruke od svega. Nije dozvoljeno da se jede ono što raste na zemlji, nije dobro da se jede ono što raste ispod zemlje; nije dozvoljeno jesti ugljene hidrate i belančevine u istom obroku; nije dozvoljeno sa ostlom hranom jesti voće. Postoje stotine pravila. Mogu da vam kažem da je gomila ovih pravila potpuno smešna. Na primer, belančevine i ugljeni hidrati u istom obroku. Bog je onda napravio veliku grešku kada je stvorio sve vrste žita i mahunarke. Zato što u svima njima ima ugljenih hidrata i proteina. Problem nastaje kada dodajete proteine ili belančevine životinjskog porekla, jer je za nju potreban duži proces varenja. Ali kad iz biljaka uzimate belančevine i ugljene hidrate, onda ne postoji nikakav problem. Da pogledamo samo tri pravila koja nije teško zapamtiti:

1. Jedite u izobilju voće, semenje, orašaste plodove, mahunarke i povrće.

2. Jedite više onu hranu koja izaziva alkalnu reakciju nego onu koja izaziva kiselu reakciju.

3. Izbegnite stvaranje kisele reakcije određenom pravilnom kombinacijom hrane.

Samo tri mala pravila. Hajde da pogledamo hranu koja izaziva kiselu reakciju: to su sve proizvodi životinjskog porekla. Ako to prectate, imaćete umereno kisele namirnice koje imaju biljke u svom sastavu, a sve ostalno je

alkalno. Sada imate samo dva pravila o kojima trebate da brinete. Setite se da ono što hranu čini alkalnom nije ukus, nego mineral koji se u njoj nalazi, tako da limun izaziva alkalnu reakciju.

A sada ćemo govoriti o ishrani male dece. Deca imaju manji stomak od odraslih. Deci je potrebna hrana bogata energijom. Kada jedemo sveže voće i hranu takve vrste, to je 90% voda. A deci je potrebna hrana bogata energijom: mahunarke i žitarice i sušeno voće. Ono što se menja kod dece je proporcija na tanjiru. Jedan odrastao čovek može da ima mnogo više povrća i ono što je vodenog sadržaja, a dete više onoga što ima energetske vrednosti.

Kako pripremamo hranu? Potrebna vam je neka korisna oprema u kuhinji, ali nije neophodna. U Africi bi to bio veliki crni lonac, vatra i to je sasvim dovoljno. I odemo tako u polje i imamo predivne obroke. Ali ako želite da pozovete na obrok englesku kraljicu, i želite da koristite ovu hranu, onda je dobar blender. To vam je prvo na listi. Nemojte otići i kupiti neki slab blender. On mora da bude brz jer kad hoćete da proizvedete krem od semenki i orašastih plodova, slab blender to nikad neće moći da postigne. Dobro je da imate pleh u kome se hrana ne lepi kada se peče, a kad postanete specijalista, možete sebi priuštiti sudove koji kuvaju bez vode.

Kako kombinovati hranu? Sva pravila nestaju kada postanete vegeterijanac osim ovog jednog: mešanje voća i povrća za isti obrok izazvaće fermentaciju. Zato što povrće ima debelu ćelijsku opnu i mnogo celuloze u sebi i treba duže da se vari. Ali, ona bogata hrana koja je uskladištila energiju kao što su npr. žitarice, brže se vare od povrća. Voće možete jesti zajedno sa svim žitaricama, mahunarkama, svim orašastim plodovima, semenjem i sa nekim povrćem koje je vrlo vodenog sadržaja i ne zahteva mnogo varenja, i sa voćem bogatim uljem kao što su avokado i masline. Ovo možete jesti sa bilo kojim povrćem. Tako, ako želite puding i imate obrok povrća, morate napraviti puding od orašastih plodova ili žitarica. Svo voće bogato vodom i mineralnim sadržajima je neutralno, tako da ih možete jesti i sa voćem i sa povrćem. U toku 24 sata trebalo da jedete voće, povrće i mahunrke. Isto tako, vrlo važno je da imate potpunu hranu. Kelj, npr. ima trinaest jedinica vitamina E i 50 miligrama vitamina C. To je na 100 g. A kada to stavite u nerafinisanu hranu imate ekvivalent 800 mg vitamina C i 1100 jedinica vitamina E, tako da ta celokupna hrana sa kojom

se ovo meša daje učini da se ovi vitamini iskoriste. Zato sam rekao da ništa ne koristite rafinisano. Počnite da koristite raznoliku hranu. Počnite da doručkujete i tako ćete smanjiti rizik od srčanih bolesti. I on vas čini efikasnijim, bolje ste raspoloženi, učićete bolje. I, molim vas, setite se raznolikosti u ishrani.

Kad se pomenu žitarice, ljudi obično misle na pirinač i pšenicu, i to je to. Ali ima još mnogo žitarica. Kad bih uzeo sve žitarice i stavio ih u paketiće, onda bih ređao te paketiće uz zid ove sale i ne bih izređao sve žitarice. Zato počnite da koristite ječam, kod njega imate puno vitamina B 5. Pomaže u sagorevanju masti, tako da ćete smršati. U toku zime ćete proizvesti više toplote, bolje ćete se bolje grejati. Dodajte ih u vaše sosove, pomešajte sa pirinčem. Kukuruz je dobra žitarica. Možete različito da ga koristite: kuvanog, pečenog, kao slatkiš, kao kukuruzno brašno – u svakom obliku. Imamo sorgum, raž i proso. Proso je semenje koje jedu ptice. Naravno, ptice imaju kljun i one cepaju proso. Ali, vi nemate kljun, tako da ako kupite proso, to će za vas biti iskustvo žvakanja samo po sebi. Ptice ostaju zdrave samo na prosu. Trebate da kupite proso koje je oslobođeno ljuske. Proso je alkalna hrana. Ono je jedan od najboljih izvora gvožđa. Bolje je nego meso. Sprečava artritis, bogat je lecitinom. Možete čuda praviti sa njim: možete ga kuvati kao pirinač, možete ga koristiti kao pahuljice koje se kuvaju za doručak. Prelijte ga sojinim mlekom ili suvim grožđem i možete ga pojesti za doručak. Stavite kuvani proso u blender i možete u to dodati urme i možete od njega napraviti slatki puding. Možete napraviti prelive od prosa. Uzmite šolju kuvanog prosa, malo soli, vode, i to izmešajte - to je super puding. Neutralan je kao pasta, možete ga mazati preko hleba, možete na njega staviti nešto slatko ili slano. Možete napraviti puding od prosa i staviti rogač preko njega. Tako da to bude žuti i braon sloj - deluje kao bogati puding. Počnite da od ovasa pravite čuda. Ovas je najlakši za varenje, tako da mala deca i stariji ljudi mogu da imaju snage tokom dana i ova namirnica je najbolja za doručak. Raž je bogata vitaminima B grupe, ima visok sadržaj vitamina E, tako da Nemci koriste puno raži. Možete napraviti musli od svih žitarica. Budevino seme, groždice, orahe, osušeno voće, susam, sve to dodate u musli, stavite sojino mleko na to i to vam je super stvar. Granole koju kupujete su pune ulja. I onda ono oksidira. Možete napraviti svoju granolu. Uzmite dve zrele banane, jednu i po šolju iscepanih urmi, soli, vode, malo prirodne vanile i to sameljete u blenderu. Uzmite ovas, suncokretovo seme, kokos i iseckane

orahe i to pečete na 130 stepeni jedan sat i imate fantastičnu granolu. To će vam dati puno energije. Nemojte koristiti rafinisai pirinač jer se rastvaraju elementi B grupe. Neki ljudi ne vole ukus nerafinisanog pirinča, zato ga potopite pre nego ga kuvate.

Hajde da govorimo o hlebu. Kaže se da postoje mnogo različitih vrsta alergija na belo brašno. Mnoge od tih alergija su sekundarne alergije na mlečne proizvode. A kad napravite dobar hleb, možete koristiti mnogo vrsta žitarica, ali najlakše, hleb ćete napraviti od jedne žitarice kao što je pšenica. Mnogo ljudi hoće da kupe domaći hleb, a stave toliko stvri u njega, da vam trebaju kolica da ga dovezete kući. Neki od tih hlebova su tako tvrdi da vam je potrebna testera da ih presečete. 23

Hlebovi koje kupujete su obično rafinisani i imaju hemikalije. Jedite jednostavan hleb. Jedan kilogram na kamenu mlevenog celokupnog zrna, tj od integralnog brašna, jedno pakovnje aktivnog kvasca, soli, 900 ml vode i nešto slatko za kvasac. Ako ste u žurbi, možete koristiti i šećer, jer će kvasac iskoristiti sav šećer, a možete koristiti i med. Možete umešati i grožđe u taj hleb. A sada trik: trebate da ga mesite, da ravijete gluten iz brašna. Kad stavljate kašku, treba da se podigne sav sud. I kad se spusti da još uvek bude pričvršćen za kašiku. Tu treba energije. Kad se hleb podigne, gas se zarobi u toj konzistenciji izmešanog brašna. Ako ga samo mešate, podići će se, ali kad ga stavite u rernu, sav će gas izaći i hleb će se spustiti. I imate ciglu, a nemate hleb. Možete muža ubiti s tim, ali to neće biti dobro. Hoćete da vaš hleb bude lak i da ima slatkast ukus. Kad se naviknete na ovaj hleb, nećete poželeti ni jedan drugi, jer će drugi hlebovi u vašim ustima biti kao karton. Kad dodajete neke druge sastojke, hleb će biti čvršći.

Hajde sada da zaključimo: napravili ste doručak od žitarica, napravili ste puding od žitarica, namaze od žitarica i imate obroke od žitarica. Hajde da sada kažemo nešto o mahunarkama. U vašim prodavnicama ih ima mnogo vrsta. Ali, ljudi kažu: «Mahunarke proizvode gasove!». Mahunarke sadrže različite vrste sastojaka: glikozide, saponine, a oni deluju onemogućavajući enzime. Seme jeste neko ko spava. Tako da svi ovi sastojci čine da su enzimi u ovom semenu uspavani. Možete mahunrku uskladištiti čitavu godinu i kad je izvadite, ona će rasti. Kad natopite mahunarku znate da voda postane žuta ili smeđa, to je zato što se svi ovi sastojci oslobađaju. A hrana će se iskoristiti tek kad ove sastojke oslobodimo. Mi natapamo mahunarke u toliko vode koliko će one upiti. A

gde su sastojci ove materije? Vratili su se nazad u biljku. I ja, recimo, jedem kuvani pasulj i ovi supresanti potiskuju i moje enzime, takođe, i ako nisu dobro svareni idu u dvanaestopalačno crevo, a bakterije onda počinju da se bave «ostatkom». Onda se pitate zašto «eksplodirate». Šta treba uraditi? Treba mahunarke natopiti u dosta vode tako da voda postane žuta. A šta onda radite sa vodom? Prospite je. Ali, znate šta mi radimo sa njom? Mi tu vodu uzmemo i napravimo supu. To je bolje od nuklearnog oružja. Ne treba vam vojska, porebno je da imate kuvara takve vrste. Onda se pitate zašto vas neke supe lansiraju u orbitu. Treba dodati novu vodu preko pasulja. To možete ponoviti tri-četiri puta. Možete natapati pasulj i dva dana i menjati tu vodu, ako ste osetljivi. Reći ćete: «Izgladneću od smrti ako čekam da se to otapa dva dana». Stavite pasulj u zamrzivač i kad ste gladni, imate iz zamrzivača mahunarku koju možete da kuvate. Ako to izmiksate, onda će manja mogućnost postojati da vas to naduva, jer će sve bit izjednačeno. Ako na ovaj način pripremate hranu, nećete više morati da se razvodite zbog ovih problema. Ako uzmete sirovu mahunarku i stavite je u blender, dodate malo tople vode i izmiksirate, dodate malo soli i začinskog bilja, dodate tečnosti, iseckanog crnog luka, zatim stavite ovas i to promešate, kad malo odstoji dobićete paštetu. Onda pravite hamburger, stavite paštetu na vrh, a odozgo dodate paradajz, krastavce, a od orašastog semena napravite krem, dodate malo limunovog soka, malo paste od paradajza, stavite malo začina na vrh i onda zagrizete. Vrlo je dobrog ukusa.

Soja je fantastična i ima sve što vam je potrebno. Možete koristiti celo zrno i praviti paštete, supe, sosove, a tofu je vrlo dobar. Mislite li da je skup? Onda napravite svoj tofu. Dajte sebi vremena jer je vrlo dobro napraviti ga. A kad ovde postne popularan, postaće i jeftin. Možete od tofu napraviti i majonez: tofu, voda, crni luk, malo praha od belog luka, limunov sok, dodate nešto za ukus, malo vode i imate super majonez. Možete napraviti omlet od tofua koji i izgleda bolje i ima bolji ukus nego što je omlet od jaja: uzmete malo tofua, pirinčanog brašna, orahe ili suncekretovo seme, začina, nešto onoga da bude žut, malo šargarepe možda i onda u tiganju napravite svoj omlet. Ako imate tiganj koji ne lepi onda će ispasti perfektan. Ali ako je «normalni» tiganj, onda će prvo pečenje biti malo lepljivo i potamneće. I onda šta god da vam se sviđa stavite kao fil. Tu je i salata od krompira začinjena sa maslinovim uljem. Možete napraviti kolač sira od tofua, mogu se praviti vafli od soje: natopljeno sojino zrno, voda, so zajedno sa zobi i onda se to izmiksuje. Potrebno je nešto više vremena nego

sa jajima. Jedne večeri dok gledate televiziju napravite to i onda nagomilate sve to u zamrzivač. Kad hoćete vafle, poređate ih u pleh i ispečete. Morate imati svoju knjigu recepata. Šta da uradite s mahunarkama naučite od Afrikanaca, Indijaca, Meksikanaca jer ih oni puno koriste. Možete koristiti sočivo u izobilji i počnite da koristite klice.

Da vam kažem nešto o leblebiji. Sirova leblebija se izmiksuje, stavi se u lonac i pusti se da proključa dok ne počnu da se stvaraju mehurići. Doda se malo limunovog soka, malo soli, nečeg slatkog ako želite i dobićete majonez. Pravite krompir salatu sa tim. Pravi majonez ima u sebi sva ta jaja, ulje i sirće. Sa rogačem možete napraviti zamenu za čokoladu: možete uzeti urme, vodu, prah od rogača, možete dodati kafu od žitatica i to izmiksovati i dobijate čokoladni sos. Sa sočivom možete praviti sve vrste recepata, čak i kobasice džigernjače sa nešto kašaste prokuvane zobi, a majoran će mu dati ukusa. Možete dodati i crni luk i napraviti pravo jelo. Od mahunarki možete napraviti dobar čokoladni sos, paštete i puno zanimljivih jela, raznih premaza, a sa semenjem i orašastim plodovima dajete pravi ukus hrani. Od orašastih plodova možete praviti mleko, kreme, sosove, majoneze. Od suncokretovog semena možete da pravite kremove, majoneze. Reći ću vam da to nije tako skupo. Koliko košta piletina? Oko sto dinara kilogram. Koliko je tu kostiju? Skoro pola. Koliko onda pile košta? Dvesta dinara kilogram. Koliko u tom piletu ima vode? 70% vode. Dakle, 600 dinara po kilogramu. Nemojte reći da su orašasti plodovi luksuz, zato što je *pile* u stvari vrlo skupo.

Orašasti plodovi se koriste vrlo malo, ali probajte da čoveku date malo pileta? Nećete biti zadovoljni. Možete napraviti majonez od semenki suncokreta. Stavite suncokretovo seme u blender, dodate šolju vode i dok je potpuno odrađeno, posolite i onda, ako možete, malo sporije miksirajte. Dodajte za to vreme sok od limuna. Ili prvo iscedite limun i polako dodajte. I onda gledajte: odmah će postati gust i tako imate gust majonez. To možete koristiti kao namaz ili bez limuna i to možete staviti na picu. Nema sira, a smesta se vari i to je odlično. Orašaste plodove možete koristiti sa onim što ćete kasnije koristiti kao puding. Možete i lazanju koristiti sa ovim prelivima. Imate pastu, paradajz, i crni luk, preko toga naspete krem, razmažete i opet to isto, zatim to zapečete u rerni, otvorite vrata i onda gledajte kako komšije dolaze kod vas i pitaju vas šta to tako lepo miriše. U vašoj zemlji možete dobiti mleko od soje u prahu. Možete prah staviti u blender, dodate malo vode i to postane kremasto i tome dodate limunov sok

i on se zgusne. Možete ga napraviti tečnijim i to koristiti na lazanjama i pastama. Ako blendirane orahe uzmete i prokuvate ih izgleda po ukusu kao stroganov sos. Od ovih semenki i orašastih plodova možete dobiti najrazličitije ukuse. Dame, dodajte bundevino i susamovo seme u svoje majoneze, prelive. Orašasti plodovi daju ukus hrani. Čine da je ona bogata i kremasta. Nemojte zaboraviti voće i povrće i setite se da postoji velika raznolikost. Za neke ljude banane i jabuke, su sve od voća. A postoji mnoštvo vrsta voća. Postanite svesni ovog raznolikog voća. Voće koje je sačuvano za zimu je bolje nego ne sačuvati ništa. Mislite o tome šta su vaši stari radili. U toku leta, pripremali su zimnicu, i tokom zime su je jeli. Danas, mi nemamo vremena za to, ali imamo vremena da satima sedimo u čekaonicama lekara. Setite se kad sam vam govorio o povrću, neophodno nam je u ishrani. Potrebna vam je raznolikost u ishrani. Deset najboljih namirnica antioksidanata među voćem su: jagode, šljive, narandže, crveno grožđe, kivi, grejpfrut, belo grožđe, banana, jabuka, paradajz. Muškarci, setite se da paradajz ima komponente dobre za rak prostate. Najboljih deset antioksidanasa kod povrća su: beli luk, kelj, spanać, brokoli, cvekla, paprika, crni luk i kukuruz. Setite se da svaka od ovih namirnica ima različitu fitohemikaliju. Nemojte misliti da su samo ovih deset dobri. Imajte na umu i sve ostale namirnice. Videli ste da se ne sadrži sve u šargarepi i u salati, na svetu postoji mnogo različitih kuhinja sa različitim ukusima i namirnicama koje tu pripadaju. Treba da vam bude zadovoljstvo isprobavati sve te kuhinje, i treba da bude dobrog ukusa. Ne verujem da treba da ima loš ukus zato što je zdravo. Napisao sam knjigu o tome, ali je nju teško nabaviti. Ali, postoje druge knjige na tržištu o ovome, koje su dobre, a možete koristiti bilo koju knjigu recepata na svetu koja je dobra i zameniti ono što je loše onim što je dobro. Eksperimentišite! Ako je po ukusu dobro, nemojte odustajati, jer su nagrade fantastične!

Pitanja i odgovori

(nedelja)

1. Da li je tačno da ishranu treba planirati u skladu sa sopstvenom krvnom grupom?

Odgovor: Čuo sam da postoji ovaj teorija i napisane su knjige koje upravo potvrđuju ovu teoriju Mnogi ljudi se pridržavaju ovakve ishrane. Ono što se tu pripisuje je bolje nego što ostatak sveta koristi u ishrani. I onda se još kaže da ako imate određenu krvnu grupu, morate koristiti određene namirnice, a među tim namirnicama su određena mesa itd. Smatram da je to vrlo zanimljivo, ali i potpuno nenaučno. Razlog zašto to kažem je zbog toga što ono što se isključuje iz određene krvne grupe ili ono što se za njih uključuje zasnovano je na glutenatskom iskustvu iz krvi i naravno da u takvom jednom posmatranju različite krvne grupe imaju različite osobine tako da oni dodaju različite vrste hrane i zatim gledaju taj oblik slepljivanja tih krvnih pločica. Ali, to je potpuno besmisleno. Bilo bi pravilnije da se hrana injekcijom ubaci u moju venu. Ali, ja je, u stvari, jedem i dospeva u moje organe za varenje. I onda je ja varim i dobijam produkte varenja. Kad biste mogli da testirate te produkte varenja i onda primenite različite vrste hrane, to bi imalo nekog smisla. Nije naučno, ali ishrana koja se tu preporučuje bolja je od one koju ljudi jedu. Ali baš onako određeno ne morate jesti meso ako pripadate određenoj krvnoj grupi.

2. Da li je paradajz voćka ili povrtna? Da li je večera štetna za organizam?

Odgovor: Tehnički govoreći, paradajz je voće, ali to je voće koje ima veoma mali sadržaj šećera, tako da na mnogo načina deluje kao povrće. Nije ni povrće zato što nema složenu ćelijsku strukturu, tako da je u primeni nešto između voća i povrća. Što se tiče večere, kasne večere nisu dobre. Kad spavate, vaš metabolizam se usporava i onda vaša hrana prolazi kroz proces fermentacije. Ako možete, dva obroka bi bila dovoljna, ali onda morate imati kasniji doručak i onda taj krajnji obrok treba da bude kasno popodne. Pronašao sam da je to za mene idealno, ali zato što radim, ne

mogu to u potpunosti da primenim u životu ovaj režim ishrane. Pošto sam muškarac ogladnim i onda imam tri obroka dnevno. A kada idem na odmor imam dva obroka dnevno. Pokušavam da ne jedem kasnu večeru ili da ne uzimam obrok u noćnim satima tako da je za te situacije voće dobar izbor.

3. Da li u kombinaciji ide crni hleb i voće?

Odgovor: O ovome će se govoriti na večerašnjem predavanju.

4. Kakav je vaš stav po pitanju upotrebe presne hrane po svaku cenu nasuprot upotrebi izvesne količine kuvane hrane?

Odgovor: Na ovo pitanje smo već odgovorili: neku presnu hranu, klice, voće, salate i neko povrće možete da jedete presno. Ali ne trebate da jedete sve presno. To je druga krajnost. Prošli put sam rekao da ćete me vrlo teško naterati da pojedem presan krompir. Neka hrana koja sadrži celulozu se mnogo bolje vari ako je kuvana. Takođe, potrebna vam je i sirova hrana bogata enzimima u vašoj ishrani.

5. Koje su naše dnevne potrebe u ishrani? Ako možete da nam preporučite dnevni program ishrane.

Odgovor: O ovome će se govoriti večeras.

6. Šta da rade majke doilje koje nemaju svoje mleko?

Odgovor: Ako majke nemaju uopšte svog mleka, onda su primorane da daju dodatke za bebe svojim bebama, a najbolje mleko koje bi se moglo dati kao mleko za bebu je sojino mleko, ali bebino mleko od soje. Neki ljudi su alergični na soju kao što su alergični na banane ili paradajz. Mleko od ovsa je vrlo dobro, pirinčano mleko je dobro jer nema alergijske reakcije na njega, a morate biti sigurni da je baš prilagođeno za bebe da beba primi sve one sastojke koji su joj neophodni. Dokazano je da je sojino mleko odlična zamena i takvo je da može da služi za ishranu beba. Bilo bi dobro ako možete da izazovete da imate svoje, majčino mleko. Očigledno je da je majčino mleko bogato masnoćom, tako da ishrana bogata šargarepom, salatama i sličnim stvarima neće dati dobro mleko. Ako hoćete da imate dobro mleko morate ishranu pojačati kremom od semenjem.

7. Koja je najbolja zamena kao izvor kalcijuma, za mleko?

Odgovor: Tamno zeleno povrće je vrlo bogato kalcijumom, isto tako i neko semenje, mahunarke i žitarice su dobar izvor kalcijuma.

8. Statistika u Americi pokazuje da su deca koja su pila mleko imala bolji uspeh.

Odgovor: Statistika može da bude veoma zanimljiva: imate statistiku, zatim onu jaču statistiku i na kraju najjaču statistiku. Setite se da je mleko hrana bogata energijom. Mnogi od ovih studija obavlja se nad stanovništom koje je na nižoj lestvici u društvu i sa decom koja imaju užasno lošu ishranu. Oni stalno jedu slatkiše i čips i nikad ne dobijaju pravu hranu. I onda jednoj grupi dodajete mleko i naravno da će ona imati bolje rezultate u testu. Ali to onda nije pravi test. Dajte onoj drugoj grupi pravu hranu, pa onda pokušajte da ih uporedite.

9. Da li je dobro jesti meso životinja koje smo sami uzgajali na prirodan način?

Odgovor: Ako vi gajite kod kuće životinje, dajete im dobru hranu i one su zdravije od drugih, onda bi bez svake sumnje to bilo bolje. A sa druge strane, ako vi gajite životinje tako da ne pazite na parazite i druge bolesti, nećete ni znati šta vaše životinje mogu da imaju. Čak i da gajite životinje najbolje što možete, nije to ono što može da bude kao najbolja zaštita od parazita i drugih bolesti. Zato što životinjski proizvodi donose zdravstvene probleme bez obzira da li su zdrave ili ne.

10. medicinskom udžbeniku piše da je za čir na želudcu mleko najidealniji lek.

Odgovor: To je samo u tim udžbenicima. To je bez svake sumnje dokazano. Ali, postoje brojne publikacije u literaturi da, u stvari, mlečni proizvodi izazivaju čireve na želudcu. Čak sam imao i neke časopise od tih pred vama sinoć.

11. Postoje jogurti sa jednim postotkom masti: BB36. Za ovaj jogurt se tvrdi da povećava prirodnu otpornost organizma.

Odgovor: Dobićete istu vrstu bakterije i sa jogurtom od soje, ali nećete dobiti galaktozu, kasein, oksidisani holesterol bez obzira što je smanjen sadržaj masnoća. Uopšte nema potrebe da birate koji je bolji. Već se zna.

12. Držim da je kod obranog mleka nesporazum. Naime, kada se mleko skuva i ukloni pavlaka, tada ono ima mnogo manje masnoće i mnogo manje holesterola, zar ne?

Odgovor: Da, holesterol jeste smanjen, ali kasein nije. A kasein je belančevina koja najviše podiže nivo holesterola.

13. Kod nas su najzdraviji ljudi sa planine koji se hrane mlekom i mlečnim proizvodima. Onda vaša teorija o mleku pada.

Odgovor: Oni na planini nisu nikako «krompiri na kauču». Oni rade napolju, pentraju se, imaju fizičku aktivnost. A to nije moja teorija. Ja ovde ne izlažem teorije, već dajem naučne činjenice, a šta ćete vi sa time uraditi, to je vaša odluka. Ja vam ne kažem kako da jedete, to je vaša briga. Brinem se po malo, ali ne mogu da vas primoram niti da posmatram šta ste izabrali. Ne znam sada da li je ova vaša «teorija o planincima» u opasnosti ili moja.

14. Kozje mleko, pavlaka, kiselo mleko?

Odgovor: Gledajmo kiselo mleko: u kiselom mleku laktoza je već fermentisana. I onda je podeljena u glukozu i galaktozu. A glukoza se pretvara u mlečnu kiselinu i to je razlog zašto je mleko pretvoreno u kiselo mleko. A galaktoza je ostala nepromenjena. Nećete imati problema sa laktozom, ali imate galaktozu. I belančevina je ista, sviđalo se to vama ili ne. Kozje mleko: u kozjem mleku imate kaseina više nego u kravljem. Ako se dobro sećam, 4,1 g u poređenju sa 3,4 g u kravljem mleku. Jedna od prednosti kozjeg mleka nad kravljim jeste što ima tendenciju da izaziva manje alergija, ali kod njega imate još uvek iste probleme, kasein, galaktozu, kao kod kravljeg mleka. Setite se da ni jedna životinja ne nastavlja da pije mleko nakon što je prestala da sisa zato što se enzimski sastav u organizmu menja kad on postane odrastao. Ali mi ljudi želimo da budemo bebe celog svog života.

15. Kako neutralisati otrove onih ljudi koji rade u barutanama ili rudnicima koji imaju redovnu praksu da piju mleko posle završetka aktivnosti?

Odgovor: Zanimljivo je da mleko, pošto je bogato masnoćom, dobro upija toksine. Jedna velika mera tih masnoća odmah prolazi kroz organizam i tamo se taloži, tako da je popularno verovanje da mleko vezuje otrove. Ali setite se da i vi imate masnoću u svojim telima i da je i ta masnoća isto tako dobar upijač otrova, tako da ako radite u sredini koja ima otrova, ti otrovi će se deponovati u vašem organizmu. Ako ne možete da izbegnete takve uslove najbolje je da imate ishranu koja nije bogata mastima tako da u svom organizmu možete da prihvatite te otrove i da ih razložite. Morate pri tome da sagorite dosta masnoća vežbanjem i radom, tako će i toksini da napuste vaš organizam. I imajte ishranu koja će pročistiti vaš organizam. Postoji čaj, recimo kopriva, koji dobro čisti organizam od ovih toksičnih materija.

16. Da li mleko treba izbacivati naglo ili postepeno iz ishrane?

Odgovor: Savetujem da niko ne radi velike promene na prečac. Uvek napravite mudre odluke. Ako nešto važno uklanjate iz svoje ishrane, budite sigurni da imate nešto što bi moglo da je zameni. U početku će biti potrebno mnogo prilagođavanja da se ove promene ostvare, ali večeras ćemo govoriti o alternativama koje nam stoje na raspolaganju. Kad izvršite te promene i prilagodite se, oslobodićete se tih pojedinosti.

17. Problemi sa sojom. Da li ona ima nedostatke (nadimanje)? Odgovor: Večeras ću govoriti o gasovima koji su izazvani sojom.

EVOLUCIJA I ARHEOLOGIJA

Koliko je zemlja stara? (Šta otkrivaju stene?)

Večeras vas neću indoktrinirati nikakvom novom teorijom. Ovde sam da vam predstavim alternative, jer *verujem u mogućnost slobodnog izbora* . Neću vam reći da je, ukoliko ste evolucionista, sve u šta verujete pogrešno. Samo kažem da postoji i drugo rešenje za teoriju postanka života. Ali, kako biste znali za nju ukoliko ne biste došli u kontakt sa činjenicama koje iznose i drugu stranu priče?

Sledećih četiri dana idemo na jedno istraživanje. I nema načina da odgovorimo na sva pitanja koja postoje. Ali nauka je sebe postavila visoko na prestolu. I sve što nije u skladu sa takvom naukom je loše. A ono što Biblija kaže je mitologija. A ljudi koji žele da veruju ono što piše u Bibliji bivaju ismejani. Ono što hoću jeste da «izravnamo polja». I posle prvog predavanja biće više pitanja nego što ćemo vam ponuditi odgovore. Ono zašta vas molim je otvoren um. Gledajte na činjenice kao da ste naučni empirista. Dozvolite svom umu da pođe nekim drugim tokom. I nemojte suditi dok ne prođu sva četiri predavanja. Šta god da izaberete, nemam ništa protiv. Ali, imaćete mogućnost da napravite izbor. Da li Bog ima nešto da kaže na temu odakle dolazimo?

Postoji jedno pismo upućeno časopisu «Tajms» u kome piše: «Mojsije je bio omražen u svoje vreme jer je govorio istinu». Da živi u ovo mračno vreme, dva puta bi bio omraženiji. Vidite, još uvek postoje ljudi koji veruju u kreacionistički način stvaranja. U Sjedinjenim Državama je procenat onih koji veruju u stvaranje 70%. Uprkos svim bombardovanjima u medijima na televiziji, u školama, na univerzitetima gde nam se kaže da organizmi kompleksni kao čovečiji sa neverovatnim čudesnim razvićem i genetičkim informacijama koje prosto začuđuju um najvećih naučnika, kažu da su ovakva bića nastala transmutacijama informacije milionima godina. Interesantno je da u Bibliji u Rim. 1:20 kaže: «Jer što se na njemu ne može videti od postanja sveta moglo se poznati i videti na stvorenjima i Njegova

večna sila i božanstvo da nemaju izgovora». Biblija kaže da posmatrajući stvorenja zaključujemo da mora da postoji Stvoritelj. Kad dođemo do zvezda i galaksija videćemo da Biblija kaže: « Ti si sam Gospod. Ti si stvorio nebesa. Nebesa nad nebesima i svu vojsku njihovu, zemlja i sve što je na njoj. Mora i sve što je u njima. I ti oživljavaš sve to i vojska nebeska tebi se klanja». Ali, nauka kaže da je sve ovo postalo kroz Veliki prasak. Dakle, svemir je nastao u velikoj eksploziji. I u neko vreme u prošlosti sve je bilo koncentrisano u jednoj tački veličine jajeta. Drugi kažu veličine atoma. U jednom trenutku, to je eksplodiralo i naravno, tu nije bilo materije, tu je bilo samo energije. I desila se ta velika eksplozija i, sve je poletelo iz ove tačke u ovaj ogroman prostor zvanom svemir. U slučaju da mislite da ni jedan naučnik nema problema sa ovom teorijom, kazaću vam da postoje ogromne količine naučnih dokaza da ovo nije baš tako. Postoji časopis «Nature» u kome kažu da teorija Velikog praska nije još uvek mrtva, ali je u svom opadanju. Zapravo, pronađeno je da je starost univerzuma mnogo manja nego što je poznata starost nekih zvezda i to u zvezdanim jatima u našoj galaksiji. I ako pogledate našu galaksiju, videćete da je vrlo slična Andromedi. I u svemiru imate sve ove galaksije superklustere i sve ove divne stvari, i ako pogledate zvezde, Mesec, galaksije, videćete da sve kruži: Mesec oko Zemlje, Zemlja oko Sunca, Sunce oko galaksije, galaksija oko jata galaksija i sve to oko većeg klastera, a Veliki prasak pretpostavlja linearnu eksploziju u svemiru. To znači da oni imaju linearni momenat. Oni pretpostavljaju da budući da sve počinje od energije da jednom kada se sve to uspori stvoriće jednake količine materije i antimaterije, tako da treba jednostavno da se samouništi. I univerzum će se sastojati samo od energije a neće biti materije. Ali, to naravno nije moglo da se desi, jer materija postoji. Mora da je tu nešto kliknulo, tako da ima više materije nego antimaterije. Naučnici, takođe, pretpostavljaju nešto što se zove *kosmološki princip* što znači da, ukoliko je bilo eksplozije u vakumu, i sve se kretalo napolje linearno u ogromnom vakumu, materija mora biti ravnomerno raspoređena po svemuru. To je taj kosmološki princip. Ogroman problem jer što mi to ne vidimo. Mi, zapravo vidimo organizaciju materije po grupama i u sazveždima. Postoji red i postoji ugaoni momenat. U Knjizi o Jovu piše: «Možeš li vezati sveze vlašićima ili raspustiti sve sveze Oriona?» Sazvežđe Sedam plejada sastoji se od sedam zvezdanih jata. Nauka to naziva vezanim jatima. Vezano jato znači da je gravitacija u ovom sistemu jednaka spoljnom momentu koji ih vuče da se razdvoje. Tako da

sve ovo ostaje povezano zajedno. Ali ako pogledate sazvežđe Orion, nauka kaže da se njegove zvezde udaljuju jedna od druge neverovatnom brzinom. Tako piše i u Bibliji. Dakle, imamo koncentrisanu materiju i nauka mora da reši ovaj problem. I onda oni kažu: «Ako gledamo u globalu, jednako je raspoređena». A mi stalno vidimo lokalno koncentrisanu materiju. Gde god pogledamo, materija je koncentrisana u univerzumu. I to je upravo suprotno onome što bi nauka trebala da očekuje od teorije Velikog praska ukoliko je ona tačna. Ali, oni kažu: «Oni se razilaze jer sve se udaljuje od nas!» Kada se ova materija udaljuje od nas, mi vidimo crveni pomak. Svetlosni talasi se produžavaju i tako nam se čini da imamo taj crveni pomak. Kažu nam da se univerzum širi. Ako se kreću u suprotnom smeru i onda u jednom trenutku moraju da budu koncentrisani na jedno mesto.

Vreme mi ne dopušta da idem u dalju diskusiju u ovome. Ali, dovoljno je da kažemo da činjenica da sva nebeska kruže takođe može da proizvede ovaj efekat crvenog pomaka. Ali budući da su to objekti koliko-toliko daleko od nas, mi ne možemo da odredimo da li se oni kreću od nas ili se oni kreću kružno. Svakako, logika nam kaže da polazimo od onoga što nam je poznato i idemo ka onome što nam je nepoznato. Ako sve ide u krug, ako Mesec kruži oko Zemlje, Zemlja oko Sunca, Sunce oko centra galaksije, galaksija oko drugih galaksija, zašto onda ne bi ceo svemir kružio? Nije li to logično? I onda se univerzum ne širi. I onda nestaje osnova na kojoj smo zasnovali teoriju Velikog praska. Mi čak i ne znamo u kom pravcu i na koji način se ovi objekti kreću. I kako da rešite nešto što ne možete da rešite? Jednostavno, samo dajte tome ime i problem ne postoji više. I naučnici onda tom fenomenu dali ime. Kažu da je to teorija relativiteta. Sve je relativno. Brzina svetlosti je ista i kad krećem prema njoj ili idem od nje, jer je sve relativno. Dobro, i ja mogu da kažem da je sve relativno. Ništa, dakle, nije po ovoj teoriji kako bi trebalo da bude, jer imamo koncentrisanu materiju što ta teorija ne pretpostavlja, i što više znamo, postoji veći problem. Trebalo je da smo imali ovaj Veliki prasak i onda se razvila supa kvarkova, zatim su se razvili prvi atomi, to bi trebao da bude vodonik i nešto helijuma, ali pogledajte, ja sam sastavljen od svih vrsta minerala. A odakle su nastali ostali atomi jer nisu mogli da nastanu u ovakvom tipu eksplozije? Nema problema. Gas je srastao, zgušnjavao i tako je nastala prva zvezda, a u zvezdi imamo nuklearnu fuziju i svi ostali elementi su nastali u zvezdi i onda je zvezda eksplodirala – eksplozija supernove i svi su se ti elementi raspršili u prah i od tih ostataka supernove formiraju se

nove zvezde i sad imam sve što mi treba da nastanem ja. Treba vam zaista dosta vere da prihvatite ovako nešto.

Kako, u stvari, ta zvezda počinje da se zgušnjava? Kako gas koji se širi u ovom ogromnom vakuumu može da se sabije i da se formira u zvezdu? Postoje neki zakoni fizike sa kojima biste imali problema. Pritisak gasa spolja je uvek veći nego gravitacija koja ga privlači ka centru, ka unutrašnjosti. Velika je misterija kako je nastala prva zvezda. Ali, da pretpostavimo da se sve desilo kao što teorija Velikog praska kaže i za nekih 4560 miliona godina unazad sva se ova prašina zgusnula i stvorila naš Sunčev sistem i našu Zemlju. I sve se to dešavalo milionima godina, u kom periodu su stene i životni oblici kakve ih poznajemo evoluirali.

Geologija nas uči da imamo dokaze o tome kako je život nastao. Stene se pojavljuju u slojevima: najstariji su paleozojski slojevi, pa mezozoik, pa kenozoik i na kraju kvarter kada mi dolazimo. I sve te stene su stene koje su nastale taloženjem. Fosili se u njima zadržavaju slučajno tako da ako posmatrate različite slojeve stena i gledate fosile u tim stenama, možete da kažete šta je živelo u tom vremenskom periodu. Dalje, ova teorija kaže da postoji promena životnih formi koje se pojavljuju od nižih ka višim i to dokazuje evoluciju. Sutra uveče razmatraćemo fosile. A večeras ćemo se baviti stenama. Naučni časopisi ismevaju svakog ko veruje u stvaranje. Naučeni smo da su svi ovi slojevi stena milionima godina stari. Dokaz za ovo dolazi iz radio – metrijskog datiranja stena. Da vam kažem nešto: ni jedna sedimentarna stena ne može da se datira radio – metrijski. Znači, oni moraju da ekstrapuliraju starost ovih stena iz starosti vulkanskih stena. Ali, ne postoji način da se direktno ustanovljava starost sedimentnih stena. Ali, radiometrijsko datiranje stena je vrlo moćno oruđe. I nauka to vrlo precizno upotrebljava. Idete i poredite sastojak u steni od majke do ćerke – početni element i element koji proishodi iz njegovog radioaktivnog raspada. Da uzmemo datiranje pomoću uranijuma i olova. Uranijum se raspada u olovo, zapravo u je specifičan izotop olova. I razmatrate odnos uranijuma i ovog specifičnog izotopa olova, i pretpostavljate da ste počeli samo od uranijuma i završili sa ovom količinom olova koje imate. I ako znate vreme poluživota, na osnovu toga možete da kažete koliko je stara ta stena. Tehnika se zasniva na vrlo preciznom kvantifikovanju ovog završnog produkta u steni. Tehnika je dobra, i rezultati mogu biti vrlo precizni. Ali ako to kažemo da vidimo prvo šta oni moraju sve da pretpostave:

1. Prva pretpostavka je da je vreme raspada i poluživota bilo konstantno. Kao da imamo peščani sat. Morao bih da pretpostavim da je količina peska koja curi ista sve vreme. To je dobra pretpostavka, ali postoje izvesne okolnosti koje mogu da je promene kao što su solarni vetrovi, povećanje ili smanjenje kosmičkog zračenja, tako da to nije apsolutni metod.

2. Druga pretpostavka je da kada je nastala ta materija koju posmatramo, tada je sat podešen na nulu. A ovo je zaista važno. Ako želim da znam koliko ste stari moram da znam kad ste rođeni. Pretpostavljam da sam, kada ste se rodili pritisnuo sam štopericu i počeo od nule. Jednu godinu kasnije, vi ste stari godinu dana itd. E, sad kod stena. Da li znam kada su nastale? Ne, i kako onda mogu da pretpostavim koliko su stare? Isto tako moram da pretpostavim da je na početku bio samo ovaj roditeljski izotop, a ne i onaj koj iz njega nastaje. Moram da pretpostavim da je bilo samo uranijuma i da nije bilo uopšte olova. Pretpostavljam da je, kad sam okrenuo peščani sat, sav pesak bio gore. Da li je to istina? Da li je sat podešen na nulu kada je ova stena nastala? Odgovor je: Ne.

Možete uzeti uzorke lave i možete da izmerite sve do milion godina. I ukoliko sat nije podešen na nulu kada je vulkan eruptirao, koliko je onda stara stena? To je relativno. Možete da je napravite onoliko starom koliko to želite. Možete reći da je stara sto miliona godina. Zaista nije toliko stara.

Postoji još jedna pretpostavka koju moramo da uzmemo u obzir, a to je da radimo sa zatvorenim sistemima. Zamislite jednu stenu. Da li su stene porozne, da li upijaju nešto ili ne? Naravno da jesu. Ako želim da znam koliko je stara ova stena, pretpostavimo da su izotopi bili podešeni na nulu kada je stena nastala i moram da tvrdim da ništa iz te stene nije nestalo, otišlo. Ako imam peščani sat i imam podeoke koji mere minut, dva, tri, ali imam jednu rupu na dnu, i pesak utiče, ali pesak i ističe negde dole, da li je ovaj sat onda validan? A šta ako ima i jednu rupu na vrhu i pesak se stalno dodaje? Imam li ikakve vajde od tog sata? Ne.

I da pretpostavimo da ja sada imam tri sloja vulkanskih stena. I pada kiša. A posle vulkanske erupcije imate kisele kiše, da li one rastvaraju teške metale? Da li ne? Apsolutno. Zato su nam reke i jezera zagađeni teškim metalima. Da li je moguće da dok kiša pada nešto od onog mog olova koje merim otekne? Naravno. I gde će da ode? Ići će naniže. Sad, ako uzmemo uzorke sa niže stene i iz višeg sloja, gde će biti više olova? U ovoj nižoj

steni. Pošaljem ja i gornji i donji uzorak u laboratoriju, i kažu da više ovog otpada radioaktivnog raspada ima u donjoj steni, onda možete zaključiti da je ova donja starija. Da li su oni nužno u pravu? Ne, njihov sat curi. Ako mogu da im verujem da je ovo zatvoreni sistem, onda bih i mogao da im poverujem. Zato mi ne mogu reći da je štoperica bila podešena na nuli, niti da je u pitanju zatvoreni sistem i stoga je cela ova tehnika radiometrijskog datiranja beskorisna. Nauka je dobra, ali pretpostavke su vrlo loše.

Hajde da uporedimo stene. Nauka kaže da su one nastajale milionima godina taloženjem. A uslovi su sve vreme bili uniformni. To je princip uniformizma. I da kažemo da sedim na plaži i svaki dan nailazi plima i spira po malo od plaže i vidim kako pesak svaki dan polako nestaje i za dvadeset godina mogu da kažem da se tu sve spralo i recimo jedno drvo koje je nekad tu raslo. I ja izvedem jednu teoriju zasnovanu na principu da se stvari jednako ovako dešavaju svaki dan, sve vreme. I jedne noći se desi stravična oluja i talasi udaraju. I vidim da je to drvo koje je bilo zakopano celo odjednom pred našim očima. I da nisam bio tu i to doživeo ne bih to nikad znao.

Biblija kaže da je bio potop. I mi mislimo uvek na 40 dana i 40 noći. Ali, to nije ono što Biblija kaže o tome. Biblija kaže da je kiša padala 40 dana i 40 noći, ali vode su rasle 150 dana, to je 5 meseci. Nakon jedne godine i sedamnaest dana Noje je napustio barku visoko na planini Ararat. A koliko se vode još zadržalo u nižim predelima, to Biblija ne kaže. I onda kažu da je ovo bila velika katastrofa. Kažu da su vode iz velike dubine provalile napolje. U Bibliji kaže: «Ko je kao Gospod koji izliva vode okeana na zemlju». Možemo da pretpostavimo da se kontinent spustio i da su ga onda vode okean prekrile. Zanimljivo je da se morski sedimenti nalaze na zemlji kada bismo ih očekivali na dnu okeana. Ali, oni se ne nalaze u okeanu, nego na zemlji. Zanimljivo!

Nauka nas uči o zakonu superpozicije. Kažu da će stariji slojevi biti na dnu a oni mlađi iznad njih. I, to je logično. Ako gledamo geološki stub, najstariji su na dnu, i svaki sledeći je mlađi. I u prošlosti, kada smo bili u ovom vremenu, ni jedan od ovih nije postojao. Ako dođem i pogledam jedan sloj, ja proučavam prošlost. Znači moram naći mesto gde ću pronaći pukotinu u zemlji gde mogu videti sve ove slojeve. Sve kako su poredani. I svaki ovaj period je trajao milionima godina. Kako znaju da je trajao milionima godina? Da li mogu da datiraju sedimentne stene? Ne, dakle, oni

tako *pretpostavljaju* . Kad im odgovara oni dodaju neki milion godina, kad im ne odgovara oni ponovo dodaju koji milion godina, i ovde u Grand kanjonu možete videti sve te slojeve. Setite se, svaki od tih slojeva bio je jednom na površini. Razmislite sad o ovome. Pogledajte te slojeve, oni su svi u obliku ravne ploče. Ako pogledamo Grand kanjon, geolozi su bili i toliko ljubazni da nam stave table da nam objasne šta se dešavalo. A tu se dešava jedna neobična stvar. Između dve stene nalazi se nešto što oni zovu ankomforniti. Šta to znači? Znači da stene iz ordovicijuma i silura nedostaju. To je stvarno problem za geologiju. Oni znaju da slojevi moraju postojati jer ih nalazite u drugim delovima sveta, a ovde ih nema, nestali su. Za standardnu geologiju, ovo je problem. Jer uz svaki ovaj nivo oni umaju «zakačen» period od miliona i miliona godina. I ne možete jednostavno da istrnete milione i milione godina iz stena što znači, ukoliko je postojalo to vreme, da su morale nastati i te stene. A evo čemu nas geologija uči: prvo se formirao niži sloj, pa su se formirali oni slojevi koji nedostaju. Međutim, vidite, ovde u Grand kanjonu došlo je do erozije, pa su erodirani ti slojevi, pa se formirao sledeći sloj, i tu imamo stari i novi sloj i malo varaju jer ostave neke ostatke slojeva koji nedostaju, ali njih zapravo nema u kanjonu. Oni jednostavno nedostaju. Na jednom spoju imate sto miliona godina koje nedostaju. Na drugom spoju imate trideset miliona godina koje nesotaju. I vi jednostavno «izbacite» tolike milione godina (!).

Šta to znači? Da vam dam jedan primer: sadašnji nivo erozije kreće se od 6 cm do 2 m na hiljadu godina. Na Himalajima svakih hiljadu godina nivo se snizi za 2 m. Hajde da uzmemo ovu najniži vrednost od 6 cm na hiljadu godina. Gde završavaju ovi produkti erozije? Odlaze u reke i zatim u okeane. To znači da kontinenti postaju 6 cm niži svakih hiljadu godina. To dalje znači da bi svakih 10,2 miliona godina kontinenti bi nestalijali. To znači da bismo imali dovoljno vremena da, kako geneologija pretpostavlja 450 puta kompletno speremo kontinente u okeane. Ali, nema nikakvih znakova erozije između ovih slojeva. Spoj stena je zaista ravan. Ne zaboravite, nauka nas uči da su svi ovi slojevi jednom bili površina zemlje. Ako imamo eroziju, šta će erozija da uradi? Da li erozija spira kanale, kanjone i takve stvari? Uzmimo primer tri sloja stena. Oni su odvojeni milionima godina. Svaki od ovih slojeva je jednom bio površina Zemlje. Ali, sada se erozija dešava samo na gornjem sloju. On je podložan eroziji. A njihova dodirna površina je apsolutno ravna. A znate kakvu površinu ostavlja erozija. Ako bih sad stavio sloj preko ovoga, kako bi izgledala

njihova dodirna površina, da li bi bila ravna ili sa izbočinama? A šta se desilo sa onim srednjim delom? Pitanje je da li je u pitanju brza ili spora erozija. Ovo o čemu govorimo je veliki problem za nauku jer svaki sloj ima za sobom milione godina. Da vam dam još jedan primer. Zamislite da ispred sebe imam tri kofe pune blata: jednu veliku, jednu malu i opet jednu ogromnu. I uzmem veliku kofu i rasprostrem to blato na zemlju. Pa onda uzem malu koficu blata i sipam na ovu veliku masu. I onda se samo malo može rasprostrti. I onda opet uzmem ogromnu kofu pa pospem opet preko te mase a onda napravim jedan presek. Koliko su tu slojeva? Dva sloja. A kad napravim presek na drugom mestu, koliko tu mogu da imam sloja? Tri sloja. Dakle, mora da su milioni godina taloženja nestali erozijom tamo pozadi. To se dešava ukoliko svakom sloju pripisete određeno *vremensko razdoblje*. A šta ako slojevima pripisete *količinu* a ne vreme nastanka? Ja jednostavno nisam imao dovoljnu količinu blata da pospem po svom prethodnom blatu. Vi zaključite koji je od ovih koncepata logičniji.

Članak za člankom postavljaju isto pitanje kao i ja. U časopisu «Nature» pitaju se gde je ta praznina od petnaest miliona godina. I kažu da najtemeljitiše istraživanje nije dalo rezultate. Nema nikakvog ostatka tog sloja. I zašto su te površine bile tako ravne u prošlosti? A zemlja ne izgleda tako, ide gore-dole i imamo razne slojeve. I nema nikakvih dokaza erozije čak i u mekanim i krtim materijalima kao što je krečnjak. Da pogledamo drugi model. Recimo da je bilo puno vode, onda ste mogli da očekujete sedimente. I ceo geološki stub bi se sastojao od sedimenata ukoliko je bilo puno vode. Blatnjavi sloj ili strujanje se pojavljuje na obalama Severne Amerike kada se deo kontinentalne ploče razišao. I mogli su tačno da kažu kojom brzinom se on kretao niz okean. Posle tri sata on je bio 450 km u moru. To znači da se zid blata kretao 160 km/h. Da ste bili neka ribica bili biste uhvaćeni i fosilizovani. Ne biste mogli da izbegnete ovaj zid blata.

Hajde da ovo simuliramo. Ako imam zemlju, vodu i zemljotres, ako je kontinentalna ploča pukla i nailazi sloj blata, ovo blato će se staložiti i onda ćete imati vrlo nežne slojeve blata jednolične svuda, Zemlja se pomera jer se ne drugom mestu dešava neki drugi zemljotres, i sada imamo još jedan tok blata koji dolazi preko ovoga. Različit izvor, različita boja, različit sastav. I, teče gore-dole na podvodnim bregovima i ono se taloži. Zapazite da ispunjava doline, a tanji je na vrhovima. Da li mislite da je moguće da se nešto od onog sa dna se podigne gore? Da li mislite da je to moguće? I onda dolazi novi sloj blata. Ali vidite kako oni iznenađujuće ostaju lepo

razdvojeni. Pa još jedan i vidite da ova površina postaje veoma ravna. I svet je odjednom ravan. Da zastanemo ovde. Vidimo sve ravne površine. Baš kao što izgleda na geološkom stubu. A kako to izgleda iz bliza? Sad ovde vidimo da su se materije rasporedile po težini. Teža materija je dole, a lakša gore. To je zato što je smešano i kamenje i blato zajedno. I koliko mi za ovakvu formaciju treba miliona godina? A kako izgledaju prave stene? One su kvali fikovane kao one koje su nastale tokovima blata. Svaki od njih je jedan sloj nanosa. Prvo su bili ravni a onda se kontinentalna ploča malo nakrivila. I onda vidimo ogromne turbedite. Kako znamo da su oni nastali tokom blata? Zato što se teža materija nalazi u nižim slojevima a lakša u višim. Koliko su ovi slojevi udaljeni jedan od drugog vremenski? Milionima godina ili jednim katastrofalnim događajem? Morala je biti katastrofa. A zašto su planine tako isavijane? A zašto su u Grand kanjonu materije raspoređene od težih ka lakšim i finijim? To znači da je morao biti jedinstven katastrofički događaj u kojem su oni nastali, a ne milioni godina. Zamislite kontinent pre potopa sa prepotopnim okeanima i zatim se kontinent spušta, okean prevazilazi površinu kontinenta polako tokom pet meseci, a onda se kontinent ponovo uzdiže a budući da su svi ovi slojevi još uvek mekani, oni se savijaju i daju određene reljefne oblike. Zapamtite, ako se slojevi formiraju jedan na drugog u jednom katastrofičnom događaju onda mogu nešto od onog sa dna da prevrnem na vrh ili mogu ono sa vrha da «uguram» niže jer su oba sloja mekana. Postoje dva sloja koja su, po pretpostavci nekih naučnika erozivnim putem razdvojena milionima godina, ali je niži sloj prosto uronio u viši i to nazivamo plamenom. Znači da su oni morali bit mekani u isto vreme i nije ih moglo razdvajati milion godina.

Znate li koliko je ovo velik problem? Geolozi, budući da je po njihovoj teoriji svaki ovaj sloj milionima godina star i odvojen od sledećeg, to znači da su imali čvrste slojeve stena. Kako da ih savijete a da se ne polome? Morate da ih «ugurate» u unutrašnjost zemlje, da ih učinite vrelima, pa onda da ih podignete gore i da ih isavijate dok su istopljene. Ali to su sedimentne stene i nema dokaza o prisustvu takve ekstremne toplote. A ako su nastali odjednom zajedno i bili su zajedno mekani, onda nema problema.

Postoji još jedan primer stene koja izlazi iz drugih slojeva. Stub koji nastaje je od žutog sloja. A zapravo, istog je materijala kao i žuti sloj i prolazi kroz tri sloja površ njega. I onda je erozija sprala ove gornje slojeve. Kako to nastaje? Jer to su sve čvrste stene, nije u pitanju zemlja. I sad u zemljotresu ih stavite pod pritisak i šta im se dešava? Izlome se u hiljade

komada. Ali ovde se nije to desilo. *Oni prosto samo izbace stubove kroz druge slojeve .*

Hajde da to ilustrujemo: uzmite dva nivoa stakla, i uzmite pastu za zube i istisnite je? Da li prolazi kroz slojeve stakla? Ne. A šta ako imate tri sloja mekane paste za zube i primenimo neki pritisak na donji sloj, jer mogu da prodrem kroz ove gornje? Naravno. Dakle, svi ovi slojevi mora da su bili meki u isto vreme, a nisu se stvrdnjavali i nastajali milionima godina jedan za drugim.

Pogledajmo opet Grand kanjon. On prelazi preko brda. I sad dolazi reka i da bi isprala i stvorila kanjon ona mora da ide gore-dole. Da li reke idu tako? Ne. I trebalo je da je tako reka išla, sprala slojeve i napravila Grand kanjon. Sve vrste teorija pokušavaju da objasne ovu formaciju ali ni jedna od njih ne daje objašnjenje. Ali, ako ste imali potop, slojevi su meki, i primenite pritisak i podignete slojeve na jedno mesto. Oni formiraju pukotinu, voda poteče kroz to i onda nemate problema. I svi kanjoni u svetu su tako bili formirani. Naučnici kažu da su za ovako nešto bili potrebni milioni godina. A onda se u časopisu «Science» pojavio članak koji je rekao da ukoliko stene imaju oblik slova V onda su mogli nastati samo brzo i u katastrofičnim okolnostima jer kad reke polako teku kroz kanjon, ne mogu napraviti samo neki drugi oblik. Otići ćemo u Afriku i provešću vas kroz jednu scenu brze erozije. Postoje kanjoni koji su nastali u sekundama. Došla je poplava i povukla se. I pogledajte šta je ostalo za njom. Zašto su tu ostala brdašca? Zato što kad je voda spirala, odjednom se povukla, a nije sve bilo sprano. Ima puno primera ovakve erozije. Neke karakteristike koje je teško objasniti uobičajnim teorijama lako je objasniti brzom erozijom.

Da napravimo presek. Imamo ravne slojeve iako zemlja nije uniformna i ravna, imamo slojeve koji nedostaju bez znakova erozije, imamo sortiranje od krupnih i težih ka manjim i lakšim materijalima, zatim imamo dokaze da su ovi slojevi bili mekani jer prodiru jedan kroz drugi, imamo dokaze da je bilo ogromnih spiranja, i ne možemo da izvršimo datiranje.

Ali nauka kaže da je ipak trebalo milion godina da bi došlo do formiranja stena od tog prvobitnog mekanog blata. Imamo jedan keramički sud i imamo flašu koji potiču sa broda Birkenhend koji je potonuo 1852 god. *Oba ova komada su postala deo čvrste stene! Imate izbor: ili je ova flaša stara milionima godina, ili je stena u kojoj se oni sada nalaze formirana brzo.* Imamo zvono sa jednog broda, *ono je postalo deo čvrste*

stene zajedno sa fosilima korala koji je okružuju . Imate izbor: ili je ovo zvono staro milionima godina ili ova stena nije onako stara kako geolozi kažu. Ako odete u pećine biće vam rečeno da su potrebni milioni godina da bi nastali stalaktiti i stalagmiti. Evo jednog stalagmita koji je nastao u Sjedinjenim Državama kada su pumpali vodu na ovo mesto. Toliko je brzo rastao da su oni od njega napravili spomenik. Postoji rudnik u Australiji koji je bio funkcionalan. On je star 30 godina ali ne možete verovati onda da su stari milionima godina, jer pogledajte veličinu stalaktita i stalagmita. Puno vode i oni brzo rastu. A šta da kažemo o dragom kamenju, mora da su im trebali milioni godina da se formiraju.

Predivni komad malahita koji dolazi iz Kongoa. Oni su to izvezili u Ameriku i prodavali za hiljade dolara. Ali, malahiti se formiraju u obliku prstiju jer nastaju kao stalaktiti i stalagmiti. Kada su ih transportovali u Ameriku jedan prst je otpao i vratili su ga nazad. Obratio mi se prodavac dragog kamenja sav u suzama jer je unutra bila bakarna žica. I kako je moguće da su razbili komad koji je vredeo 20 000\$? A to je čist malahit. Imate problem sada. Ili je ta bakarna žica stara milionima godina ili se ovaj malahit brzo formirao. Rekao sam trgovcu da pronade rudnik i da naruči još malahita odande. Dileri iz rudnika su rekli da sada nemaju malahita. Rekli su da će ga imati tek za tri meseca. Očigledno su shvatili da, ukoliko postavite bakarne žice u rudniku, a voda se sliva, malahit se vrlo brzo stvara na bakarnoj žici! Naravno, sad žicu ne možete da izvučete jer je unutar kamena. Dakle, koliko je vremena potrebno da se formira stena? Zavisi koliko gradivnog materijala imate na raspolaganju. Koliko vam vremena treba da se betom stvrdne? On se vrlo brzo formira.

Pogledajmo ostrvo koje ima sve karakteristike kao da je prošlo milion godina erozije. Ima divne plaže i sve što treba. A to je ostrvo koje se formiralo 1963 god. Ako odete na Havaje videćete ostrva koja izgledaju kao da su milionima godina stara i mislićete da su se formirala u toku više miliona godina. Imaju i interesantnu faunu kao što su bezooke bubašvabe koje su mora da su evoluirale milionima godina. Ali to su obično ostrva za koje ljudi pamte kada su nastala! Ne kažem vam da ne verujete u evoluciju, ali pokušavam da vam kažem da ukoliko hoćete da verujete u ono što Biblija kaže postoji više nego dovoljno dokaza da podupru tu priču. Ne morate da se brinete o tim dugim vremenskim periodima jer to je relativno, tj. zavisi od vaših pretpostavki i pozicije sa koje polazite. Ali ako želite da verujete, verujte u to. Stvar će postati još interesantnija sutra uveče jer fosili

su svakako dokaz evolucije. Ja sam bio evolucionista i ateista većinu svog života. Ali sutra ću vam ispričati priču koja će vas zaista iznenaditi.

Fosilni zapisi govore!

Večeras nastavljamo tamo gde smo sinoć stali. Dakle pitanje: stvaranje ili evolucija? Sećate se da smo sinoć govorili o geološkom stubu i rekli smo da tu postoje fosili. Nauka kaže da je raspored fosila zapravo zapis evolutivnog procesa kroz vreme. Sećate se, jednostavni morski organizmi su ovde u kambrijumskim slojevima, a ako idete malo više videćete nešto kompleksnije morske organizme, pa još kompleksnije. Kad dođete do devona, tu počinju da se pojavljuju ribe. U višim slojevima pojavljuju se kopnene životinje, pa se nisu još pojavile cvetnice, samo golosemenice, zatim insekti, a onda su se počeli javljati cikasi, a kada dođemo do mezozoika, to je vreme gmizavaca, i zatim još više dolazimo do sisara i oni zaista neobično izgledaju. Tako bivamo učenici da se evolucionarna sekvenca nalazi u fosilnom zapisu.

Sećete se da sam rekao da se starost sedimentarnih stena ne može datirati. Princip datiranja fosila zove se *fosilna korelacija*. Npr. ako u nekom sloju nađem jedan fosil i nađem isti takav fosil u nekom drugom delu zemlje u nekom drugom sloju, onda pretpostavljam da su dva sloja iz istog doba. Pitanje je sledeće: koliko je star fosil koji se tu nalazi? Pa, jednako je star kao i stena u kojoj se nalazi. A koliko je stara stena u kojoj se fosil nalazi? Stara je onoliko koliko je star fosil u njoj. Dakle, koliko je sve to staro? Ne postoji način da se stene i fosili datiraju. Čak i najstariji udžbenici kažu da vlažni sedimenti sprečavaju eroziju i stoga je brzo zatrpavanje najvažniji činilac za nastajanje fosila. Fosili se najčešće pronalaze u sedimentima nastalim u vodi. Šta brzo zakopava ili zatrpava dinosaurus ako to nije katastrofa? Da pogledamo neke od fosila: vidimo da su peraja nekih riba netaknuta. Danas ribe ne fosilizuju jer istrunu pre nego se stvori fosil. Prvo što istrune je ligament na vratu i zatim glava otpadne. Dalje, otpadaju krljušti jer ih koža više ne drži. Ako vidite fosilizovanu ribu, ona je bila trenutno zatrpana. A ako joj je otpala glava, onda znate da je tu plutala otprilike nedelju dana. Dakle, neki fosili su sa glavom, neki su bez glave. Imamo primer fosila ribe: još uvek su tu krljušti, a nema glave. Dakle, pre nego što je zatrpana, plutala je negde sedmicu. Imamo situaciju ako neke životinje hodaju na jednom mestu i desi se erupcija, i odjednom

bivaju zatrpane, onda bivaju fosilizovane, i još se dublje zatrpravaju u sledećim erupcijama. Onda ih erozija otvori. One koji su nastali u vodi nauka objašnjava kao rezultat nekih malih lokalnih poplava. Ako vidimo jedan fosil sa njegovim tvrdim koštanim pločama koje vrše funkciju krljušti, znamo da je morala biti brzo zatrpana i nauka kaže da je, budući da su to koštane ploče koje je pokrivaju, u pitanju primitivna riba. Ali ribe od koje se pravi kavijar – jesetre – i one imaju koštane ploče i one i danas žive. Zatim nalazimo cele slojeve gde ne nalazimo ništa drugo do samo krljušti. Mora biti da su milioni riba nastradali i onda su njihove krljušti bile u izobilju i onda se stvorio sloj kako su se oni formirali. Nalazimo i ribe zatrpane drugim životinjama. Zatim smo u fosilnom zapisu videli ribe sa gušterom u ustima. Imamo fosil koji sa sigurnišću dokazuje da je životinja bila zatrpana živa. Vidimo da je ta životinja bila u kretanju, kao da se pokušavala iskobeljati iz nečega. Dakle, morala je biti zatrpana onom strujom blata o kojoj smo sinoć govorili.

A onda nam kažu da nemamo potpuni zapis u fosilima jer nije baš lako pronaći životinje mekog tela koje nemaju skelet. Ali to nije istina. Nalazimo puno mekanih organizama. Vidimo fosil meduze. Savršeno je fosilizovana. A imamo i fosile insekata. Nauka kaže da su oni sa pravim krilima primitivne forme, kao recimo vilin konjic. Ako insekti mogu lepo da saviju svoja krila i stave ih pod svoj oklop, kao što ih imaju tvrdokrilci, onda to mora da je jedna «savršenija» karakteristika. Ali, nalazite ih u *isto vreme* u fosilnom zapisu! I kod insekata nema promena između fosilnih i živućih osim u veličini. Zapravo, nalazite viline konjice sa rasponom krila od tri stope [oko 1 m]. Bili su ogromni u prošlosti. Buba švabe, takođe. U prošlosti, životinje su bile veće nego danas. Postoji zakon u evoluciji poznat kao Karolov zakon koji kaže da životinje evoluiraju od manjih ka većim. To je logično! Ne počinjete od slona da biste završili sa amebom. Počnete od amebe da biste završili sa slonom. To onda treba da se vidi i u fosilnom zapisu. A vi u tom zapisu zapravo imate veće, a završavate sa manjima! Postoji još jedan zakon koji kaže da ukoliko je život počeo spontano, onda počinjete sa malim brojem da bi se dobio veći broj vrsta. Ali, to ne vidite. Imate mnogo životinjskih varijanti u prošlosti u fosilnom zapisu a manje danas živih. A kad dođemo do insekata, problem je još veći. Nalazite fosilne pčele kada nije bilo cvetnica po teoriji evolucije, tako da su pčele postojale pre nego što je postojala njihova hrana(!?). I onda, naravno, vreme i svi vremenski uslovi isekli su i uništili stene koje su bile uzdignute da bi

formirale kontinente. Stoga u njima postoji fosilni zapis koji izgleda prilično markantan.

Pogledajte sledeće: kako erozija spira slojeve, moraju sa njima da se speru i fosilni zapisi. Uzmimo za primer Himalaje. Kažu da se Himalaji smanjuju dva metra na hiljadu godina, ali oni su još uvek tako visoki, jer kako su bili odsecani od strane erozije, bili su podizani orogenezom. Zato su oni još uvek tako visoki iako su prošli milioni godina, kao što pretpostavljaju neki naučnici. Razmislite o tome: ako ja skidam sa vrha i uzdižem ih time što primenjujem pritisak odozdo, kako to da su najmlađe stene još uvek dole? To je nemoguće! Postoje mnogi problemi sa vremenom u evoluciji. Darwin je učio gradualizam – postepene promene. Zapravo, gradualizam je jedini evolucionarni mehanizam koji ima smisla. Trebaju milioni godina da se mutacije formiraju da bi se živi organizmi promenili iz jedne forme u drugu. Dakle, očekuje se da se pronađu spore promene u fosilnom zapisu. Ali, ne nelazimo ih. Zapravo, sve životne forme nalazimo odjednom. I onda vidimo naslov: «Evolucija supersoničnom brzinom». Danas znamo da je život prosto eksplodirao a ne onako kako je Darwin postulirao. Dakle, danas više ne verujemo u gradualizam, verujemo u tačkasti ekvilibrijum – tačkastu ravnotežu. Dakle, bili su periodi brzog rasta sa dugim periodima bez promena. Da vidimo kako je to život eksplodirao.

Postoji članak u časopisu «Scientific America» koji sumira dosadašnje stanje u evoluciji. Naslov članka je: «Veliki prasak životinjske evolucije». Evo jedne revizije dosadašnjeg znanja iz najverodostojnih izvora na svetu: «Ova kambrijumska eksplozija se karakteriše trenutnom i simultanom pojavom mnogih različitih životinjskih vrsti skoro šesto miliona godina u nazad». Autor Džefri S. Levington, profesor i direktor Odeljenja za ekologiju i evoluciju na državnom univerzitetu Njujork u Stouni Bruku ovo naziva «neverovatna eksplozija kreativnosti evolucije». U ovom najstarijem makrofosilnom sloju odjednom se pojavljuju mnoge vrste životinja. On, takođe, govori o evolucionim travnjacima nasuprot evolucionom drvetu. Ono što imate u svojim udžbenicima su evolucionarna drveta. Počnete od jednog organizma i onda počnu da se granaju druge vrste, ali to ne nalazite u fosilnom zapisu. To pronalazite samo u umu naučnika. Ono što nalazite nije evoluciono drvo, već evolucionarni travnjak. To znači da se u isto vreme pojavljuju različite životne forme. Ono što još više zapanjuje je proučavanje ribozomalnih nukleinskih kiselina koji kažu da su se mnogi redovi životinja pojavili skoro u isto vreme. Zamislite to: mnogi redovi se pojavljuju

simultano. To znači kao artropode – svi koji imaju noge povezane sa zglobovima kao rakovi, insekti, oni se u isto vreme pojavljuju sa mekušcima – puževima. Ovo je neverovatno!

Da vidimo šta drugi naučnici imaju da kažu: naučnik Stiven Guld, umro je prošle godine, bio doajen neodarvinizma. On kaže: «Evolucija se dešava mnogo brže nego što je iko ikada mogao da pretpostavi» On piše u časopisu «Nature»: «Od toga, ne iznad toga». Stariji udžbenici kažu da se naš filum hordate (to su oni gde i mi spadamo) nije pojavio do kasno, ali burges šeil sadrži hordate. Šta to znači? To znači da nije bilo vremena za specijalizaciju naših predaka jer su se hordati pojavili u kambrijumskoj eksploziji. Setite se, kambrijum je čak dole na lestvici. Drugim rečima: sve, uključujući i filon kome pripadamo i ti i ja, je bilo tamo od početka. To je zaista supesonična evolucija! Stiven Guld još kaže da je bilo dokazano da je pun diverzitet života bio dostignut tokom same eksplozije života. To znači da je sve bilo tamo od početka. Plašim se da nije onda ni moglo biti evolucije. Ovde i Darwin kaže da je to dobar argument protiv njegove teorije. A Darwin je to rekao samo u prvom izdanju svoje knjige «Poreklo vrsta». Odakle im, onda, sva ona divna evolucionarna drveta koja pronalazimo u našim udžbenicima? To su, zapravo, travnjaci. Ajkula se nije promenila od svog postanja do sada. Isto važi i za ribe. Naučnici su ih povezali kao da su svi evoluirali zajedno od nečeg drugog. Ali te veze dolaze samo iz uma a ne iz fosilnog ostatka. Isto važi i za gmizavce.

Šta da kažemo o dinosaurima? Oni se javljaju u određenim slojevima. Dok smo gledali evoluciono drvo dinosaurusu otkrili smo da ne postoji nešto što se zove evoluciono drvo, postoji samo evoluciono travnjak. Odakle onda ovo dolazi? Ovo potiče iz umova naučnika jer se svi fosili pojavljuju u istom vremenskom periodu. Ako vam dam jednu torbu punu psećih lobanja, a nikad u životu niste videli psa, i kažem vam da ih poređate po njihovoj evoluciji, kako biste ih poređali? Od malih ka velikim. To je prvo što biste uradili. Onda biste uzeli one sa sabijenim njuškama, kao npr. buldoza i pekinezera i stavili biste ih na jednu granu, a one između u srednje grane, a one sa izduženim njuškama, kao što su avganistanski hrtovi, na drugu stranu i onda imate divnu evoluciju koja počinje od čivave i završava sa buldozima. I to bi bilo apsolutno logično, ali bi bilo i apsolutno pogrešno. Savršeno logično ne znači i ispravno. Svi znaju da je ova varijabilnost postojala kod prvog psa i da je onda dalje uzgajanjem i selekcijom došlo do svih ovih varijacija. Nemojte biti zbunjeni logikom!

Da su ove životinje nastradale u malim lokalnim poplavama, da bi samo objasnili činjenicu da su oni zatrpani u vodenim grobovima, ako uzmemo za primer formaciju Morison koja se prostire na ovom ogromnom prostranstvu, to bi trebala da bude prilično moćna poplavama. Uzgred budi rečeno, nalazite i dinosauruse kao alosauruse, u tom nalazu vidite da su svi oni usmereni u jendom smeru. Vrlo neobično jer one bi trebalo da su nasumično umirale. Zar su te životinje uvek padale na istu stranu kad su umirale? A šta da kažemo o ovim veličanstvenim Tiranosaurus reksima, ako ih vidite u muzejima videćete da su uvek predstavljani kao zlokobni mesožderi, uvek se tuku, ujedaju, žvaću, usta su im puna krvi. Ali zapravo, kao i danas među gmizavcima, nalazite razne varijante, pa nalazite male dinosauruse veličine kokoške do ogromnih kao što je Brontosaurus koji je svakako bio biljojed i bio je sve samo ne zloban. Činjenica je da danas ne možemo da nađemo takve dinosauruse. I ako pogledate odnos njihove kosti i koštane srži one su negde na sredini onoga što danas nalazimo u svetu. Danas imamo toplokrvne i hladnokrvne životinje. Ove izgleda kao da su između. To znači da im je trebala vrlo ujednačena klima da bi preživeli. Očigledno se klima promenila, jer u fosilnom zapisu biljaka imate mnoštvo tropskih biljaka. Ja prosto verujem da oni nisu bili u mogućnosti da prežive i zato su izumrli. Daleko od toga da su oni bili zlobni, oni su zapravo preživljavali u životnoj sredini gde je bilo mnogo više izvora hrane nego danas.

Šta da kažemo za dinosaurusova jaja koja su pronađena? Svako jaje koje je pronađeno bilo je isprano iz svog gnezda i zatrpano u vodenim fosilnim slojevima. A šta da kažemo o otiscima stopala dinosaurisa? Očigledno je da su svi nastali dok je blato bilo mekano. Postoji cela nauka izučavanja fosilnih ostataka stopala. Gledajući kako je načinjen fosilni otisak možete da zaključite na koji način se životinja kretala. Da li znate da sve životinje koje su ostavile otiske stopala ili velika većina njih uvek su išli uzbrdo kada su ostavljali otiske. To je neverovatno! Da li možemo da pretpostavimo da su životinje u prošlosti išle samo uzbrdo? Možete li onda da kažete da one ne ostavljaju tako dobro otiske ako idu nizbrdo? Nelogično! Laboratorijski dokazi pokazuju da se otisci jednako utiskuju bez obzira da li se ide uzbrdo ili nizbrdo. Kod nekih otisaka dinosaurusa vidite poskakivanje. Šta su ti dinosaurusi radili? Igrali balet ili su radili nešto drugo? Da li je moguće da je trčao po vodi ili je možda bežao uzbrdo od nečega? Da li je moguće da su ga talasi već podizali i da je samo malo

dodirivao tlo? Zašto su hiljade njih prosto usmereni u jednom smeru? Ima preko 100 objavljenih teorija o nestanku dinosaurusu. A katastrofičke pretpostavke čine većinu od njih. Jedna govori o olujama, druge o padu meteorita, druge o iridijumskom sloju. Da li ste znali da vulkani stvaraju slojeve iridijuma? A zašto bi uticaj iridijuma bio tako selektivan?

Lično verujem da su ova stvorenja postojala i da su prosto «sprana» jednom ogromnom kataklizmičnom katastrofom. Nauka mora da negira univerzalni potop, jer ako ga prihvati, onda je nestao evolucionarni scenario. Ali svaki pojedinačni fosil koji proučavamo govori o katastrofizmu. Pogledajmo biljke: nalazimo iste biljke u fosilima koje žive i danas. Vidite, na naslagama uglja fosili su ravni. Da li je moguće da je to mogla biti šuma koja je rasla u prošlosti i onda bila zbijena, da li to šume danas rade? Ne. Znači, drva pojedinačno padaju i ponovo njihova materija ulazi u biološki ciklus. Ako vidite ove ogromne naslage uglja postavite sebi jedno pitanje: ako je to bila šuma koja je rasla u jednom periodu i onda je bila zbijena, kako onda nalazite morske organizme u ležištima uglja? Da li su šume rasle pod morem? Geilord Simpson, čuveni evolucionista, pretpostavlja da su sve životinje sada specijalizovane, a da generalizovane opšte forme od kojih su se razvili ovi specijalizovani organizmi sada ne postoje. Zapravo, sve životinje su uvek bile manje-više specijalizovane. Takozvane «opšte životne forme» su ili samo mit ili apstrakcija. Dakle, tzv. «jednostavna životinja» koja je bila prejak nečemu kompleksnijem ne postoji u fosilnom zapisu. To je mit. Potiče iz uma. Dakle, Guld kaže da su porodična stabla koja krase naše udžbenike zasnovana na onome što su ljudi izmislili koliko god to izgledalo razumno, a ne na fosilnom dokazu. Prema tome to potiče iz ljudskog uma, a ne iz činjenica koje pruža fosilni zapis. Pogledajte hiljade amonita zajedno. Danas su istrebljeni. Da li su primitivni? Ne. Oni su jedni od najkompleksnijih mekušaca koji su ikad živeli. Šta da kažemo o trilobitima. I oni više ne postoje. Da li su primitivni? Ne. Jednako su napredne kao i bilo koje druge artropode koje danas žive. Šta da kažemo o morskim sasama? Da li su i one primitivne? Ne, iste su kao i one koje danas žive. Uporedimo fosil i živi organizam. Imamo fosil morske kornjače i živu morsku kornjaču. Nikakve promene nije bilo. Uporedimo živi i fosilni nautilus. Isti su danas kao što su bili u fosilnom zapisu. Insekti su isti danas kao što su bili i na fosilima koje nalazimo. Šta da kažemo o evoluciji konja. Oni su najčuvenija postavka u muzejima. Opet ovde imamo morfološku sekvencu, a ne paleontološku. To znači da su se svi pojavili u istom

vremenskom periodu, a neki naučnici su to poredali u sekvencu kako su smatrali da je logično. Čak nema ni dokaza da su neki od tih bili i konji. Postoji jedan u tom nizu – euhipus. Ranije su ga zvali hirakaterijum i izgleda kao neki mali skočimiš koji živi u pustinji. Ovo formiranje evolutivnog stabla od malih ka velikim je iracionalno jer i danas i danas imate male i velike konje. A redukcija nožnih prstiju od tri na dva je takođe nelogična jer nalazite žive životinje u istoj formi kao i danas. Njihov broj je različit i ne mogu biti u sekvenci.

Da rezimiramo: evolucija zahteva da počnemo od nekolicine i da završimo sa mnoštvom. A mi, zapravo, započinjemo sa mnoštvom, a završavamo sa manjim brojem. Evolucija zahteva da započnemo sa malim i završimo sa velikim. A fosilni zapis kaže suprotno: započinjemo sa velikim, a završavamo sa malim. Evolucija zahteva da, kako vreme odmiče, imamo sve kompleksnije životne oblike, a nalazimo sve u kambrijumskoj eksploziji uključujući čak i filon kome mi pripadamo. Evolucija zahteva da imamo evoluciono drvo, da počnemo sa jednom formom, i onda se razvijaju druge. Ali, nemamo ih, imamo evolucione travnjake. To nisu mali problemi, to su *veliki problemi* za evoluciju.

Hajde da probamo sa nečim drugim. Da pogledamo jedan savremeni primer katastrofe. Odvešću vas u čuvene okamenjene šume u parku Jelouston u Sjedinjenim Državama. Ova drveta stoje uspravno, ona su okamenjena. Ideja je da su oni tu morali rasti. Nalazite 40 slojeva okamenjenih šuma jedan iznad drugog. Ako su ova drveta tako uspravna, znači da su tamo rasla. I ako pogledate njihove godove neka su 400 godina stara. Znači da je svaki od tih slojeva morao rasti nekoliko stotina godina. Ideja je sledeća: šuma je rasla, desila se vulkanska erupcija, ona je zatrpala šumu, a zatim opet erupcija koja zatrpava novu šumu. Nova šuma je rasla... i tako 40 puta. A to bi tražilo stotine hiljada godina. I naša teorija o jednom opštem potopu bi nestala. U starijim udžbenicima teorija o stvaranju je ismevana zbog ovakvih činjenica. Ta drveta tamo postoje i ona su uspravna. A da li su ona tamo rasla? Hajde da se još malo popnemo uz planinu i pogledamo. Evo jedno koje se proteže kroz više od jednog sloja. Postoji još nešto zanimljivo u svim tim drvetima: nemaju korenje, nemaju koru i nemaju grane. Da je šuma zatrpana pepelom, zar tamo ne bi ostali i koreni? Ali, koreni nedostaju. Nisu sva uspravna, neka su položena a sva su u istom smeru – kao dinosaurusi koji leže u istom smeru. I svaki sloj leži u određenom pravcu. U sadašnjim šumama nema takve prostorne orijentacije.

Mora da je nešto drugo bilo u pitanju. Ako svi leže u istom smeru čak i ona koja su uspravna na neki način su u tom smeru u kome su i ova položena. Nemaju koru, nemaju grane niti korenje. Zatim nalazimo šumske podove. Ako se pojavi vulkanska erupcija i prekrije šumsko tlo onda mora postojati taj sloj šumskog tla. Oni nalaze takve slojeve, ali oni su široki samo jednu šaku. Ako ih odnesemo u laboratoriju, vidimo da su oni sortirani kao što bi se taložili u vodi.

Povešću vas na vulkansku planinu Sveta Helena. Pogledajmo planinu pre 1980-te kada je eruptirala. Prelepe šume i jezera i veliki glečer na vrhu pre erupcije. Ne znaju svi da su bile dve erupcije. Postoji jezero koje se zove Spirit. Nakon prve erupcije koja se dogodila u martu 1980 samo se glečer otopio i voda je potekla severnom stranom ove planine. Ona je uskoro izazvala veliku poplavu i mogli ste da vidite drveta koja su otkinuta. Pogledajte, balvani nemaju ni grana ni korena. Uskoro je sve bilo prekriveno blatom. Mesec dana kasnije planina je ponovo eruptirala. Hajde da prvo vidimo rezultate prve erupcije: Postoje pojedinačna drveta koja su otkinuta u toj poplavi i vidimo ih kako leže. Šta vidite? Nemaju grane, otkinuti su koreni i nemaju koru. A orijentisani su u onom pravcu kako je tekao tok poplave. Zašto nemaju granje i koru? Vidite jedno udubljenje. Dok se balvani kotrljaju u vodi, njihovo se granje pokida. I kako se jedan o drugog taru, skine im se kora. A onda sledećeg meseca se desi nova erupcija. To su najveći pokreti zemlje ikad zapisani od strane ljudskih bića. Cela trećina vrha planine je skliznula dole. I to je bila ta ogromna eksplozija. Sila ove eksplozije je bila 500 puta jača nego bomba koja je bačena na Hirošimu. Desila se ogromna pečurka dima i šume je nestalo. Kamioni i automobili koji su bili hiljadama kilometara daleko bili su zatrpani. Postoji jedno od jezera koje je postojalo sa šumom pre erupcije – a nakon erupcije ovo jezero je nestalo. Svo blato i materijal su pali u jezero. Vidimo jedan krater i tu ljudsku figuru kao reper. Tu vidimo i ogroman kanjon koji je prosečen u samo nekoliko sekundi jer ova ogromna količina materijala koja je pala u jezero je izazvala ogromne cunami-talase. I kako se prašina taložila formirali su se slojevi za koje naučnici kažu da im treba milioni godina. Sva drveta koja su bila pokidana su se zajedno formirala na površini vode u novoformiranim jezerima. Može se videti da su vrlo brzo drveta počela da plutaju u vertikalnom položaju. Ronioci su otišli tamo i na dnu jezera našli su ogromnu količinu kore. A neka ležišta uglja danas se ne sastoje ni od čega drugog osim od kore drveta koja je komprimirana.

Naučnici su želeli da saznaju koliko je tu stabala bilo i upotreбили su sonar gde je svaka linija predstavljala jedno vertikalno drvo. Pronašli su 90.000 uspravnih drveta u tom jezeru. Da je naišao drugi tok blata, ova drveta bila bi zatrpana vertikalno.

Da se vratimo ovim našim okamenjenim šumama u Jeloustonu. U svim ovim šumama vidimo da su neka drveta horizontalna a neka vertikalna. Ni jedno stablo nema koru niti grane. A neka od njih se prostiru kroz više pretpostavljenih vremenskih slojeva. Naučnici su hteli da znaju koliko godina je bilo potrebno da se ovakva jedna formacija formira.

Pretpostavljali su da je svaki od ovih slojeva pojedinačna erupcija. Prvi problem je da je vulkanska materija, koja se naziva breksija, formirana pod vodom. A sledeći problem je da ovde imamo 40 slojeva, ali kad analizirate hemijski sastav svakoga, mogu da pronađu samo četiri kategorije. Vidite, kad vulkan skuplja magmu, može nekoliko puta da eruptira dok se ta magma ne potroši. I onda treba da prođu godine dok se ne formira nova magma. Magma koja izlazi u jednom eruptivnom ciklusu ima isti hemijski sastav, a kasnije magme imaju različit hemijski sastav. Kada su analizirali ove okamenjene šume pronašli su samo četiri tipa hemijskog sastava. I nije jedan na dnu, pa zatim da se formirao drugi, pa treći, pa četvrti, već su ovi slojevi bili pomešani. Vrlo zbunjujuće! Našli su četiri pukotine u zemlji. Zamislite, sve je pod vodom i jedan vulkan eruptira. I tok krene u jednom smeru. I sad imamo milione drveta koja plutaju koja se dole konstantno talože, pa su neka zakopana jedna uspravno, druga horizontalno. Onda eruptira drugi vulkan i teče u drugom smeru. Zatim eruptira drugi, pa teče u drugom smeru. I budući da svi imaju identičan hemijski sastav, sve erupcije su morale da se dogode u toku tri meseca jer su na Havajima otkrili da, ukoliko se erupcije razlikuju vremenski više od tri meseca, hemijski sastav magme je različit. Koliko smo rekli juče da je trajao potop po Bibliji? Pet meseci. Više nego dovoljno vremena tako da sve okamenjene šume na svetu pokazuju sličnosti.

Postoji zanimljiva biljka velvecija koja raste na okamenjenom drvetu. Da kažemo nešto o toj biljci: To je najstarija biljka na zemlji zajedno sa crvenim drvetom (to je jedna vrsta kedra i ima specifičnu koru koja ne može da gori). Vidimo prvu generaciju ovih drveta. Nema nekih dokaza da je bila neka druga generacija ovih drveta koja bi tu rasla. Imam nekoliko pitanja za vas. Najstariji živi organizmi danas su velvecija i ova vrsta kedra

– stari oko 4-5 hiljada godina. Na najstarijoj reci na našoj planeti Nilu, ukoliko želite da izgradite branu, nećete moći jer Nil donosi nanos, tako da bi se brana napunila tokom godina. Godinama su proučavali koliko godišnje nanosa donese Nil pre nego što su izgradili branu. To je korisna informacija jer ako znamo koliko nanosa donosi godišnje i znamo koliko nanosa imamo u Delti i koliko nanosa imamo u Mediteranu, onda je moguće izračunati koliko je Nil dugo tekao. Između četiri i pet hiljada godina. Koliko dugo je tekao Misisipi u Misuriju? U oba slučaja nema odnošenja nanosa. Između četiri i pet hiljada godina. Reka Po koja izaziva probleme u Veneciji, dve do tri hiljade godina. Ne postoji reka koja je tekla duže od četiri do pet hiljada godina. Ne postoji biljka na planeti koja je starija od toga.

Moje pitanje za vas večeras glasi: Ako sve činjenice govore u prilog suprotno onome što zahteva teorija evolucije, zašto ne možete da verujete u izveštaj o stvaranju, ukoliko to želite? Zapravo, sve činjenice i dokazi se savršeno uklapaju u katastrofički model potopa. Ako izaberete da verujete, ne postoji razlog da se stidite. Pitaćete me: «A šta da kažemo o ledenim dobima? A šta da kažemo o velikim mamutima koje nalzimo u Sibiru. A šta o pomaku kontinenata? A šta ćemo sa evolucijom čoveka? E, sutra uveče ćemo razmatrati ove teme.

Pitanja i odgovori

(utorak)

1. Imam nizak krvni pritisak. Ponekad 80/40. Šta da radim?

Odgovor: Najbolji lek za nizak pritisak je vežbanje. Život nije samo jedenje i pijenje. Potreban vam je odmor, trebaju vam vežbanje, dobra voda, sunčeva svetlost - svi ovi faktori.

2. Mišljenje profesora o soja-lecitinu i o malteksu.

Odgovor: Soja-lecitin je prirodni emulgator u sojinom zrnju. Bolje je koristiti soja-lecitin nego ulja. Sa malteksom ne možete pogrešiti i nema problema da ih koristite zajedno. Lecitin izdvojen po sebi je rafinisana supstanca tako da nije prirodno da se puniti velikim količinama rafinisanih emulgatora. Stari aksiom da je najbolji lecitin onaj koji je u zrnju soje ili drugih mahunarki.

3. Nešto o algama i preparatima od algi.

Odgovor: Alge su biljni materijal bogat vitaminima, mineralima i fitohemijskim supstancama. Ne vidim da je problem da ih koristite kao dodatak u svojoj ishrani ako želite.

4. Šta mislite o mahunarkama (o pasulju) protiv dijabetesa. Šta inače preporučujete protiv dijabetesa?

Odgovor: Ne mogu reći da je pasulj lek protiv dijabetesa, ali zdrav životni stil koji uključuje pasulj usporava dijabetes. Postoje dve vrlo važne stvari ako bolujete od dijabetesa - govorimo o dijabetesu tipa 2 jer jedino kod njega možete nešto da promenite. Zdrav život koji isključuje masnoće u ekstrahovanoj formi, veganski način života zajedno sa vežbanjem - pokazalo se da sve ovo skida ljude od zavisnosti od insulina i ostalih lekova u 86% slučajeva. Neke klinike koriste ovaj metod.

5. Da li je bolje piti stalno mineralnu vodu ili isfiltriranu vodu sa česme? Šta mislite o negativnoj jonizovanoj vodi i o energizovanoj vodi?

Odgovor: Voda je postala nauka u poslednje vreme. A u stara vremena, voda je bila voda. Danas kažu da morate da pijete vodu iz arterškog bunara jer je ona negativno jonizovana i zbog kristalne strukture molekula vode i tada je ona najbolja za korišćenje po biološki sistem. Postoje naučnici koji tvrde da je tada voda iste strukture kao što se nalazi u ćeliji koja prima svoju strukturu od proteina i od ostalih struktura u ćeliji. Negativno jonizovana voda je popularna, a popularna je i voda koja je protekla preko kristala, ali vi ovo vrlo lako možete izokrenuti u ezoteričnu nauku ako tako želite. Ni dobro profiltrirana voda možda nije najbolja stvar na svetu.

6. Da li je zdrav pivski kvasac?

Odgovor: Kvasac je dobar ukoliko je mrtav. Ne želite da u svoj organizam unesete živ kvasac jer će vas on lišavati vaših već postojećih vitamina. A umrtvljeni kvasac vama predaje svoje vitamine. Pivski kvasac je već umrtvljeni kvasac, i to onda nije problem. Bogat je vitaminima B grupe. Imate kvasce u hrani koji su već umrtvljeni i oni se koriste nekad da bi poboljšali ukus hrani. Neki od ovih kvasaca koji se dodaju hrani se gaje na podlozi koja je bogata vitaminima B 12 pa su i sami kvasci bogati vitaminom B 12 iako sam kvasac nije izvor vitamina B 12. Ako koristite živi kvasac, kao onaj koji se koristi u pekarskoj industriji, potrudite se da cela vekna koju pravite tim kvascem bude dobro pečena i da je temperatura takva da toplota dospe i do unutrašnjosti tako da se umrtvi ovaj kvasac, i zato su male vekne bolje od velikih.

7. Neuropate. Da li je moguće smanjiti tegobe režimom ishrane?

Odgovor: Da, moguće je. Postoje ljudi koji osećaju izvesne tegobe kad se menja vazdušni pritisak ili meterološki uslovi i to je samo otežavanje već nekih postojećih stanja kao što su bol u zglobovima. Ali, to je kao prvo rezultat kisele sredine koju ste već stvorili u organizmu. Stvaranje bazne sredine, što znači eliminisanje životinjske ishrane i unošenje dovoljne količine voća i povrća u vašoj ishrani, pomoći će da se ovi simptomi ublaže, i onda ni vreme neće onda uticati tako strašno.

8. Vaše mišljenje o biljnim hidrogenizovanim masnoćama, recimo u margarinu.

Odgovor: Hidrogenizovane biljne masnoće i margarin su dobri kao mašinsko ulje ili mogu služiti da podmažete vaše cipele, ali oni nisu hrana. Iako su dobri za industriju i oni iz industrije ih vole, bakterije ne mogu da ih koriste. A bakterije imaju iste lipaze kao što ih i vi imate, što znači da ih ni

vi ne možete iskoristiti. Dakle, dobri su za indistriju, ali su loši za ljudsku upotrebu.

9. U kojoj meri ispitivanja na životinjama: majmunima, pacovima, mogu biti validna za donošenje zaključaka o štetnosti unošenja mleka za ljudski organizam?

Odgovor: Fiziologija je fiziologija. To znači da fiziologija pacova koristi iste mehanizme koje koristimo vi i ja. Ono što tamo pronađemo može u visokoj meri biti primenjeno i na ljudski organizam. Postoje razlike u brzini razvića nas i pacova, recimo, tako da ne možete reći da će se nešto istom brzinom događati kod pacova i kod ljudskih organizama. Ali, princip ostaje isti. Znae šta me uvek začuđuje? Kad postoji neki lek koji treba da se testira, onda su ljudi zadovoljni ako se primeni na pacovu pre nego što se primeni na čoveka. Ali kad treba da se promeni stil života, onda, ako se to dešavalo kod pacova, onda to nema veze. Fiziologija je ista. Zapravo, fiziologija metabolizma kalcijuma kod pasa i čoveka funkcioniše na isti način. Životinjski proteini su jednako kalciuretični kod pasa kao i kod čoveka jer je fiziološki mehanizam neutralizacije isti. Kod pasa se kukovi samo izmeštaju kako stare, a kod ljudi, kukovi se lome.

10. Šta preporučujete obolelima od astme, pogotovo starijim osobama i kada se prvi pozitivni efekti te terapije mogu videti?

Odgovor: Za asmatične pacijente pravilo br. 1 je: izbegavajte mlečne proizvode jer je mleko ono koje stvara sluz i alergenično je. Postoji gomila stručnih časopisa koji objašnjavaju odnos mlečnih proizvoda i astme. Pravilo br. 2: nemojte koristiti konzervanse u ishrani, a pogotovo one koji imaju u sebi sumpor. Takvi se konzervansi koriste u sokovima kao npr. u sokovima od grožđa i za suvo voće. Oni izazivaju astmu. Neke boje takođe to čine. Isto i neki poleni izazivaju astmu. Kod nekih će se rezultati pokazati odmah, kod nekih kroz tri meseca, kod nekih kroz šest, ali u svakom slučaju, ovo deluje.

11. Da li i kako se može eliminisati celulit?

Odgovor: Celulit će nestati ukoliko prestanete da ga dodajete. Celulit su akumulirani toksini u vezivnom tkivu tela i stoga on menja oblik. Vaše telo stalno izbacuje materijale, čak i cele ćelije i masnoće koje ne može da upotrebi. Ako koristite zdravu hranu, vaše telo će se na kraju izboriti sa tim, naravno, ukoliko primenjujete i vežbanje. Zdrav životni stil, vežbanje – nestaće celulit.

12. Kalcijum pangamat ili B 15. Koliko je potreban za ishranu i gde ga ima?

Odgovor: Ne mogu da vam kažem u kojoj se hrani sadrži ovaj vitamin, ali budući da spada u B grupu on se nalazi u svim mahunarkama i u svim semenkama. Potrebne količine bi trebalo da su male. Mahunarke i zrnasta hrana.

13. Da li vam je poznato jedinjenje dimetil aminoetanol? Koristio sam ga kao veštački suplement jedan mesec. Imao sam bolju koncentraciju, povećanu budnost, ali nije smanjio nesanicu.

Odgovor: Ono što se ovako naziva čini me nervoznim. Ako razdvojite metanol, a to je nešto što se dešava i sa spartanom gde imate aspartinsku i glutaminsku kiselinu oni pomažu u proizvodnji metanola u organizmu. Postao je trend da se u organizam unose pojedinačne aminokiseline. Smatralo se da možete poboljšati svoju ishranu izdvajanjem aminokiselina. Ja bih to izbegao po svaku cenu, jer nije prirodno unositi pojedinačno aminokiseline u svoj sistem. Velike količine pojedinačne aminokiseline može uticati na funkciju mozga. Činjenica da je ovo jedinjenje izazvalo nesanicu već govori da je unos ovoga imao upliva na funkciju mozga. Ja to nikako ne bih koristio.

14. Kako smršati 20 kg? Kako značajno dobiti na telesnoj težini?

Odgovor: Postoji publikacija nutricionističkog centra Kembridž univerziteta koja postavlja pitanje, da li su sve kalorije jednake. Odgovor je bio da nisu. Ono što vas čini gojaznima više nego išta drugo jeste masnoća u ishrani jer je masnoća poslednja koju ćete upotrebiti u svom metabolizmu. Da biste gubili na težini, morate da naterate telo da koristi sopstvenu akumuliranu masnoću. To znači da ga morate lišiti masnoće u ishrani. Ljudi najčešće smanjuju unos ugljenih hidrata smatrajući da su oni ti koji vas čine gojaznima. Ali, ugljeni hidrati su hrana koju vaše telo najviše voli da koristi. Dakle, odgovor je jednostavan: smanjite unos masnoća. Pogledajte šta imate u svojim namazima koji stavljate na hleb, gledajte kako spremate hranu i izbacite masnoću u svim oblicima. I jedite doručak! Ljudi koji imaju sklonost da budu mršavi traže više masnoće u ishrani. Oni mogu koristiti sve vrste orašastih plodova za svoje namaze. Dobra vest je da ne morate da se izglednjujete da biste gubili na težini. Samo vodite računa šta unosite.

15. Da li je korisno preventivno uzimati aspirin ili 0,1 gram acetilsalicilne kiseline?

Odgovor: Aspirin se koristi za razređivanje krvi. Ako koristite previše aspirina, možete previše razrediti krv. Time se izlažete većem riziku od šloga i tromboze i u tom smislu korišćenje aspirina nije tako dobra stvar. A ako vam se ikada krv zgušnjava i morate da preduzmete nešto po tom pitanju u medicinskom smislu, jer neki ljudi npr imaju veštačke srčane zaliske i moraju da čuvaju krv razređenom, onda koriste lekove kao što je vofarin. To nije baš najbolja stvar jer je ta supstanca slična otrovu za pacove, ali ne uzimate te supstance toliko da biste dobili unutrašnje krvarenje. Postoje i prirodni proizvodi koje možete da koristite da postignete sličan efekat: recimo vrbova kora.

16. Sve stvari koje ste izneli sinoć zvučale su veoma logično. Međutim, ako su istinite, zar ne biste trebalo da imate obimniju pomoć od naučne zajednice u ovoj oblasti? Nemoguće je da su svi toliko tvrdoglavi! Šta naučna zajednica misli o ideji brze erozije poplavom?

Odgovor: Imam novosti za vas. Postoji mnogo naučnika koji slede ovaj alternativni pogled na postanje iako mnogi od njih to nevoljno priznaju. Na jednom predavanju u Australiji jedan iritirani naučnik je ustao i rekao: «Niko ko ima doktorat ne bi poverovo u to ili podržavao ovu vrstu tvrdnji!» Postavio je jedan izazov govorniku i rekao: «Dajte mi ime samo jednog čoveka koji ima doktorat sa univerziteta koji verujete u to i onda mogu da vas slušam!». Rekao sam: «Neću vam dati samo jednog, daću vam 50, ili možda želite 100?» Gospodin se još više razljutio i rekao: «Nikada nećete pronaći takve!» Pošao da traži takve i pronašao je na svim vrhunskim svetskim univerzitetima ljude sa doktoratima, od Kembridža preko Oksforda, Harvarda i ostalih, na stotine i počeo je da stvara knjigu koju je nazvao «Za šest dana zašto 50 naučnika veruje u stvaranje?». Koristio je samo pedesetoricu jer bi knjiga postala prevelika. Možete je pronaći na ininternetu www.amazon.com sa istoimenim nazivom.

Nove tajne u fosilnim zapisima

Sinoć smo govorili o fosilima i o geološkom stubu. Stigli smo do dinosaurusu, ali nismo govorili o sisarima. Sisari se nalaze uglavnom u gornjem delu geološkog stuba. Između dva sloja – mezozojskog i kenozojskog postoji sloj koji se naziva *kreda*. Ovo je zanimljiv sloj, jer kreda se sastoji od vrlo zanimljivih stvari. Tu imamo i belu stenu dovera, to je jedan od najdebljih slojeva na planeti. Zanimljiva stvar o ovom sloju je da je univerzalan i da se prostiže od kontinenta do kontinenta. U nekim predelima je vrlo debeo, u drugim je tanak, što znači da je cela planeta morala biti pod vodom. Ovi slojevi se sastoje od malih oklopa algi a imamo i oklope foraminifera, to su jednoćelijski morski organizmi. Zanimljivo je da se danas ništa slično ne dešava, kao što je formiranje ovakvih slojeva jer su okeani jako duboki a kada alge ili foraminifere iz gornjih slojeva umiru, oni se talože u okeanu, ali pre nego što dospeju do dna, ove majušne školjkice se već rastvore. Ali na Srednjatlanskom grebenu ima visokih podvodnih planina, i ako tamo ronite videćete da su vrhovi tih podvodnih planina beli kao da su pokriveni snegom. To je zato što se ljuštore nisu rastvorile pre nego što su dospele do dna, pa tako leže na vrhu ovih podvodnih planina. *Zapravo, možemo da pođemo kući, jer kad smo ovo rekli, završili smo sa evolucionom teorijom!!*. Jer ako postoji univerzalni sloj krede koji se proteže po svim kontinentima i leže na svakoj steni u kontinentu, to znači da je sve bilo pod vodom u isto vreme i to zabija nož u evolucionu teoriju. Ali, hajde da budemo fini i da ipak nastavio. Kada se sve ovo nataložilo, stvorilo je prilično debele slojeve. A ljudi misle da su potrebni milioni godina da se ovi slojevi formiraju.

Pogledajte koralna ostrva. Budući da koralni rastu vrlo sporo, ti koralni su morali rasti hiljadama i desetinama hiljada godina da bi izrasli do veličine ostrva. Ali, sa današnjim znanjem o cvetanju algi, cvetanju mora zbog poremećene ekološke ravnoteže, znamo da čak i debljina debelih stena krede u doveru može da nastane za 200-300 godina, a takođe i koralni. Najbolje rastu ukoliko nisu suviše blizu površine i blještavog sunčevog sjaja. Ali, takođe, ne rastu ni bez prisustva svetla. Sad imamo problem: ako odete na Pacifik, tamo postoji ostrvo Novi Itak. Ima 1500 m od vrha do dna

ovog ostrva, i to je koralno ostrvo. Pitanje: da li je raslo od dna ka vrhu? Nemoguće, jer koralni ne rastu na dubini većoj od 50 stopa. Postoji samo jedno rešenje. Mora da je okeansko dno bilo bliže površini. I kako se okeansko dno polako spuštalo, brzina njenog spuštanja nije mogla biti veća nego što je brzina rasta korala. U ostalim delovima Pacifika imate mrtva koralska ostrva koja su fosilna koralna ostrva. I ona su morala biti negde pri površini vode, jer u suprotnom ne bi mogla da rastu. Mora da se ovo dno spuštalo prebrzo tako da koralni nisu mogli da nastavu da rastu jer su već bili ispod nivoa gde ima dovoljno svetlosti. Ovo nam govori da okeani nisu mogli da budu tako duboki u prošlosti i da se dno, zapravo, spustilo. Čak i ovo ostrvo koje je debelo 1500 m sa sadašnjom brzinom rasta korala moglo je nastati za svega 1000 godina. Nisu im potrebni milioni godina za nastanak.

Evo zanimljive priče: Imamo dva planinska lanca u Sjedinjenim Državama. Jedan je Medveđi zub, a drugi je Veliki rog. Vidimo njihovu liniju raseda. A u dolini između njih imamo slojeve geološkog stuba. Očigledno da su obe planine morale biti izdignute. Jedna se vrlo brzo izdigla i napravila liniju raseda. Prvo, pre nego što su te planine bile tamo, dok smo imali ravno okeansko dno ili ravne slojeve, zamislite da su ove linije planine na nivou donje linije. Zamislite da su ravna linija. Sve je u jednom sloju. U ovim slojevima imamo zatrpane sve fosile o kojima smo sinoć govorili. Ovo su isti slojevi koje možete videti u Grand kanjonu. Sad, ako bi voda sve prekrivala, šta bi bilo u vodi? Sve što pluta. Možete naći i ptice i sisare koje plutaju. Oni se naduvaju i mogu da plutaju. Možete videti i drveta koja plutaju i posle katastrofe, kao što je mogao biti potop, našli biste mnoštvo mrtvih životinja i biljnih ostataka. I sad izdignite ove planine. Vidite, slojevi pri dnu su savijeni kao što je savijena planina. Šta nam to govori? To nam govori da su slojevi već bili tamo kad se planina uzdizala. U protivnom, ne bi mogli da se iskrive. Dakle, bili su tamo, planina se izdizala, i oni su se savijali uz planinu. Ova scena nam, takođe, govori da ovi slojevi u to vreme mora da su bili mekani, tako da se nisu prelomili. To je logično, zar ne? Ali, pogledajte, tu postoji još jedan, kenozojski sloj koji je mlađi sloj. A između ta dva sloja imate kredu, naravno, što pokazuje da su ova dva sloja bila pod vodom. A zeleni slojevi nisu savijeni. To nam govori da oni nisu bili tamo u vreme kada se planina izdizala. Mora da su se pojavili posle izdizanja planine. Ako su ovi crveni slojevi bili tamo kada se planina izdizala, gde su oni sada? Dakle, ti slojevi su sprani sa vrha. Voda je

kuljala i sve zatrpavala zajedno sa blatom. Imamo ovde i jedno brdo koje je ostatak onoga što je bilo na vrhu, jer se ovo brdo na vrhu sastoji od istog materijala koao i ovo dole.

Ovo je vrlo lako objasniti katastrofičkim modelom potopa. Pre nego što su planine postojale ovi slojevi su sve ovo prekrili, zatim su se planine uzdigle, sve je bilo sprano zakopavajući sve što je plutalo na vodi, ali pre nego što je sve bilo sprano vode je već nestalo, tako da imamo ostatke. Ali, nauka ne prihvata ovu teoriju brzog nastanka jer stavlja milione godina u sve ovo. Problem je onda objasniti kako su se ovi slojevi iskrivili ukoliko su te stene bile čvrste u tom periodu. A jako teško mogu i da objasne prisustvo ovog brda na vrhu planine. Za njih, to nije ostatak onog što je tu pre bilo, nego je tu nekako moralo da nastane. Za objašnjavanje ovoga oni tu koriste silu guranja. I prosto ovo brdo na vrhu planine moralo je biti «odgurano» gore 10.000 stopa pre nego što je to brdo na vrhu planine postalo. Evo, vidimo ga, sedi na prekambrijumskim stenama, ne izgleda kao da je ikad bilo «gurano», nema nikakvih tragova uspinjanja «guranjem» zato naučnike iritira ovo brdo. Ono je paleolitskog ili mezozoitskog porekla jer ima ribe kao fosile. Ali, setite se da sam rekao da bi sve životinje koje su plutale bile zatrpane. Uzgred da vam kažem, planina dobija ime po šiljku koji izgleda kao medveđi zub. Ako se setite onih zelenih slojeva iz mezozoika, nalazite još nešto što je zaista zanimljivo. Puni su životinjskih kostiju. U nekim područjima kosti su izlomljene, a u drugim delovima sveta gde je sloj krede tanji, kosti nisu toliko izlomljene. Šta se tu desilo? Da li mislite da je moguće da se u nekim delovima sveta kontinent uzdigao dosta ranije i da su njegovi sisari bili zatrpani i oni su u masovnim grobnicama, a u drugim područjima gde je bilo potrebno više vremena da te životinje istrunu, imamo izlomljene kosti sisara. Na drugom mestu imamo cele kosti. Na šta vam to liči? Slučajna fosilizacija tokom milion godina ili vam to liči na masovnu grobnicu?

Vodim vas u Britanski muzej prirodne istorije u Londonu. Tamo vidite jedan fosil. Mnogima se on sviđa. Da vidimo šta su evolucionisti sami napisali (svi oni koji rade u muzeju su evolucionisti): groblje sisara, fosiliziovani ostaci antilope, gazele, konja, mesoždera, svi su sačuvani u jednoj gromadi. Fosili su bili okruženi ostacima poplave sugerišući da su životinje bile zbrisane zajedno stravičnom poplavom. Nema uticaja vremenskih prilika, nisu uništeni erozijom, i vrlo malo ima štete na fosilima, tako da mora da su brzo zatrpani. Imate konja, gazelu, mesoždere,

sve zajedno zatrpane. A na drugim mestima imate takođe masivne grobnice gde su hiljade fosila zatrpani zajedno. Svakako je u pitanju katastrofa koja se desila kao posledica potopa.

Imamo poplavu u Bangladešu. Vidite sva telesa životinja kako zajedno plutaju. Da su kojim slučajem zatrpani tokom blata, imali biste sličnu situaciju. Nalazite fosile, bukvalno, hiljada životinja koje leže zajedno. Negde nalazite po stotine kitova u jednoj zajedničkoj grobnici. Neki su čak zatrpani vertikalno prolazeći kroz više kenozojskih slojeva što pravi problem tvrdnji da su potrebne hiljade godina da se formiraju ovi slojevi. Naš model potopa govori o tokovima blata i turbulencija ispod vode, i ako pogledate eksponate u Britanskom muzeju, nalazite fosile za koje piše: «Zakopani živi morski ježevi zajedno sa morskim zvezdama i morskim ljljanima. Zakopani su vrlo brzo te su im se i bodlje zadržale». Čak ne mogu da koriste kao objašnjenje za nastanak ovakvih fosila poplave reke jer su ovi fosili pronađeni *u okeanu*.

Dakle, imate veliku količinu činjenica koje govore u prilog katastrofičnom potopu. Ako pogledate u morske fosile, opet vidite da leže u jednom pravcu. To, takođe, onemogućava primenu uniformističkog principa koji govori da su fosili nastajali slučajno, slučajnim taloženjem, sporim procesima. U višim slojevima nalazite još nešto vrlo zanimljivo - nalazite zelene listove. Vidite, i oni leže u istom pravcu u kojem je struja tekla. Ništa slično se ne dešava danas. Zanimljivo je da, ukoliko je posle potopa ponovo dolazilo do uzdizanja tla, onda bi semenje se nalazilo u tom materijalu. Čak i da je bilo godinama u morskoj vodi morska voda bi delovala kao neki silos za skladištenje, a more ima visoku koncentraciju kosmotskog pritiska, a seme ima nizak kosmotski pritisak. To je bilo prosto kao da ste ih čuvali na suvom pod vodom. I ako biste im dodali slatku vodu, one bi počele da rastu!! Dakle, koliko bi vremena prošlo pre nego što bi se rast biljaka obnovio?

Imamo brilijantne ekološke primere u svetu. Klasičan slučaj je planina Sveta Helena: potpuno uništenje ekologije, i za samo deset godina čak su i drdvena počela da rastu, trava se obnovila, već su niski žbunovi počeli da rastu. A odakle se onda stvaraju ovi nanosi i talozi zelenog lišća? Šta čini da lišće opada sa drveća? Veliki vetar. Interesantno je da Biblija govori o velikom vetru koji je isušio Zemlju posle potopa. Ako pogledamo sav taj materijal koji je plutao, u gornjim slojevima imamo depozite nagomilanih

algi koje govore da je sve ovo bilo veoma vlažno, i depozite močvarnog bilja, dok se ponovo uspostavljala ravnoteža na zemlji posle potopa, bilo je manjih, lokalnih katastrofa. Da li znate da je časopis «Nature» izvestio da je pre 2.000 god. cela Etiopija bila vlažna jer u slojevima u Etiopiji koji su stari 2.000 godina imate veliku količinu slatkovodnih fosilnih puževa. Nikad vam to ne bi palo na pamet, jer je sad tamo pustinja. Iz fosila dobijamo informacije i o klimi neposredno posle takve jedne katastrofe. Ako su zeleni listovi počeli da bujaju odmah nakon takve jedne katastrofe to nam može reći nešto o vremenu. U Evropi smo našli fosilizovan i živi primer leptira. Naravno, nauka nikada ne bi priznala da je u pitanju ista vrsta. Mora da su milionima godina razdvojeni. Možete naći i fosil persijskog gvozdеноg drveta. Budući da je to, verovatno, tropsko drvo, to nam govori da je klima u Evropi morala biti mnogo toplija nego što je danas.

Sibir mora da je bio veoma topao jer tamo nalazite veliko mnoštvo faune, uključujući i neke životinje koje kopaju. Topla klima znači da su i okeani morali biti topli. Ako su izvori velikog bezdana izbili na površinu, a neki od tih vrelih izvora danas imaju i do 360 stepeni, po vrstama algi koje su rasle možemo pretpostaviti da je tamo postojao jedan fini topli okean sa negde oko 30 stepeni.

Ako je Zemlja relativno nedavno bila prekrivena vodom, onda za to mora postojati dokaz. Ako odete u Saharu, i tamo ima dokaza da je pre 2.000 godina tamo bilo dosta vode. Ako pogledamo nešto što se nekada zvalo jezero Lahontan, a veliko slano jezero je ostatak nekadašnjeg velikog jezera Lahontan, upravo po obodima jezera vidimo da je upravo nedavno tu bila voda. I to je bilo pre svega 300 godina kada su prvi Amerikanci počeli da se naseljavaju u Sjedinjenim Državama. Oni su veslali preko ogromnih jezera, a danas je to plodna zemlja koja se koristi za uzgajanje biljaka. Argument koji je korišćen protiv kratke istorije Zemlje su slojevi blata u jezerima koji se zovu *valfovi* (?). Oni se koriste kao godovi drveta za datiranje. Svake sezone stvara se jedan ovakav depozit, tako da u nekim jezerima mogu se naći 100.000 ovakvih slojeva. Ako koristite ove jezerske godove za datiranje starosti zemlje, onda je teorija o kratkoj istoriji kompletno pala u vodu, Naravno, ukoliko ti godovi nastaju na godišnjem nivou. Evo jednog lista koji je zakopan u ovim jezerskim godovima. Siguran sam da možete sa mnom da izbrojite koliko on slojeva zahvata. Četrdeset osam! Četrdeset osam godina ovaj list je čekao da bude zatran.

Verujete li u ovako nešto? To je jedan tvrdokoran list. Danas ti godovi jezera nastaju sa pojedinačnim događajima kao što je oluja praćena kišom. Oni se ne mogu koristiti kao dokaz za godišnje taloženje, i ne možete datirati starost jezera po tome. Ako pogledate sisare u višim slojevima, kao što je recimo slepi miš, videćete da su oni potpuno isti kao i današnji sisari. Malo su veći, i bilo ih je više vrsta. Nalazite nosoroge sa jednim, dva, tri roga. I danas nalazimo iste sa jedim ili dva roga. Ali te životinje su bile krupnije. I biljke su bile veće. Imamo primer biljaka koje rastu pod uticajem Golfske struje u Škotskoj. One su zaista velike jer Golfska struja čini ovaj deo toplim. Isto tako imamo i džinovske slonove koji su, zapravo, mamuti. Zatim džinovske bizone, ogromne lenjivce, konje, ogromne sabljaste tigrove, a ljudi misle da su ovo neobične životinje koje su živele pre više miliona godina. Zapravo, stavljaju ih negde 40-45 miliona godina unazad. Mora da je životna sredina zaista bila dobra za ove stanovnike. Koliko mislite da je potrebno da bi se jedna životna vrsta smanjila?

Pogledaćemo opet neke zanimljive članke u časopisu «Nature»: Ako uzmete neku vrstu životinja i izolujete ih na ostrvo, i kako populacija raste, povećava se njihovo međusobno takmičenje. Prva adaptacija da bi se izborili sa tim je redukcija veličine, smanjivanje. Neke gazele mogu se smanjiti za 2/3 za samo nekoliko generacija. Dakle, nisu potrebni milioni godina za to.

Uzmimo primer insekata koji su živeli u rodnim godinama i one iz ne baš tako rodnih godina. Videćete ogromno smanjenje veličine.

Pogledajmo neke zaista zanimljive fosile. Pogledajmo katran, tu možemo naći neke zaista zanimljive fosile. Odakle, uopšte potiče katran? To je raspadnuta organska materija. Ima slično poreklo sa naftom. A koliko miliona godina je stara nafta? Znae šta sam uradio? Stao sam na jedno mesto i čeka. Ljudi mora da su mislili da sa mnom nešto nije u redu. Čekao sam i kad se pojavio, slikao sam. Fotografisao sam mehur vazduha. Evo, vidimo katran pod zemljom, a postoji i pukotina u zemlji, a gasovi koji nastaju raspadnjem organske materije izazivaju pritisak, oni potiskuju katran i onda odjednom izađu. Ako imam limenku koka-kole, ukoliko napravim rupu u svojoj limenci, za koliko vremena će ona «izvetriti»? Neće puno vremena proći. Izađe ugljen-dioksid koji je čini gaziranom. (Naravno, ni u kom slučaju ne treba da je pijete). Ali, ova «limenka» još uvek stvara mehuriće. Dakle, prošli su milioni godina, a ona još uvek nije izvetrila. Da

je ova naslaga stara milionima godina, odavno bi taj gas izašao. Ali, da se vratimo priči: Naidu mamuti i dođu do nalazišta katrana. Oni misle da je to jezero i onda zagaze u njega, i to ih usrče i ne mogu da ga se oslobode. I sada zapomažu kao životinje koje su na samrti. To sad privlači mesoždere koji dođu da se lako najedu i oni završe kao žrtve, tako da u ovim ležištima katrana imate prelepo očuvane mamute i zatim ogromne lenjivce. Jeste li čuli za Ričarda Ačenboroua? U pitanju je serija «Život na zemlji». On je veliki evolucionista koji pravi emisije za BBC.

Bila je naučna izložba u Južnoj Americi pre nekoliko godina i naučnici su išli ka farmi, a farmer je okačio ogromnu kožu neke životinje. Niko od tih naučnika nije video takvu životinju ranije i pitali su se šta je to. Farmer im je rekao da je to životinja koju je pronašao na farmi i da ima još par tih uginulih životinja u pećini. I poveo ih je da pogledaju i zaista su te životinje ležale tamo. U pitanju je bio ogromni gigantski lenjivac s kožom koja je još uvek bila na njima. Koliko miliona godina mogu biti stari ti lenjivci? Vidimo i gigantskog bizona, sabljastog tigra, ali kada vam prikažu jedan ovakav fosil, ne kažu vam da su ga našli zajedno sa tigrom sa mnogo manjim zubima, tako da vam to predstavljaju kao da je u pitanju zasebna vrsta. A to je, zapravo samo jedan krajnji ekstrem jednog varijeteta unutar vrste. A evo i džinovskog vuka. Sve vrste u fosilnom zapisu koje su nama danas poznate postoje, samo što su veće! A tvrdnja koja stoji iza ovoga jeste da su ova stvorenja živela 40-45 miliona godina unazad. Ne zaboravite, našli su jednog sa kožom u današnje vreme!

Očigledno, cela planeta bila je topla, ali danas imamo ledene kape. Takođe imamo puno leda na Južnom i Severnom polu, a imamo isto tako i veoma hladne zime, tako da nikako ne može da bude kao u prošlosti. U Sibiru više ne mogu da preživljavaju ogromni slonovi. Kako se klima promenila? Pre koliko vremena? Koliko brzo? Da li je moguće da je meteorit udario u planetu? Na Zemlji vidimo velike udarne kraterne kao što je npr. veliki krater u Arizoni. U Sibiru nailazite isto na kraterne i oni su mnogo veći od onog u Arizoni. Duž cele obale Afrike nalazite kraterne kao posledice udara meteorita, ali nigde u ostalim delovima geološkog stuba nemamo te ostatke. Dakle, Zemlja je bila pogađana. To mora da je izazvalo razdvajanje kontinenata. Dakle, kontinenti su se razdvojili, rascepili. I kao što vidite, delići slagalice se još uvek veoma dobro uklapaju. A tu gde se Zemlja tačno razdvojila imate ogromne vulkane. Imate ceo vatreni prsten Pacifika gde vidite vulkan do vulkana - 80.000 vulkana koji eruptiraju u isto

vreme. Zanimljivo je da jedan vulkan Sveta Helena je proizveo toliko prašine koja je otišla u vazduh da se temperatura na celoj zemaljskoj kugli smanjila za ceo jedan stepen. Jedan vulkan Krakatoa, koji je bio mnogo veći nego Sveta Helena, snizio je temperaturu za cela četiri stepena. Šta mislite, šta bi uradili 80.000 aktivnih vulkana? A svuda duž ovog vatrenog pojasa imate dokaze o vrlo skorim vulkanskim erupcijama sa mnogo vulkanskih odžaka. Ako pogledate brzinu erozije obala kontinenta danas, a činjenica je da se kontinenti tako dobro uklapaju kada biste ih spojili, govori o tome koliko dugo je erozija mogla delovati a da se oni još uvek uklapaju. Dakle, imate odjednom zaklanjanje Sunca, relativno tople okeane sa puno isparenja, i na taj način može brzo da nastane led. Naučnici pokušavaju da nam dokažu da su ledena doba trajala stotinama hiljada godina i da je bilo tri ledenih doba. Pravi dokazi postoje samo za jedno ledeno doba. Na glečeru Atagaska i na mnogim glečerskim ležištima imamo stubove koji pokazuju gde su glečeri bili i koje godine. Po tome vide da ledeno doba nije moglo da traje baš 100.000 godina. 6.000 godina može sve da objasni. Prosto: posle velike katastrofe – potopa, sve se odjednom zamrzlo. A imamo dokaze i o silasku i prolasku glečera jer imamo kanjone ili udubljenja oblika «U». A imamo i otopljene glečere, glečerska jezera, a imamo i suve vodopade. Mora da su glečeri nekad blokirali velika kopnena jezera, i kad su se glečeri otopili brže nego što ljudi smatraju, ova jezera su provalila kroz glečersku barijeru i napravila takve formacije. Naravno, evolucionisti nikad ne bi priznali da se tako nešto desilo u prošlosti, jer njima su trebali milioni godina, i oni kažu da se takav događaj desio krajem ledenog doba.

Postoje životinje koje su zakopane u Sibiru. Zašto su one tamo? Na severu Sibira mora da je bilo mnogo hrane čak i u hladnim periodima. Okean je postao topao tako da je duž obale ostalo dovoljno hrane za njih. Glečer je prošao kopnom Sibira i razdvojio populaciju mamuta na južnu i severu. Južna populacija bi danas bili indijski slonovi. Kada je led počeo da se topi posle ovog ledenog doba, tada je nastupila katastrofa za ove životinje. Da li je led slana ili slatka voda? Slatka voda. Kad se topi i uliva u okean ređa je nego morska voda, tako da leži na površini. I preko noći, kad postaje hladno, ona se smrzava, tako da su prosto preko noći ove životinje bile zamrznute. Ali, zvanična nauka pretpostavlja da se tako nešto dogodilo pre 40 miliona godina. Ne nalazite tamo samo mamute nego i razne vrste sisara čak i neke vrste rovčica i druge životinje koje žive u

mного toplijoj klimi. Kada se po tvrđenju nauke pojavio čovek? Tri i po, maksimum četiri miliona godina unazad, tako da bi razmak između mamuta i ljudi bio negde 40 miliona godina. A onda su pronašli mamute sa kopljima zabodenim u njih. Takođe, nalazite i crteže mamuta u pećinama u Francuskoj. E, sad moramo ponovo da razmislimo. A naravno da čoveka ne želimo da vratimo 40 miliona godina unazad. Onda ćemo morati 40 miliona da približimo mamute. Tako je lako u nauci promeniti vreme življenja nekih životinja. Ako imate puno miliona možete da ih premeštate kako vam odgovara. A onda možete da odete i da iskopavate mamute iz leda i hranite tim mesom pse a možete i da naručite mamutsku šniclu. Pitanje za vas: Da li mislite da je to meso staro 50 miliona godina i da kažete da je još uvek takvo da možete da ga jedete? Ako verujete u to, imate više vere nego ja. Jer čak i ako ga držite u zamrzivaču kažu da za godinu dana meso više nije tako dobro za upotrebu. Dakle, nemoguće je da je to meso staro 40 milioa godina.

Evo, možemo da vidim potpuno očuvanog embriona. A to me dovodi do evolucije čoveka. Časopis «Time» voli da nas podseća kako smo postali. Imali smo naslov: «Kako je čovek nastao». A posle par godina ponovo su imali sličan naslov. A kroz par godina imaće verovatno ponovo sličan naslov. Čisto da ne zaboravite. Pogledajte kako je na jednom mestu nacrtan: vidimo jednu lobanju, a takođe vidimo da je pun ožiljaka i modrica. Zašto je pun tih ožiljaka i posekotina? To nam daje sliku primitivizma. Evo Darvina sa sličnim pojavama [*predavač ukazuje na slajd*].

Da vam kažem nešto o evoluciji čoveka: ne postoji ništa što više nervira evolucioniste nego reći da je čovek nastao od majmuna. Znam to jer sam bio evolucionista. A čovek nije evoluirao od majmuna i svaki evolucionista to zna. Morate biti načisto s naukom. I majmuni i čovek su krajnji proizvodi evolucionog procesa. Imaju zajedničkog pretka. Zajednički predak je roščica koja živi na drvetu. Ova životinja skakuće s drveta na drvo, ali ima oči sa strane. Teorija kaže da su se oči vremenom pomerile napred i to vam pomaže da bolje procenite daljinu. A to čini da i mozak biva veći. Ali, i ovaj sa očima sa strane vrlo dobro skakuće s drveta na drvo i nikad ne promašuje. Koja bi bila selektivna prednost, zaista ne možemo da kažemo. Tada su majmuni živeli na drveću i kažu da se jednom promenila klima i kompletni biljni pokrivač je više ličio na savanu. Tako da su ova majmunolika bića sišla sa drveta i počeli da zaposedaju savanu. Odustali su od jedenja banana i lišća, napravili su sebi motke i počeli da love gazele.

Desila se potpuna promena ishrane. To je teorija. A zašto su se uspravili i počeli da hodaju uspravno? Pa, trava je bila visoka. Bilo je teško videti preko trave, tako da su počeli da se propinju na zadnje noge i da gledaju preko trave. Tako se razvio uspravni hod. Ovo govore ozbiljni naučnici na javnim predavanjima. Ali, to je potpuno nenaučno. Za one od vas koji poznajete materiju, to je lamarkizam, to nije darvinizam - to bi bila želja da se ide uspravno. Teorija dalje kaže da je čovek potekao iz Afrike. I onda se čovečanstvo razprostranilo 1,8 miliona godina unazad. Ali u istom udžbeniku naći ćete kontraargument ovome koji govori o *multiregionalnoj hipotezi* jer je teško objasniti kako se ljudski ostaci pojavljuju svuda. Uprkos svemu, još uvek je najomiljenija *afrička teorija*.

Da vas podsetim: čovek nije evoluirao od majmuna, već je postojao zajednički predak. A majmuni su krajnji rezultat evolucionog procesa kao i svi fosili majmuna koji su bili pronađeni tako da su čovek i svi fosili bili savremenici. Živeli su u isto vreme. Vrlo je važno da to znate. Dakle, evoluciono drvo koje imamo, kao što sam juče rekao, po Stivenu Guldu, zasnovani je na imaginaciji, to je proizvod ljudskog mozga, a ne na naučnim činjenicama. Ono što imamo je morfološka sekvenca. Ne paleontološka sekvenca. Ne nalazite ih jedan nad drugim u slojevima. Nalazite ih u slojevima *iz istog doba* i onda ih slažete kako bi vama bilo logično. Dakle, svi oni su živeli u isto vreme, a preci i praistorijski ljudi su živeli zajedno sa njima. Ako ste primat i imate dugačku njušku, mora da ste primitivna forma. Šta je primitivno? Ono što ne liči na nas. A ako vam je njuška negde između? A ako imate više onako spljošteno time više ličite na čoveka, pa onda mora da su nam ovakvi bliži. A svi su oni živeli u isto vreme. Pa, zašto bi onda jedni bili primitivniji od drugog? Jedino ako sve ovo ne potiče iz našeg uma. Ako pogledate fosile nalazite dve grupe: nalazite majmunolike i čovekolike fosile. Ali su živeli u isto vreme tako da mogu da koristim iste kosti i da stvorim sekvencu. Kao što su oni naučnici koje sam sinoć pomenuo koristili lobanje pasa, i onda su poredali sve pse koji žive danas od malih do velikih, tako su i ovi koristili isto sve te lobanje organizama koji su živeli u isto vreme da napravim sekvencu kako je čovek evoluirao. Ali, nema nikakvih dokaza da se to dešavalo u sekvencama!

Recimo da je naš predak izgledao na jedan način. Dakle, uhvatili su gazelu pomoću motke. Nisu više voleli da jedu banane, sad im se više sviđale gazele. Zatim su polako počeli da se ispravljaju, zatim da nose odelo. Jedan naučnik Liki počinje sa australopitekusom – pitekus znači

majmun – i zatim to stvorenje prolazi kroz razne alteracije kao javanski čovek, pekinški čovek, neandertalac, dok ne dođemo do kromanjolca koji je savremeni čovek. Ali, neki od ovih nalaza su 100% majmuni, a neki su 100% ljudi. Ali, njihove karakteristike su predstavljene progresivno! Liki zastupa tvrdnju da je čovek potekao iz Afrike. Uzgred da vam kažem da postoje rekonstrukcija istog fosila od strane tri naučnika: prvi je primitivan, drugi izgleda kao gorila a treći kao filozof. A sve lobanje su ili 100% majmunske ili 100% ljudske. Zaista je teško pronaći nešto što je između. Ali oni *moraju* pronaći nešto što je između. Zato su pronalazili svoje omiljene međuvrste.

Postoji kanjon u Africi koji se zove Oldovaj i u toj klisuri je pronađen jedan od Likijevih omiljenih australopitekusa. Najpoznatija lobanja koja je pronađena je lobanja 14/17. Pod ovim brojem je vode u muzeju. Liki kaže da su oni hodali uspravno. A sve što tu vidite je majmunsko. A zašto kaže da su hodali uspravno? To je zato što u dolini Oldovaj nalaze fosilne otiske stopala tako da su oni morali da hodaju na dve noge uspravno. I to je dokaz!? Znači, lobanja je 100% majmunska, nikad nije pronađen kompletan skelet, a sve što je pronađeno bilo je majmunsko. Ali postoje otisci stopala pa mora da je baš taj hodao uspravno. Upoređivali su ove otiske stopala sa ljudskim otiscima koji su pronađeni u Južnoj Americi onih plemena koji hodaju bosu. Identični su! Baš kao otisci ljudskih stopala. Uzgred, u Oldovaju u nižim slojevima, našli su ljudske kolibe. Dakle, ljudi su već bili tamo! Ko je onda ostavio otiske stopala? Majmun ili čovek? Obojica su bili tamo. Nema dokaza da je to bio taj majmun.

Johansen tvrdi da može da priđe bliže istini. Evo njegovog omiljenog fosila – čuvene *Lusi*. Lusi je bila vrlo mala i u muzeju u Londonu imamo fosile kako je ona išla uspravno. A vidimo i fosil koji je pronađen. Ali ovo je najkompletniji nalaz austrolopitekusa. Glava je 100% majmunska. Odnos dužine ruku i nogu je po Likiju negde između čoveka i majmuna. Kod ljudi, ruka je 75% dužine noge. Kod majmuna, ruka je dugačka koliko i noga. Liki kaže da je ovaj fosil negde između (87,4%). Zanimljivo je ustvrditi tako nešto kad vidite da dosta kostiju fali. Kako je onda izračunao te dužine? On kaže da je hodao uspravo zbog *kuka*. Nažalost, to sa ovim kukom nije mogao. Sa tim kukom, on je morao hodati kao majmun. Johanson kaže da je kuk ispravljen, ali on nema drugi kuk da ga uporedi. Ako je verovati ovom nalazu, onda je on morao hodati kao majmun. Ali, naučnik je ubeden da je kuk iskrivljen. Zašto? Zbog *kolena*. Koleno je u

celom fosilu jedina ljudska karakteristika. Sa ljudskim kolenom morao je imati drugu vrstu kuka od onog što je pronađen i morao je hodati uspravno. A da li su vam ikad rekli da nikada nisu pronašli koleno zajedno sa ovim fosilom Lusi? Ovo koleno ne pripada istom fosilu. Ono pripada sasvim drugom ležištu. A da li su ljudi već biti tamo? Da. Dakle, to je ljudsko koleno koje nikada nije pripadalo Lusi, a sve ostalo je majmunsko. Ima naučnika koji kažu da ovo nije ništa drugo do pigmajski šimpanza.

A šta da kažemo o *neandertalcu* ? Njegov mozak je bio 100 kubnih santimetara veći nego vaš. I imao je artritis. I stoga to je bio stariji čovek koji je hodao povijeno. Nema dokaza da je neandertalac bio išta drugo nego čovek. Da ste darvinista i da ste videli aboridžina koji živi u Australiji, šta biste pomislili? Da je on primitivan. Zapravo, 1940-te mogli ste dobiti dozvolu da ih lovite, a danas, oni su univerzitetski profesori. Vidite, darvinizam je uveo diskriminaciju. Koliko vremena treba da se nešto fosilizuje? Pogledajmo jedan šešir. Pripadao je jednom rudaru, a sada je čvrst kamen. Ostavio ga je u rudniku i posle 30 god. to je bio kamen. Nalazimo zaista zanimljive fosile kao što su ljudski ostaci u već spomenutim rupama. Ali, oni nisu primitivni. Nalazimo ih zakopane sa zlatom. A ledeni čovek koji je pronađen u Alpima? Napokon smo pronašli nešto primitivno! Ali, on je bio tako običan. Zapravo, imao je ožiljke od operacije. A mumije koje pronalazimo ne govore nam ništa drugo nego da je naša vrsta oduvek bila ljudska vrsta.

Kako naučnici rekonstruišu sve ove neobične stvari koje vidimo? Oni kažu da koriste forenzičnu nauku, dakle, ono što se koristi u sudskoj medicini. Ali kada se to danas radi u sudsko- medicinskoj nauci imamo cele kosture sa lobanjama, a kod ovih fosila nalazimo samo, recimo, zub, ili neku malu kost lobanje. Možete li na to primeniti sudsko-medicinske postupke? U slučaju čoveka iz Nebraske koji je imao samo jedan zub rekonstruisali su celog čoveka zajedno sa oruđem koje je nosio. Kasnije su pronašli ostatak fosila i ispostavilo se da je to bila svinja.

Da vidimo kako oni to rekonstruišu. Uzećemo časopis «Scientific America». Nađete komad kosti i počnete da rekonstruišete lobanju, dodate zatim meso, a to sve na osnovu jednog zuba ili jednog komada kostiju lobanje. Zatim dodate kožu, pa kosu, a sve to od jednog zuba ili, recimo, malog dela vilice. Da li je ovo nefer nauka? Ja bih večeras malo da zaštitim naučnike. Nije to baš toliko nefer, jer sve počinje iz uma. Teorija zahteva da

počnete od primitivnog i dođete do onoga što izgleda kao danas. «Morao je izgledati tako u prošlosti», kažu oni. Ne bih rekao da bi ovaj koga možemo videti baš dobar u matematici. Izgleda mi malo priglupo. Ali to je ono što naučnici veruju. I nekako je neproporcijalan i ružnjikav. Ali Biblija kaže da je čovek stvoren savršen po liku Božjem.

Na osnovu najstarijih dokaza koje smo videli večeras imamo fantastičnu teoriju. I kako se dokazi prikupljaju mi dodajemo ili oduzimamo milione godina, a nema ni traga dokaza. I onda čitamo o novim pronalascima u Africi. Ali, uvek su ti pronalasci samo austrilopitekusi. 2.Pet. 2 kaže: «I ovo znajte, najpre, da će u poslednje dane doći rugači koji će živeti po svojim željama i govoriti: «gde je obećanje dolaska njegova? Jer od kad od kako oci pomreše sve stoji tako od početka stvorenja». Prvi deo kaže da je sve bilo kao od početka - to je zakon uniformnosti. I kaže da «navalice neće da znaju da su nebesa bila od pre i nebesa iz vode i usred vode Božjom rečju. Za to tadašnji svet bi vodom potopljen i pogibe». Drugim rečima, poricali su univerzalni potop. Nema naučnika koji ne negira univerzalni potop jer oni prosto moraju da ga negiraju. Jer u protivnom, ako je bio potop, nema evolutivnog kontinuiteta. A zatim kaže: «a sadašnja nebesa i zemlja tom istom reči zadržana su te se čuvaju za dan strašnoga suda i pogibli bezakonih ljudi». Biblija kaže da je bio sveopšti potop, da je bio sud i da su ljudi tada bili uništeni. Naučnici kažu da nije bilo sveopšteg potopa, dakle, nije bilo ni suda. Iz toga zaključujemo da nismo započeli kao savršeni, pa onda degradirali, već smo nastali kao nesavršeni i uzdižemo se, napredajemo. Dakle, jedno uključuje, a drugo isključuje Boga.

Zapamtite samo jednu stvar večeras: ako sloj krede prekriva sve kontinente, onda morate priznati da je voda prekrivala celu zemlju. A onda ostatak evolucione priče postaje prilično neverovatan. Ali, ima mnogo problema. Svakako da je šašava ona priča sa Nojevom barkom, jer kako u Nojevu barku ukrcati sve životinje? Zašto imamo toliku varijabilnost živog sveta i stotine hiljada vrsta? Kako objašnjavate to? To su sve pitanja na koja je teško odgovoriti. Ali, ako se usudite da dođete sutra uveče, imaćemo ponovo zabavnu temu!

Pitanja i odgovori

(sreda)

1. Šta je to homeopatija?

Postoje tri metoda lečenja: Prvi je da se homeopatija leči kad se problem već pojavi. Drugi metod bio bi naturopatija – pozabavili biste se problemom tako što biste koristili prirodne stvari kao što su lekovite biljke. A najbolji način da se izborite sa bolešću, po mom mišljenju, je da izbegnete primarni uzrok bolesti. Prevencija je bolja nego lek. Nešto od homeopatije zasniva se isključivo na tome da koristite isti princip koji hoćete time da pobedite. A nešto od homeotapije već zadire u ezoteriju gde imate posebne mantre, stihove koje koristite da uvećate dejstvo ili stvaranje izvesne supstance. Imate oboljenje jetre kod čoveka, pokušaćete da koristite ekstrat jetre, po mogućnosti ljudske jetre, i onda ćete ga razređivati i mućkati i pevati mantru nad njim i opet ćete ga razrediti i opet ćete pevati mantru i sve tako dok ničeg od one početne supstance tu ne bude osim što je mućkano i mantrano nad tim. Oni koji to rade su obično istočnjački gurui. Neke od ovih velikih homeopatskih firmi koje proizvode te preparate, mehanički tresu i mućkaju te preparate, a imaju i svog gurua koji stoji pored tog «šejkera» i koji peva mantre. Lično, nemam previše poverenja u to.

2. Kako magneti deluju na zdravlje kao preventiva?

Odgovor: To je nova terapija koja se vrlo često koristi. Zasniva se na tome da magneti utiču na vaše polje. Ljudi stavljaju magnetu na strateška mesta, čak i na mobilne telefone da skrenu zračenje tako da ono ne bude štetno. Postoje neki koji bi mogli da se zakunu da to deluje, a drugi kažu da to ne pravi baš nikakve razlike. Ostavljam na vama da prosudite, ali magnet vam ne može naškoditi.

3. Koliko je važan selen, koja je njegova funkcija i u kojoj hrani ga ima?

Odgovor: Selen je jedan od nekoliko minerala koji je prirodni antioksidans. On pojačava delovanje prirodnih antioksidanasa kao što su

vitamin A, C, E. Uglavnom ga nalazite u žitaricama, mahunarkama, semenkama, u nekom voću i nekom povrću. Neka područja su siromašna selenom pa ih onda možete dodati u ishrani. Ali, ako koristite morsku so, ona ima selena.

4. Da li je visok bilirubin 56-65 u krvi koji doktori smatraju normalnim. Da li je njemu razlog nepravilna ishrana?

Odgovor: Bilirubin je indikator funkcije jetre, a povišen nivo govori o nekim poremećajima u funkciji jetre. Savetujemo da održavate jetru čistom. Nemojte piti kafu, nemojte piti alkohol, izbegavajte ishranu bogatu masnoćom, jedite puno voća i povrća, i jetra će vam biti zahvalna.

5. Da li postoji neka posebna preceptura kod lečenja prostate i kakvi su izgledi za poboljšanje ako se promeni način ishrane?

Odgovor: Jedna od supstanci koja proizvodi najviše sluzi u organizmu jeste mleko i mlečni proizvodi. A prostata je sluzna žlezda. Izbegavajući mleko i mlečne proizvode učinićete uslugu prostati. To je pravilo br. 1. Drugi proizvod koji je jako dobar jeste zreo paradajz. On sadrži fitohemijske supstance koje pomažu funkciju prostate.

6. Da li je štetan natrijum-glutaminat kao poboljšivač ukusa?

Odgovor: Ne bih nikad koristio natrijum-glutaminat. Kao što sam objasnio, glutamat je deo neurotransmiterskog puta u nervnom sistemu. Ako imate bolove u vratu ili migrene, to je često posledica korišćenja mononatrijum-glutamata. To sve dolazi do pojave sindroma kineskog restorana, do epilepsije, to stvara nervozu, znojenje, premor, itd. Postoje mnogo bolje stvari kojim biste začinili svoju hranu od ove.

7. Kada jesti salatu, pre jela, za vreme glavnog jela ili na kraju obeda?
Odgovor: Moja filozofija u jedenju salate je jednostavna: sve će se u stomaku izmešati bilo kada da je uzmete. Naravno, ako jedete prvo salatu, ona može da vam smanji apetit, a ako imate tendenciju da se prejedete kad ste gladni, dobro je da je pojedete prvo.

8. Piti crno vino ili ne? Da li vam je poznato da u Francuskoj, gde se piju dosta crnih i belih vina, procentualno ima manje oboljenja miokarda srca?

Odgovor: Čuo sam već da su crna i bela vina dobra za srce. Neki eksperimenti su pravljani sa vinima koja su vrlo skupa i pristupačna samo malom broju ljudi. Generalno, možemo reći da je crno i belo vino dobro za

srce jer sadrži fitohemijske supstance koje su dobre za vaš kardiovaskularni sistem. Ali, takođe, sadrži alkohol koji je veoma loš za vaš imuni sistem tako da će smanjiti aktivnost vaših ćelija prirodnih ubica i povećati šansu da dobijete rak. Imam dobar predlog za vas: zašto da ne uzmete dobro nasuprot konzumiranju lošeg vina? Imajte sok crvenog i sok belog grožđa na vašoj trpezi i tako ćete dobiti sve komponente koje su dobre za srce a nisu štetne za imuni sistem.

9. Da li je dobro uzimati proizvode od soje kod kancera dojke koji je prouzrokovan estrogenom? Odgovor: Soja je izuzetno dobar izvor fitoestrogena. Ona može da zameni terapiju dodavanja hormona u menopauzi. Da biste se izborili sa ovim problemom koristite laneno seme i sojine proizvode.

10. Koliko minerala ostane u zrnu mahunarke kad je isperem i natopim u više voda. Koliko će ostati proteina?

Odgovor: Sve ostaje. Imam pitanje za vas: Zašto postoje proteini i minerali u zrnu? Vi možete da ga jedete i da dobijete energiju iz njega. U zrnu postoji hrana koja treba da da inicijalnu energiju da nova biljka izraste. A da bi rasla, biljci treba mnogo što šta. Kada je seme u zemlji i kad pada kiša ono bubri i prihvata vodu, ponovo pada kiša i sve prosto ističe iz tog semena, i svi supresanti klijanja koji su postojali u biljci da ne klija dok nije u zemlji su istekli i sad može da počne rast i klijanje. To isto i vi činite kada potapate seme. Znači, da su dobre stvari izašle iz semena, ono ne bi moglo da raste. Ali, ukoliko ga posejete, videćete da bi raslo. Znači da je sve što je potrebno još uvek tu.

11. Nešto o upotrebi gline.

Odgovor: Neki ljudi uzimaju glinu da bi pokupili otrove. Neki je koriste za zatvaranje stomaka kod dijareje. Glina ima mogućnost da veže mnoga jedinjenja, a može i da absorbuje vodu. Znači, kao medicinsko sredstvo možete je koristiti, ali ne bih je svakako učinio delom svoje ishrane.

12. Ako kažete da su fosili dinosaurusu uvek okrenuti u istom smeru to objašnjavate njihovim izumiranem zbog potopa, a u isto vreme kažete da ni jedna reka, gledajući količinu njenog nanosa, ne teče duže od 5.000 godina i to takođe objašnjavate potopom, da li to onda znači da smatrate da su dinosaururi izumrli pre 5.000 godina?

Odgovor: Nisam rekao kada su dinosaurusi izumrli, ali budući da su u fosilnom zapisu mora da su živeli pre velike katastrofe. Kao što sam rekao, koncept vremena je relativan: ako hoćete da naćinite da imate sto miliona godina, moćete, a ako hoćete 5.000 godina, opet moćete, jer ne moćete dokazati ni jednu ni drugu tvrdnju. Veoma je zanimljivo da postoje istorijski zapisi o životinjama koje su ljudi nazivali zmajevima. Ne zaboravite, dinosaurus je kovanica novijeg doba. Mnoge priće o zmajevima su legende, ali i ozbiljni pisci, ne šarlatani, opisuju ovakva stvorenja u starijim vekovima. Ćak ozbiljni pisci daju izveštaje o takvim stvorenjima u Srednjem veku u Africi. Zapravo, neke ekspedicije su pošle u Afriku da traće brontosauruse ili njima slićna stvorenja jer domoroci tvrde, kada su videli slike u svojim udćbenicima o istoriji života, da neka takva stvorenja još uvek danas postoje. Budući da sam po prirodi skeptik rekao bih: «Pokaćite mi i ja ću verovati». A i kada bi mi pokazali, ne bih bio iznenaćen.

13. Ako tvrdite da je svaka vrsta životinje nastala samostalno, stvaranjem, kako objašnjavate ćinjenicu da sve životinje imaju i neke zajednićke osobine po kojima moćemo da ih klasifikujemo, npr. gmizavci, ptice, sisari?

Odgovor: Ovo pitanje zahteva prilićno dugaćak odgovor. Sutra uveće će se o ovome govoriti.

Poreklo vrsta

Večeras imamo jednu malo šakaljivu temu. Imam problem jer želim da doznam one koji imaju naučno obrazovanje i one koji to nemaju. Neka stvari će biti pojednostavljene do te mere da će naučnike iritirati, a neke će biti toliko kompleksne da će, možda, izazvati probleme kod onih koji nemaju naučno obrazovanje. Ali, verujem da ćete do kraja večeri svi imati ideju o onome šta želim da kažem. Meni je ovo najzanimljivije.

Da počnemo sa Čarlsom Darwinom. On je bio veoma srećna čovek. Oženio se vrlo bogatom damom što znači da je mogao da ima vrlo lagodan život. Ali, bio je i vrlo bistar čovek tako da se upuštao u mnoge neobične i mistične stvari. Imao je teološko obrazovanje, a bio je dobro prihvaćen i kao prirodnjak. Stoga je prihvatio mesto prirodnjaka na brodu Bigl gde je trebalo da mapira obale Amerike, posebno Južne Amerike. Večeras ću uraditi nešto neobično – braniću Čarlsa Darvina. Na kraju krajeva, bio sam darvinista većinu svog života, pa dajte da ga malo i odbranim večeras. *Ali, ono što je on znao u svoje vreme i ono što danas naučnici znaju su dve različite stvari.* Da vam kažem nešto o razumevanju naučnika u ono vreme. Oni su prošli kroz eone religijskog sukoba. Ljudima je bilo dosta rasprava o religiji, a način razmišljanja tog doba bio je da je Bog stvorio nepromenljive vrste i da je stvorio svaku pojedinačnu vrstu sa nemogućnošću promena ili mutacija. To znači da kad klasifikujete životinje, a to je cela nauka – sistematika, ljudi su, poput Linea, davali dva imena svakoj vrsti. To nam je poznato kao *binomijalna nomenklatura*. Naša vrsta ima, recimo, dva imena: *homo sapiens*. *Homo* je ime roda, a *sapiens* je specifično ime vrste. Ako je životinja imala, recimo, tri reda krljušti, a druga slična je imala samo četiri reda krljušti, onda to mora da je druga vrsta jer (*po tadašnjem uvreženom mišljenju*) Bog je vrste stvorio sa nemogućnošću variranja. Svaka mala razlika znači i različita vrsta. Tako su počeli da se stvaraju stotine hiljada i milioni vrsta.

Danas postoje *dve vrste naučnika* koji se bave sistematikom. Jedne zovemo onima koji razdvajaju, a druge koji sjedinjuju. Oni koji razdvajaju teže da kažu recimo: «Aha, ova ima dve dlake, to je jedna vrsta. A ova druga ima jednu dlaku, to je zasebna vrsta!» A oni koji sjedinjuju vrste

kažu: «A, pa oni su vrlo slični, sigurno je u pitanju jedna vrsta!» U mom Odeljenju gde radim imamo i jednih i drugih naučnika. Oni jako brzo dolaze u sukob. (Znate, divno je pronaći svoju vrstu pa iza nje staviti svoje ime koje sa sobom nosi nešto. I onda neko dođe i kaže da nije u pitanju nikakva nova vrsta, i pokvari posao. I tako ceo tvoj život i sva tvoja reputacija nestaje sa tim.)

Darvin nije znao baš ništa o genetici. Mendel je svoje radove objavljivao, ali svi njegovi pronalazci bili su zatrpani manastirskom prašinom, tako da Darwin nije imao pojma kako funkcioniše genetičko nasleđe. Sad znate način razmišljanja Darvina u to vreme. Darwin je bio savremenik i prijatelj Čarlsa Lajala. Lajal je bio prvi koji je došao na ideju da slojevi stena predstavljaju eone i dugačke vremenske epohe. Već je Darwinov deda koristio ideju Aristotela da životinje mogu da imaju u sebi potencijal da se menjaju. I dok je putovao na brodu Bigl imao je sa sobom nedavno objavljenu knjigu Čarlsa Lajala koja je nosila naslov «Principi geologije». Lajal je otac ideje o dugim vremenskim periodima. U Darwinovo vreme postojali su i drugi naučnici koji su imali ideje koje su se razlikovale od Darwinovih, ali Darwin je došao na ideju o *evoluciji putem prirodne selekcije*. U slučaju žirafe sa dugačkim vratom, ona ima selektivnu prednost nad onima s kratkim vratom, tako da je bilo verovatnije da će ona sa dugačkim vratom imati potomka koji bi mogao bolje da preživi. Gledano na duge staze, dugovratije žirafe su imale veću šansu da prežive od onih sa kratkim. Nije mogao da kaže da će potomci imati genetičku prednost, ali ipak pravilo važi da one sa dugačkim vratom imaju veću šansu da prežive. Lamark je smatrao drugačije: Lamark je mislio da su žirafe želele da postignu više, pa tako istežući vrat da dohvate nešto više, vrat im je postao duži. To je lamarkizam nasuprost darvinizmu. *Darvinizam je mnogo naučniji od lamarkizma*. Uvek sam pitao svoje studente da li ptice lete zato što imaju krila ili imaju krila zato što lete? Lete zato što imaju krila! To bi bio darvinizam. Ono drugo bi bilo lamarkizam. A da je lamarkizam istinit mogao bih da stanem i da mlataram rukama govoreći: «Ja hoću da letim!» i na kraju bih razvio krila. Ali, možete mlatarati rukama koliko hoćete i nećete poleteti. *Darvin je bio dobar za svoje vreme i stoga ga branim*. On je bio povučeni čovek, tako da mu je trebao neko ko bi mu krčio put. Čovek koji je to uradio bio je Haksli. On je bio poznat kao Darwinov buldog. Ako bi se neko okomio na Darvina imao bi posla sa

Hakslijem. Haksli je bio veliki govornik i on je prosto sravnjivao sa zemljom religijsku opoziciju, tako da je darvinizam dobijao naučne bitke.

Kako je sve počelo u Darvinovom umu? Ono što je on znao u njegovo vreme bila je nepromenljivost, nemogućnost mutacija, jer, tako je Bog stvorio. A putuje na brodu sa knjigom o dugim vremenskim periodima koju je napisao Lajal. Oplovili su Južnu Ameriku i došli do ostrva Galapagos i tamo je pronašao nešto neverovatno. Pronašao je zebice. A na svakom ostrvu zebice su bile malo drugačije jedne od drugih. Neke su imale vrlo jake kljunove kojima bi razbijale orašaste plodove, a druge su imale fine gracilne kljuniće da iskopavaju crviće ispod kore. Neke su se hranile kaktusima. To je bilo zapanjujuće jer na glavnom kontinentu, na kopnu, zebe nemaju ovakvu varijabilnost. Na kopnu samo ptice pevačice pokazuju ovakvu varijabilnost. Zato je Darwin počeo da razmišlja: «Da li je moguće da su neke zebice došle na ova ostrva, i da je postojala takva raznovrsnost hrane i različitost staništa, pa su se zebice prilagođavale ovim staništima svojim oblikom?! To je prilično logično! Ali postoji jedan problem. Onda, mora da su se one promenile. Ali, nije li Bog stvorio nepromenjive vrste sa nemogućnošću mutacije? I šta je bio sledeći zaključak: «*Pa, onda to nije Bog uradio. Dakle, Bog nije stvorio! To je prirodni proces!*» I znate šta, slažem se s Darwinom. 99%. Bio je u pravu. E sad sam vas sigurno iznenadio sa ovim. *Osim u jednom detalju*. Darwin nije završio rečenicu. «Bog nije stvorio nepromenjive vrste sa nemogućnošću mutacije». Nakon što je okupao bebu, sa prljavom vodom izbacio je i samu bebu. *Dakle, izbacio je mogućnost stvaranja na bilo koji način. Da mu optostimo njegovo neznanje, jer on zaista ništa nije znao o genetici*. Ali, neću biti tako ljubazan prema darvinizmu kao što sam bio sa Darwinom.

Vidimo različite zebe. Očigledno je da su to sve zebe. Postoji razlika u njihovim oblicima i formama. Da počnemo priču od početaka odakle nauka o poreklu počinje, pa do onoga gde je Darwin stigao. Očigledno, Bog nije stvarao i sve je došlo u postanje prirodnim procesima. Kako je život otpočeo? Zemlja je davno bila različita nego što je danas. Nije bilo kiseonika. Svaki naučnik je uveren da, ukoliko je na zemlji postojao *kiseonik*, život ne bi mogao da evoluirati jer bi oksidacija uništila bilo koji molekul iz kog bi nastao život. Postulirali su da su vulkanski gasovi bili ti koji su prvo stvorili atmosferu. Pretpostavili su da je bilo azota, metana i vodonika. Sad imate gasovnu smesu, a Stenli Miler je, upravo, napravio takvu smesu. Zatim imitirate uslove oluje i tamo na dnu možete

ekstrahovati organske molekule. Pretpostavili su da je u okeanu postojala supa organskih molekula i da su se one tako mešale međusobno i tako su formirale prvi živi organizam. Simpatična teorija sa još boljim eksperimentalnim potvrdama! Ali, postoji mali problem. Ako kroz ovu smesu prolazi iskra onda zaista dobijate organske molekule. Ali, bolje bi bilo da ih *izvedete iz te sredine* dok sledeća munja ili iskra ne udari. Dakle, morate da ih uhvatite. Ako ih ostavite u prethodnoj smesi, oni će biti unušteni. A šta bi bilo ono što bi ih izvuklo na primordijalnu Zemlju? Supa podrazumeva da je sve u vodi. Sastav stare primitivne atmosfere bio je: vodonik, amonijak, ugljen dioksid, metan, azot i voda. Smatralo se da ovi gasovi potiču iz vulkana (koji inače nisu baš kao gasovi iz vulkana), ali rekoše oni, hajde da kažemo da je približno to bilo to. Zapravo, vulkanski gasovi su oksidišući gasovi. Ali, svi naučnici se slažu da, u *današnjoj atmosferi uz prisustvo kiseonika, nastanak života bi bio nemoguć* . Zato svi *započinju sa onom drugom atmosferom* . Postoji jedan mali problem. Treba vam *voda* . *Ako imate vodu, a nema kiseonika, onda ne postoji ni ozonski sloj jer nema kiseonika!* Stoga će *kosmički zraci* prodirati pravo na zemlju i razdvajće vodu na *vodonik i kiseonik* . Ako imate vodu mora da je prisutan i *kiseonik* , tako da je sve ovo praktično nemoguće. Ako je bilo vode, moralo je uvek biti i kiseonika. Čak i danas imamo oblak vodonika koji se kilometrima od Zemlje prostire u svemir koji dolazi od fotolize vode. Ali, da budemo još uvek ljubazni. Pretpostavimo da se ovo(!) dogodilo.

Sledeće, da biste imali život morate imati i *aminokiseline* . A da bi postojale aminokiseline mora da postoji amonijak u atmosferi jer je aminokiselinama potreban *azot* . Međutim, život može da koristi *samo alfa-aminokiseline* , a aminokiseline koje nastaju slučajno imaju u sebi sve aminokiseline: alfa, beta, gama, delta. A samo jedna pogrešna orijentacija u molekulu i molekul ne može da održi svoju biološku funkciju. Zatim imate L - levo i D - desno orijentisane aminokiseline, a živi organizmi mogu da koriste *samo L aminokiseline* . *I kako iz te supe da selektujete samo one koje vam trebaju?* Da bi se formirale aminokiseline treba vam *kisela sredina* . A zatim, ako hoćete gradivne blokove *molekule DNK* , onda stvarno imate problem: treba da pokupite sav azot iz atmosfere i da ga promenite u *azot-cijanid* . Tek tako biste imali sve što vam je potrebno da se formiraju aminokiseline koje su potrebne da se formira DNK, a kao što smo videli, aminokiseline ne možemo dobiti. Zatim, trebaju vam *šećeri za formiranje DNK* . I on mora da se formira u primordijalnoj atmosferi. Ali,

ni to ne može da se uradi jer vam za to trebaju *bazni uslovi a to je suprotno od onoga što vam treba za aminokiseline* . A ne samo to, ako ima i najmanja količina amonijaka u atmosferi, šećeri ne nastaju. A čak i da nastanu u *visoko baznoj atmosferi* , onog trenutka kada nastanu moraju se razložiti. To znači da vam je, da bi vam se formirali gradivni blokovi za DNK potreban čitav niz različitih i suprotnih uslova od onih potrebnih za dobijanje aminokiselina; čitava stvar postaje nemoguća.

Ali da kažemo da se to dogodilo. Sad ovi gradivni blokovi treba da formiraju proteine i slične stvari, a i nukleotidi moraju da se povežu da bi formirali RNK, a moraju biti i upotrebljivi. A sve ovo treba da se dešava *nasumično* (!). Koja je verovatnoća da se formira prvi molekul koji može da se upotrebi u biološkim sistemima? Čak i ako imamo u vidu da je bilo nemoguće da se sami formiraju, recimo da ih imamo. Ljudi su u međuvremenu izračunali da je verovatnoća 10^{-157} . A to i nije baš neka verovatnoća. Da vam to malo približim: fizika uči da je broj *svih čestica u celom svemiru* (ne samo atoma već i protona, neutrona, elektrona, kvarkova u celom poznatom svemiru) toliko veliki da vas zaboli glava, on je 10^{80} (!).

Koja je verovatnoća da, ukoliko podmetnete bombu pod gomilu balvana i bomba eksplodira, da drva padnu tako da imate kuću u kojoj sve funkcioniše kako treba? Verovatnoća je negde 10 . Ali kad govorimo o verovatnoći jedan prema deset na sto pedeset sedmi, onda ne ⁻⁸⁰ govorimo o *BUM!!* formiranju kuće, već ta verovatnoća je tako mala kao da taj *BUM!!* stvori Njujork!! Ovo samo koliko da vam dam ideju koliko vere treba da poverujete u spontani nastanak života. Jedna od najkompleksnijih stvari jeste kako funkcioniše vaš genetski materijal.

I samo *jedan mali gen* zahteva da imate nukleotide poređane u *odgovarajućoj sekvenci* . Kod DNK, kod je tripletski kod. Tri baze kodiraju jednu aminokiselinu. Tako da, ukoliko želim 100 aminokiselina poređanih u odgovarajućoj sekvenci u proteinu, onda mi treba 300 nukleotida u odgovarajućoj sekvenci. A to je za *jednostavan* protein. Postoje daleko komplikovaniji proteina. A verovatnoća da se to slučajno dogodi je 10^{-127}

. Verovatnoća da se nešto tako dogodi je jedan na minus milion, milion, milion, milion... broja čestica u univerzumu. To je neverovatan broj! Moram da vas naučim dve reči: jedna je genotip, druga je fenotip. Genotip su svi geni koji su prisutni u oplodenoj jajnoj ćeliji. Fenotip je rezultat tih gena, dakle, ono što dobijamo, jedinku kakvu je vidite. Kad pogledate u

jednog čoveka, šta vidimo, genotip ili fenotip? *Vidimo fenotip. Genotip ne vidimo, ali on je tu* . Ali, postoji evolucionni zakon koji kaže da prirodna selekcija može da deluje samo na nivou fenotipa, a ne na nivou genotipa. To znači da ono što se dešava na nivou genotipa dešava se po principu slučajnosti mutacijama.

Evo jedan primer. dva čoveka šetaju nacionalnim parkom gde ima divljači. Jedan je mali debeli a drugi je visok i zgodan. I iz grma istrčava lav. Koji je verovatnije da će postati lavov obrok? Mali debeli. Ovom pričom želim da vam kažem da, ako šetate nacionalnim parkom gde ima divljači uvek povedite sa sobom nekog manjeg i debljeg. Zapravo, tu imate fenotip onoga ko ima kratke noge i zaokrugljeno telo i fenotip onog drugog koji je bio brži jer je bio dunogog. (Lav inače ne razmišlja o fenotipu, već o hrani.) Dakle, shvatate šta hoću da vam kažem. Ovaj zakon kaže da prirodna selekcija uvek deluje na nivou fenotipa, nikad na nivou genotipa. Dakle, imate vaše gene, to je vaš genotip, a oni geni koji su se ekspimirali formirali su vaš fenotip. Taj manifestovani fenotip je ono što je podložno delovanju prirodne selekcije.

Da ovo prenesemo u praksu. Imam knjigu sa uputstvima kako da napravim avion. Po tim informacijama mogu da konstruišem avion. Kako znam koliko dobro ovaj avion leti? Moram da ga prvo napravim, onda imam test pilota koji će sesti da ga isproba. Treba prilično platiti ovom test-pilotu jer ne znate da li će avion dobro da leti. Ova knjiga sa uputstvima je isto što i naš *genotip* . A kako avion leti, znaću ako načinim ovaj *fenotip* . Prirodna selekcija kaže: «Ili ću zadržati ovaj napravljen tip ili ću ga odstraniti jer nije više funkcionalan».

Imam pitanje za vas: Ko je napisao knjigu sa uputstvima? To je morao biti neko inteligentan. Kod darvinizma, ko je napisao knjigu DNK? Imamo genotip, ko ga je napisao? *Slučaj* ga je napisao. Super, knjiga sa uputstvima je slučajno nastala! Verovatnoća za to je neverovatna, ali slučaj je to *ipak* izveo. Dakle, knjiga je tu, ona postoji. I ona mi kaže kako da izgradim ovaj avion. Divno! Napokon mogu da imam avion! Dakle, uzmem knjigu, sednem na stolicu i čekam da se avion pojavi. Pa, čekajte, imam knjigu sa svim informacijama kako da nastane avion. I koliko dugo ću čekati? *Zauvek!* Nije dovoljno imati knjigu. Znae, ovi geni mora da se ekspimiraju. Ta ekspresija gena je neverovatno komplikovana, zapravo treba da slažete delove DNK koji su razdvojeni. I onda imam jedan

prepisivač koji prepisuje informaciju s DNK na takozvanu informacionu RNK. Onda uzimam tu RNK i stavljam je u mašinu koja se zove ribozom, i imam tu puno enzima koji onda grade moj avion. Da vas pitam, kako je nastao ovaj sistem za prevođenje genetičke informacije iz DNK? *Prirodna selekcija tu ne može da pomogne. Prirodna selekcija može samo da mi kaže da molj avion leti, upotrebljiv je, ili ne leti. Dok nemam avion, zaboravite delovanje prirodne selekcije.* Ko je izgradio fabriku koja tako precizno funkcioniše? Slučaj?

Da budem dovoljno slobodan da iznesem još jednu mogućnost: dizajn, smislenom stvaranju. Možete da birate između verovanja: *BUM!!* eksplozija i evo 15 Njujorka izgrađenih u eksploziji sa svim pokretnim stepenicama koje funkcionišu u zgradama, i verovanja u inteligentno stvaranje. Šta ako imam dizajnera i želim da napravim neke promene u DNK, ili imam slučaj da hoću da promenim DNK, to ću onda morati da nazovem mutacijama. [On nema ništa zajedničko sa mutacijama, on je tu samo da bude sladak; *predavač govori o mladuncu polarnog medveda na slajdu*]. I mogu da prođem sa vama kroz tačkaste mutacije i sve druge vrste mutacija, a budući da radimo sa tripletnim kodovima, a enzim uvek čita DNK u specifičnom smeru, mogu mutacijom da dodam nukleotid ili mogu neki da izbrišem, a kada to uracim cela rečenica se menja. Tako da ukoliko dodam jedan nukleotid na jedno mesto, umesto GGC, sledeći bi bio AGG. I svi sledeći bi, shodno tome, bili promenjeni. To je slučajna mutacija. Ona može da se dogodi. Da pojednostavimo: evo jednog tripletskog koda: The cat and the hat. Ovo je rečenica koja se sastoji od dve reči sa po tri slova: CAT AND HAT (MAČKA I ŠEŠIR). Ukoliko se desi mutacija i ukloni se C, onda bi moja rečenica umesto CATANDHAT bila ATANDHAT. Besmislica! Stoga, mutacije su štetne. Pravljenje izmena u DNK nije tako dobra ideja.

Da vidimo šta nam nauka kaže kako smo postali. Prvo su se formirali *jednoćelijski organizmi* , ali ja se ne sastojim od jedne, već od hiljadama vrsti različitih ćelija. Hekel kaže: «Imam ja odgovor. Imali ste jednu ćeliju i onda su nekim slučajem nakon ćelijske deobe, te ćelije ostale zajedno. Onda se stvorila cela lopta ćelija, i onda budući da je ona sve više rasla, došlo je do uvlačenja i to je dovelo do spajanja ta dva sloja koji su prethodno bili lopta i to je osnova vas i mene. Mi izgledamo tako». Jedno udubljenje je ovde, a drugi otvor ću prepustiti vama da zamislite gde je. Zatim je zaključio da svi embrioni različitih vrsta životinja prilično liče i prolaze

kroz iste stadijume. Naravno, *namerno je varao i crteže embrionalnih stadijuma je malo modifikovao da bi odgovarali njegovoj teoriji* .

Hajde da zanemarimo da je varao i da razmotrimo *kako smo postali višećelijski* . Hajde da uvedemo genetiku. Ako uzmemo za primer jednu ćeliju, ukoliko ona mutira, možemo imati nešto različitu ćeliju. To je moguće, ali to nije ono što želimo. Počinjem sa jednom ćelijom, i to sa informacijom za tu jednu ćeliju, a sad hoću da postanem višećelijski.

Hajde da govorimo o dve ćelije: uzmimo primer ćelije mišića i nervne ćelije. Od one prve DNK koju smo imali za jednu ćeliju, dva različita seta informacija moramo da dobijemo za dve različite ćelije. Šta nam to kaže? Imamo ćeliju mišića. Da pojednostavimo da je za njeno kodiranje potreban jedan gen, iako je to mnogo komplikovnije. Imamo gen koji kaže: «Ti si mišićna ćelija». Zatim će morati da postoji gen koji će reći: «Ti si nervna ćelija». Da li je prva ćelija imala oba gena ili je bilo dovoljno da ima jedan isti komplet podataka? Imala je jedan set podataka. A odakle nam ovaj drugi? To je gen. Verovatnoća da on sam postane je 10^{-127} Pre ga nije bilo, a sada mora da nastane, tu je. Odakle potiče? Slučaj ili dizajn? Možete da verujete da je u pitanju slučaj, nemam ništa protiv. Ali, vi onda verujete u onaj *BUM!!* i u čudo nastanka 15 Njujorka! To je ono u šta verujete, ali to nije dovoljno (trebaće vam još vere).

Ako imam svetla na dve strane ove sale, i želim da isključim jedno, a ne drugo, koliko prekidača moram da imam? Najmanje dva, tako da mogu svako svetlo pojedinačno da isključim i uključim. U mom mozgu imam nervne ćelije, a u ruci mišićne ćelije. One imaju identičnu DNK. Ali, u mom mozgu svi geni koji govore o formiranju mišićne ćelije su *isključeni* . A *uključeni* su svi geni za formiranje nervne ćelije. Prva ćelija od koje smo svi nastali bila je samo jedna, tako da joj nije trebao prekidač. Dakle, da bi ovo funkcionisalo, trebaju nam prekidači. Tačnije, *dva* da svakoj kažu: «Ti si uključen, ti si isključen»! A odakle potiče prekidač? Setite se, to je genotip i on nikada nije podložan prirodnoj selekciji. Pa, odakle onda potiče? Slučaj ili inteligentno stvaranje? Eksplozija kuće ili ...? To je ono u šta morate verovati!

Dobro, kako onda kad imam prekidače uključujem ili isključujem gene? Moram imati još ceo set dodatnih sredstava koji bi uključivali i isključivali prekidače. Čak ako imam dva prekidača na zidovinu, a nema nikoga da ih pali i gasi, oni su totalno beskorisni. Prema tome, odkud potiče ovaj

najkomplicovaniji sistem poznat nauci? Mnogo, mnogo komplikovaniji nego bilo šta što je čovek stvorio i izgradio kao što su rakete, čeladžeri? Ako verujete u evoluciju, morate verovati da je sve to nastalo slučajno.

Ali, to još uvek nije dovoljno. Šta da radim ako imam nervnu i mišićnu ćeliju koja je svaka na svom mestu? Kakva mi je korist od njih pojedinačno? Moraju komunicirati međusobno. Nervna ćelija mora reći mišićnoj: «Hajde, sada svi se aktivirajte!» Dakle, šta mi treba? Trebaju mi strukturni geni koji će reći: «Ti ćeš izgledati ovako, a ti ovako», trebaju mi geni promoteri koji će govoriti genima: «Ti si uključen, ti si isključen», trebaju mi geni koji kontrolišu fiziologiju i koji rade potpuno različito, trebaju mi geni koji će kontrolisati embrionalni razvoj da bi sve išlo na vreme kada mu je vreme. Hekel je, jednostavno, povezo dva ćelije kada je zamišljao kako nastaju višćelijski organizmi i to je sve. On, zapravo, nije imao pojma šta radi! Sad svi ovi dodatni geni treba da uđu u funkciju. Genotipi su po njemu: BUM!! – kuća; BUM!! – kuća, BUM!! – kuća, BUM!! – kuća, itd. Za ovo vam stvarno treba *neverovatna vera* !

Ali, recimo da su i oni došli u postanje i sad imamo sve avione, ili prvi organizmi su tu. *Super, sad prirodna selekcija, napokon, može da počne da deluje* . Dakle, ukoliko hoću da izvršim selekciju, to znači da moram da imam najmanje koliko nečega da bih morao da izaberem? *Dakle, dva vam treba* . Sad trebate da udvostručite razmišljanje. *Prirodna selekcije ne može ništa da stvori. Onda može samo da izabere između dva već postojeća entiteta* . Ona samo može da kaže koji od dva aviona bolje leti. I ako prirodna selekcija odluči da jedan bolje leti, onda kažemo da taj ima selektivnu prednost, a drugi i ne leti baš tako dobro i, po darvinizmu, šta će se desiti onom prvom? Biva istrebljen. Tako radi prirodna selekcija. Ali, razmislite o tome! Da prirodna selekcija počne da deluje potrebno je da imate bar dva entiteta. Nakon delovanja prirodne selekcije koliko je ostalo? Jedan (!!). Imam pitanje za vas: ako ste počeli sa dva i ostao vam je jedan, imate li više ili manje od početnog? Manje. I kako onda kroz prirodnu selekciju da dobijam sve veći i veći broj varijeteta i sve više i više različitih životinja ako je sve što prirodna selekcija može da uradi to da smanjuje broj? Zaista ne znam kako da dobijam sve više i više od mehanizma koji stalno smanjuje broj.

Nauka je našla odgovor na to. Uzmimo klasični primer *moljca* . Tamna varijanta iste vrste ima selektivnu «nazadnost» u odnosu na onog koji je

beo. Ovo je bilo na svetloj pozadini, a na tamnoj pozadini je suprotno, crni ima selektivnu prednost. Ako pogledamo biljke, vidimo da se smanjio broj oblika listova tokom vremena. Dakle, prirodna selekcija je ostavljala sve manje i manje proizvoda. *Odakle onda sva varijabilnost koju imamo?* Svaki gen morao je nastati ili slučajno ili inteligentnim dizajnom. Mora postojati ogromna varijabilnost koja je već ugrađena. Na primer kod pasa možemo dobiti sve moguće varijante od najmanjih do najvećih. A sve je to bilo u onom primarnom divljem tipu kod vuka. Sve te boje, svi oblici ušiju, svi geni i sve varijante bile su već urođene u primarnom divljem tipu, u vuku. I sve to je moralo da bude u vuku slučajno ili po inteligentnom dizajnu. Uzmimo primer afričke pudlice. Njena dlaka je kao kosa kod Afrikanaca. Ako pogledate avganistanskog hrta, imaćete kosu Švedana. Ako pogledate puževe, svi su bili klasifikovani kao različite vrste, a danas spadaju u jednu vrstu jer znamo da postoji varijabilnost gena unutar jedne vrste. Ovi leptiri imaju drugačije oblike, različito izgledaju u različitim sezonama. *Koliko varijeteta ima u jednom tipu divljeg goluba?* Selekcijom su dobili ogromne i male golube i sve druge golubove između odoperskih do šetača po snegu. I u divljem tipu goluba svi ti geni morali su već biti ugrađeni slučajno ili inteligentnim dizajnom. Prirodna selekcija nije mogla da načini te gene. I sve ove varijante kod buba.

A šta da kažemo o zanimljivoj životinji kuahi. Ona je jedna od tipa zebre. Ta vrsta je izumrla. Ali imaju jednu kožu ove životinje u muzeju u Kejptaunu. Kada su je analizirali otkrili su da postoji krvni sud na leđima sa crvenim krvim zrcima. Onda su je poslali u Sjedinjene Države da bi izvršili analizu DNK i na njihovo veliko iznenađenje DNK je bila identična onim običnim i danas živućim zebrama. To znači da ova životinja i nije izumrla. Sad imaju program selekcioniranja i uzgajanja tako da se ponovo dobije kuaha kakva je nekad bila od živih zebri. Postoje dve bubamare za koje su smatrali u prošlosti da su u pitanju dve različite vrste dok nisu zaključili da se različiti geni aktiviraju zimi, a različiti u proleće. Miševi mogu da budu beli ili crni u zavisnosti od toga na kojoj podlozi žive. Dakle, imaju dva seta gena za boju krzna. Isto važi i za začeve i za guštere. *Da li su svi ti geni ugrađeni slučajno ili inteligentnim dizajnom?*

Nauka danas kaže da nam je potrebno više varijabilnosti da bi ovo moglo da funkcioniše tako da su ove modifikacije u genu morale da nastanu slučajno. A nauka kaže, da bi se povećala varijabilnost, to se čini oplodnjom. Mešanjem gena mužjaka i ženke nauka dobija dobija veću

varijabilnost. Imam pitanje za vas: Ova varijabilnost će postojati samo kad se pomešaju geni mužjaka i ženke. Dobićemo veću varijabilnost kod potomaka polnim parenjem nego kod ameba koje se razmnožavaju ćelijskom deobom. Razmislite o ovome! Deca potomci moraju biti prvo rođeni pre nego što prirodna selekcija može da koristi onu veću varijabilnost. Odakle su onda došli u postojanje muško i žensko jer nema povećanja varijabilnosti ukoliko ne dođe do parenja i proizvodnje nastanka potomaka? Odakle je to sada postalo? Imate samo dva izbora. Slučaj ili dizajn? Ženski rod je nastao slučajno! Zaista vam treba mnogo vere da prihvatite ovako nešto. Uzgred da vam kažem, Biblija kaže da je Eva nastala od Adama. Zar ne bi bilo logičnije da je Adam proizašao od Eve? Jeste, ali genetski, Adam nikad nije mogao da postane od Eve. Ja imam sve gene koji su potrebni da bi postao muško, i imam sve gene koji su potrebni da se postane žena. Ali, dame, vi nikad ne biste mogle da postanete muško jer nemate Y hromozom. Ne kažem da ste inferiorne, ali ne možete da budete muško. Naši geni se nalaze u hromozomima i imam ih 46. Po jedan od tate, po jedan od mame; po jedan od tate, po jedan od mame. Kad se dešava mejoza, oni se mogu razdvajati nezavisno. Koliko varijabilnosti to može da stvori? Imamo 23 para hromozoma i oni su nezavisni. To je $2 \times 2^{23} \times 2$. To je 80^{23} triliona različitih potomaka! To je priličan broj potomaka! To još nije ništa jer tokom mejoze kada se hromozom razdvaja, gledajte šta se dešava, oni razmenjuju informacije. Plavi je od oca, a drugi deo hromozoma je od oca i majke, pa onda mama-tata, tata. To tako precizno funkcioniše hiljadama puta u ćelijskim deobama i to je najkomplikovaniji precizni mehanizam poznat nauci. To je fantastičan mehanizam! Postoje enzimi koji raspliću molekul DNK. I budući da je on heliksoidnog oblika mogao bi da se veže u čvor. Ako mi date kanap koji se sastoji od dve upletene žice i date mi dva kraja da držim, i osoba preko puta drži dva kraja od istoga, hajde sad da ih razdvojimo, šta se dešava u sredini? Još više postaje kao spirala i vi sad imate *enzim* koji te delove DNK koji se razdvajaju *preseca, drži oba i razmotava ih*. Zatim posedujemo *enzim koji čita sekvencu* i onda seče tačno gde treba i to isto radi i sa drugim krajem. I onda ako samo jedan presečete malo dalje nego što je trebalo, dobijate ceo onaj poremećen okvir čitanja, i rečenica gubi smisao. *Ni jedna greška u ovom mehanizmu nije dozvoljena ili biste se rodili kao kupus!* I sad, zamislite da ovaj toliko kompleksan mehanizam da nauku prosto boli glava od toga da razume, kako to nastaje? To je genotip. Slučaj ili dizajn? Zaista

ste prvak u veri ukoliko još uvek možete da ostanete na stazama darvinizma. I ne smo to, koliko se sad varijabilnost povećava? Koliko sada različitih potomaka mogu da imam? Pogledajte se među sobom, ima li istih ljudi? *Postoji beskrajna varijabilnost* . Darwin nije znao ništa o ovome.

Pogledajte jednu ribicu. To je čovečija ribica. Nema oči i živi u pećini. To je nova vrsta? Da li je? Ako stavite bubašvabe u mračne pećine, posle četiri ili pet generacija potomci više neće imati očiju. Sve su to nove vrste? Da li je ovo darvinizam, pošto imamo mutaciju? Ne! Ono što se desilo jeste da se gen za oči, koji, sećate se, ima *prekidač* , nakon što je nestao stimulus – svetlo, *isključio* . Siguran sam da još uvek postoji gen za očiju kod ove vrste i to nije nova vrsta, to je samo varijetet neke već postojeće. *Jednostavno se gen isključio* . Postoje ptice koje ne lete i koje žive na ostrvima. Vrlo brzo ptice na ostrvima izgube krila. Da li je to evolucija? Ne, u pitanju je isključivanje gena za razvijanje krila.

Neke vrste mogu međusobno da se ukrštaju. Kod sisara takvi potomci uglavnom ne mogu da daju novo potomstvo. Ali to nije slučaj kod riba, biljaka ili insekata. Imamo primer himere – mešavine konja i zebre; zatim mešavine leoparda i jaguara; lava i tigra – zovu ga ligar; između kita i delfina – zovu ga kelfin; zebre i magarca – zagarac; a imamo primer hemere. Ne mogu da nateraju ovcu i kozu da se ukrste, tako da uzmu embrione na stadijumu četiri ćelije koze i ovce, razdvoje ove embrione i stvore novi mešajući dve vrste ćelija i dobijate životinju koja je delimično ovca i deo koza. Uvek se našalim na ovu temu i kažem da ne bih voleo da budem ova životinja kada Isus dođe ponovo jer Isus kaže u jevanđelju da će razdvojiti ovce od koza.

Naši geni su svi na hromozomima. Neki hromozomi su duži, neki su kraći. Može se desiti da se dva hromozoma sjedine i onda postanu jedan veliki hromozom. Da li ovde dobijate nove genetičke informacije? Ne, to je samo drugačije raspoređivanje već postojećih informacija. Takvu fuziju ima i najveća antilopa na svetu. Pogledajte njene pruge i oblik rogova. Kudu antilope imaju iste šare a imaju drugačije rogove. A vidimo i njihove potomake, i mužjak bi imao iste rogove. Ovo je nijjala antilopa; ženka ima pruge, a mužjak nema. Znači, mužjak i ženka toliko izgledaju različito da izgleda kao da su u pitanju različite vrste. Ako pogledamo bongo antilopu vidimo da ona ima šare i sličnu vrstu rogova, a druga vrsta mala antilopa ima iste šare i iste rogove. Sve su različite vrste. Šta ako vam kažem da su

one jedna veća vrsta? Pogledajte vuka: on ima 76 ili 78 hromozoma. To je divlji vuk. A sad imamo sve pripadnike porodice kanide a broj njihovih hromozoma varira od 38-78. Ako imaju samo 38 hromozoma, onda su to vrlo dugi hromozomi. Ako imaju 78, to su kraći hromozomi. Ako spojimo ove kratke zajedno, možemo reći da je to ista količina informacija. Imamo primer pasa za koje znamo da potiču od iste vrste. A imamo primer divljih pasa i vidimo da je varijabilnost skoro ista.

Imam pitanje za vas: Znajući ovo što sad znamo, koliko je pripadnika porodice kanide: vukova, pasa, lisica i ostalih bilo potrebno da uđu u Nojevu barku? Jedan par. Sva varijabilnost je već unutar njih da mogu da nastanu svi ostali. Slično je i sa miševima i oni imaju hromozomsku fuziju koja se zove robertsonova fuzija. Kućni miš *mus musculus* i drugi miš – poljski miš, razlikuju se samo u broju hromozoma, a mapa gena tih hromozoma je identiča. Koliko je glodara trebalo ući u Nojevu barku? Jedan par.

Da pogledamo još jednu zanimljivu pojavu koja se zove *transpozon*. To je gen koji može da se *iseče sa svog mesta i da se stavi na drugo mesto u hromozomu*. Opet je u pitanju *vrlo precizan mehanizam* jer ako presečete samo jedno slovo u rečenici, rečenica gubi smisao. Samo nakon jedne generacije vidimo da od malog nastaje gegantski miš. Odakle potiče taj mehanizam transpozona? To je genotip. Slučaj ili dizajn?

Da sumiramo: sva varijabilnost je već ugrađena u genetski pult. Da li je ona nastala slučajno ili inteligentnim dizajnom? Razmenjivanje reproduktivnog materijala, da li je on nastao reproduktivnim putem ili dizajnom? Ceo proces ćelijskog razdvajanja, da li je taj proces nastao slučajem ili dizajnom? DNK koja može da menja mesta, slučaj ili namerno stvaranje?

Neke životinje imaju nešto što nazivamo drastičnim rearanžmanima. Na primer golišavi pacov se razmnožava kao pčele – postoji jedna kraljica, i u teška vremena za miševе geni se drastično rearanžiraju i imamo ceo mogući spektar različitih potomaka.

Da se vratmo darvinovim zebicama. Koristićemo vrstu loksops. Pogledajmo tu divnu varijabilnost. Svi su različiti a Bog ih nije stvorio. Ili ima toliko mehanizama za stvaranje ove varijabilnosti da je nije teško objasniti? *Da je Darwin znao ovo o čemu smo govorili večeras, on bi se zapanjio*. Toliko mehanizama da se stvori varijabilnost, a ni jedan od njih

nije podložan prirodnoj selekciji! Kakva li je varovatnoća da nešto ovako kompleksno nastane slučajno?! Pao bi na kolena i rekao: «Bože, pa ti tako voliš raznovrsnost!» Možda bi pomislio na svoju ženu i rekao: «O, pa ti si stvorio moju ženu tako posebno drugačijom baš za mene?» Nisu li žene prelepe, a sve su različite. Jedna je crna a druga je bela. Mora da je bilo evolucije ili je to samo varijabilnost pa je gen za melanin aktivniji kod jedne a manje aktivan kodo druge? Tu nema evolucije! A šta da kažemo o deci? Deca vas moraju dirnuti! Adam je već u sebi imao sve gene potrebne da se formira sva ova varijabilnost koju danas imamo na planeti. Imao je alel za svaku boju očiju koja postoji. Mogu biti skoro siguran da jedan od prvog para morao je imati braon oči jer je braon boja dominantna, ali je morao imati i recesivne gene za recesiju zelenih, plavih i sivih očuju. Uvek kažem ljudima da ako imaju tamne oči njihova deca mogu imati bilo koju boju očiju. Ali, ako oboje imaju svetloplave oči, najverovatnije će i dete imati takvu boju očiju. Nauka je ispitivala voćnu mušicu i toliko ju je podvrgavala genetskim manipulacijama koje nikad evolucija ne bi bila u stanju da izvede. Voćne mušice su načinjene da budu sa crvenim očima, belim očima, bez očuju, dugačkih krila, kratkih krila, bezkrilne, s jednim grudnim delom, s dva grudna dela, ali to su i dalje ostajale voćne mušice.

Večeras bih želeo da počnete ovako da razmišljate: ako imam klavir, a tipke su geni, koliko melodija mogu da odsviram na mom pijanu? Beskrajn broj melodija. Ali, to će uvek biti klavirska muzika. A na gitari, koliko melodija mogu da odsviram? Takođe beskrajn broj. Ali, to će i dalje biti melodija izvedean na gitari. Ne smemo razmišljati o vrstama. Ono što je moralo ući u Nojevu barku moralo je biti na višoj kategoriji od vrste. Moralo je biti red, familija, čak i rod. Ne zaboravite Bog voli raznovrsnost! I šta večeras birate, slučaj ili dizajn? To je vaš slobodan izbor. Ali, setite se koliko vam vere treba da izaberete slučaj!

Pitanja i odgovori

(četvrtak)

1. Koliko je vremena potrebno da nastanu slojevi uglja u Evropi s obzirom da postoji samo jedan aktivan vulkan Etna i ako ih je bilo više, koliki je minimalin vremenski razmak između tih kataklizmi?

Odgovor: Sve naslage uglja dolaze kao posledica potopa. Znači, oni nemaju ništa zajedničko sa vulkanizmom. A u seriji Grand kanjona pokazao sam vam kako brzo mogu da nastanu slojevi. Isto tako brzo mogu da nastanu slojevi uglja. Mrki ugalj je uvek na vrhu, dok je crni u nižim slojevima. Crni ugalj se uglavnom sastoji od biljaka kao što su mahovine i cikasi, dok je mrki ugalj uglavnom od drveta. Potop je samo jedan ciklus katastrofa sa više katastrofičnih ciklusa u njemu.

2. Ako sve činjenice i svi fosili ukazuju na to da se sveopšti potop dogodio, zašto to naučnici ne prihvate i zašto se to ne objavi u javnosti?

Odgovor: Neke od tih činjenica su publikovane u renomiranim časopisima. Ali, to je napisano u naučnom žargonu tako da vi ne shvatite da autor zapravo govori o potopu. Jer, ako se samo usudite da tako nešto spomenete, onda vam neće prihvatiti i publikovati članak. Cela serija katastrofičnih događanja oko planine Sveta Helena sa onim drvetima koje smo pomenuli je publikovano u paleontološkom časopisu, a nemate boljeg evolucionističkog časopisa od tog. Taj članak je objavljen od strane jednog kreacioniste. A kad naučna javnost sazna da je on kreacionista, a saznaju tako što će ovaj držati predavanja, ići će tako daleko da vam pljunu u lice. I ja sam doživeo to iskustvo da su mi ljudi pljunuli u lice. To je emotivno pitanje. Ako prihvatite da je tako, morate prihvatiti i da je cela vaša životna filozofija i vaše učenje pogrešno. A onda gubite autoritet kod mnogo ljudi, a posebno kod svojih studenata. Ali iz ličnog iskustva mogu da vam kažem da naučnici podcenjuju studente. Nisu studenti tako negativni kao što mnogi misle.

3. Da li verujete u Boga? Zašto je česta postavka o vulkanu kao o katastrofi?

Odgovor: Da, verujem u Boga, a zašto, to je dugačka priča. Postoji nešto što je više od nauke što vas ubeđuje u Božje postojanje. A iskustveno proveravanje u ličnom životu je najbolji dokaz. A zašto su vulkani uvek u priči o katastrofama, to je zato što nam oni daju model za katastrofičke događaje.

4. Nije dovoljno razjašnjeno, šta je sa fosilnim ostacima čoveka? Pominjali ste fosile majmuna, a šta je sa fosilima ljudi?

Odgovor: Fosili pripadaju ili grupi ljudi ili majmunima. Svi australopitekusi koji su pronađeni su majmuni. A svi homenoidi koji su pronađeni su ljudi. Različiti su oblici lobanje, ali tu imamo jednu varijabilnost kao što je i danas nalazimo. Ali, nema veze između majmuna i čoveka koliko god želeli da je nađete.

5. Kako kreacionizam objašnjava veliki meteor od 180 m koji je udario kod Jukatana i napravio krater? Kakav je njegov uticaj bio na tadašnji živi svet?

Odgovor: Kao što sam juče objasnio, udarni krateri su površinski fenomen, i oni su na vrhu geološkog stuba. To znači da su se pojavili posle katastrofe. Ako su meteori bili deo istorije planete zemlje kao što bi kosmologija zahtevala sa svojim postulatima, a ako geološki stub i mnoštvo slojeva predstavljaju milione godina, i da su ti slojevi jednom zaista bili na površini zemlje, onda treba u njima i da se nalaze meteori kao što meteore nalazite svuda po površini. Ali ih ne nalazite u starijim slojevima. Čak i na milionima kvadratnih kolometara ugljenokopa koliko ih ima u svetu, i u nižim slojevima geološkog stuba imajući u vidu sve duboke kopove, nikad nije otkriven čak ni jedan meteor. Očigledno su meteori udarali posle katastrofe da bi se kontinenti razdvojili.

6. Smatra se da su neke vodene vrste posle potopa preživele i da ih danas ima u okeanima. Da li je to moguće?

Odgovor: Svi vodeni organizmi koje danas imamo preživeli su katastrofu. To je ono što vidite danas.

7. Nešto o čaju banču, o puževima za jelo i medu u ishrani.

Odgovor: Čaj mi zvuči OK. Čajevi koji se prave od celih biljaka su obično OK. Budući da je banča čaj pečen, ulja koja su bila u toj biljci imaju

tendenciju da se menjaju. A neki od njih mogu postati kancerogeni. Bolje je piti samo osušene biljke. Puževi nisu baš najbolja hrana koja postoji na svetu. Za mnoge ljude oni su visoko alergeni. Neurotransmiteri koje mekušci koriste su različiti od naših neurotransmitera i konzumirajući puževe možete imati različite alergijske reakcije po koži i reakcije nervnog sistema. Med, s druge strane, sastoji se od fruktoze, minerala i enzima. To je dobra hrana, ali u današnje vreme ima tendenciju da u sebi akumulira insekticide. Obratite pažnju na izvor meda.

8. Šta da rade vegeterijanci sa izuzetno niskim pritiskom? Bio je još niži kad sam bila mesojed. Fizički sam aktivna, a jutarnji pritisak padne na 80/70. Koristim mineralnu vodu i sok. Odgovor: 80/70 zvuči nisko u zavisnosti od vaših godina. Ne znam koliko ste stari. Kad meni izmere pritisak kad odem kod lekara kažu: «Hej, pa ti si mrtav čovek!» Ja ima 90/60 što je dosta nisko za moje godine. A ja sam zahvalan za to.

9. Da li je dobro koristiti kalcijum u tabletama? Da li organizam može da ga deponuje u kostima posle 40-te godine. Ili magnezijum treba uzimati sa kalcijumom?

Odgovor: Način da kalcijum unesete u svoje kosti jeste da imate zdrave osteoblaste. Fitoestrogeni stimulišu funkciju osteoblasta. Izbacite svoje mleko i počnite da koristite sojino mleko i koristite zeleno povrće – spanać, kupuse. A ako želite dodatke u ishrani, dobra tableta kalcijuma ili magnezijuma nije toliko loša. Ali, bez onog prvog, ovo drugo vam neće pomoći.

10. Kakve direktne ili indirektne veze ima kravlje mleko sa infekcijom uha kod bebe?

Odgovor: Kravlje mleko je direktno povezano sa bronhijalnim infekcijama i infekcijama uвета kod beba. Prvo, zato što je alergenično, drugo, zato što izaziva lučenje sluzi u organizmu. To je povezano i sa sinuzitisom. Mleko je najgora hrana koju možete da izabereta kada je u pitanju sinuzitis. Govorim iz ličnog iskustva jer sam imao jedan od najgorih sinuzitisa koji možete da zamislite. Najmanje 6,7 pa i do 10 puta godišnje patio bih od sinuzitisa. Toliko je bilo loše da nisam mogao da gledam na oči. Od kako sam izbacio mleko iz ishrane, 15 godina nisam imao sinuzitis.

11. Veza između mleka, virusa leukemije i multipleskleroze.

Odgovor: Već sam vam rekao da sve države čije stanovništvo koristi veliku količinu mleka imaju visok nivo leukemije. Postoji velika mogućnost da kravljji virus leukemije može isti virus izazvati i kod čoveka. A multipleskleroza, pacijenti koji boluju od ove bolesti imaju antigene na virus kravljje leukemije, što znači da sadrže isti u svom organizmu.

12. Po starom srpskom kalendaru sada je negde 7832. godina. Koji je to događaj ostavio takav istorijski trag da je taj događaj označio nultu godinu?

Odgovor: Postoje razni metodi dariranja koristeći, recimo, biblijske spise, istorijske podatke. Različiti narodi dolazili su sa različitom dužinom trajanja istorije. Čuveni episkop Ušer došao je do 6.000 godina starosti zemlje od stvaranja. Jevreji imaju sličnu cifru, malo je niža, istočne religije idu do nekih 8.000 godina starosti zemlje. A kada sam bio dete, onda su faraone datirali da su živeli negde 5.000 godina pre nove ere. Zanimljivo je, što se više podataka sakupljalo, hronologije su postajale kraće. Zaključili su da su mnogi faraoni koje su oni stavljali u niz onih koji su živeli, zapravo vladali u isto vreme u različitim provincijama, npr. otac, sin ili braća. Egipatska hronologija se smanjila na negde oko 3.000 godina pre Hrista. Arheolozi se danas ne usuđuju da stave čak ni 3.000 godina pre nove ere, stavljaju manje-više 3.000 godina. A sigurni su za samo 2.500 godina pre nove ere. Čini se da što više znamo, kraći je vremenski period koji dajemo istoriji.

13. Kome su bili potrebni dinosaurusi i ostale nakaze? Zar su oni izašli iz Božjih ruku? Odgovor: Zašto verujete da su dinosaurusi nakaze? Jeste li videli nekad guštera? Dinosaurusi su samo veliki gušteri. Jeste li videli malo veće guštere kao one koji se nalaze na Galapagoskim ostrvima? Imaju divno obojene kragne. Za svakog ima po nešto: neko voli guštere, neko voli ptice, neko mačke. Ne mogu da dočekam da jašem na brontosaurusu. Stvarno hoću da jednog dana na nebu vidim da li je tiranosaurusureksusu smrdelo iz usta. Jeste li videli kako su ih ljudi rekonstruisali ružnima? Možete ih rekonstruisati i prelepima ako želite. Isto je i sa dinosaurusima.

14. Možete li mi reći nešto više o sazvežđu Orion po kome su i piramide građene?

Odgovor: Ne smete mešati nauku astronomiju i astrologiju. U nekom smislu, obe su povezane. Piramide su građene po vrlo preciznim astronomskim podacima, ali je to mistifikovano i povezano sa astrološkim podacima jer su razne zvezde postajala božanstva, tako da je Sirijus postalo

Pseća zvezda, što je simbol boga Ozirisa. Piramide jesu građene prema zvezdanim podacima, prema putanjima zvezda. Ako povežete Meku sa piramidama, sa Rimom, sa Parizom i sa Stounhendžom, imate jednu pravu liniju. Stari hramovi su građeni duž takvih linija.

15. Mesožderi imaju kratka creva, zar ne? Da li čovek ima kratka ili dugačka creva? Odgovor: Dužina creva mesoždera je šest dužina njihovog trupa. Životinje koje se pretežno hrane voćem ili žitaicama imaju creva 15 dužina svog trupa. Preživari, kao krava, imaju creva dugačka 22 dužine trupa. A kad pogledamo ljudska creva, prosečna dužina je 15 dužina trupa. To nas stavlja u kategoriju onih koji se hrane žitaricama, povrćem i semenjem.

Arheologija: lopatica otkopava istinu

Do sada smo razmatrali poreklo vrsta. Videli smo da postoji prilična sličnost između onoga što knjiga 1. Mojsijeve ili Postanje iz Biblije kaže i onog što naučne činjenice podupiru kao verovatno.

Danas se Biblija smatra knjigom zanimljivih priča i mitologije. Zanimljivo je da je Biblija preživela više kritika od bilo koje druge knjige na svetu. Bilo je mnogo više pokušaja da se ona ukloni sa lica zemlje nego što je to bilo sa ijednom drugom knjigom na svetu. Ali, izgleda da je ona vrlo stabilna i uvek se iznova pojavljuje. Iako je bilo mnogo pokušaja da se ona diskredituje na naučnoj i istorijskoj osnovi, zanimljivo je da je mnogo godina, tačnije i hiljadama godina Biblija bila jedini dokument koji je spominjao izvesne narode i istorijske događaje. Ovi narodi i događaji nestali su pod prašinom vremena, a to je ovoj školi tzv. *visoke kritike* dalo priliku da diskredituje ono što je Biblija tvrdila. Posebno je nemačka kritika poslednjih vekova bila zaista bespoštedna u svojim kritikovanjima Biblije. Čak i časopis «Time» obrađuje ovu temu pitajući se da li je Biblija činjenica ili fiksija. Naučna arheologija je stara nešto preko sto godina, tako da se ceo tok ljudske istorije tek sada iskopava.

Biblija stoji na policima mnogih domova. Ima je u mnogim knjižarama i policama sa knjigama. Izgleda da je svako poseduje, a vrlo mali broj čita šta je napisano u njoj. Neki su je mrzeli, a posebno omražena bila je hrišćanska religija. Volter je tvrdio da je umoran slušajući kako su Dvanaestorica uspostavili hrišćansku religiju i rekao je da će dokazati da je jedan čovek dovoljan da zbaciti tu religiju. Zanimljivo je da je baš u toj sobi gde su ove reči izgovorene, danas jedno od najvećih skladišta Biblije.

Biblija tvrdi neke stvari koje ni jedna druga knjiga ne tvrdi . Biblija postavlja neke izazove koje ni jedna druga knjiga ne postavlja pred nas. U 2. Poslanici apostola Petra 1:15 kaže se da je Biblija knjiga proročanstva i da bi bilo dobro za nas da proučavamo proročanstva. Dakle, ona za sebe tvrdi da je istorijska, proročka i da je knjiga koja govori o spasenju. To su tri velike tvrdnje. U Knjizi proroka Isaije 42:9 imamo jednu zapanjujuću izjavu kad su u pitanju proročanstva. Bog kaže da nam on govori unapred, pa kad vidimo da se to uistinu zbiva, prepoznaćemo da je to to. Pre nego što

se dogodi, obavestiće nas o tome. *I po tome, videćemo da li nam govori istinu ili laže*. Biblija nam tvrdi da je ona knjiga proročanstva i da je dobro da je proučavamo i daje nam izazov: «Ja vam kažem unapred, a vi vidite šta će se desiti i da li je tako». U Knjizi proroka Isaije 46:9.10 ide čak i dalje i kaže: «Iz početka javljam kraj i ono što još nije bilo». Drugim rečima, Bog kaže da nam ne govori samo ono što je bilo u početku, već kaže šta će se dogoditi sve do samog kraja.

Da li znate koliko ljudi čezne da sazna šta će se desiti u budućnosti? Koliko ljudi gleda u šoljicu da bi saznali budućnost? Koliko njih je spremno da da čitavo bogatstvo da čuju proročanstva o svojoj budućnosti? A evo knjige koja tvrdi da će nam reći, a mi ćemo onda moći da proverimo da li će se to ispuniti. *Ovo je najjeftiniji izvor informacija o onome šta će se desiti u budućnosti*. U Jevanđelju po Jovanu kaže da se sve o istoriji i o budućnosti, zapravo, okreće oko jedne osobe. Na neki način, svi su povezani sa tom osobom. A u Jevanđelju po Luci Isus kaže da se sve što je napisano u Mojsijevim knjigama, Prorocima i Psalmima odnosi na njega. Evo ovih zapanjujućih izjava. Istorijske informacije, informacije o postanju, proročke informacije i informacije o Mesiji. Svakako bi bilo lako proveriti da li je to činjenica ili fikcija. Pa, zašto je onda to tako teško? Svakako je moguće pogledati neka proročanstva i videti da li su bila istinita ili pogrešna. Svakako da možemo da razmotrimo istoriju i vidmo da li je to zaista bilo tako ili su u pitanju bile laži, posebno zato što je Biblija jedini dokument koji je o nekim događajima nešto zapisao.

Večeras želim da vas povedem na malo putovanje između dva parametra. Posmatrali smo poreklo, postanje. Hajde da razmotrimo neke zapanjujuće istorijske činjenice, činjenice koje su dugo smatrane mitom ili su bile poricane, a onda ćemo razmotriti proročanstva i videćemo neka ranija proročanstva i da li su se ona ispunila ili ne. To može da nam stvori osnovu da razmotrimo neka proročanstva o budućnosti koja još uvek stoje pred nas. Neki od najvažnijih istorijskih zapisa potiču iz Egipta. Vidimo čuvenu stepenastu piramidu u Sahari. To je piramida fazarona Sosera iz treće dinastije. U pitanju je 2750 god. pre n. ere. Jedna od priča za koju se smatra da je mitska je priča o Josifu. Biblija kaže da je sve u njegovim rukama napredovalo. A evo priče kako je on prošao sa faraonom. On je faraonu obrazložio san koji je sam faraon sanjao. 1 Knjiga Mojsijeva 41. poglavlje zapisuje ovaj događaj. Ako ste čitali ili se sećate, faraon je sanjao sedam debelih i sedam mršavih krava, a zatim sedam debelih i sedam šturih

klipova kukuruza. Biblija nas izveštava da je tada Josif protumačio faraonu da će tada nastupiti sedam plodnih, a zatim sedam gladnih godina. To je stvorilo temelje da se deca Izrailja mogu doseliti u Egipat. «To je simpatičan mit!», rekli bi ljudi. A zatim su pronašli istorijski dokaz u jednoj od utoka Nila koja izgleda da podržava ovu priču. Govori se o gladi koja je trajala mnogo godina, a da je kukuruz pre toga već bio sabran, a zatim deljen ljudima. Tu se tvrdi da Nil nije plavio čak sedam godina, ali da su pre toga izgrađene žitnice i ambari i da su napravljene zalihe. U nekim grobovima nalazite crteže debelih i mršavih krava. Nije li to zanimljiva priča?

Najveća priča tiče se izlaska Izrailja iz Egipta. Pogotovu što o tom izlasku nedostaje toliko mnogo informacija. Holivud bi voleo da da svoj doprinos ovom događaju, pa kad gledate film o Mojsiju imate takvu mešavinu biblijskog izveštaja sa mitologijom, da je to neverovatno. Imate islamske elemente u toj priči, naravno, oni su imali savetodavce iz islamskog sveta za ovaj film. Uglavnom, hronologija ovog događaja je totalno promašena i film o ovom izlasku opisuje faraona Ramzesa koji se uopšte ne uklapa u biblijsku hronologiju.

U egiptološkim izvorima nema nikakvih zapisa o istorijskom izlasku Izraelaca iz Egipta a u Bibliji je opisan kao jedan grandiozan i važan događaj. Ne samo da je opisano 10 zala nego je i celokupna egipatska vojska bila zbrisana u Crvenom moru, uključujući i samog faraona. Tu je došlo do sučeljavanja religijskih izvora i po Bibliji, izraelska verzija je isplivala na površinu, a toga nema ni spomena u hijeroglifskim zapisima.

U Knjizi proroka Jezekilje piše da će egipatska zemlja biti opustošena i ubrzo arheološka lopatica počinje da otkopava zanimljive stvari: pronašli su zlatno tele koje je bilo obožavano u biblijskom izveštaju, koje je danas već dobro zasnovano kao kult bika Apisa, i religiju koja je bila dominantna u Egiptu. Vidimo zanimljive slike sa zmijama i crvenim sunčanim diskom. Čak se spominje i trojstvo Izides Horus i Set. Vidimo Izidu koja postaje vrlo popularna u pokretu New Age. Imamo i boga Ozirisa sa njegovom Mitrom, zatim Anubis, bog mrtvih, tu su i vage koje odlučuju, zatim Izides sa zmijama sa obe svoje strane, zatim Haptor, pa bog Horus sa glavom orla, a Hator je bio obožavan u obliku krave. Budući da je to bila panteistička religija, bog je bio u svakom živom stvoru – u životinji, u biljci, u žbunu. Bio je i u balegaru. Skarabej je postao važno božanstvo, ali Izida, Horus i

Oziris su i dalje ostali na vrhu. Oni su bili vrhovna božanstva. Oni su poprimali različite oblike u različitim vremenima, utelovljenja bogova Ra, Amon i druge varijante.

Hajdemo do piramida da vidimo da li one pružaju neke zanimljive informacije. Prve podatke dobijamo kada je otkriven kamen iz Rozete. Šampoleonu je trebalo 20 god. da dešifruje ovaj kamen. Zanimljivo je da je ovaj kamen pronašla Napoleonova ekspedicija. Danas se nalazi u Britanskom muzeju. On je pisan na tri jezika što je omogućilo da se po prvi put dešifruju hieroglifi. Zatim je pronađeno mnoštvo grobova i mumija i oni dodaju još informacija. Pronađeni su i obelisci koji još pridodaju informacija. Da vidimo kakav je bio način razmišljanja *faraona* . Oni su bili reinkarnacija boga sunca. A kao takvi, oni su bili *bogovi u telu* . To ih je činilo nepogrešivima i neosvojivima. Dakle, *u hijeroglifskim zapisima faraoni beleže samo svoje uspehe* . *Na egipatskim zidovima naći ćete mnoštvo laži* : faraon koji slavi svoju pobedu nad Hetitima, a oni su zapravo morali da se sakriju da bi sačuvali svoj sopstveni život; Ep o Karkamešu je još jedan takav primer. Ali, faraoni uvek pobeđuju i oni su uvek veliki ratnici i imaju najbrže dvokolice. A božanstva su, naravno, uvek na njihovoj strani. Oni se čak i nazivaju po božanstvima. Imamo boga Amona koji je bio predstavljen kao ovan. Hijeroglifi pričaju priču o njihovim velikim poredama. Kao i u arapskom, hijeroglifi se čitaju unazad. Postoji hieroglif koji može da se čita u oba smera a u sredini imamo ank koji je simbol života. Možete obožavati i balegara ako želite a ptice su imale značajno mesto u predstavljanju bogova. Malteški krstovi predstavljali su boga sunca. Faraoni su obavezno bili ogromni i impresiorni. U ovom istorijskom razdoblju još ne čujemo o emancipaciji žena, zato vidimo da su žene crtane kao vrlo male, faraonu su samo do kolena.

Da se vratimo na priču izlaska Izraelaca iz Egipta. Ništa o tome nema zapisano u egipatskim izvorima. A to je, po Bibliji, još uvek najdramatičniji istorijski događaj. Da vidimo da li nešto o tome, ipak, možemo da pronađemo. Ne zaboravite da je cela nacija bila izložena moćnom objavljivanju Božjem. Ceo egipatski narod mogao je da vidi sukob dva božanstva. Oni su jasno mogli videti, po Bibliji, da je Bog Izrailja sve nadmašio. Da li mislite da je to moglo da promeni njihovo način razmišljanja? Videćemo!

Pogledajmo cara Ramzesa. Po hronologiji u biblijskoj Knjizi o Carevima, on je prilično zakaznio za ovu priču. Tu je dobra stara egiptologija i nema ničeg neobičnog u toj priči. Tu je žena još niža od nivoa kolena. Dakle, ništa se nije promenilo. Znači da priča počinje sa Mojsijem puštenim u kovčežić niz Nil. Evo kratke hronologije: po Bibliji, rođen je 1530. pre n. ere, a pobjegao je 1490. kada je imao 40 god. (Sećate se da, budući da smo u dobu pre nove ere, godine brojite unazad) A Biblija kaže da je imao 80 godina kada je Izrailj počeo da izlazi iz Egipta. A po 2 Knjizi o Carevima to se desilo 17. marta 1450 god. Da li je tog dana neki faraon poginuo (kako to inače Biblija tvrdi)? Da! Čak i u egipatskom kalendaru to vidimo. To je bio Tutmos III. Tutmos III je bio poznat kao egipatski Napoleon. On je bio najmoćniji faraon svih vremena. On je čak i napisao «Knjigu mrtvih». On je formalizovao celu egipatsku religiju. I sad možete videti taj sukob interesa. Šta ćete boljeg faraona za ovakav grandiozan okršaj od ovog koji je zasnovao celu egipatsku religiju. On pripada osamnaestoj dinastiji.

Prvi faraon je bio *Ahmes*, to je bilo pre izlaska Izraelaca iz Egipta; drugi je bio *Amenotep* – što znači «zadovoljava Amuna», a to je bilo samo dve godine pre Mojsija. Dakle, taj faraon morao je da bude na vlasti kada je Aron, Mojsijev brat, bio rođen. Zatim dolazi Tutmos I, *upravo u vreme Mojsija*. Mora da je on bio taj koji je izdao dekret da svi izrailjski dečaci moraju biti pobijeni. Pitanje: da li je on imao kćer? Sećate se, princeza je pronašla malog Mojsija u Nilu. Da, imao je ćerku! Njeno ime je bilo Hačepsut. Bila je udata za lošeg momka. Kad je njen otac umro, njen muž je postao sledeći faraon i on je vladao svega četiri godine. *Ona nije imala dece sa ovim mužem. Ali, on je imao nezakonitog sina*. Taj sin postaje veoma zanimljiv. Kad je ovaj faraon, njen muž, umro, po drugi put nije bilo faraona. Nije bilo pravog naslednika prestola. Sad priča postaje zanimljiva jer Biblija kaže da je Mojsiju bilo ponuđeno da postane faraon, ali on je to odbio. To se dešavalo kad je otac Hapšetsut umro, a drugi put kad je njen muž umro. Ali, ako je Mojsije odbio, ko je preuzeo presto? *Sama Hatšepsut*. Sveštenici su insistirali da i ovaj nezakoniti sin sa njom deli vlast, tako da su Hačepsut i Tutmos III, nezakoniti sin Tutmosa II, zajedno vladali. Zanimljivo je da je Hačepsut na početku bila uticajnija, a na kraju se sve o njoj briše. Sada idemo kroz ceo niz faraona: Amenotep, Amenotep II, Tutmos IV. Da se vratimo na priču: Pretpostavimo da je Hačepsut pronašla Mojsija. Biblija nam kaže da ga je podigla njegova majka Izraelka, i kao

posledica tog vaspitanja držao se nekih religijskih principa. *I to se moglo odraziti i na Hačepsut* . Primećujemo da je imala bradu, jer kao faraon morate biti muškarac jer ste vi ponovo rođeni Oziris. Budući da je morala biti muškarac imala je počasnju bradu. *Zanimljivo je da imamo vrlo mali broj njenih statua* . Ovu koju sada imamo našena je u rupi sa mnoštvo nebitnih stvari. Časopis «Time» podržava ovu priču i Tutmosa III naziva Napoleonom Egipta.

Čudan obrt događaja se dešava posle ovog perioda. *Egipatska religija se menja!* Dolazimo do tzv. Amarna perioda. Vidimo čuveni posmrtni hram *Hatšepsut* , zatim vidimo univerzitet gde su se obrazovali faraoni. Kad dođete u ovaj posmrtni hram, ima nečeg zaista zanimljivog: svi reljefi koji su prikazivani Hačepsut bili su otkinuti sa zidova! Tamo su samo podsećanja na paganske religije. Vidimo boginju Hator. Imamo zanimljivu prostoriju u Luksoru i tamo vidimo još jedan interesantan reljef. Na njemu božanstva blagosiljaju faraona. Faraon je, takođe, obijen, kao da sećanje na ovog faraona treba da se izbije. Zanimljivo je da su Egipćani to radili faraonima koji su promenili svoju religiju! Istorija o Hačepsut je otklonjena jer je ona promenila svoju religiju. Nestaju svi zapisi i svi podaci o njoj šest godina pre nego što su nju i sav njen kabinet pobili. *Jedan faraon ostaje da vlada, to je Tutmos III* . On je vladao zajedno sa svojim sinom koji je Amenotep II. Tokom ovog vremena, Biblija nam kaže da se desio izlazak Izraelaca iz Egipta. Tutmos III je poslao svog sina da uguši ustanke u Siropalestini. Možemo videti dva obeliska, jedan pripada Hačepsut, a drugi njenom ocu. Imamo čuveni grob Tutmosa III. Ovo bi mogao da bude onaj faraon za koga Biblija tvrdi da je poginuo u Crvenom moru. On je onaj ko je izazivao Arona zajedno sa svojim sveštenicima i bacio svoj štap da postane zmija - isto što je i Mojsija činio. Njegov grob je visoko u planini, a vidimo i njegovu mumiju. To je zanimljivo jer je velika verovatnoća da je on morao nestati u Crvenom moru.

Dva naučnika, Heriks i Viks, proučavali su ovu mumiju i došli do začuđujućeg zaključka. Ovo je mumija mladića!! Tutmos je morao imati preko 80 god. kada je, po Bibliji, nastradao u Crvenom moru. Dakle, imamo lažnu mumiju!! To je mumija mladog čoveka, tako da je nemoguće da je to mumija Tutmosa. Da li je moguće da su izgubili mumiju? Zanimljivo je da nam natpis kaže tačnu godinu 1504. kad je on umro.

A ako uđete, nalazite tipično egipatsko obožavanje Skarabusa, ali, dok sam bio tamo otkrio sam zapanjujući reljef. Imate sveštenika boga Horusa sa štapom u svojoj ruci i kao da se sprema da se baci i onda je pred njim zmija. A onda su tu pojedinci koji obožavaju zmije. Gde čitamo o štapu koji biva bačen i pretvara se u zmiju. To čitamo u Bibliji. Ovde su delovi «Knjige mrtvih». Imamo faraona, takođe, sa zmijom.

Zanimljivo je da imamo lažnu mumiju, a da se na reljefu pojavljuje slika koja opisuje priču sličnu onu o Izlasku. Zanimljivo je da je Hačepsut bila zbrisana. A njen sin Amenotop, koji se nekad naziva i Amenofis, on nije bio mrtav u vreme izlaska, bio je u Siropalestini. On se, zapravo, vratio dva meseca posle izlaska. I šta bi pronašao? Pronašao bi zbrisanu egipatsku armiju, pronašao bi mrtvog oca i pronašao bi mrtvog i svog sina prvenca. Istorija beleži da, kada se on vratio, prošao je kroz različite egipatske gradove, sravnio ih sa zemljom i pobio mnoštvo ljudi. Kako biste se vi osećali kada biste se vi vratili sa drugog ratišta i videli da je vaša vojska pobijena? To je, zaista, bio ljutiti čovek. Vidimo njegov grob i u njemu se nalazi Knjiga mrtvih. Vidimo i njegovu statuu. Na hijeroglifskom zapisu piše: «Sve je dobro u mom carstvu, sve je u miru!» - dok je on skidao galve i naticao ih na kolce! Ovde imamo tipičan primer dezinformacije. Izgleda kao da se na svetu ništa nije promenilo. Naravno da je on imao sinove, ali šta se desilo njegovom prvorođenom sinu, ako je Biblija u pravu? Umro je tokom desetog zla. Sledeći faraon, koji je prozvan Tutmos IV, *morao je da objasni zašto je on, drugorođeni, postao faraon, a ne prvenac*. Njegovo objašnjenje nalazim na steli koja se nalazi među svinginim nogama. Priča kaže da se on odmarao među njegovim nogama. Svinga ga je zviznula i rekla: «Ti ćeš biti faraon! Ti, zapravo, ne možeš da budeš faraon jer si drugorođeni sin. Ali, reći ću ti nešto. Malo počisti pesak između mojih nogu i učiniću da ti budeš faraon, a ne prvenac!» Sad znate zašto je on postao faraon, a ne njegov brat. To je, naravno, ukoliko želite da poverujete priči napisanoj na steli. Onda morate da poverujete da je, u slučaju njegovog dede, tridesetogodišnjak ili četrdesetogodišnjak bio osamdesetogodišnjak. Vidimo njegov grob. Ovde je došlo do velikih potresa. Egipćani su počeli da razmišljaju.

Sledeći faraon je Amenotep III. On je moćan faraon, ali čini veliku grešku - počinje da menja religiju. A šta su oni radili sa onima koji su menjali religiju? Isto kao u slučaju sa Hačepsut, obili su njegov lik sa zida. Njegov sin je bio Amenotep, kako se pretpostavlja, koji će biti IV. Ali,

njemu se ne sviđa ovo ime. Šta znači Amenotep? To znači «Amon je zadovoljan». On menja ime u Akanatan. On je rekao: «Neću da imam ništa sa gradom bogova koji je okrenut prema istoku. Premestiću svoju prestonicu na drugu stranu reke. Sagradiću novi grad Hakatatan». On počinje da služi novom bogu Aten. Amon je zbrisan, dolazi Aten. To je, dakle, promena religije. On kaže: «Znam da se faraoni predstavljaju kao veliki, a žene kao male. Ali, to neće biti slučaj i sa mnom. Prikažite me onakvim kakav sam. Nisam baš mnogo lep, imam trbušćić. A ni lice mi nije baš lepuškasto. Ali, ono što vidite, takvim me napravite!» I vidimo ga sa ružnim usnama i sa trbušćićem. A zatim kaže: «Moja žena je prelepa i dragocena mi je. Nije ona samo crvić među mojim nogama». Par scena o preostaloj porodici i tamo možemo videti njega kako ljubi svoju prelepu nevestu. Oboje su skoro iste veličine. Sede na stolicima jedan naspram drugog i igraju se s decom na svojim krilima. Imao je šest ćerki i svaka od njih u svom imenu je sadrala –aten. Ime njegove šeste ćerke bilo je Ankensentpaten. A njegova žena je bila čuvena Nefretiti. Oni su promenili egipatsku religiju u monoteističku. *A kom su bogu služili? Jedini način da to pronađete jeste da čitate zapise . Zamislite, on citira Mojsijeve psalme. On piše psalme citirajući psalme iz Mojsijevih. Kojem je on bogu, onda, služio? Egipatski carevi promenili su se u monoteiste, ali ova priča ima tužan kraj.*

Amenotep III je imao visokog sveštenika koji je bio špijun. On je, zapravo, bio obožavalac Amona. Ali, dok je faraon bio u dobrim godinama, sveštenik je obožavao Atana. Taj sveštenik je bio sveštenik prljavih prstiju jer jedne mračne noći uveo je sveštenike Amona i pobili su celu porodicu osim ćerki. A onda, najmlađa ćerka koja je Ankensentpaten, imala je jednog dečka u koga je bila zaljubljena, a ime mu je bilo Tutankaten («Ank» – život, a «aten» – onaj koji ga daje). Bilo joj je dopušteno da se uda za njega. Njegov originalni presto je bio presto Atena. On vlada vrlo kratko i umire. *Ali, pre nego što je umro, on menja svoje ime . On menja ime u Tut-ank-amon. Bio je Tutankaten, a sada postaje Tutankamon! A najgova prelepa mlada nevesta, bila je Ankensentpaten, ali je postala Ankensentamon. On leži pod svojom maskom, najveća blaga Egipta, zlatni presto Atena, koji se premestio u presto Amona. Imamo predstavljene u Luksoru Ankensent i Tutankamoni. Dakle, oni su se suočili sa : «Promeni religiju ili umri!» Oni su promenili religiju. Vladao je za kratko i potom umro. On ima ogromnu rupu na svojoj lobanji. Ko bi to moglo uraditi? *Da li je moguće da je u**

pitanju stari sveštenik koji se predstavljao za sveštenika Atena, a bio je sveštenik Amona? Jadna Ankensentpaten! Prelepa, mlada žena! Piše pismo hetitskom kralju: «Molim te, daj mi jednog od svojih sinova ili ću umreti!» A hetitski kralj kaže: «Ne, ne ulazim u to!» Pogodite šta se desilo? Ovaj osamdesetogodišnji sveštenik proglašava se faraonom i ženi se nesrećnom Ankensentpaten. Tužna priča! Ali, ona ilustruje te velike potrese u egipatskoj religiji.

Da sumiramo: Princeza biva ubijena, jer je, možda, našla Mojsija i, možda, promenila svoju religiju. Faraon u vreme izlaska iz Egipta umire, a lažna mumija se nalazi u njegovom grobu. Njegov unuk je drugorođeni sin umesto prevenca, a skoro dolazi do *promene religije u monoteizam* i ta religija citira Mojsijeve psalme. Zatim se dešava jedna velika intriga i cela porodica biva pobijena, osim starca koji zadržava prelepu mladu devojkicu, i religija se ponovo vraća na staro i žena je opet mala, niža od kolena. Recite vi meni, da li ima dovoljno činjenica koje govore u prilog istinitosti biblijske priče?

Visoka kritika tvrdila je da nije bilo takvog naroda zvanog «Hetiti». A, evo hetitskih gradova otkrivenih sa Ebla tablicama koje su pronađene na drugim mestima potvrđujući imena kao što su Avram, Sodoma i Gomora, i drugi biblijski nazivi. A svici sa Mrtvog mora potvrđuju da se Biblija nije promenila. Dakle, vidimo da istorijski postoje činjenice koje mogu tvrditi da je Biblija ispravna.

Da prođemo kroz jedno *proročanstvo koje je bilo ispunjeno*. Pogledajmo grad Tir. To je bio feničanski trgovački grad. To je ostrvski grad Tir. Prorok Jezekilj je rekao da će Tir biti uništen. Vi ćete reći: «Velika stvar, pa, svaki grad će pre ili kasnije biti uništen!» Njihova religija je bila takva da su zaista bili iskvareni. A onda dolazi Jezekilj i kaže još nešto: «Počistiću ovaj grad kao prah a tamo gde je on stajao biće ribarske mreže!» Danas tamo imamo ostatke grada, ali to nije originalni grad Tir, to je njegov naslednik koji je izgrađen na ostrvu. Jezekilj je išao dalje i rekao je: «*Ceo grad i njegova prašina biće bačeni u more!*» E, sad je prorok otišao malo predaleko! On prorokuje da će ceo grad biti bačen u more! Bog kaže da će to biti mesto gde će se širiti ribarske mreže i da će tu biti go uglačan kamen. I upravo to nalazite danas na mestu grada tira: mreže! Prvi deo proročanstva ispunio je Navuhodonosor. On ga je sraunio sa zemljom, ali ga nije bacio u more. Feničani su došli i izgradili novi Tir na ostrvu. Tamo je grad ležao

četvrtinu milenijuma dajući izazov Jezekiljinim rečima da će grad biti počišćen u moru. Danas stari grad možete videti u moru i tamo možete videti neke mreže.

Onaj koji je ispunio ovo proročanstvo do kraja bio je Alaksandar Veliki. Došao je da napadne novi grad Tir, ali oni su bili mudri i stavili su barijere oko ostrva, tako da su se brodovi obijali o te prepreke. A onda je Aleksandru stvarno bilo dosta! Gledao je i rekao svojim vojnicima: «Vidite li ruševine onog starog grada? Pobacajte to u more i napravite mi put kojim ću umarširati u onaj grad!» Tako su ceo grad «prebacili» u more. A prašinu, sitan materijal su upotrebili da utabaju put. Ispunjenje proročanstva bilo je 100%! Danas možemo videti to ostrvo koje je zasuto i koje je postalo poluostrvo. Stara Majerova istorija citira Bibliju i kaže: «Dobar deo grada je go kamen gde ribari suše svoje mreže.» Dakle, ovde imamo jedno staro proročanstvo koje zvuči nemoguće, koje se ispunjava do poslednjeg slova. A kako onda da posmatramo proročanstva koja nam predkazuju budućnost i koliko su ona verodostojna? Bog je rekao u Knjizi proroka Isaije: «Reći ću vam stvari koje još nisu bile pre nego se zbudu».

Hoću nešto da vam kažem o krajnjem proročanstvu koje ima neko iskrivljenje u sebi. Možda je to jedna vrsta suočavanja religijskih sistema kao što je bio onaj sukob u Egiptu. Pogledajmo čuveni grad Petru. Bog je rekao da će Petru srušiti. Rekao je da će njegov dom načiniti visok kao orlovo gnezdo. To vidimo u Prodoku Avdiji. A Jeremija kaže da je to grad od čvrste stene. *Nemačka kritika je rekla: «Grad od čvrste stene, kakva glupost! Nema takvog grada, nikad takav grad od cele stene nije postojao!»* do pre smo 100 godina kada je taj grad pronađen. Morate da prođete kroz jedan uzani procep i onda vidite dok prolazite kako se zgrade pomaljavu. Svuda duž puta su statue i rezbarije. Formacija ovih stena je zapanjujuća. Vidimo veličanstveni hram Alkazna. Oni su verovali, budući da je ovo bila i zidina riznica, da je u ovoj kupoli egipatsko zlato. Niko ne zna da li je, zaista, bilo tamo jer nikad nije pronađeno. Zapanjujuće je da ovaj grad nije izgrađen, on je isklesan u steni. Vidimo i grobove bogataša, a ako ste još bogatiji, za vas ima još bogatijih grobova. Neke od kuća su, takođe, isklesane u steni. Čuveni amfiteatar u Petri sa grobovima tačno iznad njega. Ako si bogat, imaćeš grobnicu iznad amfiteatra, tako da ti neće biti dosadno kad umreš. Bar ćeš gledati predstave tamo. Vidimo Petru sa grobovima svuda naokolo. Formacija ovih stena su zapanjujuće. *Jeremija kaže: «Živiš*

na visokim stenama, na vrhu planine». Ali, Bog kaže: «Zbaciću te na zemlju i niko više neće živeti u tebi!»

Isto je rečeno i za Vavilon. Znete li koliko je onih koji su osvajali ovaj grad želelo da ga obnove i ponovo nasele? Ali, danas tamo niko ne živi. A Beduini kažu: «Ne, ne, nećemo ni mi tamo da živimo!» Zašto je ovaj grad trebalo da bude uništen? Ponovo je u pitanju religijski sukob. Vidimo stelu na vrhu planine. To je najbolje očuvana visina na svetu. Vidimo i stepeništa koje vode do ovog hrama na vrhu planine. Ova visina ima dve stele. Ako je bilo dve stele, to znači da su tamo prinošene ljudske žrtve. Na drugim mestima gde se pronalaze dve stele, obično se nalaze masovne grobnice sa ostacima dece i ljudskih žrtava. Božanstva su morala biti milostivljana ljudskim žrtvama, po mogućstvu mladim devojkama devicama. Dok se penjete na stepenište koje vodi do visine, stela postaje vidljiva. Na ploči piše: «Visina za žrtvovanje». Naravno, tu su žrtvovane i životinje, ali na mestima gde se nalaze dve stele bile su prinošene ljudske žrtve jednom godišnje. Kada bi sunce doseglo do sunčanog stuba, tada je žrtva prinošena. Vidimo i mesto za ritualna pranja svetom vodom. Ako je to bila ljudska žrtva, stavili bi tamo devicu, bilo bi četiri sveštenika koji bi hvatali devojkicu za ruke i za noge i gledali bi kad sunčani disk dođe do stuba. Onda bi izvadili srce iz žrtve dok je još živa i stavljali bi ga na mesto koje je predstavljalo sunčani disk, a krv bi iz srca potekla niz usek i očistila vode. I onda je bog sunca bio umilostivljen. Ako gledate preko brda sa ove visine, videćete beli kamen. Tradicija uči da je to Aronov grob. Ta religija koju su propovedali Aron i Mojsije bila je suprotna ovoj religiji.

Pogledajmo sad grob Teosa, zbog formacije stene. Tu vidimo čuvenu fontanu lava i zidin hram, a vidimo i simbol Vavilona, lava sa orlovim krilima. Možete da se popnete i na neke druge visine s druge strane, i opet nalazite prelepi hram koji je isklesan u steni. Ogroman je! Zanimljivo je da tradicija uči da je još jedna biblijska ličnost tu sahranjena. Oni to tvrde za Mirijam, za Mojsijevu sestru. Po tradiciji, Aron je bio sahranjen tamo gde je onaj beli kamen, a ovde je sahranjena Aronova sestra, Mirijam. Znete šta mi je zanimljivo: dok su proroci živi, niko ne želi da ih sluša. A kad umru, podugnu im velike grobove i obožavaju ih u njihovim hramovima. To je dupla uvreda za Boga. Prvo ne veruju prorocima ono što govore u Božje ime, a onda obožavaju objekat, klanjaju se proroku.

Ako uporedite ovakve religije sa biblijskom religijom nalazite da oni imaju ljutitog boga koji stalno treba da bude umilostivljavao ljudskim žrtvama. Isus kaže: «Neka se ne plaši srce vaše! Verujte Bogu i meni verujte! Mnogi su stanovi u kući mog oca, a da nije tako kazao bih vam». A onda sledi veličanstveno obećanje: «Doći ću ponovo i uzeću vas da i vi budete tamo gde sam i ja!». Jevrejska religija imala je jagnje koje je predstavljalo Mesiju koje će doći i koji će platiti cenu za nas, zauvek, koji će onda otići i, pripremivši nam mesto, vratiti se ponovo po nas. To je religija koja je zasnovana na steni sopstvenog porekla. Prva religija je zasnovana na sopstvenoj steni, a ova druga na steni koja je Mesija. Oni su isklesali grad od stene, a za drugi, Isus kaže: «Na meni, na ovoj steni izgradite svoj dom jer se ta stena nikada neće pomestiti!» Imamo sad neke izbore pred sobom:

Mislim da Biblija ima dovoljno istorijskih dokaza da je tačna. Mislim da imamo dokaza da verujemo i proročanstvima koja su ispunjena i u ono što je Bog rekao: «Evo vam kažem unapred da verujete kada se zbude!». Verujem da Bog ima moć da učini ono što je rekao. Biblijska religija je religija nade.

Pozivam vas da dođete i slušate sledeća predavanja kada ćemo razmotriti neka druga pitanja. Gledaćemo u budućnost jer postoje proročanstva koja se bave budućnošću koja je pred nama i ona se protežu do naših dana. Dođite i vidite da li je zaista tako!

Pitanja i odgovori

(petak II)

1. Šta je kolagen i koja hrana ili postupak povećava njegov postotak u organizmu?

Odgovor: Kolagen je vezivno tkivo i on održava zglobove. Hrana koja proizvodi kolagen je: voće, povrće, žitarice, orašasti plodovi i semenje. Druge ideje dolaze od homeopatije da kolagen proizvodi kolagen. U tom slučaju je najbolje da ga dobijate iz svinje jer ona ima dosta kolagena. A time biste dobili i ceo tovar sumpora koji izaziva kalcioresu. Najbolji kolagen nalazi se kod najjačih životinja na svetu kao što su slonovi, papkari, konji, i oni to dobijaju iz trave i iz lišća. Moramo da se sklonimo od homeopetskog načina razmišljanja da se nešto stvara time što jedemo istu supstancu. Kad biste taj model ekstrapolirali, onda bi najbolji način da proizvedete svoja tkiva jeste da jedete ljudsko meso. Vidite, nije baš najbolja logika u pozadini takvog načina razmišljanja.

2. Šta preporučujete atletičarima i ostalim sportistima za ishranu i piće?

Odgovor: Ishrana bogata ugljenim hidratima sa niskom količinom proteina i masnoća.

3. Da li je moguće izlečiti stalnu zapušenost nosa hranom i kako? Imam vrlo retko lako disanje kroz nos.

Odgovor: Mleko je hrana koja stvara najviše začepjenja na svetu. Začepjenja se neverovatno dobro uklanjaju potpunim izbegavanjem mleka.

4. Nešto o mesu od ajkule. Da li je tačno da je ono dobro kao terapija protiv raka? Da li zmijski otrov pomaže kod nekih specifičnih oboljenja i ureja od konja?

Odgovor: Ajkula je vrlo specifična riba. Ona preživljava u morskoj vodi tako što uvećava svoj unutrašnji osmotski pritisak. Ali, budući da nema dovoljno slanah žlezda da to isto uradi i sa solju, kao što ribe sa koštanim skeletom imaju mogućnost da apsorbuju ili eliminišu so kroz škrge, ajkula ima žlezdu koja reguliše koncentraciju soli koja se izliva u rektalni deo.

Ajkula rešava osmotski pritisak u ćelijama retencijom ureje. Ureju možete naći u koncentraciji 800 miliosmotskih jedinica. Da se takva osmotska koncentracija formirana putem ureje pojavi kod vas, bili biste mrtvi. Ali, enzimi ajkule su prilagođeni toj koncentraciji ureje. Ona može da absorbuje vodu nasuprot koncentraciji soli zbog visoke koncentracije stvorene urejom. Kao što znate, ureja je toksin i stoga se naši bubrezi oslobađaju iste. Ukoliko bubrezi otkažu, umrećete od trovanja urejom. Zato ljudi idu na dijalizu da se oslobode ureje. Ali, ljudska priroda je zaista čudna. Japanci su počeli tako što su prvo koristili peraja ajkule. To je bilo pre nego što je otkriveno zamrzavanje. Ta peraja su sušili na brodovima i onda bi ih kod kuće skuvali u vrućoj vodi. Tako nastaje ta čuvena supa od ajkule za koju biste dali malo bogatstvo da je pojedete u restoranu. A od čega se ona sastoji? Ureja se kristalizuje dok se peraja suše, tako da u toj supi dobijate visoku koncentraciju ureje. Kada ta peraja potopite u supu to je kao da ste potopili vrećicu čaja od ureje. Ako hoćete zaista jeftinu supu od ajkulinih perja, predlažem vam da jedete veliku količinu proteina i da ništa ne pijete, i da urinirate u tanjir i onda imate najbolju ajkulinu supu i to vrlo jeftino. Čudno je da ljudi misle da je ureja lek budući da je ona toksična. Može da ubija bakterije tako da su ljudi koristi urin i ureju da tretiraju površinske rane. U tom slučaju ureja može da pomogne. Ali, opasno je to iz toga što u ureji, možda, imate neke druge bakterije koje ne biste želeli na svojoj rani. Ja bih ovo zaista izbegao. Bog me je stvorio tako divno da imam bubrege da se oslobodim ureje, a ja sad to treba da jedem. Isto važi i za meso konja. Ovde opet srećemo homeopatski način razmišljanja da se borimo vatrom protiv vatre.

5. Šta od hrane može isprovocirati epileptični napad?

Odgovor: Prava epilepsija nastaje kao posledica lezije u mozgu. U tom slučaju mnoge okolnosti mogu da izazovu epileptični napad. Ali, napadi dolaze i od hrane. Kao što sam rekao ranije, mononatrijum glutamat je problem br. 1. Sve što sadrži aspartinsku kiselinu je štetno. To je nešto čega, zaista, trebate da se pridržavate. Pazite šta stavljate kao začine i pročitajte njene sadržaje.

6. Glina je poznata i cela Evropa je pije. Puna je silicijuma, magnezijuma, aluminijuma, gvožđa i ostalog. Pije se i leči sve bolesti. Izbacuje sve toksine. Da li vam je to poznato?

Odgovor: Zašto nisam više pažnje obratio na glinu? Zato što sam rekao da je ona kurativ za neke poremećaje. Ono što pokušavam generalno da vam kažem jeste da ako živite dobar, uravnotežen život, onda ćete sve manje i manje misliti na ova nova lekovita sredstva. Mi smo postali društvo toliko orijentisano prema lečenju da ćemo jesti i najčudnije stvari pod suncem da bismo nastavili da živimo ne tako dobrim stilom života. Meni lično to nije logično. Ako jedem dobru, zdravu hranu, onda ne moram da unostim stvari koje su čunog ukusa i koje su strane mom sistemu. To ne znači da takva sredstva nisu dobra, ukoliko se razbolite, kao lek.

7. Molim vaš komentar o legendarnom kontinentu Mu u knjigama engleskog pukovnika Džemsa Čiršvalda. Prema autoru, kontinent Mu je paradigma biblijskog raja na zemlji.

Odgovor: Nisam čuo ništa o ovom kontinentu, ali da vam ipak kažem nešto: Ništa od raja na zemlji danas ne postoji. Niti kontinent Mu, niti bilo šta slično, danas raja na zemlji, nema. Sve što imamo je geološki stub svuda, što znači da živimo u postpotopnoj zemlji.

8. Ako smo nastali od jednog čoveka i jedne žene, kako to da postoji više ljudskih rasa? Zašto su Indijanci podložniji alkoholu? Ili, rekli ste da mleko izaziva različite posledice kod belih i kod crnih korisnika. Kako, ako imamo iste pretke? U početku je morao postojati incest. Kako to da se nisu rađala poremećena deca?

Odgovor: Adam i Eva su već u sebi imali gene za sve rase. Divlji psi i vukovi, takođe, imaju sve gene da se proizvedu svi varijeteti kao što su čivava, avganistanski hrt i drugi. To je neverovatna varijabilnost koja je već morala biti ugrađena u takozvani divlji tip. Varijetet koji je postojao je mnogo veći nego što mi možemo da dobijemo, recimo kod pasa, time što ih selekcioniramo. Nema različitih genetičkih karakterijstika kada je u pitanju podnošenje mleka kod belih i crnih ljudi, samo ima razlike u tome koliko gen ostaje aktivan ili se deaktivira kada se organizam odbije od majčinog mleka. Crnci koji istorijski nisu koristili mnogo mleka imaju potpunu deaktivaciju ovih gena, tako da su oni najbliži onom originalu kako je trebalo da bude. A bela rasa koja je zloupotrebila taj genetički prekidač tako da se gen ne isključuje u potpunosti kao što bi trebalo, mleko se, površno gledano, bolje toleriše što je čak i opasnije. Neke bolesti se prosto ušunjaju i ne znate odakle potiču, a one su tu zato što koristite proizvode od mleka. Nije u pitanju genetička razlika. Adam i Eva morali su da se ukrštaju

u srodstvu jer nije bilo nikog drugog. Zanimljivo je u biologiji da, ukoliko posmatrate divlji tip, tačnije ono što nije bilo selekcionisano do neke tačke, postoji na stotine takvih primera. Recimo jedan par himalajskih organizama, lame. Samo jedan par, iste boje, pobegao je iz zoološkog vrta u Africi i od njih su nastale sve planinske koze koje i danas žive tamo. I pojavljuju se u svim oblicima, bojama, i to samo od jednog para, a ima stotine primera kao što je ovaj svuda po svetu. Jedan par zečeva proizveo je veliki haos u Australiji. Vidite, nema problema ukoliko počinjete od divljeg tipa koji nije selekcionisan. Kada ste od divljeg tipa selekcionirali, i počnete međusobno da ih ukrštate od tog ograničenog genetskog pula, nauka kaže da će se u izvesnom broju generacija pojaviti potomci koji imaju manju mogućnost da preživljavaju ili će čak biti abnormalni. Kad dospete u taj stupanj, morate ponovo da ih ukrstite sa divljim tipom i možete da nastavite dalje. Dakle, Adam i Eva su mogli da nasele celu planetu raličitim ljudima. Ali, kad su počele te diverzifikovane grupe da se međusobno ukrštaju u srodstvu, onda se javljaju negativne posledice.

9. Recite mi, otkud velika sličnost između majmuna, recimo šimpanze, i čoveka crnaca? Ili je to dovoljna razlika da oni imaju različitog pretka?

Odgovor: Ovo je zanimljiva tvrdnja! Postoji podjednaka sličnosti između belaca i šimpanze, kao i između crnaca i šimpanze. Tvrdi se da mi sa majmunima imamo 99% zajedničkih gena. I onda nauka udara na sva zvona i govori: «Vidite, postali smo od majmuna!» Koliko gluposti! Znate li da delimo sličan broj gena sa miševima, a imamo 95% sličnih gena sa bananom! Da li to znači da smo postali od banane? Trebamo da prestanemo da ratujemo ovim argumentima. To nisu smisleni argumenti. Imamo isti enzimski sistem za varenje za ceo metabolizam, stoga imamo zajedničke gene sa svim ovim životinjama. Ali, način na koji organizam njima manipuliše čini veliku razliku. Gen koji trigeruje razvijanje i rast mozga, ako je duže aktivan, mozak će postati veći. Dakle, isti geni ne znače i isto poreklo. To samo znači da imamo isti dizajn. Na isti način će i sva kola imati točkove, i po istom principu mi i druge životinje imamo iste gene za iste funkcije.

10. Ako bi se nekoliko generacija čovečijih ribica držalo na svetlu, da li bi im se povratile oči? Odgovor: Ovo je dobro pitanje. Nisam našao u naučnoj literaturi da je neko to tako uradio, ali pretpostavljam da bi se to dogodilo, jer bubašvabe u svega nekoliko generacija, kao što smo

spomenulu, gube oči, tako da je sasvim logično da bi i obratna mogućnost postojala.

PROROČANSTVA

Isus: još jedan verski učitelj ili Bog?

Večeras imamo zanimljivu diskusiju. Sinoć smo govorili o tome da je Isus rekao da Pisma svedoče na njega, naravno, misleći na biblijske spise. Bilo bi zanimljivo znati kako to pisma svedoče o Isusu. Ima toliko religija u svetu. Ima li to ikakvog značaja? Ima li mnogo načina kako doći do spoznaje i spasenja? Na kraju, Isus nije jedini koji za sebe tvrdi da je put, istina i život. U celoj tojoj zbrci, ko je u pravu? To je priča koja je stara 2.000 god. jer je ona važna za nas i za naše doba. Da li je Isus bio prevarant, onaj koji se sam nametao, ili je bio Mesija poslani od Boga? U Jevanđelju po Mateju 24:3-5 učenici dolaze Isusu i pitaju ga: «Koji je znak tvoga dolaska i kraja sveta?» Prva stvar koju je Isus rekao je: «Pazite se da vas ko ne prevari!» Isus je sam rekao da će biti mnogo prevara u poslednje vreme. «Jer mnogi će dolaziti i govoriti za sebe: «Ja sam Isus, Ja sam Hristos!»» Ali, i Isus kaže za sebe da je on Hristos. Pa, možda su drugi u pravu, ili je on u pravu, a onda drugi greše? On je, takođe, rekao da će «doći lažni Hristosi i lažni proroci i pokazaće znake velike i čudesa. I ako kažu: «Eno ga u pustinji!», ne idite! I ako kažu: «Eno ga tamo u nekim tajnim odajama sa drugima!», ne verujte im. Jer kao što munja izlazi od istoka i pokazuje se do zapada, takav će biti dolazak Sina čovečijega». Isus kaže: Ako čujete da su ti, takozvani, Hristosi ovde ili onde, ne verujte im. Jer, kada se Hristos ponovo vrati na zemlju, svako oko će ga videti i taj događaj će biti kao munja koja će se videti od istoka do zapada.

Ako pogledamo u istoriju, naći ćemo mnoge slične priče poput one Isusove i u mnogim drugim ljudima. Bio je tamo Atis iz Frigije, bili su Dionizije i Bahus, Horus i Orizir iz Egipta, Krišna sa istoka, Mitra iz Rima, koji je persijskog porekla i zoroastreizam koja i je i danas postojeća religija. Zanimljivo je da su mnogi od njih rođeni od device, 25.decembra, isti dan kada većina sveta slavi Božić i bili su žrtvovani, neki čak i raspinjanjem. Zanimljivo je da su vaskrsavali nakon tri dana isto negde oko 25.marta kada se slične pojave dešavaju u hrišćanskom svetu. Učili su za sebe da su sveti

Božji sinovi, da su carevi nad carevima, da su oni koji otkupljuju i nose grehe, nazivali su se alfama i omegama, oni su se predstavljali kao Jagnje i praktikovali su pričest. Da li su to prave mesije? Zašto bi baš Isus Hristos bio pravi Mesija? Ovo je prilično konfuzno, zar ne? Danas imamo pravu eksploziju «božanskih ljudi» na zemlji. Jedan je u ovoj prostoriji, drugi u onoj, i svuda su rasuti po svetu. Imamo primer Rušira Avata Adida Samraša. On je «božanski čovek». Oko njega su stalno lepe žene. On se pojavljuje u sobi kao najsvetlije biće koje je iko ikad video i svi padaju i klanjaju mu se. A šta on kaže o sebi? «Ja sam avatar svetlosti! Put Adidama nije traženje da se ublaži patnja, to je put radosti i govori o ljubavi sa mnom. Svi oni koji žele da nađu utočište u meni, moraju se zaljubiti u mene!» Zato on ima oko sebe sve lepe žene koje se zaljubljuju u njega a tu ima i nekih muškaraca koji to isto čine. Možete reći da je ovo ekstremni slučaj, ali veliki broj ljudi sledi i podržava ovog čoveka.

Nisu svi ovi «bogovi» muškarci, neki su čak i žene. Nisu one neke marginalne ličnosti, one čak dobijaju priliku da govore u Ujedinjenim Nacijama. Imamo damu Amrita Ananda Maji, koju kratko zovu Ama. Ona je dobila nagradu za globalnu mirovnu inicijativu među ženama duhovnim vođama. Ona, takođe, tvrdi da je boginja i da u njoj možete naći spasenje. Evo šta je ona rekla u svom obraćanju Ujedinjenim Nacijama. U osnovi onoga što ona uči je panteizam: «Vi i ja smo samo jedna ekspresija velike realnosti». Ona govori o globalnoj porodici, sjedinjenju, i drugim stvarima. Da li je ona Mesija? A šta da kažemo o jednom drugom čoveku Avadar Mehe Babi koji je, taode, «bogočovek»? A šta o Baguan Šri Ražnišu, umro je 1990. god. - on je zasnovao ono što se naziva Ošo - ali on još uvek ima stotine, hiljade, ako ne i milione sledbenika. Oni nose crveno ili ljubičasto, a on je znao da se voza okolo u 50 Rols Rojseva. Morao je da se povuče zbog nekih seksualnih skandala. Morao je da pobjegne iz svoje zemlje i naslio se u Sjedinjenim Državama. A šta da kažemo o modernom ruskom mesiji Marija Dejvi Kristos? I Džim Džons je za sebe tvrdio da je Mesija dok ceo njegov klan nije izvršio samoubistvo.

A šta da kažemo o nekim još prominentnijim liderima koji za sebe tvrde da su bog - Dalaj Lama, recimo? Časopis «Tajm» ga naziva tibetskim bogocarem u ekzilu. On tvrdi za sebe da je reinkarnacija Avatara, dakle, on je bog. Šta da kažemo o osnivaču Harikrišne, i njegovoj božanskoj milosti baktivedantesvamiprabupada? On je «bog». Možete i njega obožavati. I lista se nastavlja. Imamo još jednog boga koji je sišao na zemlju, Šriširdi

Sajbaba? On je umro, ali njegova reinkarnacija je sada na zemlji. A šta da kažemo o Svami Direndi? Gospođa Gandhi je bila zaintrigirana ovim čovekom. A šta da kažemo o njegovoj svetosti Mahišiogi? On je, takođe, tvrdio da je božansko biće. Vidite, ima mnogo božanstava u ljudskom obliku oko nas. Očigledno ni jedan nijebožanstveniji od jednog koji je reinkarnacija inkarnacija Baba. On je Sai Baba. *Bab* znači «kapija». Ako imate u vidu drevni Vavilon, koji je zvan Babel od Bab El. *El* znači «bog», a *bab* znači «kapija», dakle, babel znači «kapija, put ka bogu». Biblija nas uči da je Bab El, Vavilon, pogrešan put ka Bogu. Isus za sebe kaže: «Ja sam vrata, kapija!». Sajbaba se, takođe, naziva svemoćnim bogom i on ima veliki broj sledbenika. Čak u Nemačkoj ima stotine hiljada sledbenika Sajbabe. A zatim, religija koja ima najveće prisustvo u Ujedinjenim Nacijama sa 800 stalnih delegata, to je bahajska religija. Zasnovao ju je čovek Bajaha Ula koji je za sebe tvrdio da je bab – kapija. Započeo je svoj pokret 1844 god. Ta vera ima, takođe, božanskog učitelja.

U okultnim spisima u prošlosti pojavljivali su se razni učitelji. Oni Isusa spominju samo uzgred. On, po njima, nikad nikad nije bio božanstven. Učenje kaže da ga je matreja samo osenila, tako da je postojao viši Hristos od Isusa Hrista. Zatim gospodar Kuthumi Lalsing, koji je u svojoj prethodnoj inkarnaciji bio Pitagora. Zaista postaje zbunjujuće! Ko je od svih njih Hristos? Onaj krajnji koga svi ovi čekaju je Gospod Maritreja za koga tvrde da je Hristos. Po Bendžeminu Krinu on već sada živi na zemlji u Londonu. Na istoku, on se zove Bodi Satva, za islam on je Imam Madi, Indijcima, on je Širi Krišna. On je Mesija nad svim mesijama. On je svetski učitelj i on predsedava budućnošću i sudbinom svih velikih religija. Koji je od ovih Mesija pravi? Izgleda mi kao da možete slobodno nasumice izabrati. Imamo jedno od njegovih pojavljivanja u Keniji. Nije to bio mali događaj, CNN je to snimio. Pojavio se sa neba, hodao je među ljudima, ljudi su padali pred njim i on ih je isceljivao. A onda se podigao i iščezao. Kojeg Isusa, kojeg Mesiju i kojeg Hristosa mi sledimo? Da li je Isus bio stvarna ličnost ili ne? Neki tvrde, upravo, da nije. Euzebije iz Cezareje kaže da religija Isusa Hrista nije ni nova, ni neobična. Sveti Avgustin je pisao nešto slično: «Hristovo pojavljivanje nije bilo ništa neobično, nepoznato u ovo vreme». U to vreme su se ljudi obraćali bogovima kao što su Oziris i Izis. Postojao je jedan svetski koncenzus. Isus nije bio ništa posebno, već su se takve stvari dešavale, to je bilo poznato. Samo su jedan od drugog

kopirali bio to Oziris ili Zoroaster. Dakle, imate mnogo hristosa da izaberete jednog od njih. Zaista je to zbunjujuće!

Da vidimo šta Biblija kaže i šta sam Hristos kaže. U Jevanđelju po Jovanu 6:38 Isus kaže: «Ja sam sišao sa neba!» Prilično jasna izjava! «Pre Avrama, Ja sam!» Dakle, on rvrđi da je Bog i da je sišao ne zemlju da se pobrine za specifičan problem zvan greh. A tokom tog procesa čini se da je ispunio do kraja svako proročanstvo o njemu koje je zapisano u Bibliji pre njega - svako proročanstvo koje govori o Mesiji. Džoš Mc Daul u svojoj knjizi «Dokaz koji zahteva presudu» kaže da je prosto nemoguće da se u jednoj osobi ispune gotovo sva proročanstva o Mesiji. Da bi se ispunila samo osam od tih proročanstava u jednoj osobi, verovatnoća je jedan na prema deset na sedamnaesti stepen. A verovatnoća da se svih 44 proročanstva ispune u jednoj osobi je jedan na prema deset na stopedesetsedmi. Dakle, vraćamo se na mogućnost da 15 Njujorka nastanu u jednoj eksploziji. Ovde imamo posla sa osobom koja je ispunila sva 44 proročanstva koja su dobar deo pre njega napisana i koja se ne odnose ni na jednu drugu osobu. U 4 Knjizi Mojsijevoj 24:17 kaže da će Mesija izići iz plemena Jakovljevog, i da će pre njega doći glasnik (Isaija 43), to je čuvena izjava o glasniku koji će doći da mu pripravi put. To se ispunilo u Jovanu Krstitelju, što čitamo u Jevanđelju po Mateju. Isus, takođe, tvrdi u Jevanđelju po Jovanu 8:36 da je on onaj koji će osloboditi one koji su zarobljeni.

Ako pogledate oko sebe videćete da ima puno mizerije, bede i patnje. Šta je razlog ljudske bede? Ni jedna od velikih svetskih religija ne daje uzrok bede koja vlada na našoj planeti, niti jedna od njih daje rešenje za tu ljudsku bedu osim pokušaja da se živi dobro na zemlji. Postoji samo jedna svetska religija koja daje razlog za postojanje problema. To je hrišćanstvo koje kaže da je savršeno stvoreni svet bio zaprljan grehom. Rešenje za taj problem jeste Mesija koji će otplatiti cenu za taj greh a nama dodeliti milost da nas spase te bede. Sve svetske religije obožavaju grobove svojih osnivača. Čak imaju i velika hodočašća na tim mestima. Ali, Hristov grob je prazan jer on tvrdi da je ustao iz mrtvih i da je živ. Kakvog biste spasitelja više voleli: onog ko je vaskrsao ili onog ko je u grobu? Jevreji su tvrdili za sebe da, budući da su Avramovo seme, nikad nisu robovali. Ali, kada je Hristos govorio o ropstvu, mislio je na ropstvo greha.

Ako razmotrimo neko od zapanjujućih biblijskih proročanstva, vidimo da je Isaija predskazao da će devica zatrudneti – u Jevanđelju po Luci čitamo da je Hristova majka bila devica kad je začela Hrista. Prorok Mijeh kaže da će se Mesija roditi u Vitlejemu, i to ne u bilo kom Vitlejemu, jer ima više od jednog Vitlejema, on kaže da će to biti Vitlejem Efrata. Rač *bet lehem* znači «korpa za hleb». Isus za sebe tvrdi da je hleb s neba. Naravno da znamo da se Isus rodio u Vitlejemu jer nas evanđeljista Matej o tome obaveštava. Isto znamo da je rođen od device. Kad počinje svoju službu citira tekstove iz Starog zaveta koji govore za Njega: on donosi dobre glase onima koji su ponizni, da posluži onima koji su slomljenog srca i da oglasi dobru godinu Gospodnju. To piše u Knjizi proroka Isaije 61. glava. To je upravo ono što je Isus činio tokom svog života i o tome nas izveštava jevanđelista Luka. Prorok Isaija koji je živio 700 god. pre Hrista, tvrdio je da će Mesija činiti čuda i lečiti bolesne, a to je upravo ono što je i Hristos radio. Matej kaže da je isceljivao sve bolesne. Zatim tvrdi da će dati ulje radosti umesto žalosti, pomazati radošću, a ne žalošću one koji su tužni, drugim rečima, doneće radost tamo gde je tuga. U Psalmima piše da će Isus govoriti u pričama, a to potvrđuje Novi zavet. Zatim nam se kaže unapred kako će on trijumfalno ući u Jeruslim. To je zapisano u Knjizi proroka Zaharije gde piše da će ujahati na magaretu i da će pred njim bacati palmove grane i pevati «Aleluja». To je upravo ono što se desilo. Psalm 41:9 kaže da će Mesija biti izdan od strane svojih prijatelja.

Svi ovi događaji prorečeni su u Bibliji stotinama godina pre nego što su se odigrali. Matej, evanđelista, izveštava nas kako ga je Juda izdao poljupcem. Prorok Zaharija ide tako daleko da kaže koliko će biti plaćeno za njegovu izdaju – 30 srebrnika. Zamislite, to je prorečeno i ispunjeno do poslednjeg detalja. Prorok čak izveštava šta će biti sa tih 30 srebrnika – da će biti kupljena lončareva njiva. To potvrđuje Novi zavet. Zašto su to uradili? Nisu hteli da upotrebe za hramsku upotrebu novac koji je bio dat za krv, za izdaju čoveka koji će biti ubijen. Ovo je napisano u Starom zavetu: «Podmetnuo sam svoja leđa onima koji su me tukli, bičevali i svoj obraz onima koji su čupali moju bradu. Nisam skrio svoje lice od ruganja i pljuvanja» (Isaija 50. glava). Sumnjam da je iko bio tretiran tako surovo kao Hristos. Biblija nam kaže da, pre nego što je bio izveden pred sinedrion, dozvolili su da bude bičevan na smrt 28 puta na svakoj strani. Ako je neko pronađen krivim mogao je biti bičevan 28 puta. Međutim, Biblija kaže da Pilat njega nije smatrao krivim, nije ga osudio, ali da bi

smirio Jevreje, dao je da se bičuje. Ustvari, bio je bičevan 40 manje jedan put, dakle, 39 udarca bičem. Koristili su bičeve sa komadićem kostiju i metalom duž biča, a istorija beleži da su mnogi zarobljenici podlegli ranama samo od tog bičevanja jer bi bičevanje kidalo meso, a nekad bi toliko zahvatilo da bi i utroba oduđenika ispadala. A da je zaista pronađen krivim od strane Pilata, moguće je da bi ga i treći put bičevali. Zatim su mu stavili trnovitu krunu. Kaže se da su ga ponovo i ponovo udarali po glavi štapom. Dok je bio vođen na razapinjanje nije samo imao rane po sebi, nego kako grčki prevod kaže, on je bio jedna velika rana. Sve to je prorečeno u Starom zavetu, a potvrđeno u Novom. Psalam 69 kaže: «Mrzeli su me bez razloga». Isaija kaže da je bio mučen i bičevan, ali nije otvorio usta svoja. Psalam, takođe, kaže da su na njega mahali glavom. Sve je ovo našlo svoju potvrdu u Novom zavetu. Način kako će biti izvršena smrtna kazna je, takođe, zapisan u Starom zavetu: «Probodoše ruke moje i noge moje». Isaija kaže da će biti razapet zajedno sa dvojicom prestupnika zakona. On ide do tih detalja da kaže da će mu nuditi sirće da pije, a Zaharija kaže da će na njega gledati oni koji su ga proboli. Imamo mnogo proročanstva koja se jedno za drugim ispunjavaju u jednoj ličnosti. Za razliku od svih drugih mesija, postoji razlog za Njega zašto se sve ovo dešavalo. Isaija kaže da će Hristos nositi grehe mnogih i da će biti kažnjen za prestupe mnogih. Nedužni će platiti cenu za krivca. Hristos im to ne uzima za zlo, čak je rekao: «Oče, oprosti im, jer ne znaju šta čine!» Stotinama godina pre samog događaja Biblija kaže da će bacati kocku za njegovu odeću a tačno reči koje će izgovoriti na krstu, bile su prorečene još u Starom zavetu: «Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?!» Umro je smrću koja ga je potpuno odvojila od Boga. Psalam 22, takođe, govori o probadanju njegovih ruku i nogu. U Psalmu je, takođe, prorečeno da će Mesija pre nego što ispusti dah reći: «Bože, u ruke tvoje predajem duh svoj!» Dakle, jedno za drugim, proročanstva se ispunjavaju. U Psalmu se proriče da se ni jedan njegova kost neće slomiti. Postojalo je jagnje koje je služilo kao predlika Mesije – pashalno jagnje. Ni jedna kost tog jagnjeta nije smela da bude prelomljena, jer je trebalo da bude predlika Mesije čija ni jedna kost neće biti prelomljena. Ako čitate priču u Novom zavetu videćete da su vojnici koji su bili na sceni razapinjanja i jednom i drugom zatvoreniku koji su bili razapeti, prelomili nogu. Ali, Isus je već bio mrtav, tako da su ga samo proboli kopljem, a voda i krv su potekli. Dakle, nisu prelomili njegovu kost.

Nije li to ispunjenje proročanstva? Oni nisu ni znali da ispunjavaju proročanstvo.

Evo priče o tom događaju u Novom zavetu: Kao što vidite, u Starom zavetu je prorečeno mesto i način njegovog rođenja, izdaja, njegove patnje, razapinjanje, smrt, sve do poslednjeg detalja. Zapravo, on je tretiran onako kako mi zaslužujemo da bi mi mogli da budemo tretirani onako kako on zaslužuje. Kakva prednost! «Njegovim ranama, mi se iscelismo». A zašto je Mesija to učinio? Jovan 3:16 kaže: «Jer Bogu tako omile svet, da je i sina svog jedinorodnog dao da ni jeda koji poveruje u njega ne pogine, nego da ima život večni». Možda ćete reći: «Možda su oni to tako uklopili pa da sve bude tako zapisno u Novom zavetu. Možda su mogli i da ispune sve to!» Biblija proriče da će biti razapet sa zlim ljudima a da će biti sahranjen u grobu bogataša. Arheologija tako nešto potvrđuje. Dakle, sva proročanstva, sve predlike ispunjavaju se u njemu. Kritičari Biblije čak tvrde da nije postojala linost po imenu Pontije Pilat koji je živio u to vreme. Međutim, imamo dokazae da je on ipak postojao. To je istorijska činjenica. Tacit, rimski istoričar govori o Isusu Hristu i o prokuratoru Pontiju Pilatu za vreme vladvine Tiberija. Dakle, najraniji istoričari potvrđuju istorijskog Isusa Hrista i vreme i događaje koji su pratili njegov život. Rimski istoričar Setonijus kaže da su Jevreji pravili galamu i pometnju zbog izvesnog Hristosa. U jevrejskom Talmudu, čak, piše da su u pashalno veče obesili Isusa iz Nazareta. Vidimo da istorijski izvodi potvrđuju biblijski zapis. Jedna od velikih biblijskih priča je priča o svetinji. To je, zapravo, priča o velikom svešteniku koji je naš veliki sveštenik i koji je veličanstvo na nebesima. Malo kasnije ćemo se pozabaviti ovom zanimljivom temom.

Videli smo ceo pregršt proroštava o mesiji, i vidimo do kakve preciznosti su se u Isusu ispunila sva ova proročanstva. Vidimo da se istorijski zapisi i istoričari onog doba slažu sa pričom onakvom kakva je zapisana u Bibliji. Ali, kako možemo biti apsolutno sigurni da li je Hristos pravi mesija a ne lažni? Ispričaću vam jedno najuzbudljivije proročanstvo u Bibliji. To je mesijansko proročanstvo koje je zapisano u Starozavetnoj knjizi, u Knjizi proroka Danila u poglavljima 8 i 9. Nije ni čudo da se toliko sukobljava vodilo upravo sa ovom knjigom. Mogu vam reći da je ova knjiga, ipak, izdržala probu vremena. Danilo 8. glava nabroja carstva koja će se pojaviti na zemlji, a uključuje i vremenska proročanstva vezana za ova carstva. A da ne bismo pogrešno protumačili ove simbole, ova knjiga nam tačno kaže šta svaki simbol predstavlja. Dakle, imamo dvorogog ovna, koga

Danilo sam definiše kao medopersijsko carstvo. Čak kaže da je jedan rog bio veći od drugog - Midani i Persijanci nisu bili podjednako jaki u početku. Zatim se pominje veliki jarac sa velikim rogom koji je opisan u samom proročanstvu kao grčko carstvo. Znamo iz istorije da je Aleksandar Veliki uništio Medopersijsko carstvo. Znae šta je začuđujuće u Bibliji? Biblija kaže da će na vrhuncu svoje slave veliki rog biti slomljen - a to se ispunilo, jer je Aleksandar Veliki kao mlad umro. Rečeno je da će na tom mestu izrasti četiri carstva. Zanimljivo je to što nam daleko u prošlost proročanstvo govori da će rimsko carstvo biti podeljeno na četiri manja. Zatim nam se daje duga priča o tome šta će se dešavati sa ova četiri carstva. Večeras nećemo govoriti o tom delu vizije proroka Danila, već o mesijanskom proročanstvu. Cela vizija obuhvata jedan vremenski period. Tačnije, postavlja se pitanje koliko će dugo trajati vizija. I tada je Danilu dato vremensko proročanstvo. U proročanstvu se kaže: «Dve hiljade trista dana». Šta ovo znači? Da li su to bukvalno dani ili oni predstavljaju nešto drugo? Danilo 8. nam kazuje priču: anđeo dolazi Danilu i govori mu viziju koju je Danilo video, a u 9. glavi, anđeo po imenu Gavriilo objašnjava viziju. A u Danilo 9:22 anđeo kaže Danilu: «Objasniću ti viziju!»

Ovo je zaista važna vizija! Ona nam može reći ko je pravi Mesija. Ako je Isus Hristos pravi Mesija, onda su Jevreji promašili pravog jer su odbacili Isusa i čekaju drugog Mesiju. Ali, oni veruju u Stari zavet. Ako je ovo proročanstvo zapisano u Knjizi proroka Danila tako važno, onda su oni mogli da ga prouče. Oni su prilično nevoljni ako neko želi da proučava zapis 9. glave Knjige proroka Danila. Cela njihova religija bi tada bila uzdrmana. Pogledajte sao kako su ozbiljni! Ovo je prokletstvo koje rabin izriče na svakoga ko se usudi da proučava ono o čemu ćemo mi proučavati. On kaže: «Neka kosti ruku i kosti prstiju istrunu i raspadnu se onoga koji okreće stranice Knjige proroka Danila da razume vremena zapisana u Danilu 9:24-27. I neka neka nestane spomena na njega sa lica zemlje zauvek!» Ovo nije iz bilo kog izvora. Ovaj citat je iz Talmuda. Ako se sećate, Jevreji tvrde da je Talmud najsvetija knjiga. Ako mi ne verujete, to se nalazi na 978 str. drugi deo, 28. red. Šta je tako opasno u Danilu 9:24-27 stiha da mi ne bismo to proučavali? Ni jedan Jevrejin to ne sme da proučava. Ovo sad golica moj istraživački duh, a vas? Na kraju, to je zapisano u Bibliji! Da li biste mi dozvolili da prođemo kroz ove stihove? Da li mislite da bismo mogli imati neke koristi od ovoga? O ovome sam

predavao na mnogo mesta mnogo puta i još uvek me nije stigla kletva i zato ne brinete.

Pogledajmo 24.stih: Sedamdeset je nedelja određeno tvom narodu i tvom gradu svetom da se svrši prestup i da nestane greha, da se očisti bezakonje i da se dovede večna pravda, da se zapečati uprava, vizija i proroštvo i da se pomaže sveti nad svetima!» Dakle, proročanstvo u sebi sadrži vreme, tiče se Jevreja koji su u zarobljeništvu u Vavilonu u to doba, a govori o dolasku večne pravde i zapečaćenju vizije. Samo je Mesija bio taj koji bi mogao da donese večnu pravdu. Samo on je ispunjenje celog proročanstva. Ovo je mesijansko proročanstvo. Ono predskazuje vreme kada će doći Mesija. «Sedamdeset je nedelja određeno tvome narodu i tvom gradu». Bukvalan prevog kaže: «odsečeno». Odsečeno od čega? Upravo smo pre ovoga imali proročanstvo o 2300 dana. Da li baratamo danima ili godinama? Da pitamo Bibliju za pomoć. U proročanstvima, jedan dan je proročka godina. Dakle, jedna sedmica je sedam godina. A celo proročanstvo traje 70 nedelja, što je 490 dana, dakle, 490 godina. Ne mogu to samo tako da kažem, to vam moram i potkrepiti dokazima. Nemojte nikome ništa da verujete dok se sami u to ne uverite! Imamo dva teksta: jedan se nalazi u Proroku Jezekilju, a drugi u 4 Knjizi Mojsijevoj. Prvi kaže: «Dajem dan za svaku godinu». A isto piše i u drugom tekstu: «Po broju dana u kojima si pretraživao zemlju, čak četrdeset dana, svaki dan dajem ti za godinu». Dakle, mogu da smatram da je svaki proročki dan, zapravo, jedna godina. Dakle, ove 490 god. su «odsečene». One su odsečene za Jevreje, a odsečene su od prethodnog proročanstva. To je ono što je anđeo došao da objasni Danilu.

Hajde da to razmotrimo: 490 godina odsečeno je za Jevreje a na kraju tog perioda desiće se jedan događaj koji govori o svetinji koja će biti očišćena. Večeras nas zanima ovaj prvi deo. To je deo koji vam nije dopušten da ga proučavate ili će vas stići kletva. Treba prvo da ustanovimo u kom periodu počinje da se ispunjava ovo proročanstvo i kada završava. Imamo datum! Setite se: «Sedamdeset je nedelja određeno tvom narodu». Do kada? Hajde da čitamo dalje. «Zato znaj i razumej, otkad izide reč da se Jerusalim opet sazida». Dakle, izaći će nekakav dekret koji će potvrditi da Jerusalim može ponovo da bude obnovljen. Bilo je tri takva dekreta. Jedno je potpisao Kir, drugi Darije, a treći Artakserks. Prva dva dekreta odnose se na obnavljanje hrama, a treći na sam Jerusalim. Dakle, imamo datum odakle počinjemo. Ako prelistamo istoriju videćemo kad je izašao nalog da

se Jerusalem može obnoviti. To je bilo 457 god. pre Hrista. Dakle, od 457 god. pre nove ere do dolaska Mesije. «Do pomazanika vojvode, biće sedam nedelja». Zatim se opisuje kako će Jerusalem biti obnovljen. Ovde imamo vremensko proročanstvo. Biblija nam tačno kaže kad će pravi Mesija da dođe ne zemlju. Hajde da prođemo kroz ono što nam Jevreji zabranjuju: «Biće sedam nedelja i 62. nedelje da se opet pograda ulice i zidovi i to u teško vreme». Možemo ovo prebaciti u godine: početak je kad je izdat dekret. Zanimljivo je da je hram je bio obnovljen nakon 49. godina. A zatim slede 62. nedelje kada će da se pojavi Mesija. Dakle, 7+62 je 69. Dakle, ostala je još jedna sedmica o kojoj treba da govorimo. Da ovoj tabeli prirodno datume: Počinjemo 457 sa dekretom i ako na 49 dodamo 434, i da bismo došli do Mesije, to nas dovodi do leta Gospodnjeg 27. To je stvarno zbunjujuće. Biblija kaže da je Hristos započeo svoju javnu službu kad je imao 30 godina. Ne bi li to trebala da bude trideseta godina nove ere a ne 27. Ako uzmete enciklopediju, videćete da je naše brojanje godina pogrešno. Tačno se kaže za vreme čijeg vladanja će Isus biti dođen. Isus je rođen i započeo je svoju misiju tačno na vreme. Proročanstvo je tačno, a naš kalendar je pogrešan. Svaka, čak i dečja enciklopedija, reći će nešto o ovome. Dakle, Artakserks je onaj ko je izdao dekret. Imamo godinu 457. pre nove ere i možemo da zaključimo da će Mesija započeti svoju službu 27. godine nove ere. Tačno na vreme, Isus započinje svoju službu. Isus svoju javnu službu započinje krštenjem jer reč *mesija* znači «pomazanik», a Hrisos je svoje pomazanje doživeo krštenjem. A to je bila 15. godina Cezara Tiberija tačno 27. god. nove ere.

Šta sad to znači za ostale mesije. Da li su i oni ispunili ovakva proročanstva koja su bila zapisana stotinama godina pre njihovog pojavljivanja? To toliko uznemiruje neke ljude da čak izdaju kletvu za one koji se usude da proučavaju to proročanstvo. Biblija kaže da se, kad je Isus pomazan, javio glas sa neba i rekao: «Ti si moj voljeni sin koji je po mojoj volji!» Zapanjujući je stih koji nalazimo u Marko 1:15. Kada je Isus bio kršten rekao je: «Ispuni se vreme i dođe carstvo Božje. Pokajte se i verujte jevandjelje!» Koje vreme se ispunilo? Zašto Isus kaže: «Vreme se ispunilo!» Biblija kaže: «Bog pomaza Hrista Svetim Duhom i silom». Poslanica Galatima kaže: «A kad se navršši vreme, posla Bog sina svojega!» Ima samo jedno proročanstvo o Mesiji koje ima u sebi i vreme. To je Danilo 9. glava. Samo Isus ispunjava to proročanstvo. A šta se dešava 70-te nedelje proročanstva? Vidite, ovo vreme za Jevreje još nije isteklo. Bilo je 70

nedelja koje su određene, a ne 69. Da čitamo: «A nakon 69. nedelje, pogubljen će biti pomazanik». Biće ubijen, ali ne zbog sebe, nego zbog koga? Govori se o Rimljanima, ljudima koji su pod vlašću princa koji će doći i uništiti Jerusolim i dalje se govori o ratu i svemu onome što se dogodilo Jerusolimu. 27. stih nastavlja i kaže: «On, Mesija utvrdiće zavet sa mnogima za nedelju dana. A u polovinu nedelje ukinuće žrtvu i prinos». Razmislite o tome: kaže se da će Mesija umreti u srediti ove 70. nedelje. Dakle, 3,5 god. Hristos je bio u aktivnoj javnoj službi, zatim je poginuo, i to ga je uvelo u sistem žrtava. Ceo sistem jevrejskih žrtava bio je tu da nadovesti Hristovu smrt. Hristos je postao jagnje i umro umesto nas. Ova poslednja sedmica je zanimljiva. Isus počinje svoju javnu službu 27. godine. nove ere i ako dodamo tri i po godine dolazimo do 31. godine. Hristos će ukinuti žrtveni sistem, jer će on biti žrtvovan. Biće razapet tačno na vreme, 31. god. nove ere, baš kao što je proročanstvo reklo. A biće još 3,5 godine za Jevreje. Zanimljivo je da je Isus rekao svojim učenicima: «Propovedajte prvo izgubljenoj deci Izraela!» A zatim će Jevrejima isteći vreme 34-te godine. Dakle, u ovoj poslednjoj sedmici od 70 godina, na sredini sedmice, Isus je bio ubijen, ali su učenici propovedali samo Jevrejima sledeće 3,5 godine.

Mnogi Jevreji prihvatili su Mesiju. Dakle, učenici su govorili Jevrejima kao glasnici. «Kako da te pustim Jefreme, kao da te prepustim?» Hristos nije želeo da ostavi Jevreje. U Jevandelju po Luci kaže se da je Isus znao da će Jerusolim pasti. Znao je da će Rimljani doći i uništiti ga. Isus je rekao je da ni kamen na kamenu neće ostati u hramu. «Evo će vam se ostaviti vaša kuća pusta», kaže Isus. Pusta znači, prazna. Dakle, vreme će se završiti kada im bude objavljeno jevandelje. I to se desilo upravo 34. godine. Učenici su propovedali Jevrejima, a čovek po imenu Pavle počeo je da ih progoni. Čoveka po imenu Stefan kamenovali su na smrt i svi hrišćani razbežali su se iz Jerusalima. Pavle ih je gonio, nebi ih li izveo n pred sud. Na tom putu dobio je viziju. Isus ga je upitao: «Zašto me goniš?» Rekao mu je: «Idi, i ja ću ti reći šta treba da činiš!» Od tada, jevandelje je počelo da se propoveda neznabožcima. Vidite, Jevreji su odbacili Mesiju, prikovali su ga na krst, a zatim su odbacili i njegove učenike. Vreme za njih je završeno. Do današnjeg dana oni nisu prihvatili Mesiju. Oni proklinju svakoga ko se usudi da odredi ovo vremensko proročanstvo. Svojim raspećem Isus je ispunio ovo proročanstvo. Biblija kaže da se zavesa u hramu rascepila od vrha do dna. Zavesu koja je razdvajala Svetinju od Svetinje nad svetinjama,

sam Bog ju je rascepio i time oglasio kraj sistema žrtava. U Jevanđelju po Mateju 27. glavi kaže da se zavesa u hramu raskidala na dva dela od vrha do dna. Po jevrejskom sistemu nije bilo dozvoljeno čak ni pogledati u Svetinju nad svetinjama. A sada je zavesa koja je skrivala to sveto mesto bila rascepana na dva dela i Svetinja nad svetinjama je izložena pogledima. Zna li da su Jevreji sujeverni po tom pitanju do dana današnjeg? Ni jedan Jevrejin neće hodati na mestu gde je nekada bio hram da slučajno ne bi zgazio tamo gde je nekada bila Svetinja nad svetinjama. Smatraju da bi u tom slučaju mogli nastradati.

Tačno na vreme po proročanstvu, Stefan, jedan od Hristovih sledbenika, bio je kamenovan i Jevanđelje počinje da se proopoveda neznabožcima. Biblija kaže da svako ko veruje u Hrista postaje seme Avramovo. Dakle, jevrejsko obrezanje nije tako važno, važno je prihvatanje Mesije. U Jevanđelju po Jovanu 5:39 Biblija kaže: «Pretražite pisma jer verujete da u njima imate život večni, i ona svedoče za mene. «Iako vaši gresi budu kao prljava haljina, vratite se meni jer sam vas otkupio». Biblija, takođe, kaže: «Ko ima Sina, ima život, a ko nema Sina, nema života» «Ovo sam vama napisao da verujete u ime Sina Božjeg da možete verovati da ima Sina Božjega da možete dobiti život večni». Evo izazova za vas večeras: Bog daje tačno vreme kada će pravi Mesija da dođe stotinama godina pre tog vremena. A da ne bismo bili zbunjeni, neki spisi potvrđuju to isto, kao spisi sa Mrtvog mora. Knjiga proroka Danila potvrđena je kao autentična, a samo jedan od svih mesija objedinjuje u sebi sva proročanstva koja se odnose na Mesiju. Samo Isus Hristos kao Mesija ima rešenje za problem greha. Ako to prihvatite onda ćete imati «večni život kroz njega». Ali, to nije jedino proročanstvo u Bibliji. Zapisano je do najsitnijih detalja tačno šta će se dogoditi kroz istoriju. Zapisano je i šta će se desiti sa crkvom. U sledećem predavanju razmotrićemo proročanstvo koje govori o tome šta će se desiti sa našim svetom. Danilo nam daje proročanstvo šta će se desiti od njegovog vremena sve do kraja. To su zapanjujuća proročanstva. Znam da svakog zanima budućnost! Zato, nemojte propustiti da je saznate!

Pitanja i odgovori

(subota II)

1. Šta mislite o preventivnom vancinisanju protiv gripa uoči sezone epidemije?

Odgovor: Vakcinisanje je jedna od problematičnih tema. Ima onih koji se kunu u vancinu i onih koji kažu da ona ne pomaže. Vakcina može imati mnoge uzgredne efekte. Sve zavisi od vrste gripa koji se javlja. Ima onih koji se citiraju u literaturi a koji tvrde da se nikada ne treba vakcinisati, ima suprotnih ekstrema i onih umerenih. Ne želim da izigravam Talmud i kažem da to mora biti ovako ili onako. Lično se trudim da načinom svog života održavam svoj imunitet u što boljem stanju. Ako bi postojalo nešto čime bi se zaista trebalo pozabaviti, ja bih se i vakcinisao.

2. Šta uzimati kod hipoglikemije a šta kod depresije?

Odgovor: Hipoglikemija i depresija skoro uvek idu zajedno. Najbolje rešenje za hipoglikemiju je uzimanje integralne hrane. To znači da bi trebalo da izbegnete upotrebu rafinisane hrane, sve napitke koji sadrže kofein (kafu, čaj, koka-kolu) i svu hranu koja ima visok nivo šećera i nizak nivo vlakana (čokolada, slatkiši, šećeri). Ako zaista imate nizak nivo šećera i čini vam se da ste stvarno loše, prožvačite jednu urmu. Ako vam se ne sviđa urma, uzmite malo suvog grožđa.

3. Kako se profesor hrani ovde, a kako u Africi?

Odgovor: Dok sam ovde jedem žitarice, semenje, voće, orašaste plodove. Dok sam u Africi jedem žitarice, semenje, voće i orašaste plodove. U Južnoj Africi jeo bih češće stvari kao što je avokado, koristio bih više namaza od orašastih plodova, neke vrste lazanja, ali ovu vrstu ishrane možete sprovoditi bilo gde u svetu.

4. Koju hranu koristiti a koju izbaciti da bi poboljšali ili ojačali ligamente i veziva kičmenih pršljena i zglobova?

Odgovor: Treba vam hrana koja stvara baznu sredinu koja neće izazvati gubitak kalcijuma. To je najbolji način da se pobrinete za svoje ligamente i

kosti. Izbegavajte sve mlečne proizvode i vežbajte, vežbajte, vežbajte! To čini vaše kosti i ligamente jakima.

5. Za svinju se kaže da je svaštojed, da konzumira i meso i biljnu hranu. Šta je ona, u stvari? Kolika je kod njih dužina creva? Kolika je kod ptica, gmizavaca i riba?

Odgovor: Svaštojedi imaju dužinu creva negde 15-17 dužina svog trupa. Zanimljivo je, ukoliko uzgajate životinju na biljnoj hrani, onda su joj creva duža. Uzgajali smo piliće i ukoliko su bili samo na biljnoj hrani imali su duža creva od onih koji su bili na industrijskoj hrani koja je sadržala i riblje brašno i sve ono što industrijski koncentрати sadrže. Statistički značajno su produžena creva kod onih pilića koji su se hranili na biljnoj hrani i to samo za jednu generaciju. Iako imate razliku u dužini creva, ako dodate meso kao kod svaštojeda to će skraćivati dužinu creva te individue, a ishrana koja je zasnovana na biljnim materijama daće duža creva.

6. Šta mislite o novim pronalascima organske materije (novih bića) u meteorima i odgovarajuće teorije da su oni doneli život na zemlji?

Odgovor: Postoje tvrdnje da su pronađene organske materije i bakterije u meteorima. Ali, novija istraživanja su pokazala da su to veštačke/ljudske tvorevine a ne bakterije. Organska materija koja je pronađena bila je kontaminacija od prolaska i kontakta sa zemljom.

7. Kako objašnjavate različitost flore i faune u Australiji u odnosu na floru i faunu u drugim mestima?

Odgovor: Sa velikim teškoćama. Srećom, i evolucionisti imaju podjednake teškoće da objasne tu različitost. Prvo moramo da ustanovimo da li su torbari primitivna forma ili su oni visoko adaptirani. Placentalni sisari, kao kopitari u Africi, žive na kontinentu gde je migracija način na koji se borite sa promenama klime. Ako ste migratorni organizam, onda je korisno da se plod razvija u placenti, unutar majke. U australijskoj situaciji migracije nisu moguće rešenje i zato se može smatrati adaptivnom reakcijom da embrion napušta talo majke u ranom stadijumu razvoja. Ukoliko uslovi postanu ekstremno loši, majka može da odbaci bebu, i onda ne ulaže energije u nešto čemu, na kraju, budućnost nije svetla. Ni na koji način torbari nisu primitivni jer možete imati dva ili tri dojančeta koji su pričvršćeni a koji su u različitim stadijumima razvoja i svaki od njih dobija različitu vrstu mleka shodno njegovom razvojnom periodu. To je visoko adaptivna karakteristika i nikako se ne može smatrati primitivnom.

Australija je kao kontinent izabrala specijalizaciju svoje faune. Pas dingo je tako jedan specijalizovani pripadnik australijanske faune, on nije torbar ali daje nam dobar primer, a začuđujućom brzinom biva uništavan. Zašto izumire? Zato što se meša sa normalnim psima? Pa, šta, on je samo normalan pas! Da li je specifična vrsta samo zato što živi u Australiji?

8. Šta mislite o okamenjenom fosiliziranom otisku u prastarim slojevima koji je vrlo sličan čizmi skafandera? Da li to govori nešto o tome da su drevni astronauti bili u poseti zemlji?

Odgovor: Ima više otisaka stopa nego što su ovi spomenuti koji su, takođe, čudni. Kod reke Paluksi nalaze se gigantski otisci ljudskih stopala nađenih u istim formacijama sa dinosauruskim otiscima. Deluju zaista ubedljivo! Ali, za njih se pokazalo da su veštačke/ljudske tvorevine. Pokazalo se da mnogi od ovih takozvanih otisaka stopala nisu otisci stopala. Dodaje se još jedan problem tome, budući da su oni atrakcija, ima finansijskih koristi od takvih stvari jer čim postoji nešto tako zanimljivo ima onih koji su spremni da za posetu tako nečega plate. Tako da ima priličan broj lažnih stopala na mnogim mestima i zaista je teško reći pravu istinu. Ne uzbuđujem se previše kada je reč o ovim otiscima.

9. Recite nešto o jetiju, bigfutu, saskveču i drugim nepoznatim vrstama. Da li su oni možda ostaci javanskog ili pehingskog čoveka?

Odgovor: Oni spadaju u istu kategoriju ovoga o čemu smo malopre govorili. Video sam mnoge snimke o jetiju, velikom stopalu, i sličnim stvorenjima. Izgleda kao da uvek iščeznu. Svako ih je video ali ih niko nije uhvatio. To je uvek zanimljivo i uvek je lepo imati neko uzbuđenje na vidiku, ali budući da sam skeptik po prirodi, samo mi jednog dovedite i pokažite - verovaću.

10. Da li mislite da na drugim planetama u svemiru ima ljudi ili drugačijih bića? Da li oni imaju dušu?

Odgovor: Nisam bio tamo, pa nisam video ni jednog. Niko nije bio tamo i niko ih nije mogao videti. Sve što imam na raspolaganju je ono što je napisano. A budući da u Bibliji piše da su sinovi Božji klikovali i radovali se kada je planeta i život na njoj bio stvoren, a i Adam je nazvan Božjim sinom, tako da nemam problema sa tim da postoje druga stvorenja van Zemlje. Možda ćemo jednog dana i to saznati. To bi bilo lepo!

11. Da li postoji organizam na zemlji koji sadrži sve informacije o svim ostalim vrstama? Šta je po teoriji dizajna koja je definicija vrsta?

Odgovor: Ne verujem da postoji organizam koji sadrži sve genetske informacije za sve vrste. Znamo šta nauka kaže o tome šta je teorija definicije vrste. To su organizmi koji se mogu slobodno ukrštati. Oni čine jednu vrstu. Na nivou stvaranja, potražio bih odnos na nivou reda ili familije ili možda jedan ili dva slučaja na nivou roda.

12. Zar nije moguće da su mutacije gena nastale pod dejstvom ultravioletnog kosmičkog i nuklearnog zračenja kao i pod uticajem drugih mutagenih faktora?

Odgovor: Da, svakako. Svi oni mogu izazvati mutacije. Ali, mutacije su negativna pojava. Postoji jedna ili dve mutacije koje se u nauci koriste da se pokaže njihov pozitivan efekat. Ali, i te mutacije su loše za organizam. Čuvena mutacija koja se koriste je anemija srpastih ćelija koja vam daje selektivnu prednost kada je u pitanju malarija. Anemiju srpastih ćelija koristimo kao poboljšanje samo u slučaju ako postoji bolest u regionu potpuno zaboravljajući da je anemija srpastih ćelija bolest. To je bolest koja vam pomaže da ne obolite od druge bolesti koja tu hara. Da li je to poboljšanje ili nije? Naravno da to nije poboljšanje, to je bolest. Dakle, nema pravog dokaza pozitivne mutacije.

13. Da li je homoseksualizam posledica mutacije gena i zašto se javlja?

Odgovor: Izazivate me da stanem na klizavo tlo. Sve što mogu da kažem je ono što nam Biblija kaže. Danas tvrde da je homoseksualizam genetska pojava. To je smešno jer sam vam već objasnio da ja kao muškarac imam svaki pojedinačni gen da bih mogao da budem i žena. Ali, ja sam morfotip čoveka muškarca zato što imam hormon testosteron koji uključuje endokrini sistem na razviće muške linije. To se dešava u neonatalnom periodu, odmah nakon rođena. U nedostatku testosterona hipotalamus se uključuje u ciklični način delovanja. Prisustvo testosterona ga uključuje na konstantni način delovanja. Zato žene imaju hormonsku produkciju koja je ciklična i imaju cikličnu ovulaciju proizvodnju jajne ćelije. Muškarci stalno proizvode hormone. Kod homoseksualizma, ukoliko je neko rođen kao muškarac, njegov hormonalni sistem još uvek ima onaj muški modus delovanja, a kod žena ženski modus delovanja. Zanimljivo je da kod onih koji imaju transseksualne operacije, nikad se neće izvesti ova transseksualna operacija promene pola na nekom ko već ima izraženo

homoseksualno ponašanje. Ako kao muškarac imate operaciju promene pola, onda gubite svoju seksualnu želju, a to nije ono što većina homoseksualaca želi. Vodi se velika debata o tome šta se, zapravo, događa. Imamo i suprotnu situaciju kada se mnogi homoseksualci vraćaju na normalnu orijentaciju. Ne mogu da razumeju zašto se nisu ponašali normalno, shodno svom polu, od samog početka. Šta se s njima desilo, da li su se njihovi geni promenili ili se njihov um promenio? Prepustiću to vašoj proceni.

14. Po engleskim autorima kumranski rukopisi dosta menjaju Bibliju i dopunjuju je izmenama. Vatikan se borio da to prikrije i uništi te novopronađene spise da ne bi menjali biblijsku doktrinu, tj. Novi zavet koji je do tada bio poznat.

Odgovor: To nije slučaj. Upravo suprotno je slučaj. Upravo visoka kritika tvrdi da se Biblija morala promeniti tokom vremena. Naravno da su mnogi pripadnici škole visoke kritike bili katolički učenjaci. Svitak koji je sadržao Knjigu proroka Isaije pronađen je u celosti, skoro netaknut. Bio je 100% isti kao tekstikus receptikus, isti kao onaj prihvaćeni biblijski spis kakav i mi imamo. Zanimljivo je da su za Knjigu proroka Danila čije su delove pronašli (pisana je na dva jezika: aramejskom i jevrejskom) kritičari govorili da su sigurno u pitanju dva različita autora. Stavili su poreklo nastajanja ove knjige hronološki mnogo kasnije nego što se smatra, a to je oko 600. godine pre Hrista. Uostalom, kako je Danilo mogao da prorekne buduće događaje ukoliko je živio toliko pre njih. Onda su napisali: «Pa, nije on prorekao budućnost, knjiga je napisna nakon što su se događaji zbili!» Onda su pronašli mali deo Knjige proroka Danila i upravo u tom delu imamo prelaz sa pisanja jevrejskim na aramejski. Analiza aramejskog teksta pokazuje da je on pisan persijskim dijalektom, što čak nije ni postojalo kasnije od vremena kada je Knjiga proroka Danila datirana. Pokazalo se autentičnim da Knjiga proroka Danila potiče negde oko 600. godine pre Hrista. To ih je zaista uznemirilo jer su oni upravo želeli da bude drugačije. Eseni koji su prepisivali knjige i koji su bili autori spisa sa Mrtvog bili su gnostici. To znači da oni i nisu mnogo verovali u ono što je zapisano u Bibliji. Oni su koristili Bibliju kao gnostičko oruđe. Nisu je tako pažljivo prepisivali da bi njen sadržaj ostao netaknut, već da bi sekvenca pojavljivanja znakova i simbola ostala netaknuta. Oni su imali mnoge apokrifne spise koji nisu imali ništa zajedničko sa Biblijom. Generalno govoreći, sve govori u prilog tome da je Biblija u dlaku identična originalu.

Šta će pisati u poslednjem poglavlju u udžbenicima istorije?

Večeras ćemo proći kroz jedno zanimljivo uvodno proročanstvo. Nazvao sam ga «U izmaglici vremena» jer se radi o vremenu. Sećate se teksta iz Knjige proroka Isaije gde Bog kaže da ni jedan nije kao On jer On od početka javlja kraj. U Knjizi proroka Danila imamo takva proročanstva. Ima mnogo onih koji žele da proučavaju proročanstva. Oni gledaju likove u Bibliji i njima pridaju sopstvene definicije. Tako možete doći do mnogo neobičnih stvari. Tako npr. zveri prikazane u Bibliji mogu da budu kompjuteri u Briselu. Morate igrati po određenim pravilima. Ako želite da definišete neki simbol u Bibliji, jedino mesto gde ćete pronaći definiciju jeste Biblija. Ako govorimo npr. o belom platnu, to se odnosi na pravednost jer Otkrivenje 19. glava tako definiše belo platno. Pitam se, koliko je propovedi ispričano o nemoralnoj ženi. Kao da je Bog stvarno imao problem sa nemoralnim ženama. U proročkom smislu, žena je simbol crkve. Crkva je stalno lutala za drugim bogovima, što može da se uporedi sa nevernošću sopstvenom mužu. Imamo mnogo referenci u Bibliji koje definišu ženu kao crkvu. Isus kaže da je On ženik i da se vraća po svoju nevestu, što će reći, po svoju crkvu. A zatim, ako čitate o zverima u Bibliji, jasno je definisano u Knjizi proroka Danila 7:17 da je reč o carstvima. Moramo koristiti Biblijske definicije da bismo razumeli o čemu je reč u simbolima.

Jedno od osnovnih proročanstva u Bibliji nalazi se u Knjizi proroka Danila u 2. poglavlju. Zanimljivo je da je ono napisano 600 god. pre Hrista. Tokom cele istorije ono dostiže do našeg vremena. Kako je Danilo unapred znao šta će se dogoditi? Jedan drevni car sanjao je car. To je bio car Navuhodonosor, kralj Vavilona. Originalni izgovor njegovog imena zvučao je Nabukudariusur. Kad je Jerusalim bio razoren, Biblija kaže da su neki od perspektivnih mladića bili preseljeni kao zarobljenici u Vavilon. Zanimljiva je priča koja govori o trećoj godini vladavine ovog cara. On je išao ka trećoj godini svog upravljanja dok su ovi mladići već bili u trećoj godini. Kritičari Biblije kažu da tu ima nekih nesuglasica. Kako je moguće da ova dva perioda mogu biti različita? To samo pokazuje kako je Biblija precizna.

Jevreji su koristili prepoznavanje vremena: svaki deo godine brojao se kao prva godina. I deo dana brojao se kao dan 1. Vavilonjani su drugačije pratili vreme. Oni prvu godinu vladavine nisu brojali kao prvu već kao godinu stupaja na presto. Po vavilonskom bi to bila druga godina, a po jevrejskom treća. Jevreji koji su bili odvedeni u zarobljeništvo bili su podvrgnuti vavilonskom načinu života. Navuhodonosorova palata zvala se Babilu. On je izgradio neke zgrade i za svoju suprugu. Viseći vrtovi Vavilona bili su izrađeni u vidu planina jer su planine nedostajale njegovoj ženi. Biblija nas izveštava da je car sanjao jedne noći (Danilo 2:1). Izveštaj kaže da mu se duh uznemirio i da nije mogao da spava. Zato je car sazvaio svoje mage. «I reče car da sazovu vrače i zvezdare i gatare i haldeje da kažu caru san njegov». Biblija kaže da je car zaboravio šta je sanjao. Možda mislite da je car bio vrlo primitivan te je sazivaio mage i vračare da mu kažu nešto o tome. Možda to i nije tako primitivano, možda smo prošli ceo krug i vratili se na isto. Američki predsednici se konsultuju sa astrolozima pre nego što bilo šta preduzmu. Regan, recimo, nije ni jednu odluku nije doneo pre nego što se konsultovao sa astrolozima. Ni Nelson Mendela neće da donese ni jednu odluku dok se ne konsultuje sa onima koji bacaju kosti ili oni koji sličnim radnjama proriču. Evropski kraljevi i kraljice nisu mnogo različiti od ovog drevnog cara. Ni princ Čarls ne čini ništa dok se ne konsultuje sa izvesnim pokojnim osobama. Dakle, ništa današnji carevi nisu različiti od predašnjih careva.

Kada su se svi oni okupili pred njim car je rekao: «Imao sam san koji me je uznemirio i želim da mi vi kažete kakav je to san bio i šta sam sanjao». U 5. stihu piše: «zaboravio sam, ne mogu se setiti». Car je znao da je nešto važno u pitanju i zato je rekao ovima da ako mu ne kažu šta je sanjao da će ih iseći na komade i da će njihovi domovi postati bunjišta. Predašnji carevi bili su veoma moćni. Mogli su vas strpati u zatvor bez suđenja, a to su mogli uraditi i sa izvršenjem smrtne presude. Vidite, ništa se nije mnogo promenilo, stvari su još uvek slične. Čak i danas u Sjedinjenim Državama ima mnogih zatvorenika koji su tamo bez sudskog procesa i vrlo je moguće da će neki i doživeti izvršenje smrtne kazne bez da iko išta o tome zna. Izgleda kao da smo napravili pun krug u istoriji. Haldeji su bili mudri religijski vođe, religiozni savetnici. I danas ih svaki predsednik ima. Oni su odgovorili da nema čoveka na zemlji koji bi caru mogao pomoći sa ovim. «Car to ne može ni od koga na svetu da očekuje! Jer je on poludeo!» «Zaista je neobično to što car zahteva i niko nam to ne

može reći osim bogova, a oni ne žive među nama». U 12. stihu piše da je car postao stvarno ljut. Zato je odlučio da svi mudraci, pošto ne služe ničemu, treba da budu pogubljeni. Svi pametni i obrazovni ljudi treba da budu posečeni. Nije li to tako primitivno, kako tako nešto može da učini! Adolf Hitler je to isto uradio sa mudrim ljudima i profesorima. Vidite, to je način na koji rade carevi. Taj dekret o smrtnoj kazni se svakako odnosio i na Danila i njegove drugove, jevrejske zarobljenike, koji su sada bili mudraci na carevom dvoru. Zato je Danilo požurio Ariotu, načelniku stražara i rekao mu je: «Čekaj samo malo, zadrži ove vetrove, daj mi malo vremena i ja ću pitati svog Boga». Danilo je otišao svojoj trojici prijatelja Ananiji, Misailu i Azariji. Zanimljiva su njihova imena, ali da ne ulazimo sad u tipologiju imena. Danilo je rekao svojim prijateljima da pokušaju da umilostive Boga, da se mole Bogu da im on otkrije ne samo san nego i značenje. To nalazimo u 17. i 18. stihu. Dakle, Bog je Danilu otkrio san i tumačenje sna. Zaključak nalazimo u 21. stihu gde piše: «I on menja vremena i čase. Smeće careve i postavlja careve. Daje mudrost mudrima i razum razumnima».

Dakle, san se tiče sleda careva tokom vremena. Danilo je odjurio načelniku straže i rekao mu: «Brzo me vodi caru!» Car ga je pogledao i pitao ga: «Danilo, da li ti možeš da mi kažeš šta sam sanjao?» A Danilo je odgovorio: «Pa, naravno!» Ne, nije tako rekao. Uopšte nije tako postupio. Uzgred, kad je bio odveden u Vavilon njegovo ime je promenjeno u Valtazar koje bukvalno znači «boginja štiti cara». Njegovo ime su preokrenuli u pagansko. Car je smatrao da su njegovi bogovi superiorniji od Danilovog Boga. Ali, sada je priča trebalo da se izokrene. Kraljevi vračari i gatari nisu znali odgovoriti caru, i iako je on paganizovao Danilovo ime, Danilo je bio taj koji je sada došao sa odgovorom: «Mudraci i astrolozi ne mogu ti odgovoriti, care, niti magovi, ni proroci. Ali ima Bog na nebu koji otkriva tajne i čini znanim caru Navuhodonosoru šta će dalje biti!» Opet ovde imamo sukob religija. U 29. stihu Danilo počinje da tumači san: «Onaj koji otkriva tajne, a to je Bog, pokazao ti je šta će biti». Ovo je ukratko ono što je sanjao: video je statuu. Statua je imala zlatnu glavu, ruke od srebra, kukove od bronzne, noge od gvožđa, a stopala izmešano gvožđe i glina. A zatim je video kako dolazi jedan kamen koji pogađa statuu u stopala i uništava ceo lik. San je bio zaista važan, ali car nije znao šta znači. Danilo je, prepričavajući san, rekao: «To je bila ogromna statua veličanstvene

pojave. Zaista te je impresionirao ovaj lik, ali onda je kamen udario u stopala».

Danilo je počeo caru da tumači san, tj. ove metale. Danilo je već rekao da se san tiče budućnosti. U 34. stihu završava izjavom: «Ti gledaše dokle se izvali kamen bez ruku.» Ako pogledate rečnik biblijske simbolike videćete da je stena simbol za Hrista. Vidite, ova stena nije odvaljena ljudskim rukama, to je Božanska intervencija. Stena udara kip u stopala koja su bila od gline i gvoža, i rasturila ih je. Dakle, statua neće biti rasturena ljudskim delovanjem već božanskom intervencijom. Stena je Hristos. Ceo lik nestaje i svaki trag ovom liku nestaje. Vetar je sve razduvao tako da zaista nije ništa ostalo. Ali, ta stena izrasta u ogromnu planinu. U Bibliji, planina simbolizira carstvo. Npr. planina Sion predstavlja sionsko carstvo. Kada se govori o ovoj planini reč je o carstvu koje će zameniti svetska carstva. Planina, carstvo, «ispuniće celu zemlju». U Isaiji 65. glavi Bog potvrđuje ove reči: «Gle, stvoriću novo nebo i novu zemlju i prethodno neće dolaziti ni na um». Dakle, danas postojeći sistemi koji vas zbunjuju, koji vam zadaju nevolje, Biblija kaže da će oni nestati i onda će nastati carstvo pravde.

Danilo dalje tumači šta je tačno svaki od ovih delova carstva bilo. 37. stih kaže: «Ti si, care car nad carevima jer ti je Bog nebeski dade carstvo, silu, krepost i slavu. Ti si ona zlatna glava». Zlato je dragoceni metal, a Vavilon je bio veoma slavno carstvo. Vavilon je bio zlatna glava. A onda slede loše vesti: «Navuhodonosore, tvoje carstvo biće zamenjeno drugim carstvom koje će biti manje od tvoga». Zato je metal kojim je predstavljeno sledeće carstvo bilo srebro. Zanimljivo je da je Vavilon koristio zlatne ili pozlaćene novčiće dok su monete medopersijskog carstva bile srebrne. Zanimljivo je i to da je zlato dragocenije, ali je mekše od srebra. Sledeće carstvo je postalo jače i otpornije, ali ne i tako dragoceno. Zanimljivo je da se ovaj srebrni deo sastoji od dve ruke jer se carstvo sastojalo od Midana i Persijanaca. Grudi, dakle, predstavljaju sledeće carstvo. Car Navuhodonosor mora da je mislio: «Pa, to je nemoguće! Nema carstva koje je moćno kao moje!» On kao da je zaboo svoj mač u kontinent i rekao: «Ovo je moje!» Verovao je da je sav svet pod njegovim nogama. Imamo glinenu tablicu iz tog perioda koja kaže za vavilonsko carstvo: «Neka traje dovek!» Ali, prorok Danilo kaže da će se situacija promeniti i da će ovo carstvo biti zamenjeno drugim.

Car je prvo bio impresioniran Danilom jer mu je on rekao šta je car sanjao a zatim je počeo i da tumači san, a što je više razmišljao o tome to je postajao ljući. Kao i svi danas, car je razmišljao: «Baš me briga šta Bog kaže! Moje carstvo trajaće važno i neće biti osvojeno! Neće se zlato zameniti srebrom, bronzom niti gvoždem! Načinite mi lik koji će biti zlatan od vrha do stopala i bolje bi vam bilo da se poklonite pred tom statuom!» To je kao kad bi neko rekao: «Ko nije s nam, protiv nas je!» Čuli smo sličan dekret i u današnje vreme. Dakle, car je hteo da svima stavi do znanja da će njegovo carstvo trajati večno. Nije li to zanimljivo? Biblija nam govori o tri prijatelja Sedrahu, Misahu i Avdenagu koji su odbili da se poklone pred ovim kipom, i zbog toga su bili bačeni u peć ognjenu. Kad je Navuhodonosor pogledao u peć rekao je: «Nisu li bili trojica koju smo bacili u peć, ali vidim i četvrtog s njima. Izgleda kao Božji Sin». Zanimljiv prevod. Noviji prevodi prevode ovo rečima: «Izgleda kao sin bogova». Možete iz ovog primera videti da čak i u ognju Bog može sačuvati svoje verne. Car, zatim, poziva mladiće da izađu iz peći ognjene: «Sluge Boga najvišega, izađite!» Na kraju, car obznanjuje da ovaj Bog ne samo da može da otkrije šta je car sanjao već može da sačuva i život. Car prolazi kroz malo obraćenje. On kaže: «Nećemo služiti više ni jednom bogu, nego njihovome».

Ako pogledamo konstrukciju Vavilona videćemo da su dva velika lava stajala na vratima boginje Ištar. Možemo videti i rekonstrukciju visećih vrtova Vavilona. Hiljade glinenih pločica idu u prilog priči koju smo upravo ispričali. Imamo «portale načinjene da zapanje mnoštvo ljudi koje sam ja izgradio!». Car je bio ponosan na ono što je načinio i zato je želeo da zapanji ljude. Pronađen je i čuveni Nabonidov valjak na kome su zapisani Navuhodonosorovi uspesi. Biblija nam priča priču da je Vavilon bio uništen u vreme cara po imenu Belšasar. Pripadnici visoke kritike su imali spisak careva i rekli su da car koji je vladao u vreme osvajanja Vavilona bio je Nabonid a ne Belšasar. Stotinama godina oni su govorili: «Nije postojao takav car u vreme osvajanja Vavilona, tako da Biblija nije u pravu!» A onda su pronašli čuveni Nabonidov valjak koji govori o njegovom moćnom sinu Belšasaru. On ga naziva svojim omiljenim prvencem. Dakle, pojavljuje se Belšasar, a ni jedan drugi izvor sem Biblije ga ne spominje. Kritičari kažu: «Dobro, imao je sina po imenu Belšasar, ali on nije bio car». Godine 1882. našli su natpis gde Nabonid kaže da je predao carstvo svom sinu. Zatim godine 1916. našli su inskripciju koja govori o njihovoj zajedničkoj

vladavini. Godine 1924. svaka sumnja je izbrisana jer imamo dokaze u kojima se kaže da je Nabonid predao carstvo svom sinu Belšasar. Dakle, 100% u prilog Bibliji, a 0% u prilog kritičarima iste!

Kako Biblija kaže, dok je Belšasar ili Valtazar, kako ga mi nazivamo, vladao, video je pismo. Zanimljivo je da ga je ispisivao prst. Samo tri puta se u Bibliji spominje da neko piše prstom. Prvi put je to bilo kada su Deset zapovesti bile napisane Božjim prstom, drugi put kada se na gozbi ovog cara pojavio prst i na zidu ispisao: «Mene, mene, tekel ufarsin» što znači: «Tvoje carstvo je izbrojano (mene, mene), izmereno je na vagi i nađeno je lakim (tekel), i dato je Miđanima i Persijancima (ufarsin)». A treći put kada se spominje da neko piše prstom je kada Isus piše po prašini tako da su svi kritičari Marije Magdalene koju su je doveli da je Isus osudi jer su je uhvatili u preljubi, morali da se okrenu i odu. Vavilon je imao svoju priliku, ali on nije želeo da je iskoristi. Biblija kaže da bi Bog «iscelio Vavilon». Rekao je: «Dao sam vam vremena da se pokajete ali niste hteli».

Tako je car Kir došao i preuzeo carstvo. Zanimljivo je da prorok Isaija pominje Kira 150. god. pre Kirovog rođenja. Kad pogledamo čuveni Kirov valjak vidimo da on govori o pohodima čuvenog kralja. Zanimljivo je da je Kir predlika otkupitelja. Na valjku piše: «Došao sam i oslobodio sam robove. Ne činite nikakva zla ovim ljudima, oni su pod mojom zaštitom». Čak se pobrinuo i za životinje kao što su gugutke i patke da ne nastradaju, tako da se čini da je to bio jedan dobar car. Kir je ušao u Vavilon kroz rečnu kapiju. Reka je morala biti «isušena» da bi on mogao da uđe. To je bilo u vreme kada je Valtazar imao gozbu misleći kako im se ništa ne može dogoditi jer su dobro obezbeđeni. Ali, 21. stih kaže: «Bog smeće careve i menja carstva». Istorija nam kaže da je od 539-331 god. vladalo medopersijsko carstvo. Zatim dolazi sledeće, treće, bronzano carstvo (39. stih). O tome nam govori i istorija - Aleksandar Veliki. Istorija kaže da nema mesta na zemlji gde se njegovo ime nije čulo. Neki čak smatraju da je božanska ruka vodila njegovo rođenje i njegova dela. Dakle, Grci su zamenili Medopersiju.

Biblija kaže da dolazi i četvrto, gvozdeno carstvo. Ono je predstavljeno dvema nogama. Dakle, biće dva dela ovog carstva. Kako li vi u vašoj zemlji morate biti svesni ove istorije jer Rim je imao zapadno i istočno carstvo! Vizantija, istok, čiji ste vi bili deo i ostatak ste; i zapadno carstvo i Rim koji su predstavljali rimsko carstvo. Bronza je manje vredna i skupocena od

srebra, ali je jača. Ako uporedimo oružje rimskog vojnika i oružje grčkog vojnika vidimo da grci imaju bronzano, a rimljani gvozdeno naoružanje. Kako je to Danilo mogao znati stotinama godina unapred? Dakle, rimsko carstvo preuzima svet. U Danilu 2:40 kaže: «A četvrto će carstvo biti tvrdo kao gvožđe». Ali, ovo carstvo će se raspasti. Ovo carstvo će biti veoma surovo. «Gaziće i satirati sve pred sobom». To je upravo ono što je Rim činio i kakav je bio. Čuveni historičar Edvard Gibon kaže da ovi likovi srebra, zlata i bronzne predstavljaju narode i on, zatim, govori o gvozdenom rimskom carstvu. Dakle, nisam samo ja koji ovo tvrdim, to tvrde i čuveni historičari. Hipolit je rekao: «Raduj se blagosloveni Danilo. Nije bila greška već je gvožđe stupilo na scenu». Historičari su tokom istorije ovo proročanstvo uzimali za ozbiljno. Historičar Rolin kaže: «Rimljani su carstvo za carstvom pokoravali bez razlike. Cezar je bio obožavan kao bog». Nalazite hramove svih cezara, pa ste mogli i da ih obožavate. Ništa se nije promenilo. Možete otići u Indiju i obožavati jednog od gandija. Nema problema!

Ovo carstvo će pretrpeti izvesne promene jer se stopala sastoje od gvožđa i gline. Na stopalima ima deset prstiju. U 41. stihu kaže se da će na kraju ovo biti podeljeno carstvo. U 42 stihu čitamo: «A što prsti bijahu što od gvožđa a koje od gline, carstvo će biti našto jako a nešto trošno». Prorok gleda u budućnost i vidi da se rimsko carstvo razdelilo. Glina, u stvari, predstavlja Boga koji ih i drži razdvojenima. Evo šta se desilo rimskom carstvu. Ono je bilo podeljeno u različita kraljevstva. Historičari se sukobljavaju oko toga u koliko delova je carstvo na samom početku bilo podeljeno. Ali većina se slažu da je bilo deset carstva. Dakle, deset kraljevstva predstavljaju prvobitnu podelu rimskog carstva. Današnji ostaci bi bili Nemci, Švajcarci, Francuzi, Italijani, Englezi, Portugalci i Španci, dok su Heruli, Vandali i Ostrogoti, zatrati. Biblija kaže nešto veoma zanimljivo u 43. stihu: «A što si video gvožđe pomešano s kalom lončarskim to će se oni pomešati semenom čovečijim». Ovi delovi carstva će pokušati da se ujedine međusobnim brakovima. Da li se ovako nešto dogodilo? Naravno: jedan car oženio se ćerkom drugoga da bi pokušali da stvore neku vrstu alijanse. Tako su nemački carevi vladali u Rusiji, Engleski u Nemačkoj, Napoleon je oženio Austrijanku. Kraljica Viktorija je bila majka svima ovima jer ona je takva jedna mešavina tako da se na kraju nije znalo šta je ona.

Čitaćemo 43. stih koji je veoma važan: «Ali, neće prioniti jedan za drugoga kao što se gvožđe ne može pomešati s glinom». Neće se ujediniti. Istorija pokazuje u prošlosti da oni umalo ne uspeju u tom sjedinjavanju. Karlo Veliki, recimo, umalo da ih je ujedinio. Došao je pred papu i papa je trebalo da mu stavi krunu novoga carstva na glavu. Tokom same ceremonije krunisanja vojske su počele da gube bitke na ratištima i sve su morali da počnu iz početka. I danas Evropa želi da se ujedini. Svi žele da uđu u evropsku uniju. Svakako, ovog puta ćemo uspeti! Zanimljivo je da je Žak de Lor rekao: «Gradimo novi Vavilon i ovog puta ćemo uspeti!» Čak su odštampali plakate i polepili ih po celoj Evropi o izgradnji vavilonske kugle i grada Vavilona. Oni su stavili i zvezdu kao simbol evropske unije i to sa izvrnutim pentagramima. Nije li zanimljivo da je novi parlament, koji gradi najčuveniji arhitekta danas u Evropi, načinjen kao Vavilon u izgradnji? Čak se ne ustručavaju da kažu da je to pokušaj zidanja nove vavilonske kule. Nije li to zanimljivo? Ovi ljudi nisu uopšte različiti od Navuhodonosora. Ne piše li da neće prionuti jedan za drugoga? Ali oni opet kažu: «Baš me briga šta ti tamo gore kažeš! Mi ćemo ponovo izgraditi vavilonsko carstvo i ovog puta ćemo uspeti!» Posmatram to sa velikom zainteresovanošću i prosto me hvataju žmarci.

Izgleda da se ljudi nisu ničemu naučili iz istorije. Pogledajmo stare careve: Vidimo palatu danskog kralja Frederika i njegove kraljice Dajane, zatim kraljicu Viktoriju i sve ostale potomke ili rođake, svi su zajedno. Ali, neće prionuti jedan za drugoga kao što se glina i gvožđe ne mogu pomešati. To je sigurno! Vidimo krunisanje Karla Velikog, zatim Britanci su mislili da će oni to uraditi pomoću Karla Čarlsa. I Luj IV je to isto govorio. Napoleon je zatim rekao: «Ja ću to uraditi!» Istorija beleži da je Napoleonu bilo rečeno: «Proviđenje je nasuprot tebi». Zna li šta je on rekao na to? Rekao je: «Proviđenje je na strani najmoćnije artiljerije». Nije li to zanimljivo? Ali, njegova artiljerija bila je preteška za blato tokom bitke na Vaterlou jer, padala je kiša. Lakša artiljerija Britanac nije se zaglavial u blatu. Dakle, proviđenje nije bilo na strani jače artiljerije. Na kraju njegovog života u izgnanstvu u bici na Vaterlou je izgubio sve. On je rekao: «Želeo sam da osnujem evropski sistem zakona, suda, ne bi bilo drugih sem jedne nacije u Evropi. Evropa bi uskoro postala jedna nacija». Zar vam ovo ne zvuči poznato? 30 god. nakon Vaterloa, istoričar dr Arnold je rekao: «Bog je sprečio!» Danilo kaže šta će biti, ovi ljudi su rekli šta će biti, a Francuz Žak de Lor opet kaže: «Ovog puta, mi ćemo uspeti!» Šta je bilo to što je ovo

carstvo oborilo? Isti historičar kaže da je to bila direktna Božja intervencija. Bog je taj koji kaže: «Ima Bog na nebu koji javlja caru Navuhodonosoru šta će biti do kraja». Dakle, san se nije odnosio samo na Navuhodonosora. San je za nas. Zna li da, kada je Aleksandar Veliki umarširao u Palestinu, nakon što je svaku zemlju pre toga, ostavio je Palestinu na miru. Rekao je: «Možete sami da vladate sve dok ste pod mojim nadzorom». Nije ni jednu zgradu ošteti. Zašto je tako postupio? U historiji nam se kaže da su sveštenici izašli pred njega, pokazali mu Bibliju i rekli mu: «Ti ćeš vladati zato što tako Biblija kaže. Ti ćeš pokoriti Medopersiju!» Aleksandar je bio toliko impresioniran da im je rekao: «Možete sami upravljati svojom zemljom kao moji vazali.

Pogledajmo još jednog čoveka sa kompleksom niže vrednosti. Njegovo ime je Kajzer Vilkhelm. On je bio nižeg rasta, a svi pripadnici njegove vojske morali su biti visoki. Da bi proverio da li su dobro obrijani morao je da se popne na stolicu. Šalim se, ovo nije istina. Ali, on je rekao: «Ja ću!» Evo jedne zanimljive anegdote za vas: Ali, ovo nije šala, ovo se zaista desilo. Dok je kajzer Vilkhelm pokušavao da postavi svoje carstvo na noge, u gradu Meds u Francuskoj postojala je jedna katedrala a ispred te katedrale bila je čuvena Danilova statua gde on pokazuje na svitak. Katedrala nije baš bila u najboljem stanju i krov se raspadao, tako da su ovi želeli da dobiju novac iz Vilkhelmove blagajne da bi popravili krovove katedrale. Zna li šta im je Kajzer odgovorio? Rekao im je: «Imate pred tom katedralom statu Danila koji pokazuje na svitak». Po ovome zaključujemo da je car znao da se Evropa nikada neće ujediniti. Zna li šta je on rekao? Rekao je: «Odrubite glavu toj statui i zamenite je mojom glavom i daću vam novac za vašu katedralu!» Zna li šta su uradili? Skinuli su glavu statui i sačuvali je u muzeju u svom arhivu i načinili novu koja je odražavala Kajterov lik. I tako su dobili novi krov. To je historijska priča, nije izmišljena. Možete proveriti! Kajzerova glava stajala je na vrhu statue dok Kajzera nije nestalo. Došao je sledeći vladar koji je rekao: «Sklonite tu glavu i vratite Danilovu a pokazaću vam da sa Danilovom glavom ili bez nje ja ću to uraditi!» Izgleda kao da se ovi vladari suprotstavljaju Bogu na isti način kao i Žak de Lor koji kaže: «Ovog puta ću uspeti!» Vladar koji je rekao: «Vratite glavu Danilovu!» bio je Adolf Hitler.

Danilo je rekao da Bog postavlja i smeće careve i uspostavlja carstva. Hitler je rekao: «Ja ću ujediniti Evropu!» Da li se i vama činilo da će tako biti? On će to uraditi! Simbol boga sunca možete naći pod Budinim

stopalima. Pronaćićete ga kao simbol teozofskih društava koja takođe kažu da je Lucifer Bog. Hitler je preuzeo te simbole, a koristi iste simbole kao i drevni pagani. Pronaćićete ovaj simbol i u hetitskom, egipatskom, vavilonskom carstvu. Vidite, ove nijanse i valeri u istoriji su zaista zanimljivi. Hitler je govorio i pod simbolom velikog orla koji je simbol Ozirisa. Ceo njegov sistem bio je zasnovan na okultizmu. Njegova organizacija SS i tajna policija bile su zasnovane na okultizmu. Njihov simbol bila je lobanja sa kostima. Zanimljivo je da predsednici Sjedinjenih država, takođe, pripadaju organizaciji koja se zove «Lobanja i kosti». Sadašnji predsednik je član ove organizacije. Pod ovim simbolom stoji broj 322. Pročitajmo 1 Knjigu Mojsijevu 3:23: «Čovek je postao kao jedan od nas, govori Gospod!» Kao da ovi ljudi govore: «Ja sam kao Bog, mogu ja to! Briga me za onaj stih u Danilu 2. glava. Veći sam ja od toga, načinite mi celu zlatnu statuu!» Nacisti su išli pod simbolom ovih paganskih božanstava baš kao što je to činio Navuhodonosor. Potpuno su zaboravili da je na kraju Navuhodonosor rekao: «Ne obožavajte ni jednog drugog boga osim Boga Sedraha, Misaha i Avdenaga!» Čerčil je rekao na kraju I Svetskog rata da postoji duboko uverenje i univerzalna nada da će mir zavladati u celom svetu. Mi smo svedoci da taj mir nije postignut.

Iako su mnogogi pokušavali i nisu uspeli, ova poslednja inicijativa za ujedinjenje Evrope je najveća do sad. Svi su mislili da će Istok i Zapad ostati u konfliktu. Toliko je bila nagomilana vojna moć, kao nikad ranije u istoriji. Postoji zid koji je delio Evropu. Onda su rekli: «Zid mora da padne! Moramo da se ujedinito! Sklonite taj zid!» A svi političari su manevrisali iza scene. Ali, Biblija kaže: «Neće prionuti jedno za drugoga!» Ali, dole sa simbolima vladavine, dole statue Lenjina i ostale, dole Sadamove statue, Sovjetski savez više ne postoji i čitanje evropske budućnosti je iz dlana! Svi žele da znaju šta će biti evropska budućnost. Vidite, ja već znam. I vi to možete znati, jer je to zapisano u Bibliji. Svi žele da budu deo Evrope uključujući i vašu zemlju. Pa, neće li onda biti mnogo bolje? Ne može biti gore nego što je sad, pa sigurno će biti bolje. Ali, možemo li se izboriti s tim? Časopis «Tajm» kaže: «To je više nego pitanje novca!» Englezi kažu: «Hoćemo da zadržimo našu funtu! A oni sa slabijom valutom kažu: «Kako da se oslobodimo ovog đubreta, dajte nam evro!» Lilendstov kaže da je čovečanstvu određena odložena kazna, ali dani milosti su zastrašujuće kratki. Biblija kaže da će Bog nebeski uspostaviti carstvo koje nikad neće

biti uništeno. Ona, takođe, kaže da će sva prethodna carstva biti razbijena u param-parčad, a samo Božje carstvo ostaće zauvek.

Vavilon je bio uništen! Da vam kažem nešto, Vavilon nije uništen! Upravo ovde u Evropi danas nalazi se Vavilon. Zašto novi evropski parlament gradi sebi zgradu koja izgleda kao vavilonska kula u izgradnji ukoliko oni ne žele da predstavljaju sam Vavilon. Ekonomija je vođena na medopersijskim i rimskim principima. Naš zakonski sistem je rimsko-holandski. Svi aspekti ranijih carstva i danas postoje. Ako dođemo do religijskog sistema, poklapa se u svakom detalju. Sve je uvek u suprotnosti sa onim što Bog kaže. Biblija kaže da će kamen udariti lik u stopala i sve će biti zbrisano. Da li znate da se na silu pokušavaju otarasiti ovog biblijskog učenja? U vašoj zemlji, 80 god. je bio favorizovan ateizam. Svakako da će 80 godina ateizma zbrisati Danila iz umova ljudi. A vi sada čitate o proročanstvu iz Knjige proroka Danila. Ne može vas ni 80 godina prisilnog ateizma sprečiti da večeras slušate.

Postoji nada «jer svako ko padne na tu stenu razbiće se, ali na koga ona padne satrće ga». Šta to znači? To znači da ukoliko prihvatite Mesiju, on će promeniti vaše srce. Sav bol, sva mržnja, sva gorčina, sva tuga, sve će to nestati. Hvala Bogu da imate mogućnost izbora jer ste slobodna stvorenja stvorena po liku Božjem. «I Bog će otrti svaku suzu od očiju njihovih. Neće biti više smrti, ni plača, ni vike, ni bola jer staro prođe» (Otkrivenje 21. glava). Želim da vas pitam nešto: Ako je Bog tako precizno odredio kako će teći istorija, zašto ne verovati i ovo? Svakako da to pruža mnogo bolju i veću nadu od svega što smo do sad imali. Da vam kažem nešto, ja živim u Africi, u zemlji koja je tek nedavno dobila najveću slobodu koju je ikad imala. I dobila je više buna, krvopriliča, zala svih vrsta nego ikada ranije. Da moja nada počiva na tom carstvu, bio bih veoma nesrećan. Ali, to me se ne tiče, ja sam i dalje veseo jer ja slučajno verujem da će ova Stena doći. Danilo 2:35 kaže da će ovaj kamen udariti lik, smrskaće ga i više ga neće biti. «A sama stena ispuniće celu zemlju». Ovaj san je pouzdan, a tumačanje mu je tačno. Danas smo proleteli kroz istoriju, videli smo biblijski odgovor na kaos koji vlada u svetu. Neki možda mogu da uspeju kao što je Karlo Veliki uspeo. Siguran sam da će leteti vatrometi ujedinjenja, mira, ali usred same proslave raspašće se, jer Biblija kaže da nikad neće prionuti jedno za drugo. Naša nada treba da bude u nebesko carstvo. Sigurno da želimo da saznamo šta se događa iza scene. Ko je taj pravi neprijatelj ko povlači konce. Ko je taj ko kaže: «Ovaj narod -

zbrisati!» Ko kaže: «Ovaj narod treba da se promeni!» Ako želite da znate ko je taj ko vlada i uprava, pročitajte i sledeće predavanje jer prorok Danilo će nam tačno reći ko je taj neprijatelj.

Pitanja i odgovori

(nedelja II)

1. Ko je stvorio Tvorca ili ko je dizajnirao dizajnera?

Odgovor: Ne znam. Ko je stvorio Veliki prasak? Odakle potiču prvi energetske molekuli ili jedinjenja? Ni vi ne znate. Sada imamo problem. Ja ne znam kako je nastao Bog, a vi ne znate kako su nastali uslovi za Veliki prasak. Da li je moguće da mi jedno od tih dva može nešto pomoći? Da li je Veliki prasak mogao da mi ostavi poruku odakle je potekao ili mi je mogao unapred reći šta će biti kasnije? Očigledno ne. Da li je moguće da mi inteligentni Stvoritelj zapiše odakle potiče i šta će se dogoditi u budućnosti tako da kada se zbude verujem? Kome biste više voleli da verujete onome ko ne govori ništa, niti može, ili onome ko vam unapred kaže šta će biti? Dokaz o pudingu je u jedenju.

2. Da li je koincidencija paralela koja postoji u imenima Tutmosis ili Tutmos i Mozis ili Mojsije? Odgovor: Nije u pitanju koincidencija. Mojsije je egipatsko ime. Moguće je da je zvan Hapimoze što nas upućuje na boga Nila. To je bilo njegovo egipatsko ime.

3. Kada je nastao čovek? Koliko pre potopa? Kada su životinje nastale i kada je sam život nastao? Šta se dešavalo posle potopa?

Odgovor: Po Svetom pismu, negde oko 1500. godine pre potopa. Ono što se odigralo posle potopa je potpuna regeneracija biljnog i životinjskog sveta. Možete se pitati da li je moguće nešto tako za kratko vreme. Ako koristite današnje brzine rasta ili razmnožavanja, počev od dva slona za 300 godina imali biste 6 miliona slonova. A počevši od dva zeca za 80 godina imali biste 6 milijardi zečeva. To je ukoliko koristite za račun današnje brzine za razmnožavanje, a to se ne odnosi na neke posebne okolnosti. Za migracije malih glodara od severne do južne hemisfere ranije se smatralo da im treba 60-70 godina. Pratili su migracije malih sisara od severa ka jugu Afrike i oni se svi kreću od severa ka jugu, a to možete zaključiti po pojavi

genetičkog drifta. Migracije u Aziji se odvijaju u pravcu zapad-istok. Vrlo neobična koincidencija ukoliko nije bilo Nojeve barke.

4. Pitanje volje svesti, težnje ima nekog značaja za evoluciju. Možda ne bi trebalo odbaciti lamarkizam u potpunosti. Zar težnje i nastojanja nisu mogli da utiču na pojavu novih karakteristika?

Odgovor: Lamarkizam nije naučan jer ne možete da poželite i željom dovedete u postojanje strukturu kao što je gen. On mora nastati ili slučajno ili stvaralačkim aktom. Ali, lamarkizam je privlačan jer ukoliko nema boljeg izlaza on je zgodno rešenje za filozofska pitanja kad je u pitanju evolucija. Možda ptice lete zato što su želele da lete. Ali niko nije više želeo da leti od čoveka a on još uvek ne leti osim avionom. Zanimljivo je u literaturi pratiti kako evolucionisti lako upadaju u zamku lamarkizma jer je tako privlačan da objasni ono što je evolucijom teško objasniti. Ali, to ipak nije pravi odgovor.

5. Šta mislite o knjizi «Biblijski kod»? Ona je po rečima autora protumačila Bibliju kao veliko proročanstvo uz pomoć kompjutera.

Odgovor: Puno se prašine diglo oko te knjige. U ezoteričnim naukama biblijski kod je nešto što Biblija ima da kaže. Budući kodirana informacija cela istorija je kao kod prikazana u Bibliji. I onda kompjuterskim istraživanjem, svu tu istoriju koja je zapisana u Bibliji možete pronaći. To je mudro jer ne morate da čitate svoju Bibliju, možete samo koristiti kod. Ne samo to, u tom slučaju samo bi ova generacija imala ikakve koristi od Biblije. Sve prethodne generacije koje su bile spremne da umru za očuvanje Biblije su očigledno umrle uzalud. Biblijski kod se zasniva na korišćenju reči u Bibliji na originalnom jevrejskom tekstu. Ako se sećate, jevrejski originalni tekst pisan je u jednom bloku bez praznina između reči i slova, bez znakova interpunkcije. Zatim, jevrejski nema ni samoglasnike, ima samo suglasnike. Imajte u vidu taj scenario i razmislite da li je Sadam Husein spomenut u Bibliji. Hajde da izvadimo iz te reči sve samoglasnike, onda je to sdmhsn. Podvrgnite to kompjuterskom istraživanju, neka skenira s leva na desno, s desna na levo i svaku moguću dijagonalu koju možete zamisliti, i svaku vertikalnu i vidite koja verovatnoća da će se pojaviti sdmhsn. Postoje 100% verovatnoća da će se tako nešto pronaći. I onda kažete: «Evo, u Bibliji se pominje Sadam Husein». To je netačno, jer način na koji je Biblija pisana može da pokaže svako ime u Bibliji ako ga ovako tumačimo. A možete pronaći to ime kada jednom tu postoji i kada tražite

nešto konkretno. Da Saddam Husein nije rođen, ne biste imali to ime tako da ne biste ni tražili sdmhsn u Bibliji. Moguće je da se tek nakon što se neki događaj odigra ili ličnost pojavi na svetskoj sceni da ih tražite. To ne može da funkcioniše ni na jednom drugom jeziku jer imate i samoglasnike a postoji i pauza između reči. Bog je imao nameru da Bibliju čitamo onakvu kakva jeste, a ne da tražimo samoglasnike raznih imena.

6. Kakvu ishranu primeniti kod povećane koncentracije laptina i mokraćne kiseline u krvi? Odgovor: I jedno i drugo potiče od ishrane bogate proteinima. Mokraćna kiselina može da nastane kao posledica enzimskih problema ako nemamo dovoljno enzima urikaze. Način da se ovo reši jeste da se ima ishrana sa niskim sadržajem proteina i da proteini, po mogućnosti, budu biljnog porekla.

7. Moj otac ima 75 godina fizički je aktivan i pušač je. Uzima po polovinu šumećeg C vitamina uveče jer mu to prija. Da li mu može škoditi stalno uzimanje? Odgovor: Ne verujem da vitamin C može da naškodi, ali pušenje hoće.

8. Molim vas za savet: reuma me muči već duže vreme i degeneriše mi zglobove. Čime da se hranim da bih ublažila bolove i lakše hodala?

Odgovor: U časopisu «Lanset» postoji članak koji je izdala grupa naučnika i oni su ispitali sve načine ishrane da bi se olakšalo pacijentima koji boluju od reumatizma. Postojala je samo jedna dijeta koja je zaustavila reumatizam – to je bila veganska vegeterijanska ishrana. Zanimljivo je da u krajnjem rezimeu, kao svi tipični naučnicim oni kažu: «Kad je bol prestao, možete se vratiti na svoju prvobitnu ishranu». Nije li to smešno, da se hranite tako sve dok se bolest ponovo ne pojavi, pa onda opet morate na dijetu?

9. U jednom časopisu sam pročitala članak da Isus nije umro na krstu i da su ga spasli tako što je u pećini u koju je odnet kada su ga skinuli sa krsta postojao tajni prolaz. Kao dokaz kažu da svaki doktor zna i da u svakoj medicinskoj knjizi piše da iz mrtvog tela ne teče krv. A znamo da kada je stražar ubo Hrista kopljem da je potekla krv i voda. Želim vaše mišljenje o ovome.

Odgovor: Tačno je da mrtvo telo ne krvari, ali se krv odvaja na plazmu, a plazma je voda koja je potekla. Ili bolje rečeno serum. To znači da je bio mrtav. Ne znam da li ste bili u Jerusalimu, ali najverovatnije je mesto

sahranjivanja grob u vrtu. Svi kriterijumi izgleda da odgovaraju. A u tom grobu svakako nema skrivenih tunela, on je izgraviran u čvrstoj steni.

10. Ako Jevreji ne veruju da je Mesija došao, kako onda mere vreme, tj godine? Odgovor: Jevreji ne broje godine od Mesije, već od početka.

Identitet antihrista

Večeras ćemo se baviti vrlo osjetljivom temom. Želim unapred da se izvinim ako nekoga budem na neki način uvredio. Na kraju kraju krajeva, ako želimo da saznamo istinu, ne bi imalo smisla da istinu obučemo u laž tako da niko ne bude povređen jer, ko želi da živi u laži? Večeras ćemo razmatrati šta Biblija kaže ko je ko, tako da naša razmišljanja i spekulacije ne nadvisuju Božju reč.

Ako pogledamo u rečnik biblijske simbolike, sećate se da smo tamo videli da se prostitucija označava kao idolatrija, idoplokonstvo. Zveri su bila carstva, rogovi su predstavljali careve ili carstva. U istom kontekstu kao i sinoć razmotrićemo jednu drugu glavu Knjige proroka Danila. Opet je u pitanju jedan san koji je ovoga puta dat proroku a ne caru. Ovaj san ide u više detalja. San je zaista zapanjujući. U Knjizi proroka Danila 7:1 piše: «Prve godine Valtazara, cara Vavilonskoga, usni Danilo san». Bog je Danilu rekao šta će se dogoditi. To je bio produžetak onoga što je on već video i čuo u slučaju carevog sna. U svojoj viziji video je četiri vetra kako se sudaraju na velikom moru. Zatim je video četiri velike zveri koje se razlikuju jedna od druge i kako izlaze iz mora. Ukoliko more predstavlja naciju ili mnoštvo, vetar predstavlja rat ili bunu, a zveri predstavljaju kraljevstva ili kraljeve, to znači da je Danilo video da će se kroz ratove na zemlji pojaviti četiri velika carstva. To je slično onome što je car Navuhodonosor sanjao kada je video statuu načinjenu od četiri metala.

Evo nekih biblijskih simbola tako da mi ne bismo sami davali svoje značenje određenim simbolima. Razmotrićemo samo neke od njih: Otkrivenje 17:15: «Vode koje si video su narodi, mnoštvo, nacije i jezici». U Knjizi proroka Jeremije definišu se četiri vetra govoreći o Elamcima. Imamo takođe i jednu stilsku figuru jevrejskog paralelizma gde jednu stvar kažete na jedan način, pa je onda ponovite na drugi način. Četiri vetra (*zelam*) znače da su oni bili zbunjeni i izgubljeni pred svojim neprijateljima i zato je Bog rekao: «Poslaću mač!» Dakle, vetrovi označavaju rat. I sam Danilo, tumačeći simbol, kaže u 17. stihu: «Četiri velike zveri su četiri carstva». «I dato joj je srce čovečije.» Vidimo iz Danila 2. glave da je u pitanju Vavilon. Ako sumnjate da je lav upotrebljen kao simbol za Vavilon,

u Knjizi proroka Jeremije 4:7 govori se o lavu koji je izašao iz jazbine koji će uništiti Izraelce. Naravno, Vavilon je bio taj koji je uništio Izrael. Simbol samog Vavilona bio je lav sa krilima orla, to je svima poznato.

Sledeće carstvo bilo je predstavljeno još jednom zveri koja je izgledala kao medved i bila je nagnuta na jednu stranu. To je interesantno jer Miđani i Persijanci nisu bili jednake snage u medopersijskom carstvu. Ova zver je imala tri rebra u ustima. Bilo joj je rečeno da ide i da jede mnogo mesa, drugim rečima, druga carstva. Medopersija je trajala od 539-331. godine pre nove ere. Znamo da su postojala tri pohoda da se osvoji vavilonsko carstvo: prvi je bio na Lidiju, drugi na sam Vavilon a treći na Egipat. Sledeća zver je zver koja podseća na leoparda koji je imao četiri krila. Juče smo videli da će se Aleksandrovo grčko carstvo razdeliti na četiri dela. Grčko carstvo je vladalo od 331-168. godine pre nove ere. Četvorica naslednika bili su Kasandar, Lizimah, Ptolomej i Seleuh. Istu sekvencu sledimo kao i u prošlom predavanju. Zatim dolazimo do četvrte zveri. Koje je bilo četvrto carstvo iz prethodnog predavanja? To je bilo rimsko carstvo. «I vidih u noćnoj viziji i četvrta zver beše užasna, strašna i izuzetno jaka.» Opet se spominje element gvožđe – zver je imala ogromne gvozdene zube i sve je pred sobom rasturala i gazila. Ova zver razlikovala se od sve tri prethodne – imala je deset rogova. Koliko nožnih prstiju je imao kip o kome smo govorili u prethodnom predavanju? Deset, naravno. A ova zver ima 10 rogova. Gledamo ovu silu kako mete kroz istoriju i vidimo da kod nje ima nešto različito. Večeras ćemo definisati šta je to što je čini različitom.

U Knjizi proroka Danila 7:24 piše: «I deset rogova jesu deset careva koji će nastati iz toga carstva.» Dakle, Rim će se podeliti na deset delova. «A posle njih nastaće drugi.» Nakon ovih deset carstva nastaće jedno specifično. Ono će pokoriti tri cara. Ovo je fascinantno, to je istorija zapisana unapred! Koliko dugo će nastaviti da deluje ovo carstvo? U 22. stihu piše: «Dokle dođe starac i dade se sud svecima višnjega». Ako se ovo carstvo podglo nakon što se Rim podelio na deset carstava, i ako će postojati do Hristovog povratka, do suda, da li ono i danas postoji? Očigledno da ono i danas postoji. Nije nemoguće identifikovati ovo carstvo. Rim je vladao od 168. godine pre nove ere do 476. godine naše ere. A zatim se ovaj mali rog morao podići i ispred sebe zbrisati tri kraljevstva. Isti redosled se ponavlja kao onaj koji je vezan za statuu iz Danila 2. glave. Danilo ostaje opčinjen ovim malim rogom i kaže: «Želeo sam da saznam istinu o ovoj četvrtoj zveri». «Ova četvrta zver biće četvrto carstvo na

zemlji», glasio je odgovor. Ono će biti različito od svih ostalih carstava i pokoriće celu zemlju. Da li je neko pokorio svu zemlju? Da li se rimsko carstvo prostiralo do Kine, Japana, Indije? Biblija kaže da će ova sila pokoriti celu zemlju. To je zanimljivo. Ili Biblija greši ili smo mi propustili da nešto razumemo. Dakle, Rim nije pokorio celu zemlju. Ali, ako gvožđe predstavlja Rim, a stopala liku su pomešana zemlja i gvožđe, zar nema elemenata Rima i u stopalima? Možda Rim još uvek nije mrtav, možda je samo promenio pojavnu formu. Da razmotrimo: deset carstava će trajati od 476. godine, i ova sila će trajati sve do Drugog Hristovog dolaska. Setite se, u Danilu 2. glavi piše: «U vreme tih careva Bog nebeski uspostaviće carstvo koje neće biti uništeno i trajaće večno». Dakle, Danilo prvo vidi deset rogova, a zatim ostaje zapanjen ovim malim koji se pojavljuje među njima. Vidite, ovaj mali rog izlazi između ova deset. Gde će se on geografski pojaviti? Mora da bude u Evropi, ne može biti nigde drugde. Prevod kaže da je u pitanju mali rog, ali bolji prevod bi bio da je taj rog izrastao od maloga, i pred kime su iščupana tri od prethodnih deset rogova. Ovaj rog je imao oči kao oči čovečije.

Ovo nam je vrlo poznato: Vavilonu je dato da se uspravi kao čovek. Sećate se, Vavilon je izazivao Boga. On je rekao: «Ne, nema ni govora Bože, hoću da načinim celu statu od zlata, a ne samo glava da bude od zlata. Neće biti kako ti kažeš, Bože, biće kako ja hoću!» Čovek se uzdiže da se izjednači sa Bogom. Da li će ova sila činiti isto? On čak počinje da govori velike, pompezne reči. Na drugom mestu Danilo kaže da on govori bogohulne stvari. Dakle, kao Vavilon, on će se uzvisiti. Imamo potpuni opis u 24. stihu: «Iz Rima će izniknuti deset rogova, zatim nakon ovih deset uzdignuće se i mali rog koji će uništiti tri prethodna». Možemo zaključiti u koje vreme se to istorijski zbilo. To mora biti nakon podele na Vizigote, Franke, Aglosaksonce i ostale. Tri su bila uništena. Prvi su bili Heruli 493. godine. Zanimljivo je da su oni bili nastanjeni u Italiji a shodno tome i Rim je bio pod njima. Oni su ovu silu potisnuli i zato je ona trebalo da nestane. Sledeći su Vandali koji su 534. godine bili zatrti. I oni su vladali nad Italijom i nad Rimom, tako da su i oni bili uklonjeni. Napokon, Ostrogoti su takođe imali vlast nad Rimom zbog čega su bili uklonjeni. U Danilu 7:9 piše da je Danilo imao veličanstvenu nebesku viziju. On vidi jednu prestonu dvoranu gde je starac sedeo i opisuju se svi anđeli koji su oko njega. Zatim se knjige otvoriše i sud otpočinje. Danilo vidi jednog kao Sina čovečijeg koji na oblacima nebeskim dolazi pred starca. Ova scena se dešava na nebu,

ne na zemlji. Njemu se daje vlast, i slava i carstvo. Dakle, pravi vlasnik ove planete je Sin čovečiji. «Sveci carstva preuzeće carstvo zauvek i zauvek.» Kraj ove vizije je isti kao i kraj vizije u 2. glavi. Ali, pre ovog završnog događaja desiće se veliki konflikt između svetaca višnjeg, Božjih ljudi, i sile malog roga. Danilo nam kaže kad će se podići ovaj mali rog, i obaveštava nas da će on biti tu do Hristovog dolaska.

Da dobijemo još malo detalja od apostola Pavla. O toj sili apostol Pavle piše u 2. Poslanici Solunjanima 2:1-10 jer su u to vreme ljudi očekivali Hristov povratak. U 3. stihu piše: «Da vas niko ne prevari, jer taj dan neće doći dok ne dođe, najpre, otpad i ne pokaže se čovek bezakonja, sin pogibli». Pavle ga naziva sin pogibli. Zanimljivo je da postoje samo dva «sina pogibli». Jedan je Juda koji je bio Hristov učenik i koji ga je izdao poljupcem. Postoji još jedan koji izgleda kao da je Hristov sledbenik, a zapravo je njegov izdajica. Kada će se on podići? Apostol Pavle nas prvo obaveštava ono što nam i Danilo kaže, a to je da će se ovaj protiviti i podizati više svega što se zove Bog, tako da će on sesti u crkvi Božjoj kao Bog pokazujući sebe da je Bog. Kakvo bogohulje! Dakle, ovo nije svetovna, ovo je religiozna sila. Evo još jednog bitnog detalja. Ovaj antihrist, kako piše u 1. Poslanici apostola Jovana, će doći, a on je već tu u svetu i deluje. Dakle, on je već delovao dok su učenici još bili živi. Zatim apostol Pavle u Poslanici Solunjanima nastavlja: «Zapamtite, dok sam još bio sa vama, govorio sam vam o ovome». Dakle, Pavle im je govorio nešto što još nije bilo zapisano: «I sad znate što zadržava da se ne javi u svoje vreme, ali ova tajna bezekonja već se kuje iza scene». To je bilo u vreme apostola Pavla. Zapanjujuće! Ljudi očekuju da će se antihrist pojaviti negde u budućnosti. Pavle kaže da je postojala sila koja je sprečavala da se sila antihrista pojavi, ali kada se ova sila koja zadržava ukloni, onda će se antihrist pojaviti. Gratan Ginis u svojoj knjizi «Romanizam i reformacija» kaže da je Pavle morao nešto tako usmeno da saopšti svom stadu, ali on to nije zapisao.

Da bismo razumeli šta je Pavle hteo da kaže, moramo otići do ranih hrišćanskih autora i videti šta su rani hrišćani verovali po tom pitanju. Tertulijan, koji je pisao oko 200. godine nove ere, kaže: «Onaj koji sada zadržava mora zadržavati sve dok ne bude uklonjeno s puta». Koja je to prepreka osim rimske države čiji pad nakon uspostavljanja deset carstava uvodi antihrista? Dakle, hrišćani su znali da kada Rim padne, tada će na scenu stupiti antihrist. Naravno da Pavle nije tako nešto mogao tada da

napiše, Rimljani bi ga sigurno uhapsili. Biskup Konstantinopoljski 390. godine piše: «Ima samo jedna stvar koja sada zadržava, a to će biti uklonjeno kada rimsko carstvo bude uklonjeno sa puta. Tada će antihrist doći». To je isto što i Danilo kaže, kada se podignu deset rogova, tada će iznići i mali rog. Dakle, svi rani pisci znali su da će antihrist doći onda kad rimsko carstvo bude uklonjeno. Gratan Ginis piše: «Dok je cesar imao carsku moć bilo je nemoguće da se predskazani antihrist pojavi». Dakle, i prorok Danilo i apostol Pavle tačno su znali kada će se pojaviti antihrist. Za ovo carstvo Danilo kaže da će biti različiti od ostalih. Razlika četvrtog carstva leži u sili malog roga koji će pokoriti celi svet. Taj mali rog mora da je sada među nama i zauzet pokoravanjem čitavog sveta. Da li smo do sad u svojoj argumentaciji ostali na načelima Biblije? Jasno je, i Biblija kaže da će se mali rog podići i da će ostati na zemlji do kraja istorije.

Da prođemo kroz celu 7. glavu Knjige proroka Danila i vidimo sve karakteristike malog roga. Dakle, svaka karakteristika mora da se uklapa u opis iz Danila, ili ne razmatramo pravu silu kao antihrista!

1. 7. i 8. stih kažu da se ona podiže iz četvrte zveri. Dakle, diže se iz rimskog carstva. Crkva uči da ona izlazi iz Grčke. Kako može da bude Grčka kada Biblija kaže da je u pitanju Rim? Oni ne žele da vi znate da dolazi iz Rima, jer onda ne možete biti prevareni.

2. Druga karakteristika je da se mali rog podiže među deset rogova. To kaže 8. stih. Dakle, u pitanju je evropska sila. Antihrist se pojavljuje u Evropi. Neko me je pitao zašto baš u Evropi, zašto ne bi to bile Ujedinjene nacije? Zato što Biblija kaže da je to evropska sila. Ako neku ulogu igraju Ujedinjene nacije, onda će im sila o kojoj govorimo reći kakvu ulogu da igraju.

3. Mali rog se podiže nakon deset carstva, nakon 476. godine i biće različit od ostalih rogova.

4. Sećate se da se podiže kao Bog i da govori hulne stvari - reč je o religioznoj sili.

5. Mali rog je jači od ostalih. Sva ostala carstva bila su svetovna, dok je mali rog različit, on ima religijske konotacije.

6. On je iskorenio tri prethodna carstva.

7. On ima oči poput čoveka i ima velike reči protiv najvišega. (8. i 25. stih) Dakle, on govori protiv Boga. Apostol Pavle kaže da će on sedeti u

crkvi Božjoj pretvarajući se da je Bog.

8. On će potirati svece višnjega. On ratuje protiv Božjih ljudi. On samo pokušava da uništi.

9. 9. stih kaže da je on toliko drzak da pokušava da promeni vremena i zakone. Za koje zakone i vremena mislite da bi Bog bio zainteresovan? Da li su u pitanju obični ljudski zakoni ili Božji zakoni i Božja vremena? Mislite li da bi postojala sila koja bi bila toliko drska da menja Božja vremena i Božje zakone? Biblija kaže da će ova sila to činiti.

10. Postoji i vremensko proročanstvo: «I daće mu se u ruke za vreme, vremena i po vremena». Noviji prevodi čine ovo malo jednostavnijim i kažu da se ovo odnosi se na tri i po godine. Ako će ovo carstvo postojati od vremena početka rimskog carstva pa do kraja vremena dok se Hristos ne pojavi, to je nemoguće, to nije tri i po godine. U pitanju je proročko vreme. Sećate se onog: dan za godinu? Tokom ovog vremena će sveci višnjega, Božji ljudi biti u negovoj ruci da s njima čini šta i kako hoće. On je taj koji će pokoriti svu zemlju. Samo mali rog, koji će postojati do kraja, to čini.

11. Vlast će mu se uzeti do kraja vremena. On upravlja svetom do poslednje tačke istorije.

Ovo je vrlo jasno, svako je do sada mogao pogoditi o kome se ovde radi. Do sada nisam rekao ništa, dopustio sam da Biblija govori. Hajde da je direktno identifikujemo. Koja je sila u pitanju? Mora da istorija o tome već nešto govori. Crkvena istorija nas uči da je Rim bio podeljen na deset delova. Iz ruševina rimskog carstva pojavio se novi poredak država čija je centralna tačka bilo papsko sedište. Dakle, papstvo se podiže među ovih deset carstva. Njegova pozicija je bila prilično različita od prethodnih. Ta sila je papska stolica. Ako pogledamo časopise koji su napisali Alkazar i Robero, dva jezuitska teologa, oni tvrde da antihrist dolazi iz Grčke. To je, po njima, Antioh Epifan IV, car Grčke. To je doktrina preterizma. Drugi kažu da antihristi dolazi u budućnosti nakon što hrišćanska crkva bude otišla na nebo. To je doktrina futurizma. Danas crkve veruju ili jedno ili drugo, a neke, što je vrlo začuđujuće, veruju u oba. Ni jedan od ove dvojice ne mogu biti u pravu. Isto tako i crkve koje veruju ovo ne mogu biti u pravu jer ste videli da sila dolazi iz Rima. Eckhart, istoričar, govori o varvarskim carstvima, a zatim kaže da je Rimokatolička crkva postala nezavisna od države u religijskim pitanjima, ali je dominirala u svetovnim poslovima. Ona se uzdigla, postala je veća od ostalih. Istoričar Hobs kaže da je

papstvo duh umrlog rimskog carstva koje sedi krunisano na njegovom grobu i sebe naziva rimskim. Dakle, da li Rim postoji još uvek? Da, i to u svojoj crkvenoj formi. Ova sila preuzima i svetovnu vlast: Nemački kralj je bosonog čekao da ga papa ponovo vrati na vlast. On je morao da moli da mu se vrati presto. Najveći rimski koncil je proglasio: «Mi tvrdimo da sveta apostolska stolica i rimski pontifeks drže primat nad celim svetom». Po njihovom priznanju, oni tvrde da kontrolišu celi svet. Kardinal Mening, govoreći o pomazanom visokom svešteniku - papi, kaže da on sudi između suverena i podanika. Dakle, ova vlast kontroliše i carstva i njihove podanike. Ukoliko ste nepogrešivi, možete da kontroliše one koji mogu da pogreše. Samo nepogrešivi mogu da vladaju bez greške. U knjizi Malahije Martina «Ključevi ove krvi», ovaj čovek kaže da jedino papa ima držanje i sve karakteristike da bude svetski vođa. Prorok Danilo je želeo da zna istinu o četvrtoj zveri koja je radila sve ove stvari, koja je imala oči čoveka i koja je zatirala svece višnjega.

Da pogledamo biblijsku definiciju hule, bogohuljenja. Dva puta su pokušali da uhapse Isusa zbog takozvane bogohule. Prvi put je to bilo kada je Isus rekao: «Ja i otac jedno smo!», Tada su Jevreji pokušali da ga kamenuju. Biblija kaže da je to za njih bila hula jer je sebe izjednačio sa Bogom. To je prva definicija hule. A druga je kada Isus kaže: «Gresi su vam oprosteni!» Jevreji su opet rekli: «To je hula, jer ko može opraštati grehe sem jednoga Boga?» Biblija kaže da je mali rog sila koja huli. Pretpostavljamo da on za sebe tvrdi da je Bog i da može da oprašta grehe. Da li papstvo to čini? Pogledajmo katoličku enciklopediju: ova pravna vlast uključuje i moć da se opraštaju gresi. To ih same identifikuje. Ako pogledamo «Katolički sveštenik», tamo piše: «Tražite gde god hoćete na zemlji ili na nebu i možete pronaći jedno stvorenje koje može oprostiti grešniku, a to je katolički sveštenik». Ide se i dalje od toga i kaže: «Sveštenik nije samo čovek, grešno dete Adama, već *Alter Cristus* (još jedan Hristos)». Nije li ovo zapanjujuće? *Anti* na grčkom znači *protiv* an ali, u 75% slučajeva znači *umesto*. Dakle, *antihrist* znači *onaj ko će zauzeti mesto Hristovo*. Pogledajte, katolici kažu da imaju silu nad Svemogućim. Imaju više sile nego Bog, mogu reći Bogu šta da radi. Katolički nacionalni časopis kaže da papa nije samo zastupnik Hristov, on je sam Isus Hristos sakriven pod velom tela. Dakle, sada oni sebe čini i Bogom. Katolici kažu da je sam Bog pod obavezom da se pokori presudi njegovih sveštenika. Prvo ide osuda sveštenika, a Bog se na nju potpisuje. Drugim rečima, Bog

je samo sud u rukama sveštenika. Kad se govori o autoritetu Koncila, oni kažu da se sve osobine koje se odnose na Hrista primenjuju i na papu. Dakle, on sebe čini Hristom, on je antihrist. On ide tako daleko da se i naziva Gospod naš Bog papa Leon. Dakle, on tvrdi da je Bog. U jednoj enciklici pape Leona piše: «Mi na ovoj zemlji zauzimamo mesto Boga svevišnjeg».

Da li se papstvo može okarakterisati kako oni o sebi govore, kao hulna sila? Naravno. Najsvetiji koncil kaže još nešto fascinantno, a to je pisano 1167. godine: «Pontfeks drži primet nad celim svetom». Rećićete da je to bilo davno u istoriji. Ne bi valjda pape bile pape tako naivne da danas tako nešto tvrde. Ako su bili nepogrešivi, ne bi mogli da greše. Toma Akvinski, koji je od strane sadašnjeg pape priznat kao katolički filozof, napisao je: «Svetovna sila je potčinjena duhovnoj sili kao što je telo potčinjeno duši. Sotoga se ne može smatrati uzurpacijom vlasti ako se duhovni prelat meša u svetovne, telesne stvari. Imajući to u vidu, svetovna sila je podložna njemu». Papa će vladama reći šta da rade. Ovo je potvrđeno Trentskim koncilom. Evo šta su napisali što važi i danas: «Sva svetovna vlast je paipna: vlast, pravosuđe, vlada cele zemlje - i to po božanskom pravu. Svi vladaoци sveta su njegovi podanici i moraju mu se pokoriti». Ovo je doktrina rimoktolika koja potiče iz njihovog najvišeg koncila. Nema carstva ili vlasti koji bi mogao ovome da se protivi. Toma Akvinski je priznao da nad jereticima mora biti izvršena smrtna kazna. Katoloci kažu da ovo ponovo stupa na snagu, da se čak i telesne tonture mogu ponovo primenjivati. Rimokatolička crkva je vodila ratove protiv svetaca. Pogledajmo sedište Isusovaca i zakletvu jezuita koja je zapisana u kongresnoj dokumentaciji gde piše da se može ubiti bilo koji vladar koji se ne želi podložiti papskoj vlasti. Bilo ko, ko se religijski ne pokori, može mu biti odrubljena glava. Oni čak opisuju na koji način to mogu da izvrše: obećali su da će ih bičevati do smrti, da će razbijati glave njihove dece o stenje, i da će rasporediti utrobu trudnim ženama i da će im istrgnuti decu. Dakle, crkva je gonila svece. Evo definicije jeresi: to je grčka reč *hereza* što znači *izbor*. To je odlučivanje za sebe šta će neko verovati ili praktikovati. A kazna za to bila je smrt pomoću sprava za mučenje. Ove sprave korišćene su čak i u XX veku od strane Franka u Španiji.

Papstvo će menjati vremena i zakone. Pogledajmo episkopijalni dekret u kome piše da papa ima moć da menja vremena i zakone, da sve što mu smeta ukloni, čak i propise koje je uspostavio sam Hristos. Drugim rečima,

on je viši od Hrista. Jedan papa u svojoj «Biblioteka prompta» kaže: «Papa može menjati božanski zakon». Ova sila koju sada razmatramo odgovara do svih detalja sili koju smo upravo videli u Knjizi proroka Danila. Ako pogledamo Deset zapovesti koje stoje u Bibliji i Deset zapovesti koje su zapisane u katoličkom katehizmu, videćemo da je jedan kraći od drugoga i da jedna zapovest nedostaje. Druga zapovest kaže da ne smete da načinite sliku ili kip niti da se pred njima klanjate. A budući da je to problem, katolici su izbacili ovu zapovest. Ali, sad imamo samo devet zapovesti. Da bi ostalo deset, oni su desetu podelili na dve. U originalu postoji dugačka četvrta zapovest, a ona je pretvorena u kratku. U katoličkoj enciklopediji piše šta su zapravo uradili: «Crkva, nakon promene dana od odmora iz jevrejske subote ili sedmog dana sedmice u prvi dan sedmice, učinila je da treća zapovest govori o nedelji kao danu koji treba držati kao sveti Božji dan». To je u Bibliji četvrta zapovest, ali je ona u katehizmu treća, jer je druga izbačena. Ova zapovest govori o vremenu. Bog je rekao da to bude sedmi dan, a oni kažu da to bude prvi dan. Sam Isus kaže: «Ne mislite da sam došao da promenim zakone ili proroke». A papa kaže da on to može da uradi. Pogledajmo njihov katehizam: Pitanje je:

«Koji je dan od odmora?»

Tamo lepo kažu: «Subota je dan od odmora».

«A zašto onda držimo nedelju svetom umesto subote?»

«Zato što je crkva promenila subotu na nedelju».

Dakle, oni su promenili Božji zakon.

Šta da kažemo o vremenu, vremenima i polovini vremena? Proročka godina i jevrejski kalendar: po ovom merenju godina ima 360 dana. Dakle, tri i po godine puta 360 dana, to je 1260 dana. Ukoliko uzmemo onaj proročki princip dan za godinu, onda je to 1260 godina. Toliko dugo papstvo će imati apsolutnu vlast, a onda će se nešto desiti. Da vidimo kada to vreme počinje: Vigilije se popeo na papsku stolicu 538. godine i vladao je sve dok Belisarijus osvajanjem Rima nije počeo istoriju srednjeg veka. Od 538. godine nove ere papstvo vlada. Ako na to dodamo 1260 godina dolazimo do 1798. godine. Dakle, deset carstava se pojavljuju 476. godine. Od 538. godine naše ere, po Justinijanovom dekretu, papa postaje vladar. Dakle, 1260 godina kasnije dovodi nas do 1798. godine tačno na vreme kada francuski general ulazi u Rim, i završava s papstvom. Polovina Evrope je verovala da će Napoleonov veto biti na snazi i da će zajedno sa papom koji

je odveden u ropstvo, papstvo biti mrtvo. Imamo tačan sled događaja i papstvo pada 1798. godine Dakle, 538. godini pre nove ere dodamo 1260 godina i završavamo u 1798. godini. Očigledno je da je ispunjen 25. stih 7. glave Knjige proroka Danila. Da vidimo šta Otkrivenje govori o ovome: Ovaj broj 1260 dana se pojavljuje u više vidova u Bibliji: kao vreme, vremena i pola vremena, to je isto kao i 42 meseca. Otkrivenje nam kaže da je zver bila ranjena na smrt, «ali rana smrtna joj se isceli». Onda sledi tužna vest: Ceo svet je pošao za zveri! Neverovatno! Papstvo će vladati 1260 godina, njegova sila i moć biće slomljeni tačno na vreme, ali rana će se isceliti i ceo svet će mu biti pokoran. Biblija kaže da će mu biti data vlast nad svim kolenima, narodima, plemenima i jezicima.

Mislite li da se to odnosi i na Jugoslaviju, ili na moju zemlju, Južnu Afriku? Da vidimo: «Tajm» opet govori o svetoj alijansi između Sjedinjenih Država i pape. Vidimo Regana i papu zajedno, ili Gorbačova sa papom. Oni govore da je novi svetski poredak velika ideja gde će se sve nacije ujediniti oko zajedničkog cilja. Samo Sjedinjene Države imaju silu da je podrže. Da li se čudite zašto Sjedinjene Države vrše genocid po svetu? Pa, pogledajte u Bibliju! Vidite koji dokument je izdao Drugi vatikanski koncil 1962. godine: «Naša je dužnost da svaki mišić usmerimo u tom pravcu da radimo za vremena kada će svaki rat biti potpuno obezakonjen međunarodnim sporazumom. Ovaj cilj zahteva ustanovljavanje univerzalne javne vlasti koja će biti prepoznata kao takva od strane svih i kojoj će biti dana sila od strane svih da čuva ovaj poredak bezbednosti, odežavanje pravde i poštovanje prava». Dakle, Rim kaže da u svetu mora biti jedna vlada. Vaš prethodni vođa Tito je sedeo pored pape obučen u crno. Pavle VI kaže: «Ova međunarodna saradnja na svetskom nivou zahteva institucije koje će je pripremati, kordinirati i usmeravati dok napokon ne bude ustanovljen pravni poredak koji će biti prihvaćen od svih kod kojih se bude probudila nužnost ustanovljavanja ovakve progresivne svetske vlasti koja će biti u stanju da efektivno deluje u pravnom i političkom domenu». Šta ovim on, zapravo, nudi? Svetsku vladu u svim domenima. Primat nad celim svetom ima Rim.

Kada je papa posetio Sjedinjene Države, predsednik Klinton ga je uzdizao i slavio za zbacivanje prethodnog komunističkog režima i za uvođenje novih duhovnih vrednosti u svet. Čast je dobio papa. Šta da kažemo o Evropi? Da li Amerika ili Rim diktiraju Evropi? Pogledajmo zgradu evropskog parlamenta koja izgleda kao Vavilonska kula u izgradnji.

Sadašnji predsednik Sjedinjenih Država kaže: «Najbolji način da se oda čast papi Jovanu Pavlu II, jednom od istinski velikih ljudi jeste da ozbiljno uzmemo njegovo učenje i da poslušamo njegove reči i učeja i sprovedemo ih u dela ovde u Americi. Ovo je izazov koji mi moramo prihvatiti!» Pitanje: kako učenja sprovodite u dela ako ne zakonom? Papa poziva na novi svetski poredak. Ne govorimo o srednjem veku već o sadašnjosti. Biblija kaže da će ova sila vladati do Hristovog dolaska. Da li se sa mnom slažete da svaki pojedinačni detalj kako Knjiga proroka Danila proriče biva ispunjen u ovoj sili, papstvu? Papa govori Ujedinjenim nacijama šta treba da se čini. Nemojte misliti da vođe ranijeg Sovjetskog saveza ne znače ništa. Gde ćete danas naći formaciju Gorbačov? Tamo gde se sastaju politički umovi, u Njujorku. Šta Gorbačov misli o onome što papa kaže: Ako pogledamo «Die Welt» iz 1999. godine: «Jovan Pavle II ima pravo u svojim zahtevima kada traži novi svetski poredak». Dakle, svet čeka da se pokloni pred papom. Šta Biblija kaže, koliko sveta će pristati za papom? Sav svet! Ako pogledamo franjevačke monarhe, vidimo da oni uzvikuju: «Jedinstvo, jedinstvo! Svet će postati jedinstven!». Na nacionalnoj televiziji održana je najveća ceremonija ikada viđena. Sve svetske vlade izašle su sa muzikom, a ceo svet pevao je u pozadini. Sve nacije izlaze jedna za drugom da se poklone pred papom i da prime njegov blagoslov.

Da nije bilo Biblije, ja bih sledio ovaj sistem. Nekada sam bio dobar katolik. Mogu da vam kažem da je ovaj sistem najprevarljiviji na celom svetu. A ni vi nećete moći da uteknete, niti bilo ko na zemlji. Ali, imajući slobodu izbora, možete izabrati Boga celog univerzuma ili Boga ove zemlje i pokloniti se njemu. U Bibliji piše da će se svako telo pokloniti pred Isusom Hristom. Ovako znam da postoji sila u svetu, jer Bog je prorekao sve, od početka do kraja, tako da ne morate biti prevareni. Ovo nije ništa novo, bilo je hiljade pre mene koji su izgubili živote zato što su ovako verovali. Mnogi reformatori su u ovo verovali: Martin Luter, Kalvin, Cvingli, husiti, Viklif, Melanhton, Tindel, svi reformatori su verovali. Martin Luter je rekao: «Znam da je papa antihrist i da je njegova stolica sam sotonski presto». Kalvin je rekao: «Mi rimskog pontikvista nazivamo antihristom». Vesli je rekao: «On je čovek bezakonja». Noks je rekao: «Papa je sam antihrist». Znae šta ne želim da zaboravite? Ako odete u Nemačku, otidite u Nirnberg. To je grad reformacije. Na gradskoj kući u kamenu su uklesani reljefi: lav sa krilima orla i car do njega, to je car Navuhodonosor. Reformatori su za njega rekli da je Vavilon. S druge strane

imate medveda sa tri rebara u ustima i imamo kralja. To je Kir, i to je simbol Medopersije. Ako odete do drugih vrata imate leoparda sa četiri glave, i reformatori su smatrali da je to Grčka, jer je pored leoparda bio Aleksandar Veliki. Na drugoj strani imamo strašnu zver sa deset rogova, a car pored nje je Julije Cezar – to je Rim. A vidimo i smešni rog sa tijarom na glavi. Taj mali rog je papa, po reformatorima. Biblija kaže da će se otkriti čovek pogibli i da se on podiže iznad svega što se zove Bog. Sedi u hramu Božjem i kaže: «Ja sam Bog». Biblija kaže da, ukoliko bude moguće, prevariće i izabrane. Ova sila će pokoriti ceo svet, biće na svetu do kraja istorije, vlast će mu se uzeti, sud će zasesti i uzeće mu se vlast da uništava do kraja, jer Sin čovečiji će doći u slavi i veličina svih carstava pod nebom biće dana svecima najvišega i to će biti večno carstvo. Ukoliko je celo proročanstvo tako precizno, mislite li da ono što tek treba da usledi može biti istina? Ako sam ikoga ovim predavanjem uvredio, izvinjavam se. Saosećam sa vama jer znam kako se možete osećati. Ali, ukoliko je ovo istina, stanite uz nju. A ako je neistina, vi je odbacite. Neka vam Bog podri mudrosti u tom izboru! U drugom predavanju ćemo gledati u završne događaje u koje će biti uključena ova sila. Morate ovo znati, jer budućnost vam zavisi od toga!

Pitanja i odgovori

(ponedeljak II)

1. Biolog u mojoj firmi tvrdi na osnovu fosilnih ostataka da je pčela stara 20 miliona godina. Šta vi mislite o tome?

Odgovor: Neki tvrde da su pčele stare 20 miliona stare. Dakle, stavljamo ih u doba kada već postoje cvetnice. Ali pčelinja gnezda nalazimo već u mezozoiku. Tako da u tom slučaju treba da pretpostavite da su gnezda trebalo da postoje pre pčela koje bi ih napravile.

2. Koliko će vremena proći do «udara stene u stopala» (citat iz prethodnog predavanja)?

Odgovor: Niko ne zna dana niti časa. Ali kada vidite sve ovo podignite glave svoje jer znate da se približi. Svake godine vidim sve više i više stvari koje su prorečene tako da znam da je vreme sve bliže i bliže. To je sve što mogu da kažem.

3. Među mnogim sledbenicima Saibabe iz Indije ima mnogo naučnika koji tvrde da je on u stanju da materijalizuje razne predmete.

Odgovor: U svakom slučaju on može da materijalizuje neke objekte. To može da bude iluzija. Ali, pitam se za njegovu moralnost, bio je optužen za mnoge stvari. Pitam se da li je i to iluzija zašta ga terete. Nemojte se buniti, spiritisti mogu da čine prava čuda, sve vrste znakova i čudesa. Ali za moralnost kaže Biblija: «Po rodovima ćete ih poznati».

4. Potvrdite da je žena postala od muškrca. Recite mi zašto onda muškarci imaju bradavice na grudima? Kako je Marija ostala u drugom stanju, da li vantelesnom oplodnjom?

Odgovor: Zašto muškarci imaju bradavice? Odgovor je jednostavan: jer trebaju ženama. Razmislite, ovo je suštinski odgovor. Ako je trebalo da muškarac ima svaki gen koji je potreban da se izrodi i žena, onda i muškarac mora da ima infrastrukturu koja uz pomoć hormonalne regulacije koja će se kod žena uključiti može da se proizvede tražena struktura i funkcija. A ako je Bog samopostojeći i ako želite da verujete da smo nastali

iz Velikog praska, a ne morala, kako je moguće da je moralnost tako važno pitanje u ljudskoj vrsti? Samo nešto što je večno može stvoriti nešto sa čime se počinje. Ako je Bog mogao reći i ono bi postalo, zašto bi On morao slediti ljudske metode kojima treba epruveta da bi se napravio život? Ako Bog može da pozove u postojanje sam život, zašto On ne bi mogao da pošalje samo svog Duha i da nastane novi život kod Marije? To je izvan domašaja empirijske nauke, to je domen vere i u to se može verovati ili ne.

5. Šta mislite o postojanju drugih jevanđelja, posebno o Jevanđelju po Tomi?

Odgovor: Postoje druga jevanđelja koja nisu zapisana u Bibliji, nisu ušla u biblijski kanon. Ako ih pažljivo čitate, zaključite zašto nisu ušla u kanon Biblije. Ona su apokrifna, gnostička. Ona stavljaju Isusa na isti nivo kao, recimo, Kira koji nikada nije umro na krstu.

6. U Jevanđeljima se ne pominje Isusov život između 15. i 30. godine života. Da li je istina da je tada boravio na Istoku, možda u Indiji?

Odgovor: Da, to je nešto što Jovanovi spisi kažu. Ali ko je išao da uči tajne Istoka, svakako bi znao kako da uništi njihove pretpostavke, Jevanđelje Hristovo je suprotno tajnama Istoka. To je gnostičko razmišljanje.

7. Šta mislite o astrologiji? Da li imamo sve dokaze da bismo je odbacili?

Odgovor: Pogledajte oko sebe! Pogledajte svog bližnjeg i recite, da li ste isti? Ili nas ima samo 12 grupa ljudi? Možda 36? Ili smo mi milioni različitih individua? Baš ta naša individualnost čini nas posebnima. Astrologija nas stavlja u 12 ili 36 kategorija. Shodno astrologiji rođeni ste sa određenim karakternim crtama i one će ostati iste, nepromenjene bez obzira šta se desilo u vašem životu. To isto uči i psihologija danas. Zašto se onda, kada ljudi prođu obraćenje, i psiholozi im daju isti test nekoliko godina kasnije, njihova celokupna psihološka karakterizacija menja? To razbija astrološki koncept. Da li ste vođeni putanjama zvezda i postoji nešto što se zove viša realnost? Da li ste vi samo okolnost poretka zvezda? Onda niste ničim bolji od programiranog robota. Kava je onda svrha što je Isus umro za naše grehe? Kakva bi bila suština programirane ljubavi, jer ukoliko je programirana, ona više nije ljubav. To je samo ispoljavanje programa. Hvala Bogu da moja vera nije tako pojednostavljena!

8. Teodikeja je pokušaj filozofa teologa da opravda Boga za postojanje zla u svetu. Zato moje pitanje glasi: ako je Bog stvorio svet, otkud toliko zla u svetu?

Odgovor: To je pitanje koje cela ljudska rasa postavlja. Ako ima Boga, zašto toliko zla? Da li je Bog svemoćan? Zašto onda ne zaustavi zlo? Ako ga ne može zaustaviti, onda nije svemoćan. Ako ne želi da ga zaustavi, onda mora da je i sam zao. To su pitanja koja su filozofi postavljali milenijumima. Sve se zasniva na slobodi izbora. To je stožer oko koga se sve okreće. Uvek koristim primer gde je sloboda izbora osnova odnosa. Da smo programirani da činimo samo dobro, a da je zlo isključeno kao mogućnost, ne bismo bili slobodni, bili bismo programirani. Da ste programirani samo da volite a da nemate mogućnost da mrzite, onda bi lojalnost bila prinudna. Njena vrednost bila bi kao običan metal. Samo ljubav koja je posledica izbora ima vrednost. Da li je Bog samo neki crkveni duh koji u univerzumu sedi i gleda dole na ovu planetu, igra neku igru dobra i zla da bi na kraju on sam ispao dobar? A da li to obrazlaže ubistvom miliona dece? Ili genocid celih populacija? Po meni, nema smisla ukoliko sam Bog nije lično, intimno uključen u ovo pitanje. Samo hrišćanstvo ima rešenje za ovaj problem. Božji odgovor je da samo ljubav ima mogućnost slobodnog izbora. Sloboda izbora podrazumeva i mogućnost izbora zla. Da vas je Bog stvorio znajući sve mogućnosti vašeg izbora, kako je On onda time pogođen? Da li Bog stoji po strani i gleda taj eksperiment ili je aktivno uključen? Samo hrišćanstvo daje taj odgovor. Bog je postao čovek i na sebe preuzeo patnju. Samo u svetlosti žrtve na krstu postoji moguće rešenje za ovu dilemu. Mi patimo i umiremo u svom ličnom iskustvu, a Hristos, budući potpuno Bog, patio je i iskusio kolektivnu patnju koju je celo čovečanstvo imalo, tako da je sve ovo daleko od samog eksperimenta. On je na sebe poneo svaku posledicu našeg izbora. Samo u toj posledici mi možemo naći oslobođenje i olakšanje budući da je On patio i umro za svaku pojedinost koja je učinjena od strane našeg izbora zla. Samo u toj Njegovoj žrtvi mogu naći oprostjenje za sebe i za svoj doprinos tom kolektivnom zlu. To Boga čini pravednim. A zlo će na kraju, zaista, nestati.

9. Koji je režim ishrane najbolji u slučaju gastritisa?

Odgovor: Za gastritis treba da imate vlakna u ishrani, to znači da želite integralnu hranu, a treba da otklonite iritante. Dakle, moja omiljena tema:

otarasite se mleka i počnite da uzimate integralnu hranu.

10. Nedavno sam poverovala o jednom mesiji kome nisam trebala. Desilo se šta se desilo i veoma sam zbunjena. Kako nastaviti život nakon ovakvih iskustava prevare? Odgovor: Prevara je jedan od problema čovečanstva. Ne verujem da postoji iko ko nije bio prevaren. Pokupite se, načinite lice tvrdo kao mermer i krenite ponovo. Jedan biblijski savet: ne kopajte po đubrištu prošlosti. Zaboravite ono što je iza vas. Gledajte to ovako: sad radim nešto novo. Počinje novo proleće, vidite li ga? To je dobar savet.

Antihristov zločin

Naslov ovog predavanja je «Antihristov zločin». Idem od samog početka, ali postajaće teže kako idemo ka kraju.

«U početku stvori Bog nebo i zemlju». Dakle, Bog ima vlasništvo nad ovom planetom. Biblija kaže da je za 6 dana Bog stvorio nebo i zemlju, mora i sve što je u njima. A u sedmi dan počinu. Zato je Bog blagoslovio sedmi dan i posvetio ga. Sedmi dan je posvećen kao posledica stvaralačkog akta. Ako idemo opet na početak, jevrejska reč koja se koristi za dan je *jom*. Ako je prati redni broj (npr. “prvi”, “drugi”, “treći”, i sl.) onda *jom* označava dvadesetčetvoročasovni period koji zovemo “dan”¹. Dakle, dvadesetčetiri sata.

Postoji izvestan red tokom sedmice stvaranja. U toku prvog dana je stvoreno svetlo, a tokom četvrtog dana su stvorena nebeska tela. Zatim postoji paralela drugog i petog dana: stvoreni su temelji zemlje, kopno i životinje koje nastanjuju kopno. Zatim trećeg i šestog dana: zemlja sa hranom koju nosi, a onda popunjavanje zemlje. Vidite, prva tri dana stvaraju se fizički prostori, a zatim, sledeća tri dana ti prostori se ispunjavaju spektakularnim bićima. Svaki od prva tri dana ima neki prostor koji biva ispunjen. Prvog i drugog dana imamo svetlost i svod, a trećeg dana zemlja daje travu i biljke koje nose seme i plodove. Zatim je Bog zaključio da je sve bilo dobro. Dakle, imali smo zemlju sa hranom. A tek četvrtog dana svetlost koju je stvorio daje infrastrukturu koja nosi tu svetlost. Bog nije zavistan od sunca da bude svetlost jer je sam Bog svetlost. Biblija kaže da pri Hristovom povratku sunce će biti deset puta svetlije nego sada a mesec će biti kao sunce zato što će reflektovati Njegovu slavu. Temelji Zemlje ili svod su nebo, atmosfera i okeani. Zato je petog dana Bog stvorio sve što leti i što pliva. To je pomalo kontradiktorno sa onim što kaže evolucionistički scenario. Zatim je šestog dana stvorio sve životinje koje žive na čvrstom tlu.

Kada je šesti dan počeo, Bog se nagao i rekao: «Da načinimo čoveka kao što smo mi». Zapazite da je u pitanju množina «kao što smo mi». Dakle, ljudsko biće koje je trebalo da bude stvoreno je bilo posebno. Nije to

bilo neko biće koje je ispuzalo od negde, to je bilo stvorenje po Božjem liku. Zatim mu je Bog predao vlast nad svim što je stvoreno na Zemlji. Ovo je bio potpuno novi poredak stvari. Evo nekoga ko je mogao da predstavlja Boga u malom domenu, ko je mogao da upravlja nad onim što je Bog stvorio. Zatim, Biblija izveštava da su stvoreni muškarac i žena i oni su bili blagosloveni. Rečeno im je da se množe, da budu plodonosni - imali su mogućnost da iz sebe iznedruju život. Zemlja je trebalo da bude pokorna čoveku, dakle, čovek je imao vlast da upravlja nad zemljom. Nisu li to veličanstvene prednosti!? Čak ni anđeli nisu imali takve prednosti. Po Bibliji, anđeli ne rađaju decu, a žive na nebu gde sam Bog ima vlast nad svime. Anđeli nemaju vlast ni nad čim. Čovek je bio biće toliko slično Bogu da je čak imao i neke Božje karakteristike – moglo je da upravlja i da reprodukuje život. U 2. glavi 1. Knjige Mojsijeve kaže se da su se tako završila stvaranja nebesa i zemlje i sve vojske njihove.

U 1. Moj. 2:7 se kaže da je sedmog dana Bog završio posao koji je činio i da je počinio u sedmi dan od sveg posla koji je učinio. Dakle, Bog se odmorio. Sedmi dan nema ništa zajedničko sa Jevrejima, taj dan je ustanovljen u samom Edemu jer je Bog osnovao odmor. Bog je taj koji se odmorio sedmog dana. Da li je Bog bio umoran pa mu je trebao odmor? Ne mislim tako. Da li je Adam bio umoran? Koliko je Adam dugo živeo? Nekoliko sati tokom noći. On je za to vreme imenovao životinje. To znači da se to odnosilo na životinjske kategorije. Ali, sumnjam da je čak i sam Adam bio umoran. A Eva? Ona nije ništa radila u međuvremenu. Ni ona nije mogla biti umorna. Ona je stvorena na samom kraju šestog dana, a sledeći dan je bio dan odmora, sedmi dan. I oni su počinuli. Nije to bila zapovest: «Vi ćete sada da odmarate». Oni nisu mogli da čekaju da vide svog Stvoritelja, a On je želeo da počine sa njima i kroz njih. Bog je taj koji je zasnovao odmor tokom stvaranja. Ovo je bila posebna prilika. To vreme je trebalo da ih veže zauvek. «I Bog blagoslovi sedmi dan i posveti ga». On ga je već u Edemu odvojio za posebnu, svetu upotrebu jer «toga dana počinu od svih dela svojih koja učini».

Da li je Bog znao da će ljudi umreti kao posledica stvarana? Da, jer On zna sve. Iako nas je On stvorio, da li je znao da će ljudi patiti pod greho i bedom? Da, ali uprkos tome što je znao, On nas je stvorio. Kao što sam rekao u prethodnom predavanju, iako smo stvoreni po Božjem obličju imamo mogućnost izbora. Bez slobode izbora, ljubav je ropstvo. Ljubav zahteva slobodu izbora, tako da nas je Bog morao stvoriti sa slobodom

izbora. To je značilo da možemo da izaberemo i da budemo protiv Njega. Ako sebe odvojite od izvora života, izabirate smrt. To je način kako stvari stoje. Ako izaberem da skočim sa stene, umreću. Jedino čime nas je Bog mogao zadržati uz sebe bila je Njegova ljubav i Njegov karakter. To je sve čime bi nas On mogao zadržati. A sedmog dana, on se prvim ljudima potpuno otkrio.

Da postavimo par pitanja: ko je bio taj koji je stvorio, zašto je stvorio, zašto za šest dana i kakva je svrha sedmog dana koji je posvećen, za svetu upotrebu odvojen?

Bog nas je stvorio zato što je želeo da načini red bića koja će potpuno potpuno razumeti Božji način razmišljanja. Time se može pružiti i svedočanstvo o Božjem karakteru jer postoji jedan problem. Već je postojao jedan koji je otpao. Taj je sigurno hteo da pokuša da Adama i Evu odvoji od Boga. Ali, ako su imali priliku da pogledaju Bogu u oči, da se upoznaju sa Njegovim karakterom, možda neće otići od Njega. Ko je bio taj ko je stvorio? Psalam 33 kaže: «On, Bog progovori i postade».

Ali, ja želim da znam ko je bio taj ko je progovorio. Jevrejima poslanica 1:1.2 kažu da je u prošlosti Bog govorio kroz proroke, ali sada, u poslednje vreme, govori nam kroz Sina koji je naslednik svih stvari i kroz koga je sve načinio. Dakle, Sin Božji je načinio svet. «I da otkrijem svima što je služba tajna od postanja sveta sakrivena u Bogu koji je sazdao sve kroz Isusa Hrista». Dakle, Isus je Stvoritelj. U Jevanđelju po Jovanu piše: «Sve je kroz Njega nastalo i svet je stvoren od strane Njega». Dakle, ko je progovorio u Edemu, ko je stvorio Adama i Evu? Mi uvek mislimo da je to bio Bog Otac, ne to je bio Sin. Naravno da je Bog Otac bio uključen u stvaranje, ali sam proces je izveo Sin. Ko je stvorio dan od odmora? Ako je sve načnjeno kroz Njega, ko je stvorio dan od odmora? To je bio Isus Hristos. Zašto onda postoje izvesni dani stvaranja? Jer grehu i svemu što će se dešavati u univerzumu treba dati izvesno vreme. U večnosti nećemo brojati dane.

Da ne bismo slučajno pogrešno shvatili, Bog nije stvorio čoveka da bi pao u greh, ali sloboda izbora je zahtevala da ga stvori sa mogućnošću da padne u greh. Sloboda izbora ostavlja mogućnost mojoj ženi da me sutra napusti. Prava ljubav zahteva da ona ima tu mogućnost izbora. Ja mogu da cenim njen izbor da ostane sa mnom jer ona stalno potvrđuje taj izbor. I sama ta činjenica njen izbor čini dragocenim za mene. Mogu vam nabrojati tekst za tekstom da je Isus Stvoritelj i da je Isus Bog. Uskoro će neki želeti

da se otarase takvog učenja u svetu jer hrišćanstvo mora uskoro da bude svedena na nivo drugih religija. Ali, Poslanica Titu kaže: «Veliki Bog i Spasitelj naš Isus Hristos». On je onaj koji je vredan da dobije silu i čast. Ne samo zato što nas je stvorio, već zato što nas je stvorio sa mogućnošću izbora. A kada izaberemo pogrešno, On je izabrao da podnese bol svakog pogrešnog akta svakog stvorenja koje je stvorio na zemlji. I to je iz Njega iscrplo život tako da je čak krv potekla kroz Njegove pore. Zato što je platio finalnu, krajnju kaznu na samom sebi za svaki učinjen greh, može i da oprostí svaki greh koji je ikada bio učinjen. On je vredan svog veličanstva i slave.

Dakle, četvrta zapovest kaže: «Sećaj se dana od odmora da ga svetkuješ. Šest dana radi i svršuj poslove svoje, a sedmi dan je odmor, svet Gospodu Bogu tvojemu». Sedmog dana imaš zakazan sastanak sa Bogom. Kakvo je značenje ovog dana od odmora? Treba da ga se držimo «jer je Bog za šest dana stvorio nebo i zemlju, more i što je god u njima i počinio je». U 2. Knjizi Mojsijevoj sada imamo drugu reč za odmor, počinak, to je *nuah* što znači da on može i da da utehu, da budu zajedno, da budu bliski. Ovo je neverovatno! Ovaj dan je trebalo da bude znak, kaže Gospod «između mene i Njih da poznaju da sam ja Gospod koji ih posvećujem». Dakle, On je taj koji me posvećuje, niko drugi. A dan odmora je znak tog posvećenja. To je znak da vi možete znati da sam ja Gospod Bog vaš. Sada veza postaje još jača. Dan od odmora govori više nego da je u pitanju samo običan dan. To je veza sa onim ko je stvorio, a to je Isus Hristos. A zatim se kaže da samo u Njemu bivamo posvećeni i da On jedini ima pravo jer je On Bog, On je onaj koji je stvorio. Zanimljivo je da 2 Mojsijeva 31:13 kaže da je to znak za sve generacije. U 16. stihu iste glave kaže da je to večni zavet. Zapazite da dan od odmora nije jevrejskog porekla, potiče od samog postanja. Šta znači to da je sedmi dan znak? To na jevrejskom znači još i zakletva, savez. Ima još nešto zanimljivo u 2 Moj. 31:17 gde kaže da, kada je Bog počinio, bio je osvežen. Šta to znači? Za reč osvežen koristi se jevrejska reč *nefeš*. Da razmotrimo ovu reč: Znak bukvalno znači znak ili zalog. Ovo je iz konkordansa. Dakle, Bog bukvalno kaže da je dan od odmora Njegov znak. A šta to znači da bude osvežen? To znači da odahne.

Zamislite: Bog je stvorio čoveka, znao je da čovek može ili da će pasti u greh, ali svejedno, stvorio ga je. I dok je Bog posmatrao ovaj novostvoreni par, odahnuo je. On je predahnuo iako će to ljudsko biće razbiti život samog Boga, ali će ta smrt u krajnjoj distanci biti sa pozitivnim posledicama za sva

kasnija bića koja budu postojala. Ovaj znak je bio simbol njihove zajednice sa Bogom.

Da vidimo šta se desilo sa decom Izrailjevom za vreme faraona. U 2 Mojsijevoj 5. glavi čitamo o tome. Faraon je imao decu Izrailjevu u zarobljeništvu. Učinio ih je robovima i fizičkim radnicima i potudio se da imaju dovoljno posla da nikada ne mogu da se odmore. Ali, odmor o kome Bog govori nije samo fizički odmor, već i odmor u zajedništvu. A onda je Mojsije došao i rekao faraonu: «Pusti moj narod da izađe!» A faraon reče: «Ko je taj Bog u čije ime govoriš pa da ga poslušam? Neću vas pustiti!» Faraon je rekao Mojsiju: «Vi, Mojsije i Arone hoćete da ljude uklonite sa posla? Uzmite svoje toware i dalje radite!» Ali Mojsije je bio taj koji je svom narodu rekao: «Danas je odmor, danas nećete raditi!» Koji mislite da je to bio dan za koji je Mojsije rekao da ne rade? To je bio sedmi dan. A faraon reče: «Ne! Radite!» Zanimljivo je da faraon kaže: «Budući da vas je mnogo na zemlji i ti hoćeš da oni odmore?» A reč koja se tamo spominje je *šabat*. «Ti hoćeš da učiniš da oni drže šabat? Hajde na posao!» Drugim rečima, faraon je načinio zakon po kome oni nisu mogli da drže dan od odmora. Zemaljski vladar je rekao: «Ja neću da slušam Boga i ovi ljudi nemaju šanse da će držati dan od odmora!» Šta se desilo faraonu? Deset zala. Napokon je cela armija završila u Crvenom moru zato što su odbili da poslušaju. Ovo služi kao tipologija onoga što će doći na zemlji. Test da li će zla biti puštena bio je dan od odmora. Postojao je zakon koji je sprečavao ljude da drže dan od odmora.

Da pogledamo u silu malog roga koji po Danilu 7:25 napomišlja da promeni vremena i zakone. Za koji je on to zakon posebno zainteresovan da ga menja? «Sećaj se dana od odmora da ga svetkuješ: šest dana radi i svršuj sve poslove svoje, a sedmi je dan odmor svet Gospodu Bogu tvojemu». Ne prvi, drugi ili treći, već sedmi dan. «Tada nemoj raditi ni jednog posla, jer je za šest dana Gospod stvorio nebo i zemlju i blagoslovio ga je». Sećate se da je dan od odmora bio znak i da su ljudi trebalo da budu osveženi. Dakle, to je bio Božji znak. Šta to znači da na sebi imate znak ili pečat? Pečat ili znak govore o vlasti onoga ko uspostavlja zakon. Ako vlada želi da sprovede izvestan zakon, onda na njega treba da bude stavljen pečat države. Tek tada se on smatra zvaničnim zakonom. Svaki pečat ima izvesne komponente. Isto tako deset zapovesti dobijaju vlast od pečata koji je na njih stavljen. Ako se sećate, u 2. Knjizi Mojsijevoj Mojsije, kada silazi s pločama zakona, kaže da mu je Bog dao dve kamene ploče gde je Bog svojim prstom ispisa

zakon. Jako je važno da ih je Bog svojim prstom ispisao. A Njegov pečat je u samom srcu zakona: «Sećaj se dana od odmora da ga svetkuješ». Da vidimo sad sam pečat: Bog je načinio nebo i zemlju - to je pečat. Gospod Jahve, to je ime zakonodavca, onog ko izdaje pečat. On ga je načinio. On je Stvoritelj. A postoji i područje njegove jurisdikcije: nebo i zemlja. Dakle, celokupnih deset zapovesti su vredne jer je na njih stavljen pečat verodostojnosti zahvaljujući ovoj zapovesti.

Da vam dam primer: Ja ću da napišem deset zakona koje ljudi u Jugoslaviji treba da drže. I potpisaću se kao prof. dr Valter Fajt i svima ću poslati taj zakon. Šta ćete vi da radite? Vi ćete reći: «Ovaj čovek je totalno prolupao!», i bacićete ovaj zakon u smeće smejući se. Tako biste uradili. A ako vaš predsednik ili premijer napišu taj zakon i kažu da ga se svi trebaju držiti i ako još stavi svoj pečat i potpis, i ako on ima i policiju da će svako da sprovede taj zakon u delo, sigurno biste se držali ovog zakona. A kakva je razlika između njega i mene? On ima predsedničku titulu, i ima vlast. Njegov zakon ima snagu, a moj nema. Dakle, vidite, svih Deset zapovesti su vredne zahvaljujući zapovesti dana od odmora. Nije u pitanju dan, može to biti bilo koji, ali Bog je izabrao da to bude sedmi dan. On je rekao: «Sedmi dan je dan moje vlasti. Držite ga i time obznanjujete da sam ja Onaj koji vas posvećujem».

Hajdemo da se vratimo u istoriju, u Nemačku. Tamo vlada Adolf Hitler i piše izvestan zakon: «Želim da znam ko me u Nemačkoj sledi. U sredu u 12.00 svi da izađu i da viču moje ime». Koliko bi se ljudi pojavili na ulicama? Otprilike svi, jer su isprepadani SS trupama. On je bio toliko ponesen ovim da je isti zakon poslao u Rusiju. Koliko je Rusa izašlo na ulice? Možda samo nekoliko. On je imao vlast, ali nije imao jurisdikciju nad tom zemljom. Rusija nije bila pod njegovom kontrolom. Da to učinimo ličnim?

Na primer, šta ako moja žena želi da se razvede od mene jer ona ima slobodu izbora da to učini i ako uzme sa sobom decu. A ja imam pravo da ih viđam. I svaka sreda je moj dan za decu. I ona se uda tamo za nekog odvratnog čoveka i on kaže mojoj deci da moraju slušati majku, da ne ostaju dugo napolju, da ne gledaju ružne stvari na televiziji. Jer ja imam problema sa takvim njegovim stavom? Ne. Ali, ako on kaže: «Ja sam nova vlast, novi autoritet u vašem životu, a vaš otac tvrdi da vas on izvodi sredom! Ja vam kažem «E, neće moći!». “Ja sam nova vlast u vašem

životu!?)» Da li imam problema sa tim zakonom? Naravno da imam veliki problem. Možda bih mu otišao u posetu, zakucuo bih na vrata, uhvatio ga za njegovu nosinu i učinio da tamo poteče nešto crveno. Pa, u čemu je problem, pitaće neko, u pitanju je *običan dan*. Ne, nije u pitanju običan dan, samo dan, već je u pitanju moja vlast, to je pitanje mog autoriteta. Shvatate li suštinu?

A šta kada bi postojala dvojica u vašoj zemlji koji tvrde da su predsednici? I obojica stave pečat na zakon? Onda imamo *test vlasti*. Znači, nije važan dan koji će oni proklamovati, već ko ima vlast. Dakle, Božji znak ima Njegovu titulu, ime i teritoriju nad kojom vlada. A zatim Bog kaže zanimljivu stvar u 5 Knjizi Mojsijevoj po pitanju Njegovog zakona: «Vežite ga kao znak na svoju ruku i neka vam budu počeonik». U 2 Mojsijevoj kaže istu stvar: «To je znak na vašoj ruci i uspomena među vašim očima, tako da Božji zakon bude na vašim ustima». I šta su Jevreji uradili? Napisali su zapovesti, prikačili ih na čelo i nosili ih obešene na ruci. Tako su završili posao. Da li mislite da je to ono što je Bog imao na umu? Idite u Izrael, oni rade nešto slično i danas! Neverovatno! Bog je želeo da oni razumeju, da Njegov zakon imaju u svojoj glavi i da delaju u skladu sa tim zakonima. Bog nije zainteresovan za ceremonije već za ono što je u srcu.

Dakle, Bog ima zakon, a znak njegove vlasti je dan od odmora i to sedmi dan.

A zašto onda hrišćanski svet drži nedelju koja je prvi dan. To je stvarno zbunjjuće! Da pitamo Međunarodni vebsterov rečnik jer je u stara vremena ovaj dan bio posvećen obožavanju sunca: Kažu da je to *die solis* – dan sunca koji je posvećen suncu, prvi dan sedmice. Čudno! *Šabat* – to je jevrejska reč koja označava odmor. Nedelja je ime koje je dano od strane neznabožaca prvom danu sedmice, jer su oni obožavali Sunce. Jedna za drugom, enciklopedije nam govore da je ovo neobično. Šta rečnik kaže o sedmom danu? On kaže: «Subota, sedmi dan sedmice». Vidite, to je bila ona sila o kojoj smo govorili u prethodnom predavanju koja će uzeti vlast nad svim plemenima, jezicima i narodima. I ona će ceo svet primorati, velike i male, bogate i siromašne, slobodnjake i robove da prime znak. Ona će koristiti drugu moć da to ostvari. Taj znak će primiti na desnu ruku ili na čelo «tako da niko ne može kupiti ili prodati osim onoga ko ima ime zveri ili broj imena njezina». Evo još jedne sile koja ima svoj znak. Taj znak

mora biti na čelu ili na desnoj ruci. Nije li to zanimljivo? Ne zaboravite da Rimokatolička crkva u svom dekretu tvrdi da ona može izricati presude koje su u kontradikciji sa pravima naroda ili koji su u kontradikciji sa Božjim ili ljudskim zakonom. Ona čak ne mora ni apostolske poslanice da posluša jer im je on (papa) nadređen!

Evo još jednog dečka, koji kaže: «Ja sam nova vlast u tvom životu. Mogu da promenim tvoj zakon». On može da promeni Božje zakone? Zanimljivo! Evo šta papa Pije kaže: «Papa ima silu da menja vremena, zakone i da se meša čak i u Hristove zakone. Ko je načinio dan od odmora? Hristos. A ova sila kaže: «Što god je on načinio, ja se toga mogu otarasiti!» Pogledajmo citat pape Nikolasa: «Papina volja postoji sa razlogom. On je iznad zakona i može ono što je pogrešno da učini pravim time što će menjati i korigovati zakone». Ako ih pitate koji je dan od odmora oni nemaju problem sa tim. Oni kažu da je subota sedmi dan. A zašto drže nedelju umesto subote, odgovor je zato što je Rimokatolička crkva prenela svetost od subote na nedelju. Ovo piše u njihovom katehizmu. Evo nekoga ko kaže: «Nećete slušati Božji zakon, vi ćete slušati mene! Ja sam onaj ko oprašta grehe. Ja sam onaj koji vas posvećujem. Slušaćete mene a ne Njega». Evo sudara autoriteta!

Šta je žig zveri? Sećate se da zver predstavlja politički sistem, carstvo. To je rimsko carstvo o kome smo govorili u prethodnom predavanju. A najbolji način da saznamo nešto o tome je da njih pitamo. Evo katoličkih izvoda: «Nedelja je znak našeg autoriteta». Crkva je iznad Biblije a premeštanje dana od odmora je dokaz za tu činjenicu. Jer je tvoj otac onaj koji te voli? Jer on ima pravo da te posećuje? Ne, ja imam to pravo, kažu oni. Sukob vlasti Sedmi dan je uključen u taj sukob jer je on taj koji određuje autoritet zakona i Zakonodavca. Isus kaže: «Moj znak je subota, sedmi dan»; papa kaže: «Moj znak je nedelja, prvi dan!» Bog kaže: «Moj zakon je u vašim umovima i u vašim delima», a papa kaže: «Moj zakon je u vašim umovima i delima!» Nije li to zanimljiv sukob? Pogledajte sledeću papsku izjavu koja je načinjena 1894. godine, ali ne zaboravite, papstvo je nepogrešivo: «Ona je uzela pagansku nedelju i učinila je hrišćanskom nedeljom, danom Sunca, tako da je dan koji je posvećen Balderu postao hrišćanski dan svet Isusu». A zatim on tvrdi i da je to znak njene crkvene moći. Da li mislite da su mogli biti arogantniji nego što su ovim pokazali? Da, mogu. Biblija kaže: «Sećajte se dana od odmora», a katolička crkva kaže: «ne, mojom božanskom vlašću ja vam naređujem da držite prvi dan».

Kako dalje drski postaju, i sada se ceo civilizovani svet poslušno klanja zapovesti svete katoličke crkve. A sami kažu da možete čitati Bibliju od početka do kraja i da ne možete pronaći ništa što nedelju proglašava svetom. A kažu da je hrišćanski dan od odmora do današnjeg dana, zapravo, plod rimokatoličke crkve.

Rimokatolici tvrde da se ni protestanti ne žale oko toga. Oni kažu: «Kada bi protestanti sledili Bibliju, Bogu bi služili u dan subotni». A zašto se beše protestanti nazivaju protestantima? Zato što su protestovali protiv rimokatoličkih doktrina. Ali, ova se nekako provukla. «Sada», kažu, «protestantizam, odbacujući autoritet Rimokatoličke crkve, nema dobre razloge za svoju teoriju koja podržava nedelju. Po logici bi trebalo da drže subotu kao dan od odmora». Rimokatolička crkva još stavlja izazov pred ljude. A ova mora biti najdrskija. Ovo je Rimokatolička crkva izdala 1969. godine: «Ne Stvoritelj univerzuma u 1. Knjizi Mojsijevoj 2:1-3, već Rimokatolička crkva može da uzme sebi čast jer je dala ljudima pauzu da odmaraju svaki sedmi dan». Ovo je prevelika arogancija i drskost! A onda sledi fantastična izjava: «Zdrav razum zahteva da izaberete između dva. Kompromis je nemoguć». A zašto je nemoguć? Zato što je to pitanje vlasti. Ako taj novi suprug moje žene treba da moju decu uzme od mene, kompromis bi bio nemoguć: ili on, ili ja. Bog kaže sedmi, a papa kaže prvi dan. A kakav bi to Bog bio ako bi se povukao i rekao: «Pa, dobro!» On bi bio mlakonja. Neće on tako učiniti! A papa je poput egipatskog faraona. On je nepogrešiv.

Šta tvrde protestanti? Episkopalna crkva tvrdi da zna da je subota pravi dan od odora i da nema zapovesti koja kaže da se ona treba menjati. Luterani kažu u augzburškom priznanju da je dan od odmorara promenjen zahvaljujući crkvi, a ne zato što je Bog tako hteo. Prezbiterijanci kažu: «Nema Božje zapovesti koja daje vlast za ovakvu promenu». Metodisti kažu: «Nema ni jednog stiha u Bibliji koji kaže da se dan od odmora treba promeniti». Kongregacionalisti kažu da ne postoji ništa što bi tvrdilo da se dan od odmora treba promeniti. Anglikanci znaju da je dan od odmora bio i jeste subota a ne nedelja. Pitanje je: zašto onda ne drže dan od odmora kao što treba? To je malo nezgodno jer ova druga sila ima potpunu vlast. Šta da kažemo za baptiste? Poslovnik Baptističke crkve kaže: «Subota je sedmi dan». «Autoritet crkve ne može biti vezan autoritetom Svetog Pisma jer je crkva promenila dan od odmora na nedelju ne Hristovom zapovešću već po sopstvenom autoritetu». To je još jedan papski dokument. A Isus kaže da

nas ne vodi tradicija, već Božji zakon. Isus kaže: «Uzalud me poštujete učeći naukama i zapovestima ljudskim». (Matej 15) Ovde imamo jasan sukob autoriteta.

Istina je da postoje neki tekstovi u Bibliji koji spominju prvi dan nedelje, i tvrdi se da ti tekstovi mogu da podrže prvi dan kao dan od odmora. Ali, vidite da su se svi teolozi složili da nema potrebe za tim. Prvi tekst se nalazi u Jevanđelju po Mateju 28:1 i jedino što se tu tvrdi je da su žene došle na grob u taj dan. Štaviše, kaže se da su došle prvog dana jer su sedmog dana počivale. Drugi tekst nalazimo u Jevanđelju po Marku 16:1.2 i on isto kaže da su prvog dana došli da pogledaju grob gde je Isus shranjen. A 9. stih kaže da su došli prvog dana nedelje na grob. Jevanđelje po Luci 24. glava kaže da su prvog dana sedmice došli na grob. To ne menja sedmi dan. Isto je i sa Jevanđeljem po Jovanu 21. glavom. U 20:19 se kaže da su se okupili zajedno prvog dana sedmice, ali ne sa ciljem da imaju bogoslužnje, već od straha od Jevreja. Zatim u Delima apostolskim nalazimo priču da su se oni sakupili prvog dana sedmice. Apostol Pavle je držao govor skoro celu noć. To znači da je prvi dan nedelje počeo već u subotu uveče, jer dan od odmora počinje od zalaska Sunca i završava se sa zalaskom Sunca. A kada je osvanuo svetli deo prvog dana, apostol Pavle je krenuo na put. Ali, budući da su zajedno lomili hleb, verovatno su imali pričest. Ne mora ni to da znači jer Biblija kaže da su se oni svakoga dana sakupljali i lomili hleb. Poslednji tekst govori o sakpljanju novca, ali tekst kaže da je to bilo kod kuće. Dakle, nema promene. Ni Isus nije promenio dan. Luka kaže da je Isus držao zakon. Jevanđelista Matej kaže da neće nestati ni jedne jote niti tittle iz zakona. Dakle, Isus je rekao da teba da sledimo Njegov primer. On kaže: «Ja sam Gospod i ja se ne menjam. Neću promeniti ništa što je izišlo iz mojih usta.». U Poslanici Jevrejima piše: «Isus Hristos je isti juče, danas i zauvek». Dakle, kompromis je nemoguć. Da li je raspeće na krstu promenilo dan od odmora? Ne, bio je to dan pripreme, petak, zatim su žene počinule u sedmi dan u subotu po zakonu, a zatim su se vratile na grob prvog dana. Po ovom tekstu, one su ostale na miru sedmog dana. Da li je i danas taj dan isti? Šta nam kaže astronomija? Oni kažu da nema razloga da pretpostavimo da se ciklus dana promenio. Nema promene dana. Imamo i kalendare koji mogu da pokažu da se dani nisu menjali. Julijanski kalendar je bio na snazi kada je Isus bio razapet. Danas se služimo gregorijanskim kalendarom. Iako su se datumi promenili, ciklus dana se nije promenio.

Predstavio sam vam veliki problem autoriteta vlsti. I sada dolazi neverovatna kriza. Bog kaže sedmi dan, a papa kaže prvi dan. Pročitao sam vam mnoge njihove izjave kroz istoriju. Da vidimo šta zahteva sadašnji papa. Biblija kaže da će ovo pitanje dovesti do konačnog sukoba kao što je dovelo do sukoba u egipatsko vreme, u vreme sukoba Mojsija sa faraonom kad je faraon želeo da insistira na zakonu. Isto to imamo i danas. Evo papinog apostolskog pisma nazvanog «Dan gospodnji». Izašlo je 7. maja 1998. godine. Ovo je sadašnji papa. On prvo kaže da prvi dan potiče od tradicije, a Isus je rekao da tradicija i običaji ne znače ništa. A zatim on kaže da je svetkovanje nedelje srce hrišćanskog života. Zanimljivo je da kaže da imaju posebna iskustva sa devicom Marijom nedeljom i da od nedelje do nedelje ljudi prate Marijine tragove i traže njeno materinsko odobravanje, posredovanje.

Siguran sam da Marija nema ništa sa ovim. Ova papska poslanica je vrlo precizna i naziva nedelju Danom Sunca. Ona kaže da su u prošlosti bili zakoni koji su veličali nedelju i da je crkva načinila zakone koji se tiču nedelnog odmora. Citiraću encikliku njegovog prethodnika pape Lea II gde on kaže, govoreći o nedelji, da je to «pravo radnika koje država mora da garantuje. Zato u naše vreme hrišćani treba da se potrudite da građansko zakonodavstvo poštuje njihovu dužnost da nedelju drže svetom». Da li on, praktično, zahteva zakone o nedelji u svim zemljama? Da. Papa počinje svoj krstaški pohod da spase nedelju: «Učinimo jasnim da se nedeljom ne sme raditi zato što ona mora da se slavi kao dan Gospodnji». Kojeg to Gospoda? Šta smo juče čitali? Postojala je druga sila koja papstvu daje silu. Ko želi da bude broj jedan u svetu? Sotona. Bog nas obaveštava i upozorava da će knez tame ovog sveta doći na svet želeći da bude prvi. Papa zahteva nedeljni zakon i iznosi novu papsku encikliku. Ne zaboravite, ovo su nepogrešiva dokumenta. On kaže u kanonu 1436, 1. stavka: «Ko god negira ili stavlja pod sumnju bilo koju istinu koja mora da se veruje unutar svete katoličke vere, ako se ne prizove pameti nakon što je legitimno upozoren, treba da bude kažnjen kao jeretik».

Ovo nije srednji vek, ovo je papa Jovan Pavle II. Ovo je prvi put od srednjeg veka da se koristi reč “jeretik”. Ako se ne pokorite, onda ste jeretik. A čime možete biti kažnjeni? Ukoliko ste sveštenik, možete biti lišeni svega što posedujete. Koja je bila kazna za jeretike u srednjem veku? To je bila smrtna kazna! Druga stavka kaže: «Ko god odbija ponuđenu doktrinu koja je definisana da treba da se drži od strane rimskog pontifeksa

ili prihvate doktrinu koja je osuđena od strane njih kao pogrešna i ne prizove se pameti nakon što je legitimno upozoren, treba da bude kažnjen adekvatnom kaznom».

Ovo je vrlo mudro – ne definišu kaznu. Koja je to odgovarajuća kazna za jeres? Smrt. Postoji mogućnost da sam ja ovde već osuđen na smrt. Zatim kaže: «Mi nalažemo da sve što mi donesemo kao dekret». Šta to znači kad kaže «Mi», velikim slovom? To znači da se stavlja na Božje mesto.

Šta je Bog rekao u 1 Knjizi Mojsijevoj 1. glavi? Rekao je: «Da načinimo čoveka po obličju svojemu». Sećate se onog pitanja da li će ovo biti poslednji papa? Ne znam, ali vidim da on govori kao faraon u Mojsijevo vreme: «Ne znam ja ko je taj Bog. Ko je Bog da bi ja Njega slušao? Ja ću vam reći šta da radite. Bolje bi vam bilo da uradite kako vam ja kažem ili ćete biti adekvatno kažnjeni.» Na međureligijskom susretu 1999. kada su se okupili predstavnici svih religija na planeti: budisti, zoreasterovi sveštenici, katolici, hinduisti, jevrejski rabini, indijdanski šamani i svo ekumensko sveštenstvo – svi protestanti i pravoslavci – svi su trebalo da se udruže u osudi hrišćanskih fundamentalista koji zloupotrebljavaju slobodu govora i čije aktivnosti okreću druge prema mržnji i nasilju. Sastanak je održan u Ujedinjenim nacijama. Svi prisutni su se složili u dve ključne stvari: papa Jovan Pavle II bio je konsenzusom proglašen kao planetarni duhovni vođa i nadzornik.

Druga stvar u kojoj su se složili je da religiozni fundamentalisti moraju biti učutkani i proglašeni opasnim ekstremistima punim mržnje. Nije li to zastrašujuće? Oni imaju toliko sile i moći da ovo može biti poslednji put da čitate ovakvu poruku. Možete me proglasiti fundamentalistom, ali ja sam vam ipak sve ovo rekao bez obzira šta će se meni dogoditi. Ja imam ženu i decu i ja ih volim. Da li bih bio dovoljno glup da sve to odbacim zbog nečeg što nije vredno i izložim se riziku? Ove informacije vam izlažem da biste i vi mogli da izvršite pravi izbor. U enciklici «Dominus Jesus» od 5. septembra 2000. god. kardinal Radinger je rekao: «Mora biti uvek jasno da jedna Sveta Katolička i Apostolska univerzalna crkva nije sestra nego majka svim crkvama». To znači da je svaka crkva na planeti zemlji samo dete katoličkoj crkvi.

Možete videti okupljanje održano u Vatikanu gde su se sakupili predstavnici svih glavnih svetskih religija od islama do budizma,

hinduizma, šinduizma, pravoslavne crkve, protenstanzizma – svi su došli i na neki način se poklonili papi. Na prethodnom predavanju ste mogli primetiti kako se svi vladari i vlade klanjaju pred papom. Na ovom predavanju se sve religiozne vođe klanjaju pred papom. Gde je Isus u svemu tome? Gde je onaj ko ima svu vlast na nebu i na zemlji? Ja želim da budem na Njegovoj strani. Biblija naziva otpalu crkvu prostitutkom. Otkrivenje 18. glava kaže: «Žena koju si video je veliki grad koji vlada nad carevima zemaljskim». 4. stih kaže: «I čuh glas sa neba koji govori: Izidite iz nje, narode moj, da se ne pomešate sa gresima njezinim i da ne primite njen žig i da ne pijete od njenog zla».

Kad počnu da nas hapse i žele da nas kazne adekvatnom kaznom zato što želimo da slušamo Boga a ne ljudsku silu, desiće im se isto što se dogodilo faraonu. Zla će se izliti, a Hristos će doći u sili i velikoj slavi. Moja molitva je da svako ko čita ovo predavanje sretno jednog dana Hrista. Neka vam Bog da snage i hrabrosti za vreme koje dolazi! Amin!

Pitanja i odgovori

(utorak II)

1. Šta mislite o iridologiji?

Odgovor: Ima ljudi koji se kunu da sve o zdravlju mogu da vide u venama oka. Ali ima i onih koji se kunu da sve mogu videti u šoljici kafe. Lično, nisam previše ubeđen u to. Ja bih ipak otišao na uobičajnu dijagnostiku.

2. Problem akni. Šta je ključno u ishrani kada su one u pitanju?

Odgovor: Kada su akne u pitanju trebalo bi izbaciti životinjske proizvode, slatkiše, kombinaciju mleka i šećera i akne se više neće pojavljivati. Ima puno naučnih referenci koje tvrde da su pomešani mlečni proizvodi i šećer vrlo štetna kombinacija kad je reč i o aknama. I čokolada spada u to.

3. Da li je bolje, kada se pravi mleko od soje, kuvati ga sa okarom ili prethodno procediti pa kuvati samo mleko?

Odgovor: Prvo što treba da činite je da koristite vrelu vodu da zaustavite delovanje enzima koji daje pasuljast ukus. Onda ga isfiltrirajte kroz gazu. Ako želite možete ga ponovo izložiti delovanju visoke temperature.

4. Šta reći o soja-sosu i kiselom kupusu. Da li su te i ostale namirnice koje prolaze kroz fermentaciju zdrave namirnice?

Odgovor: Sam proces kiseljenja kupusa stvara mlečnu kiselinu. A imamo dobre enzime koji se s njom mogu izboriti tako da je kiseli kupus dobra hrana, a još uvek ima dobro očuvane fitohemijske supstance svežeg kupusa. Soja-sos nije više soja-sos. Sada je to gljiva koja raste i razmnožava se na sojinom zrnelju dok ne pojede sve hranljive materije soje. Od toga potiče soja-sos. To je isto kao što se pečurka sastoji od istrunule slame. Ima ljudi koji tvrde da soja-sos nije baš najbolji za ishranu, ali možda je bolji od drugih dodataka koje dodajemo da poboljšamo ukus.

5. Da li su paradajz i krastavac voće ili povrće? Da li mogu da se jedu u istom obroku sa voćem?

Odgovor: Paradajz i krastavac su strogo govoreći voće jer u njima je seme. U istu familiju spadaju lubenica i krastavac. Ali, krastavac nema u sebi šećera, zapravo, veći deo njegove mase čine minerali i voda. Ni paradajz ne sadrži fruktozu, tako da ih većina ljudi drži za neutralnu hranu i možete ih jesti i sa voćem i sa povrćem.

6. Da bismo sačuvali naše zglobove potrebno je da jedemo baznu hranu. Molim vas da nabrojite šta od voća i povrća ulazi u tu baznu hranu i šta je sa kiselim jabukama?

Odgovor: Svo voće i svo povrće stvaraju baznu sredinu bez obzira da li su kiselog ukusa ili ne. Voćne kiseline su slabe kiseline a krajnji proizvod njihovog razlaganja stvara baznu sredinu. Samo dve vrste voća su blago zakiseljavajuće: šljiva i drenjine. To ne znači da treba da ih izbegavate u svojoj ishrani jer oni su samo blago zakiseljavajuće, a organizmu su potrebne i kiseline. Generalno, možete smatrati svo voće i povrće kao ono koje stvara baznu sredinu.

7. Imam 48 godina. Bubna opna mi je propala usled gljivične upale uha. Predložena mi je operacija. Postoji li mogućnosti da se ona sama obnovi u ovim godinama?

Odgovor: Verovatno da ne bi moglo. Ako je uništena ili je nestala, dobro bi bilo da se podvrgnete operaciji. To je prilično uspešna operacija. Ako je bubna opna samo naprsla, ona može sama da se zatvori, ali ako je uništena i ne postoji, onda vam treba operacija.

8. Pošto Engleska, Danska i Švedska, kao članice Evropske unije, ne žele da se odreknu svojih valuta, da li to znači da ne veruju u budućnost ujedinjene Evrope?

Odgovor: Pre ili kasnije hoće. To ima samo ekonomsku pozadinu jer promena valute i takozvani raj slobodnog tržišta bez poreza postoji u cilju da se što je više moguće zaradi.

9. S obzirom da se deset carstava prikazana sa deset prstiju na liku protežu do kraja istorije zemlje kada će Isus uspostaviti svoje carstvo; zar se onda ta carstva ne odnose i na novi svetski poredak i na ekumenizam?

Odgovor: Deset carstava se odnose na pad Rima, a Rim koji je pao bio je preuzet od strane druge sile koja se još uvek naziva Rim. Dakle, rimsko

papstvo je još uvek Rimokatolička crkva. U nekom smislu, katolicizam je preuzeo vlast nad ovih deset carstava. Bez obzira što su tri carstva uništena u samom procesu preuzimanja vlasti, oni još uvek predstavljaju svih ovih deset carstava. Oni će učiniti da celi svet, uključujući i Ujedinjene nacije budu rimski podanici. Znači, bez obzira na koliko delova se Rim podelio, to je sve Rim preuzeo i inkorporisao u sebe. Dakle, ovih deset nastavljaju da postoje kroz Rimokatoličku crkvu. Zanimljivo je, takođe, da je rimski klub, koja je jedna zatvorena organizacija, podelio ceo svet na deset regiona. Čak i same Sjedinjene Države treba da budu podeljene u deset organizovanih regiona. Bitno je samo da znamo da je Rim onaj koji diktira i upravlja.

10. Ko vlada svetom, papa ili masoni. Da li su papa i kardinali masoni?

Odgovor: Katolička crkva je zabranila postojanje masona. Ustvrdili su da je greh pripadati masoneriji. To je sad ovakva politika: stvorite jednu organizaciju, zatim je zabranite, onda je koristite, a ako nešto pođe loše niste vi krivi. Dok su masoni bili zabranjeni od strane Rimokatoličke crkve, što oni, uzgred budi rečeno, više nisu, bilo je 19 masonskih loža u Vatikanu. Kako u samom Vatikanu može da ih bude 19 ako je to zabranjena organizacija? Ne znam ni za jednog kardinala koji nije bio član masonske organizacije.

11. Kažite mi nešto o Isusovom životu koji se ne spominje u Bibliji. Neki kažu da ga je proveo u Indiji?

Odgovor: To smo već odgovorili, Isus nije išao u Indiju. Biblija kaže da kada bismo sve zapisali što je Isus učinio, to bi bilo previše, ne bi sve moglo da se zabeleži.

12. Postoje tvrđenja da su sadašnja četiri Jevanđelja nastala iz jednog jevanđelja pod naslovom «Jevanđelje po dvanaestorici». Da li znate nešto o ovom jevanđelju, da li ono postoji i gde se može naći? Da li je u pitanju još jedan apokrifni spis?

Odgovor: Sva ova dodatna jevanđelja su apokrifna. Četiri Jevanđelja koja postoje u Bibliji nisu međusobno kontradiktorna, ali svako od njih naglašava specifični aspekt: Hristos kao čovek, Hristos kao car, Hristos kao Bog, i sve istorijske aspekte. Oni jedan drugog podupiru.

13. Kako se Turska ne spominje u carstvima iako je zauzimala veliku teritoriju?

Odgovor: Ovo zahteva dugačak odgovor. Kada bih u Beogradu bio duže, još više bih vas uzdrmao nego što sam to činio do sada. To je fascinantno predavanje, ne mislim da se oni ne pominju u Bibliji, oni su pomenuti, ali verovali ili ne, uvek kao podanici sile roga. Ako razmislite malo o tome bez bilo kojih dokaza koje bih vam mogao dati, videli biste da je Turska uvek služila cilju neke druge sile. Sve nacije koje su odbile da se pokore, bile su okupirane od strane ove druge nacije. Stvari koje su se događale narodima koji su bili pod turskom okupacijom nekad su toliko stravične da ih nije dobro pominjati. Ako razmislite o vašoj naciji, nije li to istorijska činjenica da je ta sila koja je okupirala bacala decu u vazduh i dočekivala ih na bajonete? To je prilično surovo! Ali, vaša nacija je poznata kao ona koja je odbila da prihvati vladavinu one druge spomenute sile, Rimu. Toliko je sve ovo intrigantno da ne možete verovati bez svih dokaza koje bih mogao da vam ponudim.

14. Kakva je veza između kardinala Racingerera i pape Voitele? Da li je tačno proročanstvo Mihajla iz 13. veka da će svetom, tj. katoličkom crkvom vladati 112 papa i da je papa Voitila 111. Šta će biti posle njega?

Odgovor: Veza kardinala Racingerera i pape. Kardinal Racinger je zadužen za fondaciju o doktrini i veri. To je samo novo ime za staru organizaciju. Zapravo, ona je još uvek u staroj zgradi u kojoj je bila prethodna organizacija. Može da se desi da ponovo vrate staro ime na staru zgradu – to je inkvizicija. Ako mislite da inkvizicija više ne postoji, razmislite ponovo: kardinal Racinger je na čelu te organizacije. U izvesnom smislu, on je cesarov policajac. Da li je papa Voitila preposlednji? Po «katoličkim vizionarima» i po «vizijama» device Marije, ovaj papa je onaj koji će biti tu pre samih završnih događaja istorije. Ne kaže se da li je on poslednji. Neki tvrde da će doći još jedan. Oni samo kažu da je ovaj poslednji pre nego što otpočnu završni događaji. Može biti tako ili ne mora biti, to nema mnogo značaja za nas jer tačno znamo šta će oni raditi - Biblija nas o tome obaveštava.

Zastupnik za naše vreme

Pogledajmo jednu usamljenu planetu na kojoj vidimo puno tuge i bola. Toliko ljudi je izgubilo nadu zbog onoga što se dešava na ovoj planeti. Svi se nadaju nekom rešenju, a rešenje je upravo tu, ono postoji.

Odakle potičemo? Da li smo samo proizvod nečije misli ili je istina da postoji Bog ljubavi, moralni i dobri Bog koji nas voli. To je ono što nam Biblija kaže. Sve što ljudi vide je krvoproliće, bune, inceste. Oni se pitaju kako Bog ljubavi to može da podnosi. Da li nije u stanju da išta preuzme ili je moguće da ljubav zahteva i to. Šta radite sa detetom koje odluči da vas mrzi kao roditelja? Šta činite kad imate dete koje vas pljune u lice i kaže: «Ne želim više nikad da te vidim»!? Mnoga deca prolaze kroz taj stadijum kada im roditelji ne znače ništa i tako je bilo od vremena Noja. Oni kažu: «Šta ti znaš, ti si star!» Šta radite kad vas to dete napusti i od svog života načini katastrofu? I što više pokušavate da mu pomognete, više vas mrzi. Šta činite? Uzmete i uništite, zgromite svoje dete. Ne verujem da biste bili u stanju da tako nešto uradite jer ga volite, to je vaše dete, vaše telo. Da li ne možete da jednostavno odete i ubijete ga? Ili nekad samo sedite u svojoj sobi, posmatrate šta radi i plačete. I ako vidite da se zaista bori i vidite da ima stvarnih problema, da li mu, da ne zna, poturite nešto novca ili već što god mu tad treba? Nikad u vama ne umire nada da će se nešto promeniti. Deca imaju slobodu izbora, ne možete ih naterati da vas vole.

To je dilema koju i Bog ima. Ali, bez slobode izbora bili bismo roboti, beskorisni. Ljubav bi tad bila besmislena. To je dilema naše planete. Postoji li rešenje? «I pogleda Bog sve što je stvorio i sve beše veoma dobro. I bi večer i bi jutro, dan šesti». Sve je bilo dobro, ovo je bila predivna planeta. Nije bilo smrti, ubistva, čak nije bilo ni mesoždera. A ljudi kažu da su životinje stvorene da budu mesožderi. Panda se klasifikuje kao mesožder zbog zuba koje ima, ali on je biljožder. Ženke komaraca piju krv, ali mužjaci komaraca koriste iste te rilice da piju sokove biljaka. Ali, ženka treba da proizvede jaja, a sokovi biljaka nemaju dovoljno energije. Ona nije čula o soji i žitaricama, tako da je za nju rešenje da ode i da uzme obrok koji je bogatiji energijom. To ne znači da je njena rilica stvorena sa namerom da pije krv, ali planeta se iskvarila i stvari su se promenile. Mala

buba-mara je tri meseca godišnje skrivena u kajsijama. A kada nestane kajsija, ima dva izbora: ili će umreti ili će nešto pojesti. I zato one počinju da jedu druge insekte. Da li je moguće da je, kao i panda danas, lav imao drugačiju ishranu? Ako lav ubije životinju, najjači lav pojede sadržinu stomaka žrtve, a u probavnom traktu se nalazi biljna hrana koju je žrtva pojela. 90% biljaka su iščezle i nalazimi ih samo u fosilima. Možda će na Novoj zemlji sve životinje jesti ono za šta su prvobitno bile stvorene da jedu. Da li soko jede meso zato je stvorena da jede meso ili zato što je evoluirala da jede meso, ili jede meso zato što ima potrebno oruđe da bi ga mogla pojesti? Papagaji imaju isto oruđe, 5-10 tona jačine pritiska imaju na svom kljunu na jednoj površini. On tačno može da vam odseče prst, ali on jede semenke. A neki papagaji se hrane korenjem, ali kada se ukloni glavna hrana papagaja time što se izgrade kuće na mestima gde je rasla njihova hrana, oni počinju da ubijaju ovce. To se desilo u Australiji. Oni im razdiru leđa svojim kandžama i skroz prokopaju kandžama da bi pojeli masnoću oko bubrega. Dakle, oni vole loj bubrega?! Ukoliko ponovo ljudi zasade njihovu omiljenu hranu, više im nije tako zanimljiv loj bubrega.

Da li je deo originalnog plana bilo svo to međusobno ubijanje i sve te smrti životinja. Bog je rekao da je u početku sve bilo veoma dobro. Postojanje zla na svetu koji je stvorio Bog svetlosti i ljubavi je jedan od glavnih razloga zašto mnogi odbacuju Boga. Ali, ljubav čini to neophodnim.

Evo šta je Darwin pisao svom prijatelju dr Asa Greju: «Zapanjen sam, zbunjen sam! Nemam nameru da pišem ateistički, ali ne mogu da vidim tako jasno kao ostali i kao što bih želeo da vidim - da vidim svuda oko sebe dokaze stvaranja i dobronamernog Stvoritelja. Ne vidim ljubav! Izgleda kao da ima previše bede u svetu. Ne mogu sebe ubediti da je dobronamerni i svemogući Bog mogao stvoriti ihneumonide sa izraženom namerom da se hrane unutar živih tela gusenica ili mačku koja se poigrava sa mišem». Dakle, Darwin je posmatrao svet u njegovom najlošijem izdanju i izgubio je iz vida onu dobru stranu. Ali, da li je Bog stvorio zlo ili je zlo došlo kao posledica nečeg drugog? Najveći problem od bakterijskih infekcija ne dolazi od loših bakterija, već od dobrih bakterija koje se pojave na pogrešnom mestu. To je najveći problem. 99% bakterija koje postoje na svetu su dobre. Promenite im životnu sredinu i izgleda kao da one fino napreduju u lošim okolnostima.

Isak Njutn je rekao: «O, Bože, razmišljam kao i ti!» On je vodio najveći univerzitet i bio je najveći fizičar. Uzgred budi rečeno, Isak Njutn je predavao isto ono što sam i ja ovde činio. Ali, onaj ko je danas preuzeo njegov presto u fizici, Stiven Hoking, možda najpoznatiji fizičar u današnjem svetu, kaže: *«Ljudska rasa je samo hemijska šljaka na jednoj običnoj planeti koja kruži oko vrlo prosečne zvezde u spoljnjem delu jedne među stotinama milijardi galaksija!»* Kako je ovo užasno tužno! To je vaš život: hemijska šljaka, a onda smrt. Ako dostignete 70-te, čak i da doživite stotu, podelite sto sa večnošću i dobijate nulu. Dakle, vaš život je nula, đubre, šljaka, ništa. I kada jednog dana eksplozija Velikog praska krene ka imploziji, niko neće znati da si ti bio Stiven Hoking i da si držao pijadestal fizike u 20. veku. Bio si samo hemijska šljaka.

Može li ljubav, emocije, moralnost, muzika poteći iz hemijske šljake ili oni govore da je u pitanju viši red bića? Lord Bajron u svojoj pesmi «Kajin, misterija» kaže: *«Neka umrem! Jer držim da je davati život onima koji mogu samo da pate mnogo godina i da zatim umru, samo propaganda smrti i umnožavanje ubistva»*. To je mizeran pogled na svet, ne mislite li tako? Dakle, imati decu je samo stvaranje još smrti. Da li je smeh deteta, prvo: «Mama», nije li to nešto? Ne vidite li nešto u očima vašeg deteta? U Bibliji, u Rimljanima poslanici 6:23 kaže: «Plata za greh je smrt». Ali, ona nije bila deo originalnog plana. Dakle, smrt je posledica nečeg drugog. Stvaranje je bilo savršeno dok nije došao greh. A greh je došao kao posledica slobodnog izbora bez kojeg ne bismo mogli da budemo po liku Božjemu. A da li nas je Bog ostavio kao siročad? Ne, Biblija kaže da svaki pojedinačni greh koji je ikada učinjen i koji će biti učinjen je iznet na krstu od strane samoga Boga. Samo onaj koji nas je stvorio mogao je da pruzme naše grehe i da ih otplati. A čak su i Njega pogubili. Ali, smrt nije mogla da ga zadrži i stoga imamo nadu za novi svet. Ja bih onda rekao: «Darvine, Stivene, Bajrone ... ipak!» «Jer po obećanju Njegovom čekamo novo nebo i novu zemlju gde pravda živi». Bez krsta ne bi bilo rešenja i nade za nas. Bez krsta imali bismo Boga koji je nemoćan da se izbori sa grehom. Ali, Isus nije olako uzeo greh, on ga je sam preuzeo na sebe. Preuzevši grehe na sebe u stanju je da daruje život svakome ko ga želi. Sada imam pitanje: ako je sloboda izbora izazvala ovakvo stanje, ako je sloboda izbora bila vredna Božje smrti na krstu, ako je bilo vredno da je kupi svojim sopstvenim životom, da li je to posle krsta umanjeno ili ukinuto? Ako otkupljenje toliko skupo košta, da li ono još uvek stoji? Mora ga biti jer bez toga smo ništa. I stoga imate izbor. Isto kao

što nama deca mogu okrenuti leđa, tako i mi možemo okrenuti leđa Bogu. Isus je rekao: «Pogledajte na krst! Kada ja budem uzdignut, sve ću privući k sebi!». Imajte krst u vidu, razmotrite ga i pitajte se: «Zašto?» Ljudi mogu da umro zbog svojih greha, kao kriminalac koji je osuđen na smrt, ali umreti za grehe svake pojedinačne osobe koja je ikad živela? Vi možda mislite za sebe da ste dobri, da ne činite ono što drugi ljudi čine. Ali, nema ni jednog čoveka koji ne greši. Niste li ikada izgubili strpljenje? Da li ste nekada bili toliko ljuti da ste hteli nekoga da smlavite? To su sve gresi koje ne smatrate velikima, ali to su svejedno - gresi!

Ipak, Isus kaže: «Ima izlaza!» U Jevanđelju po Jovanu 10:9 Isus kaže: «Ja sam vrata! Ko uđe kroz mene biće spašen». Vi imate slobodu da izaberete da uđete ili da ne uđete na ta vrata. U Jovanu 10:7 Isus kaže: «Zaista, zaista vam kažem: Ja sam vrata za ovce». U Psalmu se kaže: «Ovo je kapija Gospodnja kroz koju će pravednici proći». U Jovanu 3:16 kaže: «Jer Bogu tako omile svet da je i Sina svojega jedinorodnoga dao da ni jedan koji ga veruje ne pogine nego da ima život večni». U Jevanđelju po Jovanu 14:6 Isus kaže: «Ja sam put, istina i život! Ni jedan čovek neće doći Ocu do kroz mene». Hristos je bio jedini ko je umro na krstu, i on je rekao: «Oče, oprosti im jer ne znaju šta čine». To zaslužuje moje poštovanje.

Ima još jednog ko kaže nešto slično: to je papa Bonifacije VIII. On kaže: «Rimski pontifeks služi svim ljudima, ali nije osuđivan od strane nikoga». To znači da papu čak ni Bog ne može da osudi. «Mi izjavljujemo, potvrđujemo, definišemo, iskazujemo da se treba pokoriti papi i rimskom pontifu i to bi za svako stvorenje bila neophodnost za spasenje. Ono što je važno za Hrista: «da si pokorio sve pod noge njegove», može biti tačno i za mene. Ja imam vlast cara nad carevima. Ja sam sve i nad svim, tako da Bog sam i ja, namesnik Božji, imamo jednu nameru. Ja sam u stanju da činim sve što i Bog. Šta ja mogu drugo biti nego Bog?» Nikad nešto tako arogantno nisam čuo u celom svom životu. Ovo nije šala, ovo je papska bula. Da li ste ikada videli da je Papa pozvao život u postojanje? Ovde imamo konflikt interesa: ili je istina ono što je Isus rekao, ili je istina ono što papa kaže. Jer sila malog roga kaže: «Promeniću vremena i zakone i neću slušati Isusa». Imamo još jedan papski dekret koji kaže: «Ja mogu da promenim ili ukinem naloge Hristove».

Da pogledamo ovaj konflikt kada je reč o zakonu. Kako možemo pomiriti zakon i milost? Očigledno je da se vodi rat oko zakona, a spasenje

milošću Božjom je pitanje poverenja. Ali, poslušnost mora ići sa milošću. 2. Knjiga Mojsijeva 31:18 kaže da je Bog dao Mojsiju dve kamene ploče sa zakonom Božjim koji je bio zapisan prstom Božjim. I same ploče zakona bile su delo Božje. Ono što je bilo zapisano bilo je zapisano od strane Boga. To je prilično direktno! Nema sumnje ko je taj prvi zakon dao. Mojsije je razbio prve ploče zakona, i Bog je rekao: «Ja ću napisati na kamenim pločama isto ono što je bilo na prvim pločama». Dakle, Isus je sve ponovo svojim prstom napisao i rekao je Mojsiju da taj zakon stavi u kovčeg zaveta (2. Moj. 10:2). A zašto je taj Božji zakon toliko važan? Zato što nam kaže šta je greh. 1. Poslanica apostola Jovana 3:4 kaže: «Koji god greši, on je prestupnik zakona jer je greh prestup zakona». Dakle, zakon je taj koji nam govori šta je greh. Ali, zakon nam ne obezbeđuje rešenje za greh. Hristovo raspeće na krstu daje rešenje za greh. Svi smo sagrešili i uskratili slavu Bogu. Čak nemam dovoljno snage da kažem: «E, od sada ću da budem dobar!» Ako si ubica i odeš pred sudiju i kažeš: «Pusti me da idem, biću dobar od sada», on će reći: «ne, ne, pravda mora biti ispunjena». Dale, to je problem, greh razdvaja od Boga. To kaže i prorok Isaija: «Bezakonja vaša rastaviše vas s Bogom vašim». Zato je Darwin rekao: «Ne mogu videti Boga». Zašto mi ne možemo videti Boga, zašto on ne kaže: «Evo me, zdravo!» Zato što je greh odvojio ovu planetu od Boga.

Ali Bog nas nije ostavio same. Dao nam je obećanje koje je i ispunio, a dao nam je i buduće obećanje. «Jer je plata za greh smrt, a dar je Božji život večni kroz Isusa Hrista Gospoda našega». Eto rešenja! Poklon se daje po milosti. Milost je više nego poklon. On nam pripisuje svu svoju pravednost usled sve nepravednosti koju mi imamo. Možete li sebe videti da ste pravedni kao sam Bog? A Bog za to kaže: «Evo, to je poklon». Ali, mi ne želimo da primimo poklon. Mi želimo nešto da uradimo. «Daj da platim za to»! Kako da platite za nešto što se ne može platiti? Tako, ako bi nekom siromašnom čoveku bio ponuđen rols-rojs na poklon, sve što on može da uradi je da prihvati poklon i da se zahvali na tome ili da odbije i kaže: «Ne, hvala, ne bih». Nikad neće ni da pomisli da može da ga zaradi!

Dakle, greh ne može da ima vlast nad vama jer ste pod milošću. To znači da Bog čak daje i moć da prevaziđete greh. Naravno, ja sam ljudsko biće, a on je Bog. Osim ako se sada ne naduвам i kažem: «E, sad sam savršen». Jeste li nekad sreli takve «savršene»? Oni su prava glavobolja. «Šta onda da kažemo, da li ćemo još grešiti jer nismo više pod zakonom nego pod milošću? Bože, sačuvaj! Jer kroz zakon dolazi poznanje greha».

Sve što zakon radi je da mi kaže šta je greh. Ako kradeš, kršiš zakon. Ako pogledate drugu ženu ispod oka, i to je greh. Ako poželite nešto što drugom pripada, i to je greh. Ali, zakon mi ne daje rešenje, on mi samo kaže šta je greh. «Sada imam veru u Hrista. I da li se sada ta vera, jednostavno, otarasi zakona? Bože sačuvaj, već se zakon utvrđuje». Sada vidim koliko sam pokvaren, a znam da je rešenje u Isusu, ali još uvek imam ovaj problem. A Isus mi pripisuje svoju pravednost tako da moja ljudska beda može prilično dobro da izgleda iz Njegovog ugla. Zatim, On nešto umeće u mene. Daje mi voljno srce da želim da se promenim. «Bože, zaista ne želim to da radim». Ali, kako idete ulicom, opet se okliznete na neki greh. Razlika je sada u tome što ponovo ustajete. «Zapovest je sveta i zakon dobar i pravedan». Nema ništa lošeg u zakonu već u nama. To je osnova. «Stoga, nema sada osuđenja onima koji su u Hristu Isusu». Jer vas Hristos pokriva i pomaže vam dalje na životnom putu.

Ako je greh rasturio naš odnos sa Bogom, kako je Bog rešio taj problem? Adam i Eva postali su goli nakon što su sagrešili. Izgubili su svoju odeću od svetlosti i postideli su se. Bog je došao i uzeo jagnje i prva životinja je umrla u rukama Adama. Sam Bog je skinuo kožu jagnjeta i načinio im je pregače. Zašto se ovo desilo? Da li je Bogu trebala životinja ili je životinja trebala da bude simbol nečega. U ceremonijalnom zakonu možemo videti i veću perspektivu. Ovo se sve dešava u Starom zavetu. Ovo objašnjava ceo plan spasenja. Zakon o kome ćemo sad govoriti nije moralni zakon, Deset zapovesti, već je to ceremonijalni zakon. Njega je Mojsije napisao, a ne sam Bog. «Mojsije je zapisao sve reči ove u knjigu». Njega je trebalo da stavi pored kovčega zaveta, a ne unutar njega. Dakle, Deset zapovesti nam govore šta je greh a ceremonijalni zakon nam govori šta je rešenje za greh. A ta dva zakona su potpuno različita. Prvi je nazvan Deset Božjih zapovesti, zapisan je od strane Boga i on je potpun, savršen, svet, dobar i trajaće zauvek. Drugi je napisan od strane Mojsija, stavljen je pored kovčega zaveta, dat je posle pada u greh, trebalo je da otkrije lek za greh, i on je privremenog karaktera. Ono što je Mojsije zapisao u prvih pet knjiga Biblije je rešenje za greh. Opisuje poreklo greha i rešenje za njega. Ako razmotrite Novi zavet, Matej govori o Hristu kao caru, a Marko o Hristu kao sluzi, Luka o Hristu čoveku, a o Božanskom Hristu piše Jovan. A šta da kažemo o pet Mojsijevih knjiga? Prva Mojsijeva, postanje, govori o poreklu, o padu u greh i o obećanju otkupljenja. Druga Mojsijeva nam govori o svetinji. To je osnova spasenja. Treća Mojsijeva nam govori o

Hristu kao našoj žrtvi. Četvrta Mojsijeva nam govori o Hristu kao našem vodiču, a peta Mojsijeva o Hristu kao našoj nagradi. Dakle, ne možete da odsečete Stari zavet, on vam treba.

Isus je rekao: «Ja održah zapovesti Oca mojega. Ne mislite da sam došao da pokvarim zakon. Ni jedna jota ili titla neće se ukloniti iz zakona». Da li zakon i dalje važi? Koliko dugo? Zakon ostaje zauvek! «Pre će nebo i zemlja proći nego i najmanje slovo iz zakona». «Ovo je ljubav prema Bogu da ga poslušate». Nije li to divno?! On ne kaže: «Poslušajte!», nego kaže, «ukoliko me volite, poslušaćete me, jer vam želim samo ono što je dobro za vas». Ako me svi vole i drže moje zapovesti niko ne bi krao i vašu najlepšu ženu možete ostaviti u društvu najzgodnijeg čoveka i biti potpuno bez brige. I možete da bacite sve svoje ključeve, a vaša deca će vas uvek grliti. Nije li to divno! I zatim se dalje kaže: «Budući da je on postao autor našeg spasenja za one koji ga poslušaju». Jeste li nekada čuli izjavu da je Isus zakon prikovao na krstu i da sada možete činiti što vam je volja? Onda mogu slobodno da vas izmasakriram. A hvala vam i za vaša kola, više vam neće trebati, ja ih uzima. To je smešno! To bi značilo da želimo da ovekovečimo greh. Želim da vam kažem da Novi zavet spominje svaku pojedinačnu od Deset zapovesti. Nisu one važeće samo u Starom zavetu. Zašto, uopšte, postoji zakon? On je dodat zbog prestupa. Zbunjujuće! O kom se zakonu ovde govori? Govori se o ceremonijalnom zakonu, jer prestup uključuje zakon koji je bio prekršen. A apostol Pavle to stalno navodi zbunjujući mnoge. Ne treba da budete zbunjeni ako vam neko kaže: «Zakon više ne važi!» Zakon koji je bio dodat je ceremonijalni zakon. Od sada, jagnje je moralo da bude žrtvovano. A to nalazimo u svetinji.

Svetinja je imala jedan ulaz koji se zove kapija. Drugi ulaz je bio iste boje i postojala je još jedna kapija unutar iste boje. Oni se zovu: kapija, vrata i zavesa. Dakle, Mojsije je trebalo da načini Svetinju prema slici koja mu je pokazana. Vrlo precizno! Svetinju je okržavao zid od belog platna. A belo platno je simbol pravde. Kada uđete kroz kapiju, a Isus je kapija, ulazite u Njegovu pravdu. Zatim vidite oltar za žrtve paljenice gde je jagnjad bila ubijana. Jagnje je simbol Hrista. Nevini umire za krivoga. Zatim je tu bila velika umivaonica, a zatim šator sa dve prostorije. U Poslanici Jevrejima kaže se da je Isus naš Prvosveštenik. A isto tako se kaže da Isus služi u nebeskoj Svetinji. Dakle, zemaljska svetinja je samo primer onoga što se, zapravo, odigrava na nebu. Svetinja je postavljena u sredini logora, a Isus je, takođe, došao da prebiva među svojim narodom. A ako

pogledamo nameštaj svetišta tu je bio svećnjak, zatim sto sa 12 postavljenih hlebova, zatim umivaonica i mali zlatni oltar nazvan kadionim oltarom, i na kraju kovčeg zaveta u koji su stavljene Deset zapovesti. Svi ulazi i kapija i vrata, svi predstavljaju neku dimenziju Hristove službe. Bile su četiri boje i četiri stuba jer je četiri broj zemlje, pa je ceo svet bio uključen u ovu istinu o svetinji, ne samo Jevreji. Svaki broj koji je ovde spomenut je važan. Broj dasaka i stubova pomnožen daje 144.000. A osnova stubova je načinjena od novčića koji su zvani novčići otkupljenja. Bez obzira da li ste bili bogati ili siromašni, za njega je trebala vrlo mala suma da bude plaćena, tako da je Hristos postao temelj. U Svetinji je važan i broj pet, tako da cela gradnja hrama ima veze sa Hristovom službom.

Da kažemo nešto o ritualu koji je vršen. Jagnje predstavlja Hrista. Trebalo je da se spali salo koje se nalazi u utrobi jagnjega. Biblija kaže da je salo simbol greha tako da je trebalo da izgori svaki i najmanji greh. Žrtva bi bila vezana za oltar, tako da su žrtva paljenica i Hristos jedno isto. Ovaj oltar je bio načinjen od mesinga. 3 Knjiga Mojsijeva kaže da je grešnik trebalo da položi ruke na glavu jagnjeta i da izrekne svog greh. I zatim je trebalo da ubije jagnje. Vrlo slikovit prikaz! Jovan Krstitelj je uzviknuo: «Gle, Jagnje Božje koje uze na se grehe sveta!» Ja sam taj koji je odgovoran za Hristovu smrt, a on mi je omogućio da budem potpuno čist jer je već umro za taj greh. I ja mogu, slikovito govoreći, da stavim ruke na njega i da svoj greh prenesem na Njega. Zato jevrejska enciklopedija kaže da je ovo polaganje ruku označavalo transfer greha. Jagnje predstavlja Hrista, ali i prvosveštenik predstavlja Hrista. Žrtva ista kao žrtva na krstu. Ona je tipski predstavljala Hristovu žrtvu. Ako ikome treba zastupnik, onda je Hristos vaš advokat. To je, zaista, dobra vest! Vaš sudija je Hristos, a vaš advokat je isto Isus. Sudija ispituje da li se osećate krivim ili ne i vi kažete da ste krivi. Ali, advokat kaže: «Ja ga proglašavam slobodnim jer je cena za njega plaćena!» A budući da su sudija i advokat ista osoba, sam sudija ga proglašava nevinim. To je situacija u kojoj ne možete da izgubite. «Jer je kazna za naše prestupe bila na Njemu a mi se ranom njegovom iscelismo». Ovo je najveći poklon koji je univerzum ikada video. «Ukoliko priznajete grehe svoje, On je veran da vas očisti od svih vaših nepravdi». Kakvo obećanje!

Šta se dešavalo kod umivaonice? Prali su se tamo. A pranje je simbol očišćenja. Dame, znate li od čega je načinjena umivaonica? Od bronzane. Ali, šta su topili da je sačine? Ona je načinjena od bronzanih ogledala dama u

ono vreme. Vidite, u svetlosti krsta, naša taština nestaje. Nije li to divna poruka? U prvom odeljenju svetinje postojao je svećnjak koji je predstavljao Isusa, jer on za sebe kaže: «Ja sam svetlost svetu». Ne moramo biti u tami. A ulje koje se koristilo da bi svećnjak goreo bilo je simbol Svetog Duha. Tu je bio i kadioni oltar. Prvosveštenik je trebalo da krv žrtve prinese na ovom oltaru što je značilo da je greh svakoga bio zapisan na oltru, ali u pitanju su samo priznati gresi jer su samo oni bili preneseni na jagnje. Zanimljivo je da je sveštenik trebalo da pojede delić mesa od svake žrtve veličine zrna graška. To je simbolički predstavljalo prenos greha sa grešnika na sebe. A kada je bio unutar svetinje sa krvlju tog jagnjeta, tu su bili svi gresi koji su preneseni. A dim tamjana koji se podizao sa kadionog oltara bio je simbol molitava koje se uzdižu. Hleb je predstavljao 12 plemena Izraelovih i 12 apostola koji će doći u budućnosti. Isus za sebe kaže: «Ja sam hleb života i morate me jesti». Morate ga uneti u sebi, to je ono što se želi reći. Dakle, sve u svetinji govori o Hristu i o spasenju. Čak i kad je bio deo toga.

A sada ulazimo u Svetinju nad svetinjama iza zavese. Tamo se moglo ulaziti samo jednom godišnje. Tamo se nalazio kovčeg zaveta sa Deset zapovesti. One nas osuđuju na smrt. Na vrhu kovčega je bio presto milosti od čistog zlata visok 1,5 lakat. Uzgred budi rečeno, i oltar za prinošenje žrtava paljenica koji je bio u dvorištu tamo gde je jagnje trebalo da bude spaljeno, bio je visok lakat i po. Božja pravda je jednako velika kao i Njegova milost. I zakon je bio tamo. «Velik mir imaju oni koji ljube zakon tvoj». Cela svetinja je u obliku krsta, ona daje rešenje za problem greha. «A kad ovo beše tako uređeno, ulažahu sveštenici svagda u prvu svetinju i svršavahu službu Božju». Da to učinimo jednostavnim: kada biste kroz kapiju ušli u hram, Isus vas pokriva svojom pravdom. To se naziva opravdanje. Kada dobijate novo svetlo kroz čitanje Biblije vi shvatite šta je Hristos učinio za vas i počinjete da ga unosite u sebe, da jedete hleb života koji je Isus Hristos. Tada razumevate da je Gospod tako veličanstven i postavljate pitanje da li uopšte možete govoriti sa Njim jer je on veličanstven. Onda Isus kaže: «Dozvoli da ja budem taj dim koji se uzdizao iz kada umesto tebe, tako da možeš da govoriš sa mnom. A svi tvoji gresi bili su precizno zapisani u Svetinji ne zato što ću ih upotrebiti protiv tebe, već zato što su svi oni oprostani. A evo i zakona koji nam govori šta je greh, ali, ja ću greh prekriti svojom milošću, tako da te ne osuđuje». Nije li to predivno!

Šta će se desiti na kraju vremena? Isus je sada naš prvosveštenik na nebu gde radi na večnom otkupljenju. On je platio cenu na krstu. Kada je Hristos umro na krstu, zavesa u hramu pokidala se na dva dela od vrha do dna jer budući da je pravo Jagnje Božje umrlo na krstu, nema potrebe nastaviti sa žrtvovanjem ovaca. Ali, Jevreji su hteli da izgrade hram, da ponovo započnu sistem žrtvovanja. To je kao da su rekli: «Mesija još nije došao». Ali, on je došao, umro je za nas i može da nas spase. I on živi da bi posredovao za nas. Ono što je prekrivalo šator od sastanka bio je pokrov od jazavičave kože, i to je bio prvi pokrov. To predstavlja Hrista u Njegovoj ljudskosti. Drugi je bio od ovnujske kože obojene u crveno i to predstavlja Hristovu žrtvu. A zatim beli kao sneg pokrivač od kozje dlake i on predstavlja Hristovu pravdu. A zatim sledi plavi i ljubičasti skerletni pokrivač. To je bio fantastičan pokrivač. Plavo i crveno daju ljubičasto. Plavo je simbol poslušnosti. Sotona, želeći da sve izvrne, plavo čini simbolom neposlušnosti. Zato imate plave filmove, plavi ponedeljak. Ali, ako ste poslušni, onda ste istinski plavi. Poslušnost Hristu udružena sa Njegovom žrtvom su snaga Njegovog carstva.

Da razmotrimo koje su bile Jevrejske svetkovine: Imali su tri svetkovine u tri dana, to je bila Pasha i tada je žrtvovano jagnje koje je ukazivalo na raspeće. Zatim su imali praznik beskvasnih hlebova. Hristos kaže: «Hleb, to je telo moje». Ono predstavlja Hrista u grobu. Zatim praznik prvina. Ovaj praznik predstavlja Hristovo vaskrsenje jer kada je Isus vaskrsnuo još neki grobovi su se otvorili i priv plodovi onih koji su pobedili smrt su bili podignuti. Zatim imamo praznik sedmica koja je bila 50 dana posle. 50 dana nakon što su Jevreji izašli iz Egipta bio im je dat zakon. Dakle, 50 dana nakon Hristovog vaskrsenja izlivena je sila Svetoga Duha za poropovedanje jevanđelja i to se naziva pedesetnica. Zatim imamo praznik truba, koje su oglašavale sud, zatim dan očišćenja što označava sud pre Hristovog dolaska i praznik senica kada su pravili male kolibe u prirodi. To označava sreću jer su napokon kod kuće. Dan očišćenja je veoma uzbudljiv. To je bilo godišnje očišćenje Svetinje. Setite se, svaki oprošteni greh bio je sada unesen u Svetinju. A onda, u dan suda, oni bi duvali u trube, a zvuk trube simboliše sud. Tada su uzimana dva jarca i bacali su kocku za njih da odluče koji će biti žrtvovan. Tada bi prvosveštenik uzeo krv jednoga, i to onog koji je bio žrtvovan, i učinio očišćenje cele svetinje, svakog njegovog dela. Onda bi izašao i stavio ruke na glavu ovog drugog koji nije bio žrtvovan i taj jarac bi bio odveden u pustinju živ. Taj jarac je bio jarac za

Azazela. Azazel znači Sotona. Svi gresi koji su bili izrečeni i oprosteni bili prenešeni na Sotonu. A svaki spomen greha je uklonjen iz Svetinje. To znači da vam je tako oprošteno, da nema više ni spomena tom grehu. Tako da sada stojite pred Bogom kao da nikada niste pogrešili. Nema zapisa! Apsolutno oproštenje u Isusu Hristu! Neverovatno! Bićete očišćeni od svih svojih greha pred Gospodom, čisti bez greha.

Na nebu neće biti grešnika kojima je oprošteno, biće samo onih koji kao da nisu nikada pogrešili. To je stopostotna milost. To je apsolutno oproštenje. Ućićete na nebo kao da imate savršeno pravo da budete tamo. Naravno, svi ćemo znati da je to zahvaljujući Hristu. Isaija kaže: «Ako gresi vaši budu kao skerlet, postaće beli kao sneg. A ako budu crveni kao crvac, biće beli kao vuna». Nastaće vreme kada će greh biti izbrisan sa Božjeg naroda. Za Jevreje je to bilo vreme krajnje ispovesti, očišćenja, suda i mogli ste odbiti tu ceremoniju ili biti deo nje. Isto kao što je predstavljeno u ovo simbolu, Bog će imati isti takav dan suda. «I Bog će suditi svom narodu». Zapazite da ovde kaže da će Bog suditi SVOM narodu. A budući da je on vaš zastupnik, šta će reći? «Nije kriv!» Neverovatno! «Evo, doći ću skoro i plata moja sa mnom da dam svakome po delima njegovim». Po kom standardu je suđeno? «Jer tako govorite i tako činite kao oni koji će biti suđeni zakonom slobode». Ako vas vaše srce ne osuđuje, to je zato što imamo poverenja u Boga, a ne zato što imamo poverenja u sebe same. «Što god zaištemo, primi ćemo od Njega jer držimo zapovesti Njegove i činimo ono što je Njemu milo». Da li milost znači da ne treba da budemo poslušni? Da li je milost dozvola za grešenje? Ne, to nije dozvola za greh. A šta je sa onima koji nisu marili za zapovesti Božje ili su ih menjali? Oni će biti u nevolji! «Ako verujete u ime Sina Božjega, onda možete znati da imate život večni jer možete verovati u ime Sina Božjega». To je Njegov karakter. Ime u Starom Zavetu označava karakter ličnosti. Dakle, Hristos je prvi sa svojom milošću, i daće onima koji god veruju u Njega večni život».

Dakle, Darwin nije bio u pravu. Isto i Stiven Hoking. Niste vi samo šljam organske materije već princeze i prinčevi Gospodnji. Nemojte misliti da Bog još nije došao zato što je slab. «Jer Bog dugo trpi i dugo čeka da ni jedan ne bi poginuo, već da svi dođu u pokajanje». Ako verujete u Gospoda Isusa, bićete spašeni. To je obećanje. Ali, verovati Njemu znači biti mu poslušan. A voleti Njega znači držati Njegove zapovesti. A milost znači potpuno oproštenje. Ako se niste pokajali, on vas ne prisiljava. Platilo je preveliku cenu za vašu slobodu izbora da bi je sada oduzeo. Želim da vas

pozovem da prvu zapovest učinite svojom najvećom zapovešću: «Ljubi Gospoda Boga svojega svim umom svojim, svom dušom svojom i svim bićem svojim». Ne zato što morate, nego zato što tako želite. Neka vas Bog blagoslovi i čuva! I neka okrene svoje blistavo lice ka vama! Želim da se svi jednoga dana sretnemo kao grešnici kojima je oprošteno? Ne, mnogo bolje od toga, kao oni koji, zahvaljujući milosti Božjoj, kao da nikada nisu ni pogrešili!

Pitanja i odgovori

(sreda II)

1. Rekli ste da u originalu Deset Božjih zapovesti stoji mnogo duži tekst od onog u katoličkoj verziji.

Odgovor: Zapovest u originalu u Bibliji kaže: «Sećaj se dana od odmora da ga svetkuješ. Šest dana radi i svršuj sve poslove svoje a sedmi je dan odmor, svet Gospodu Bogu tvojemu. Tada nemoj raditi ni jednoga posla: ni ti, ni tvoj vo, ni tvoj magarac, ni stranac koji je pred vratima tvojim. Jer je za šest dana stvorio Gospod nebo i zemlju, more i sve što je u njemu.

2. Kakvo je vaše mišljenje o pojavi komunizma u Evropi? Zašto se utvrdio upravo u Rusiji? Da li je komunizam delo zla sotone ili masona? Da li su komunističke vođe bili masoni?

Odgovor: Ovo je prilično direktno pitanje. Naravno da komunizam nije nastao u Rusiji. On je nastao od kluba jakobinaca koji su bili ideolozi francuske revolucije. Oni su osnovani od strane Adama Vajshaupta koji je bio jezuitski profesor kanonskog zakona na Engelštat univerzitetu. Prvo je to telo nazvano Liga pravde, a zatim je nazvano Liga komunizma. Ako pogledate masonski trougao, vidite da je jedan od vrhova tog masonskog trougla komunizam. Komunizam je, zapravo, ojačani ateizam. Ali, on nikad nije bio favorizovan od strane ateista. Ako proučavate najbolje komunističke vođe videćete da su oni bili najveći tajni rimokatolici. I, naravno, imali su najbolje odnose sa Vatikanom. Bilo je lako za Vatikan da učini kraj komunizmu i da za to pokupi čast jer su ga kontrolisali od samog početka. Biću još hrabriji i reći ću vam zašto su to uradili: bilo je dve grupe ljudi koji su odbili da se pokore Vatikanu. Jedna grupa bili su Luterani, protestanti i ostaci Husita, a druga grupa bio je pravoslavni svet koji se 1054. godine odvojio od Rimokatoličke crkve. Da bi se izbeglo da to izgleda kao religijski rat, učinili su da izgleda kao svetovni rat. Pitajte se, onda, zašto je ceo istočni deo Nemačke koji je bio luteranski bio dat Sovjetskom Savezu i zašto su ostale nacije bile iseckane ili sjedinjene na takav način da je sistem bio potpuno kontrolisan? Osamdeset godina se,

zatim, forsiralo ateističko učenje i tako ste dobili generaciju koja je potpuno čista što se tiče religijskih pitanja. Oni nisu znali o čemu se zapravo radilo u tom religijskom konfliktu. A imali ste sve vreme ovoga sveta da se isfiltriraju organizacije sa dobrim katolicima koji su se pretvarali da su nešto drugo. Setite se da jezuitska zakletva kaže da se kunu da će se infiltrirati u svaku organizaciju i truditi se da budu bolji protestanti ili bilo šta drugo od samih iskrenih pripadnika te organizacije ili institucije. Daću vam jedan primer: većina hindogurua su jezuiti. Dokaz za to možete pronaći u njihovim sopstvenim spisima, na internetu i to su oni sami izrekli. A protestantizam je kapitulirao. Jedini način kako se toga oslobađaju jeste da se pokore Vatikanu. Vi ste bili jedni od poslednjih koji ste rekli: «Ne!» I zato ste bili kažnjeni. I onda ste morali da pristanete. U Bibliji, kada se opisuje mali rog, piše: «Ko može ratovati protiv nje?» Dakle, oni će uraditi ono što oni žele da urade, želeli vi to ili ne. Ima samo jedan koji će to moći da razreši – to je sam Hristos kada po drugi put bude došao.

3. Mesto i uloga vitezova templara u odnosu na Vatikan. Podsećam da ih je Vatikan anatemisao i surovo progonio. Kakva je uloga drugih nehrišćanskih religija: islama, budizma, judaizma, hinduizma? Šta su templari pronašli u Jerusalimu, u Solomunovom hramu?

Odgovor: Templari su bili vojni red Rimokatoličke crkve koji je trebalo da čuvaju Izraelsko nasleđstvo. Oni su zaposeli mesto gde je nekad stajao Solomunov hram, i zato su oni nazvani templari – vitezovi hrama. Super su se obogatili jer su postali bankari. Ne da su samo kontrolisali tokove novca već su kontrolisali i ljude. Ako biste se pridružili redu templara, videli biste da je to spolja bio papski hrišćanski red, a unutra su zapravo bili obožavaoci Lucifera. Morate se zakleti na vernost Bafometu koje je kozoliko hermafroditско biće. Vođa templara u 13. veku bio je Demaloje. Kralj Francuske ga je osudio na smrt i pogubio i zabranio njihov red zbog satanizma, sodomije i pljuvanja i proklinjanja krsta. Ali red je našao zaštitu u Španiji. Veruje se da su Rozenrojcer i jezuiti nova ruka tog novog reda templara. Veruje se da je ovaj red visoko povezan sa masonima. Omladinska brigada masona je nazvana po čuvenom Demaloje. Oni su nazvani demaloizi. Neobično je da jednog tako lošeg čoveka uzmete kao individuu čije ime će nositi omladinska organizacija.

4. Isus je lečio i kidao klasje subotom. Rekao je da On ima vlast nad subotom. Zar prema tome nije važnija nedelja, kao dan vaskrsenja, od

subote?

Odgovor: Biblija ne poznaje ni jedan primer svetkovanja nedelje kao sedmičnog ciklusa kao dana koji podseća na vaskrsenje. Biblija krštenje pominje kao spomen Hristove smrti i vaskrsenja. Isus, u svakom slučaju, nije kršio zapovest o suboti time što je lečio ili trgao kalsje u subotu. Vidite, Biblija vrlo malo govori o tome šta treba ili ne treba činiti u subotni dan. Biblija samo kaže: «Nemojte činiti svoj svakodnevni posao!» Isaija kaže: «Ne činite ono što je vama drago, već učinite subotu milinom i sveti dan gospodnji slavnim». Ali su Jevreji zaključili da im treba više pravila nego što ih sama Biblija daje, tako da su počeli da pišu svoj Talmud sa hiljadama pravila koja su uključivala i pravila šta da radite a šta da ne radite subotom. Jedno od pravila je bilo da se ne sme jesti jaje koje je kokoška snela u subotu i stotinu glupih pravila kao što je ovo. Bog je, upravo, došao da pokaže ništavost ljudskih izmišljotina u odnosu na jednostavnost božanskog zakona. Isus ih je nazvao licemerima. Rekao im je: «Ko od vas ne određuje svoga vola ili ako mu neka od životinja upadne u jamu ne izvadi je odatle? A zar mi nije dopušteno da ovu ženu razrešim njene bolesti koja ju je mučila tolike godine sada kada sam je sreo u subotu?» Da li je, dakle, zakonito u subotu da činim dobro ili da činim zlo? Hristos nije kršio zapovest o danu od odmora, samo su fariseji i ljudi oko njega smatrali da je on to učinio. Oni nisu učinili subotu milnom, oni su je učinili neizdrživim teretom, tako da je Isus te stvari samo vratio na svoje mesto.

5. Koji je važniji: Stari zavet ili ugovor Boga sa Jevrejima, ili Jevanđelje koje je dato celom svetu? Odgovor: Da vam kažem nešto: Stari zavet je Jevanđelje u predslukama i u senima onoga što će doći, a Novi zavet je Jevanđelje onakvo kakvo jeste. Ne možete napraviti razliku između Starog i Novog zaveta kao što ljudi smatraju da je to moguće. Isus je propovedao Jevanđelje citirajući iz Starog zaveta. Stari zavet je slikovito prikazivao šta je istina. Ako pročitate predavanje za ovaj dan, nadam se da ćete to bolje razumeti. Kada se apostol Pavle raspravljao sa Jevrejima i kada je napisao celu Poslanicu Jevrejima, većina njenog sadržaja su citati iz Starog zaveta. Ako čitate knjigu Otkrivenje, i u njoj je mnoštvo citata iz Starog zaveta stavljajući ono što je u Starom zavetu ostalo kodirano, nerazjašnjeno u novo svetlo i u razumljivu formu. Ja uvek kažem ljudima ako ustvrde da je Stari zavet bio za ono vreme, a Novi je za sadašnje: «Dajete mi velike makaze jer vaša Biblija je malo preteška, ne treba vam Stari zavet, zato ga odsecite da ne nosite toliku Bibliju».

6. Zašto su prvi hrišćani svake nedelje slavili vaskrsenje? Zašto se nedelja u ruskom jeziku naziva vaskrsenje?

Odgovor: Ako idete kroz istoriju naćićete da su prvi hrišćani držali subotu kao dan od odmora. Postojale su dve grupe ljudi koji nisu držali subotu već prvi dan sedmice. To su bili oni u Aleksandriji i u Rimu. I jedno i drugo bila su sedišta okultizma. Taćnije, slobodni masoni i danas se vraćaju u Aleksandriju. Veliki ratovi su se vodili da bi se oslobodili onih koji su držali subotu. Konstantin je bio prvi koji je stavio u formu zakona sprećavanje da se subota drži kao dan od odmora: «Hrišćani ne treba da judaiziraju i da drže subotu». Zašto bi postojali ovakvi zakoni ukoliko nije bilo onih koji su držali subotu kao dan od odmora? Bili su i veliki ratovi koji su zbrisali sve one koji su držali subotu u celom tada hrišćanskom svetu. A koristili su svoje organizacije da to sprovedu u delo, npr. muslimane, crvene fesove. Crveni fesovi potiću od grada Fesa gde su ubili svakog pojedinaćnog hrišćanina, tako da su svoje šešire koji su bili beli umakali u krv hrišćana te su postali crveni. Stoga se crvene kape koje oni nose nazivaju fesovi. To je uspomena na istrebljenje prvih hrišćana.

Beleške

1 Dr. Fajt ovo naglašava zbog uvreženog mišljenja da se izrazi “prvi dan”, “drugi dan”, itd. na početku Biblije odnose ne na doslovne dvadesetčetvoročasovne dane već na eone, tj. na neodređene i veoma duge vremenske periode. Dok reč jom na jevrejskom može da označava duže vremenske intervale, kada je prati redni broj ona može da se odnosi isključivo na “dan” od 24 časa.